

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดย
นางสาวเนตรชนก โลมทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

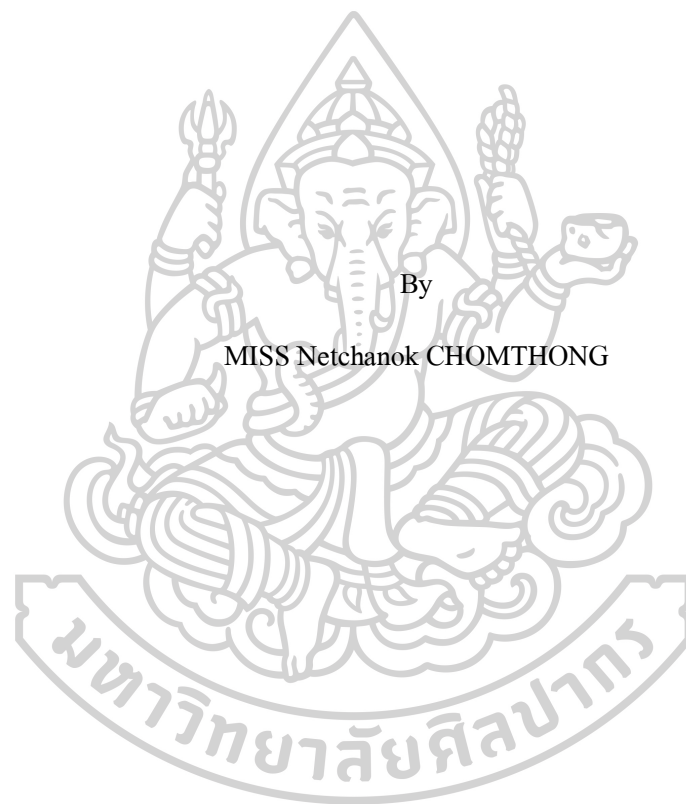
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNER'S DEVELOPMENT ACTIVITIES BY
USING ROLE PLAYING APPROACH WITH COMMUNICATION STRATEGIES
TO ENCHANCE ENGLISH FOR SPEAKING COMMUNICATIVE FOR PRIMARY
SCHOOL STUDENT

By
MISS Netchanok CHOMTHONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โดย	เนตรชนก โฉมทอง
สาขาวิชา	หลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. สรรเสริญ เลหาสถิตย์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล)

58253309 : หลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, วิธีสอนบทบาทสมมติ, กลวิธีการสื่อสาร, ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นางสาว เนตรชนก โฉมทอง: การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ 4) เพื่อประเมินผลและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา(R&D) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Time Series Design โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 26 คน จากการอาสาสมัคร ในภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร 3) แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 5) ประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม(After Action Review : AAR) 6) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องมีความต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยมีการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการพาไปจัดการเรียนรู้นอกสถานที่ที่มีชาวต่างชาติและครูชาวต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยมีครูและเพื่อนครูเป็นผู้วัดและประเมินผล 2. ผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4)

รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอน บทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ผลการทดลองจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขั้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง(ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) และ 8) ขั้น อภิปรายผล พบว่า นักเรียนสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษและมีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การใช้วงจภาษา กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น กลวิธีที่ 4 การพูด พิเศษเพื่อขอเวลาในการคิด การแก้ปัญหาการพูดสนทนาภาษาอังกฤษโดยเห็นจากพัฒนาการ ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นจากการวัดและประเมินผลนักเรียน โดย นักเรียนเลือกใช้กลวิธีการพูดพิเศษเพื่อขอเวลาคิดมากที่สุดและกลวิธีการขอความช่วยเหลือน้อย ที่สุด 4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธี สอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า 1) นักเรียนมี ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมาก และข้อเสนอแนะเห็นควรให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ นักเรียนได้ฝึกด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยการเรียนรู้กับครูชาวต่างชาติเพิ่มระยะเวลา ในการเรียนรู้ด้านการออกเสียง

58253309 : Major (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Keyword : : THE DEVELOPMENT OF LEARNERS' DEVELOPMENT ACTIVITIES, ROLE PLAYING, COMMUNICATION STRATEGIES, ENGLISH FOR SPEAKING COMMUNICATIVE COMPETENCY

MISS NETCHANOK CHOMTHONG : THE DEVELOPMENT OF LEARNER'S DEVELOPMENT ACTIVITIES BY USING ROLE PLAYING APPROACH WITH COMMUNICATION STRATEGIES TO ENCHANCE ENGLISH FOR SPEAKING COMMUNICATIVE FOR PRIMARY SCHOOL STUDENT THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DR. CHANASITH SITHSUNGNOEN, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) study the fundamental data and needs for the development of learner development activities by using role playing approach with communication strategies to enhance English speaking communicative for primary school students. 2) develop learner development activities. 3) implement learner development activities. And 4) evaluate and improve learner development activities about ability of English speaking communicative and the student's opinion toward the learner development activities. This research is a Research and Development model using The Time Series Design. The learner development activities were conducted with 26 primary school students at Anubandamnoensaduak School in the first semester of the academic year 2018 through the volunteer sampling. The instruments in this research were 1) The learner development activities and lesson plans of learner development activities 2) The ability of English for speaking communicative evaluation form 3) The ability of English speaking communicative evaluation form self- evaluation 4) communication strategies record form 5) After action review questions 6) the student's opinion toward the activities for learner's development. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation and Content Analysis.

The result of the research showed that

1. In the term of the results of basic information, it was found that students and concerned people need to have a learning management about English speaking skills in daily life

by using role-playing approach with communication strategies to enhance English speaking communicative. There should be an off-site learning arrangement with foreigners and foreign teachers to participate in the learning process by group process, with teachers coming to measure and evaluate. 2. The result of developing the learner development activities found that the learner development activities consisted of 1) Principles, 2) Goals, 3) Guidelines for organizing activities, 4) Forms of activities, 5) Course descriptions, 6) Learning objectives, 7) Structure of activities, 8) Materials, 9) Evaluation, and 10) 4 Units of learning. 3. In the term of the results of the experiment of organizing student development activities by using role-playing approach with communication strategies to enhance English for speaking communicative, the learning management by teaching role-playing approach has 8 steps which are 1) Preparing 2) Teaching steps 3) Selecting actors 4) Preparing the performers 5) Performing scenes 6) Preparing observers 7) Role Playing (Using communication strategies) and 8) Discussing the results. It was found that the students are interested in and intend to practice activities in order to develop their speaking ability for English communication by using 4 communication strategies which are strategies 1. Nonlinguistic Strategy 2. Appeal for Help Strategy 3. Languages Switch Strategy and 4. Surfing Strategy to solve the English communicative problems. It showed that the development of speaking ability for English communication has increased. The most, the students chose was using Surfing Strategy to solve the English communicative problems and the least communicative strategy they chose was Appeal for Help Strategy. 4. The results of assessment and improvement of the learner development activities found that 1) the students have the ability to speak English for communication in overall at a good level, 2) the students have improved their speaking ability to communicate in English and 3) the students are satisfied with the activities to develop learners by using role-playing approach with communication strategies to enhance English for speaking communicative ability at a high level. The suggestion is that there should be the activities that can encourage students to practice pronunciation by learning with foreign teachers and increasing the amount of time to learn the pronunciation.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน อาจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม และ อาจารย์ ดร. สรรเสริญ เลหาสถิตย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์ ที่กรุณาเป็นประธานในการพิจารณาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ในการแก้ไข ข้อบกพร่องตลอดจนคณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้ประสบความสำเร็จได้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ดร.บุญรอด ชาตียนันท์ ดร.สาลินี อุดมผล อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง ดร.ชวนพิศ ศิลาเดช ดร.ชัยสิทธิ์ ตั้งธงทองกุล นางสาวจิราภา อ่ำแจ้ง ผศ.ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน อาจารย์ ดร.รักชนก โสภากพิศ และดร.ศุภหทัย รุจิรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงเครื่องมือ และกรุณาเป็นผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจเครื่องมือประกอบการวิจัย เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพ

ขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก นางสาวสุภารัตน์ ทับสาย ตลอดจนครูโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกและผู้ที่ไม่ได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ นอกจากนี้ยังให้ความช่วยเหลือ อุปการะ สนับสนุน และให้กำลังใจเสมอมา ตลอดจนความห่วงใยและปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว รวมถึง พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ รุ่นรหัส 58 สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อุปการะ การสนับสนุน และเป็นทั้งแรงใจ แรงทรัพย์ สนับสนุนและให้กำลังใจ ตลอดจนความห่วงใยและปรารถนาดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบคุณความคิดทั้งมวลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ทำให้วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฅ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง	ฐ
สารบัญภาพ.....	ฅ
สารบัญแผนภูมิ.....	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
คำถามการวิจัย.....	19
วัตถุประสงค์การวิจัย	19
สมมติฐานการวิจัย.....	20
ขอบเขตการวิจัย.....	20
ระยะเวลาในการทดลอง	21
เนื้อหา.....	21
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	21
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	23
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	25
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา.....	26
โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	26

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	26
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	29
หลักการ.....	31
เป้าหมาย.....	31
แนวการจัดกิจกรรม.....	31
ขอบข่ายการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	32
โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	33
การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	34
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับปรับปรุง ปีพุทธศักราช 2561.....	37
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	42
ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	44
ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	46
จุดมุ่งหมาย.....	46
ขอบข่ายและประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	48
หลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	49
การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	49
องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	53
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยใช้บทบาทสมมติ	60
ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....	60
วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Playing).....	62
ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติ	72
องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ	77
ขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....	78

เทคนิคการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	80
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ	82
กลวิธีการสื่อสาร	88
ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร	88
ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร	90
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร	106
การวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสาร.....	109
เทคนิคการฝึกกลวิธีการสื่อสาร	112
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสื่อสาร	115
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	122
ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	122
การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	124
เทคนิคการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร	125
การทดสอบและประเมินผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	126
เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร.....	128
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	141
สรุป	145
บทที่ 3	147
วิธีดำเนินการวิจัย.....	147
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R ₁ : Research) : ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	149
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D ₁ : Development) :.....	160
การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ..	160
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R ₂ : Research) :.....	175

การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	175
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D2 : Development) :	179
การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	179
บทที่ 4	201
การวิเคราะห์ข้อมูล	201
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนา.....	201
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	213
ตอนที่ 3 ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	220
ตอนที่ 4 ผลการประเมิน และปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.....	229
บทที่ 5	244
สรุปผล อภิปรายผล	244
สรุปผลการวิจัย	245
อภิปรายผลการวิจัย.....	250
ข้อเสนอแนะ.....	259
รายการอ้างอิง	262
ประวัติผู้เขียน	351

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	33
ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกปีการศึกษา 2561	39
ตารางที่ 3 กิจกรรมชมรมภายในโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ประจำปีการศึกษา 2561	40
ตารางที่ 4 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	41
ตารางที่ 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	52
ตารางที่ 6 การสังเคราะห์วิธีสอนบทบาทสมมติ.....	68
ตารางที่ 7 ตารางแสดงกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในงานวิจัย	121
ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด	137
ตารางที่ 9 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R ₁ : Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	158
ตารางที่ 10 ตารางหน่วยการเรียนรู้.....	167
ตารางที่ 11 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับร่าง.....	173
ตารางที่ 12 แสดงแบบแผนการวิจัย.....	175
ตารางที่ 13 ตารางกิจกรรมการใช้หน่วยการเรียนรู้.....	177
ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก.....	179
ตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	181
ตารางที่ 16 เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	182

ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	185
ตารางที่ 18 เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	187
ตารางที่ 19 ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร	189
ตารางที่ 20 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.....	199
ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	204
ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของ กิจกรรม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน....	205
ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	208
ตารางที่ 24 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	218
ตารางที่ 25 เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ.....	219
ตารางที่ 26 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาท สมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร.....	229
ตารางที่ 27 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน	232
ตารางที่ 28 ผลการศึกษการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน.....	235
ตารางที่ 29 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	276
ตารางที่ 30 รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	277
ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความ ต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียน.....	336
ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความ ต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ .	337
ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion).....	338

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องประเด็นสอบถามการทบทวนหลังปฏิบัติการ พัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR).....	340
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสาร สำหรับนักเรียน.....	341

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	163
ภาพที่ 2 การเตรียมนักเรียน โดยครูแจ้งเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนและกิจกรรมที่จะทำต่อไปเพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรม	222
ภาพที่ 3 การดำเนินการสอน โดยครูชาวไทยและชาวต่างชาติเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้.....	222
ภาพที่ 4 การแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยคณะกรรมการและมีการเปลี่ยนกลุ่มทุกหน่วยการเรียนรู้.....	223
ภาพที่ 5 การเตรียมบทสนทนาของนักเรียน โดยนักเรียนจะต้องช่วยกันเตรียมภายในกลุ่มและนำเสนอให้ครูช่วยปรับให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้แสดงบทบาทสมมติต่อไป.....	224
ภาพที่ 6 การจัดหาฉากหรือสถานที่และเตรียมอุปกรณ์เครื่องแต่งกายประกอบการแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	224
ภาพที่ 7 การเตรียมนักเรียนเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงและสิ่งที่ควรสังเกต เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อตัวนักเรียน	225
ภาพที่ 8 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Asking about Study	226
ภาพที่ 9 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Describing People	226
ภาพที่ 10 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Asking the ways	227
ภาพที่ 11 ตัวแทนนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ หน่วยที่ 4 Going Shopping ที่ตลาดน้ำ.....	227
ภาพที่ 12 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยที่ 4 Going Shopping.....	228
ภาพที่ 13 การประเมินความสามารถตนเองด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนทำกิจกรรม AAR โดยการคูคลิปีวีดีโอที่ตนแสดงบทบาทสมมติ	228

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	18
แผนภูมิที่ 2 แนวทางการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	35
แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ	71
แผนภูมิที่ 4 กรอบดำเนินการวิจัย	147
แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	153
แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	156
แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม	164
แผนภูมิที่ 8 ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้	171
แผนภูมิที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	183
แผนภูมิที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษ	187
แผนภูมิที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร	190
แผนภูมิที่ 12 ขั้นตอนการสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ	192
แผนภูมิที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	196
แผนภูมิที่ 14 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	229
แผนภูมิที่ 15 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	233
แผนภูมิที่ 16 จำนวนการใช้กลวิธีการสื่อสาร	236
แผนภูมิที่ 17 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการสื่อสาร	237

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้เป็นคนดีมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะความสามารถที่ดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จะมาถึง ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (กรมวิชาการ, 2545:2) ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ในหมวดที่ 4 มาตรา 22 โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้แก่กัน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2546 ข :1) ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา ศรีกาพสินธุ์ (2538 : 491) ที่ว่า การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะต้องอาศัยกิจกรรมหลายรูปแบบเพราะกิจกรรมเป็นส่วนที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถทางวิชาการ ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้เด็กมีโอกาสทำงานและประสบความสำเร็จในงานที่ตนถนัดและสนใจ

ในโลกยุคปัจจุบัน เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมทำให้บุคคลในสังคมจำเป็นต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางด้านต่างๆ ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นภาษาที่เป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านวิทยาการต่างๆ ด้านการค้า เป็นต้น ทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อสามารถใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง สอดคล้องกับนายแพทย์ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวในระหว่างลงพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอนในโครงการ “English for all” ในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2561 ว่า หากเราจะปฏิรูปการศึกษา แต่ยังไม่สามารถ

ยกระดับทักษะภาษาอังกฤษของคนในประเทศได้ การปฏิรูปนั้นถือว่าล้มเหลวซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการยกระดับภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญเมื่อผู้เรียนสามารถสื่อสารหรือเรียนภาษาอังกฤษได้ ก็จะมีมีความสุขกับการเรียน สอดคล้องกับภัทราวดี ยวนชื่น (2556 : 185) และฮาฮีตะ ดีนามอ (2553) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในยุคของโลกไร้พรมแดนหรือยุคข้อมูลข่าวสารที่พลเมืองโลกสามารถติดต่อกันได้อย่างรวดเร็วและได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลใช้ในการสื่อสารทางด้านต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง เช่นด้าน การศึกษา การเมือง การค้า การท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ความบันเทิงและอื่นๆ ดังนั้นการที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการใช้อย่างสม่ำเสมออย่างสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 (2551 : 19) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม และมาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลกทั้งนี้เพราะในสังคมโลกการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาข้อมูล และเพื่อการประกอบอาชีพสอดคล้องกับ Graddol (2006) และ McArthur (2004 : 3-15) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่นิยมใช้มากที่สุด

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งมีทั้งหมด 10 ประเทศ และเราไม่สามารถสื่อสารภาษาประจำชาติอื่นๆ ได้อีก 9 ภาษา เราจึงจำเป็นต้องมีภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารนั่นก็คือ ภาษาอังกฤษ เมื่อทุกคนอยู่ในอาเซียนแล้วก็ถือว่าเป็นพลเมืองของอาเซียน จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ไปมาหาสู่กัน ทำธุรกิจร่วมกันและเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติอาเซียนข้อที่ 34 ระบุว่าภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ “The working language of ASEAN shall be English”จากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 และภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่สองของพลเมืองอาเซียนคู่กับภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศอีกด้วย สอดคล้องกับดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ได้กล่าวใน “โครงการเสวนาวิชาการ เรื่อง ภาษาอังกฤษของคนไทยพร้อมแคไหนด สู่ประชาคมอาเซียน”เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2556 ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะเราจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างแน่นอน ในการเดินทางไปมาหาสู่กัน การทำความรู้จัก ติดต่อกันและกัน การท่องเที่ยวตลอดจน

การเดินทางเข้าไปทำงาน เพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าของชีวิต ซึ่งจุดอ่อนของไทย คือยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีในเวทีต่างๆ เช่น การค้า การบริการ การท่องเที่ยว เป็นต้น เมื่อเทียบกับประเทศอาเซียนอย่าง สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ไทยยังต้องพัฒนาภาษาอังกฤษอีกมาก นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นหนึ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาจำเป็นต้องให้คนไทยเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาหาข้อมูลต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้จนสามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสารกับทั่วโลกได้ และนำประเทศไปสู่การแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่นๆ ได้ ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) กล่าวถึงวิสัยทัศน์การพัฒนาการศึกษาในอนาคตว่า ควรพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน คือ ต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 18)

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก ผลก็คือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดถือเป็นหัวใจสำคัญของผู้ที่เรียนภาษาที่สอง (Kathleen,1999 : 277) สอดคล้องกับชัยลักษณ์ อรดี (2555: 533) ได้กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในภาษานั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้และมีการฝึกฝนการใช้ให้เกิดความชำนาญในทักษะการพูดและสามารถใช้ทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในปัจจุบันความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ อาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน ไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถด้านการพูดเท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่จะเน้นสอนไวยากรณ์ โดยเมื่อนักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการพูดบ่อยๆ ก็ทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์ด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ทำให้เกิดความเครียดและความกังวลจนนักเรียนเรียนหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษและทำให้พูดสื่อสารไม่ได้ในที่สุด (Mountford,1986 : 3) โดยการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษส่วนมาก ครูส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับการสอนที่เน้นไวยากรณ์ในห้องเรียน เพียงเพื่อให้ให้นักเรียนสามารถทำข้อสอบได้ ครูจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสอนให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ ระบบการศึกษาไทยสอนให้นักเรียนท่องจำไวยากรณ์ คำศัพท์ เหมือนกับการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ต้องท่องสูตรต่างๆ เป็นระบบที่นักเรียนไทยถูกปลูกฝังมาเริ่มตั้งแต่หนังสือเรียน ถ้าเปรียบเทียบกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษของไทยกับของต่างประเทศจะแตกต่างกันซึ่งของต่างประเทศจะเน้นเรื่องราวที่สนุกสนาน ในขณะที่ของไทยจะเริ่มที่หลักไวยากรณ์(นัฐพล นาคคู่สุข: 2555) และถึงแม้จะมีรายวิชาที่ส่งเสริมหรือเน้นไปทางด้านทักษะการพูด แต่ดูเหมือนก็จะไปมุ่งที่ไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยคเพียงเท่านั้น โดยเด็กไทยให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์ รูปแบบประโยค คำศัพท์ แต่ไม่ได้เน้นที่การนำไปใช้ เด็กไทยหรือคนไทยมักจะกังวลเรื่องการใช้ศัพท์ รูปแบบประโยค ทำให้พูดไม่ได้ สื่อสารไม่ได้ (ศิรินันท์

กฤษณจินดา : 2555) นอกจากนี้ว่าสนา อูสาหะ (2555 : 6) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควรอาจมีสาเหตุมาจาก ด้านครูผู้สอน ใช้วิธี สอนแบบดั้งเดิม สื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ด้านตัวนักเรียน พื้นฐานความรู้เดิมไม่พอเพียง มี เจตคติที่ไม่ดีในวิชาภาษาอังกฤษอีกทั้งศศิกา ไชยวงศ์ (2553: 5) กล่าวไว้ว่า ปัญหาและสาเหตุของ ผู้เรียนคือสภาพชั้นเรียนที่ไม่ผ่อนคลายทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวล ผู้เรียนไม่กล้าที่จะพูด ภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออกด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ได้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคิดว่าวิชา ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ เรียนแล้วไม่เข้าใจและไม่ชอบเรียนและเกิดความรู้สึกลัวว่าภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องที่ไกลตัวการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันต้องการเน้นความสามารถในด้านการ สื่อสาร โดยเฉพาะการพูด ซึ่งควรได้รับการฝึกความสามารถด้านการพูด อีกทั้งวางคณา ศึกษาน (2560 : 2) กล่าวว่าในปัจจุบันปัญหานักเรียนขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงขาดความ มั่นใจในตนเองอันเนื่องมาจากบุคลิกภาพส่วนตัว ความกลัวจะพูดเพราะสำเนียงไม่ดี ขาดความรู้ เรื่องไวยากรณ์หรือการใช้คำในบริบท รวมถึงขาดคลังคำที่มากพอ อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ (Richards, 2008 : 19) สอดคล้องกับ Penny Ur (1996 : 120) กล่าวว่า ทักษะการพูด เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นๆอย่างชัดเจน ประกอบกับนักเรียนไทยขาด โอกาสที่จะได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดเพราะขาดประสบการณ์ อีกทั้ง อุปนิสัยคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝนเพราะกลัวพูดผิด สอดคล้องกับ พงษ์ทวี กาวิ (2556 : 17) กล่าวถึงปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยคือ 1.รู้ทฤษฎีทางภาษาเป็นอย่างดีในห้องเรียน แต่ไม่ได้นำมาฝึกใช้ในห้องเรียนหรือในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 2. เกิดความอาย ไม่ มั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิดต่อหน้าคนอื่น มักจะพูดเสียงค่อยและพูดสั้นๆ นอกจากนี้ Carroll (1977: 1) ได้ให้ความเห็นว่าบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา คือ ผู้ที่ สามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้ในระดับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการพูด อย่างคล่องแคล่วไม่ติดขัดและความสามารถในการเข้าใจภาษาที่พูด เป็นความสามารถที่สำคัญที่สุด โดยรองลงไปคือการอ่านและการเขียนและอีกเหตุผลที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษในไทยไม่เกิด ประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะเด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษน้อยมาก โดยเฉพาะด้านการพูด จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ Paulston (1978 : 33) ได้กล่าว ว่า บางครั้งครูก็ไม่สามารถสอนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนปกติได้ ครูจึงควร มุ่งเน้นจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์ของ

การใช้ภาษาอย่างแท้จริง โดยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความพยายาม มุ่งเน้นให้เกิดความสามารถในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะความสามารถในด้านการพูด ซึ่งจะต้องเน้นไปถึงการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุดคือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้การพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดความสามารถการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ มีการพูดโต้ตอบหรือพูดคุยกันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องวิจารณ์ พานิช (2555 : 16-21) กล่าวถึงทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 7C ในทักษะ Communications, Information and Media literacy (การสื่อสาร สารสนเทศและเท่าทันสื่อ) ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาตามระดับความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง ผู้เรียนจะต้องใช้กิจกรรมการแสดงออกทางภาษา โดยเฉพาะการพูด การนำกิจกรรมทางภาษามาฝึกฝนความสามารถทางภาษา จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนและได้รับความรู้โดยไม่รู้ตัว

ในการให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญอย่างมากและเป็นสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหนึ่งที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดให้นักเรียนระดับประถมศึกษาได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษและเป็นวิชาบังคับ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูดแบบง่ายๆ และมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่ต่อยอดการพูดภาษาอังกฤษไปในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการเรียนรู้และสืบค้นข้อมูลในปัจจุบันและอนาคต โดยมีสาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนโลก ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมาย นอกเหนือไปจากด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 221)

ในอนาคตคนไทยจะมีโอกาสสูงขึ้นอีกมากที่จะได้ทำงานกับชาวต่างชาติ เพราะมีชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาลงทุนในประเทศไทย แต่นักเรียนไทยส่วนมากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ ถ้าพิจารณาตามความเป็นจริงแล้วคือ นักเรียนส่วนมากยังอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไทยๆ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารเป็นหลัก จึงแทบไม่มีโอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ยังไม่ได้เห็นถึงความจำเป็นและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนส่วนมากยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มากเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากความล้มเหลวด้านการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กเรียนไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา แต่ละเลเยอร์ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในการสื่อสารกับผู้อื่น โดยเฉพาะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีกับการพูดภาษาอังกฤษ คิดว่ายากและไม่กล้าที่จะสนทนากับชาวต่างชาติซึ่งในความเป็นจริงความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งกับนักเรียนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาที่เด็กควรเริ่มพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะการพูดภาษาอังกฤษได้จะทำให้มีโอกาสทางการศึกษาและทางอาชีพได้ในอนาคตและการฝึกใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็กก็จะทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับประกาศนโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ "พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ" (English-Speaking Year 2012) โดยมีแนวทางการดำเนินงาน 5 ข้อ และหนึ่งในนั้นคือการส่งเสริมให้สถานศึกษากำหนดวันภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 1 วัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและเพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล (บัลลังก์โรหิตเสถียร: 2555) นอกจากนี้ดร.ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ อธิบดีกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ย้ำให้ทุกกระทรวงพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้นจริงจังและให้เห็นผลในช่วง 3 เดือน โดยในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการต้องปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ก้าวหน้า สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริง เช่น ประโยคบทสนทนาสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ : 2560)

จากปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้น ทำให้มีการนำการแสดงบทบาทสมมติ มาใช้ฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นกิจกรรมการละครอย่างหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถใช้นุคลิกภาพของตนเองในการเรียนภาษาด้วยการเลียนแบบและแสดงท่าทางตามจินตนาการ รวมทั้งความจำ ซึ่งมิจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกันอย่างมีความหมายความเข้าใจมากกว่าจะเน้นด้านไวยากรณ์ และยังเป็นการจัดแสดงสถานการณ์ที่ให้ผู้แสดงมีโอกาสแสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นการ

ฝึกฝนการพูดคุย ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นและสามารถแก้ปัญหาและปรับพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้การเรียนรู้แบบบทบาทสมมติจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (กาญจนา จันทะดวง, 2543 : 118) สอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (2551 : 38) และอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 160) กล่าวว่าวิธีการสอนบทบาทสมมติ เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติจากความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงของตนด้านต่างๆ มาอภิปรายได้ เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนได้แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเองและผู้อื่น รวมถึงสามารถเข้าใจต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551 : 90) สอดคล้องกับLadousse (1998) ให้เหตุผลในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เช่น ได้เรียนรู้หน้าที่และโครงสร้างทางภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาได้หลากหลายรูปแบบในบทบาทและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนเพราะผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเพิ่มโอกาสในการฝึกการสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่างๆ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาผลงานวิจัยที่ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยจากงานวิจัยของช่อเพชร พันธุ์แสง (2555 : บทคัดย่อ) พบว่า การแสดงบทบาทสมมติช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพราะมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และผลการเรียนรู้ด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญ์ภวิศ ภูมิณี (2554 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเมื่อใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความก้าวหน้าทางการเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ให้ผู้เรียนได้สื่อสารได้ตามบทบาทหรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง การเรียนการสอนจึงมีการส่งเสริมการแสดงออกทางภาษาโดยใช้บทบาทสมมติและสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้กันในกลุ่ม สรุปได้ว่า การแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก มี

โอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นเพราะได้ปฏิบัติที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง อีกทั้งยังเหมาะสมกับการฝึกฝนทักษะการพูดเป็นอย่างมาก

อีกทั้งยังทำให้เกิดการสอนภาษาโดยใช้กลวิธีการสื่อสารที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีการที่ผู้พูดใช้เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ที่เกิดจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูด ความบกพร่องทางภาษาอาจเกิดจากการใช้คำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยค โดยที่ผู้พูดอาจใช้กลวิธีทางภาษาโดยไม่รู้ตัวก็ได้ ในการใช้ภาษาตามปกติอาจจะมีการใช้กลวิธีการสื่อสารรวมอยู่ด้วย อาจสังเกตได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เช่น การแสดงออก อากักรังเก การหยุดพูดชั่วคราวหรือการพูดยานกลาง (Faerch and Kasper 1984 : 46 and Kaspereds, 1984 : 214-231) กลวิธีการสื่อสารนำมาใช้ครั้งแรกโดย Selinker (1972 : 209 – 230) ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษาที่สอง โดยเป็นปัญหาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาที่สองไม่เพียงพอ จึงเกิดข้อผิดพลาดขึ้น ผู้เรียนจึงพยายามชดเชยโดยการหากวิธีที่จะสื่อความหมายกับเจ้าของภาษาให้เข้าใจ กลวิธีการสื่อสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถที่จะรับรู้และสติปัญญาที่แตกต่างกัน นักเรียนจึงต้องมีกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพการเรียนรู้ของตน ซึ่งกลวิธีหรือเทคนิคจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้ (ณัฐนันท์ วรรณกานต์กุล, 2553 : 75) แนวคิดกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จของอ็อกฟอร์ด (Oxford, 1990 : 8) กล่าวว่าเป้าหมายในการใช้กลวิธีการเรียนภาษา คือ ช่วยให้การเรียนภาษามีประสิทธิภาพขึ้น ง่ายขึ้นและสนุกขึ้น และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยที่นักเรียนสามารถจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและกาสพาโร (Gasparro, 1996 : 319) ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่า คือ การแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านคำศัพท์ของผู้พูดด้วยการคิดอย่างมีสติและผ่านกระบวนการทางภาษาศาสตร์ หลังจากที่เกิดความล้มเหลวในการใช้ภาษาตามแผนการพูดที่ตั้งใจไว้เบื้องต้นดังนั้นผู้พูดจำเป็นต้องมีเครื่องมือซึ่งก็คือกลวิธีการสื่อสารที่สามารถชดเชยความรู้ทางภาษาที่ไม่เพียงพอของผู้พูด เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จกลวิธีการสื่อสารมีความสำคัญต่อกระบวนการสื่อสารอย่างยิ่งในทักษะการพูด เพราะกลวิธีการสื่อสารช่วยประสานความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟังให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้การสนทนาคำเนินไปได้ด้วยดี เป็นการแก้ไขปัญหาการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาไปสู่ความสามารถในทักษะด้านอื่นๆ (Tarone, 1981 : 285-288) และดังที่ Buckby (1987 : 36-37) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศไม่ควรที่จะได้รับการคาดหวังให้มีความรู้ในองค์ประกอบทางภาษาทั้งหมด ในขณะที่ใช้ภาษาในสถานการณ์การสื่อสารที่เป็นจริง ผู้เรียนจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้กับการที่ต้องเผชิญกับองค์ประกอบทางภาษาที่ไม่ได้เรียนมาก่อน ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่สามารถใช้เพื่อชดเชยความรู้ทางภาษาที่ไม่เพียงพอซึ่งเครื่องมือดังกล่าวนี้

คือกลวิธีการสื่อสาร สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ชูมา (2559 : 5) ได้กล่าวว่า ข้อดีของกลวิธีการสื่อสาร คือ ช่วยให้ผู้พูดสามารถพัฒนาทักษะการพูดของตนเองไปเป็นผู้พูดที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยเพิ่มสมรรถนะในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้พูดให้คล่องแคล่วขึ้น ในงานวิจัยของอิสรียะ อิ่มกระโทก (2558 : 86-87) พบว่า ทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร และความคิดเห็นต่อการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dornyei (1995 : 55-84) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนกลวิธีการสื่อสารสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นทั้งด้านคุณภาพและปริมาณและจากงานวิจัยของ TiwapornKongsom (2009: บทคัดย่อ) พบว่าการสอน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวเอาใจใส่กับการเรียนภาษาอังกฤษและประสบความสำเร็จในการพูดได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิจิรัตน์ สมศิริ (2550 : บทคัดย่อ)

ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นมีหลายลักษณะเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมเสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมสามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3-16) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดี คนมีปัญญาและมีความสุข อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ (แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, 2551 : 2) และเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายเพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านต่างๆ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจาก 8 กลุ่มสาระ หนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้น คือ กิจกรรมชมรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง และส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตนเองและส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์การทำงานกับผู้อื่น เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม อีกทั้งยังใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 51-52) สอดคล้องกับ Glatthorn and Spencer (1989 : 98-100) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นการพัฒนาความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิก พัฒนาสติปัญญาและความสามารถหลายๆ ด้าน ทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่ดีขึ้นและ

สามารถเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในด้านวิชาการหรือการเสริมบทเรียนนอกเหนือจากเวลาในห้องเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าในชีวิตประจำวัน

การเรียนการสอนในโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกพบว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก นักเรียนขาดการฝึกปฏิบัติโดยการกำหนดสถานการณ์และการกำหนดบทบาทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ต่ำและจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน รวมถึงนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้วนั้น ประสบปัญหาทางด้านวิธีการสอนที่ขาดความน่าสนใจ ที่ช่วยส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักเรียนไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษเท่าที่ควร เพราะเห็นว่าไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ไม่อยากที่จะศึกษาหรือพยายามทำความเข้าใจ และเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนก็ไม่กล้าพูด เพราะกลัวพูดผิด กลัวพูดสื่อสารไม่ได้จึงทำให้พูดโต้ตอบกับครูหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกันไม่ค่อยได้ อีกทั้งโอกาสที่จะได้สื่อสารกับชาวต่างชาติยังมีน้อยอยู่จึงเป็นเหตุให้นักเรียนขาดความสนใจและแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ผ่านมาเป็นแบบที่เน้นเนื้อหาหนัก เน้นหนักในการท่องจำคำศัพท์ หลักไวยากรณ์และใช้แบบบรรยายตามหนังสือ ไม่ได้เน้นกระบวนการให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การนำไปใช้และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนขาดการฝึกฝนในทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและขาดความมั่นใจความกล้าในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งผลการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษก็อยู่ในระดับต่ำและจากข้อมูลฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกพบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนการสอบ O-NET ในระดับประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าระดับจังหวัดและระดับประเทศ ดังนี้ ปีการศึกษา 2557 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 36.02 ระดับจังหวัดเท่ากับ 36.83 และระดับโรงเรียนเท่ากับ 32.99 ปีการศึกษา 2558 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเท่ากับ 40.31 ระดับจังหวัด เท่ากับ 42.14 และระดับโรงเรียนเท่ากับ 37.50 และปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เท่ากับ 34.59 ระดับจังหวัดเท่ากับ 36.06 และระดับโรงเรียนเท่ากับ 29.20 โดยเป็นคะแนนที่ลดลงอย่างมากในปี 2559

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นพบว่า นักเรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานได้ เนื่องจากไม่มีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน ทั้งนี้การที่นักเรียนไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษและไม่สามารถพูดสื่อสารได้ เพราะคิดว่ายากและครูผู้สอนไม่มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกพูดอย่างจริงจัง ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูจำเป็นต้องหากิจกรรมใหม่ที่น่าสนใจ

และสอดคล้องกับเนื้อหาในชีวิตประจำวันและให้มีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษและเกิดสนุกสนานยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้เรียนรู้การทำงานกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นการจัดการเรียนรู้นอกเวลาจากการเรียนการสอนในคาบปกติ ที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ด้วยรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนได้ใช้เวลาเพิ่มขึ้นในการพัฒนาศักยภาพในด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอีกทั้งในส่วนของการใช้กลวิธีการสื่อสารช่วยในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยแก้ปัญหาด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ที่เกิดจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูดและบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกได้อย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกยิ่งขึ้นดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยคำนึงถึงการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กึ่งมด ปิยมาดากุล (2557 : 12-13) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยมีกระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ขั้นตอนที่ 3 การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับศุภชัย ไพศาลวัน (2548 : 9), สุภัทรา จำปาเงิน (2548: 11- 12), อันธิกา วงษ์จำปา (2549: 14), สาลิกา สำเภาทอง (2553: 8-9) และธีราภรณ์ ชูชื่น (2557: 12-13) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีกระบวนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งมีความสอดคล้องกันในขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี 4 ขั้นตอน คือ 1)การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ 2) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4) การประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จากการศึกษากระบวนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยศึกษาความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลคำเนินสะดวก

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และประเมินเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากในสภาพสังคมปัจจุบัน เนื่องจากการพัฒนาทางด้านสติปัญญาในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวนั้น ไม่เพียงพอเนื่องจากเวลาที่มืออย่างจำกัดช่วยพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาและเป็นการเสริมประสบการณ์ที่จัดนอกชั้นเรียนปกติหรือเป็นกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น กิจกรรมการออกค่าย การตั้งชมรมกิจกรรมการกีฬา กิจกรรมทางการเมืองการปกครองและกิจกรรมอื่นๆ ที่มีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมประสบการณ์ของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น โดยกิจกรรมนั้นๆ จะไม่นับหน่วยกิต

Good (1973 : 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ โดยความเห็นชอบและการสนับสนุนจากอาจารย์และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา ไม่มีหน่วยกิตและคะแนนใดๆ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2-4) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับตัว ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

สาลิกา สำเภาทอง (2553 : 34) ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นมาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย รูปแบบและกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นการสร้างประสบการณ์และความรู้ นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนด ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยไม่มีหน่วยกิต ไม่มีการให้คะแนนทางวิชาการและอยู่ภายใต้การควบคุมของอาจารย์และสถาบันการศึกษา

3. แนวคิดองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย

สาลิกา สำเภาทอง (2553 : 9) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับร่างประกอบด้วย 1) ชื่อกิจกรรม 2) วัตถุประสงค์ 3) ลักษณะกิจกรรม 4) เนื้อหากิจกรรม 5) วิธีการดำเนินการ 6) อุปกรณ์ 7) การประเมินผลกิจกรรม

กิ่งกมล ปิยะมาตุกุล (2557 : 12) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) คุณสมบัติของผู้เรียน 4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา 7) จุดประสงค์ 8) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 9) สื่อ 10) การวัดและประเมินผล 11) คำชี้แจงและ 12) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 8 แผน

ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557 : 15) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้จำนวน 6 หน่วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนบทบาทสมมติ

วิธีสอนบทบาทสมมติเป็นหนึ่งในวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากการสอนโดยใช้บทบาทสมมตินั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ในความรู้สึกนึกคิด รวมถึงประโยคที่ใช้ในการสนทนา เพราะมีการกำหนดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับ สถานการณ์จริง และให้ตัวผู้เรียนได้สวมบทบาทเป็นตัวละครนั้นๆ ซึ่งเปรียบเสมือนการเตรียมตัวสู่ การสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชิน มีความมั่นใจในการพูด และมีความกล้าแสดงออก ทำให้การสนทนาประสบความสำเร็จโดยมีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอน การนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้ Shaftel and Shaftel (ทิสนา เขมมณี, 2546 : 32-34 อ้างอิงจาก Shaftel and Shaftel, 1967 : 67-71) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้บทบาท สมมติไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ปัญหาและบทบาท ขั้นที่ 2 เลือกผู้แสดง ขั้นที่ 3 จัดฉาก ขั้นที่ 4 เตรียมผู้สังเกตการณ์ ขั้นที่ 5 แสดง ขั้นที่ 6 อภิปรายและประเมินผล ขั้นที่ 7 แสดง เพิ่มเติม ขั้นที่ 8 อภิปรายและแสดงผลอีกครั้ง ขั้นที่ 9 แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ สุมิตร อังวัตกุล (2539 : 144-145) ได้แบ่งขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนเป็น 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ ขั้นที่ 2 การเตรียมตัวนักเรียนในด้านภาษา ขั้นที่ 3 การเลือกผู้แสดง ขั้นที่ 4 การเตรียมความพร้อมของผู้แสดง ขั้นที่ 5 การจัดฉากแสดง ขั้นที่ 6 การแสดงบทบาทสมมติ ขั้นที่ 7 การอภิปรายผลการแสดง ขั้นที่ 8 การกำหนดกิจกรรมติดตามผล ในส่วนทิสนาเขมมณี (2551 : 359-360) อธิบายขั้นตอนสำคัญของการสอนไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การ เตรียมการ 2) การเริ่มบทเรียน 3) การเลือกผู้แสดง 4) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 5) การแสดง 6) การ วิเคราะห์หรืออภิปรายผลการแสดง ในส่วนของอาภรณ์ใจเที่ยง (2550 : 161-163) ได้เสนอขั้นตอนที่ สำคัญของการสอนโดยใช้บทบาทสมมติมี 5 ขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนมีวิธีการสอนดังนี้ 1) ขั้น เตรียมการสอน 2) ขั้นตอนการสอนจัดแบ่งย่อยได้ 7 ขั้นตอนดังนี้ 2.1) ขั้นนำเข้าสู่การแสดงบทบาท สมมติ 2.2) เลือกผู้แสดง 2.3) การเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 2.4) การจัดฉากการแสดง 2.5) การ เตรียมผู้สังเกตการณ์ 2.6) การแสดง 2.7) การตัดบท 3) ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง 4) ขั้นแสดงเพิ่มเติม 5) ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป

จากการศึกษาขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนจากแนวคิดของ นักการศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอนเป็น 8 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นตอนการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้ แสดง 5) ขั้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง (ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8) ขั้นอภิปรายผล

5. แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสาร

เป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ผู้พูดใช้หรือใช้แก้ปัญหาในการสนทนาเพื่อให้การสนทนานั้นลื่นไหล ไม่ติดขัด ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูดหรือเป็นความบกพร่องมาจากคำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างประโยค โดยที่ผู้พูดไม่รู้ตัวก็ได้ การใช้กลวิธีทางภาษาจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการสนทนาไม่หยุดชะงัก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสื่อความหมาย โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีสติ มีการแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในภาษาพูดแตกต่างกันไปตามการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ

Tarone (1981 : 286-287) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดด้านปฏิสัมพันธ์ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1. การถอดความ (paraphrase) ได้แก่ 1.1) การใช้คำใกล้เคียง (approximation) 1.2) การสร้างคำใหม่ (word coinage) 1.3) การพูดอ้อมค้อม (circumlocution) 2. การขอยืมคำ (borrowing) ได้แก่ 2.1) การพูดแปลคำต่อคำ (literal translation) 2.2) การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (language switch) 3. การขอความช่วยเหลือ (appeal for assistance) 4. การทำท่าไป (mime) เป็นการที่ผู้พูดใช้ท่าทางแทนคำพูด เช่น ผู้พูดปรบมือ แทนการสื่อความหมายของคำว่า “applause” เป็นต้น 5. การหลีกเลี่ยง (avoidance) ได้แก่ 5.1) การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา (topic avoidance) 5.2) การยกเลิกข้อมูลที่สนทนา (message abandonment)

นอกจากนี้ Bialystok, (in Faerch and Kasper, eds. 1984: 105-107) ได้แบ่งกลวิธีการสื่อสาร เป็น 2 ชนิด ดังนี้ 1) กลวิธีที่ใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่ (L1- based strategies) 1.1) การเปลี่ยนภาษา (language switch) 1.2) การทำให้เป็นภาษาต่างประเทศ (Foreignizing) 1.3) การแปลตรงตัว (transliteration) 2. กลวิธีใช้พื้นฐานความรู้ภาษาที่สอง (L2 – based strategies) 2.1) การใช้ความหมายใกล้เคียง (semantic contiguity) 2.2) การบรรยาย (Description) 2.3) การสร้างคำใหม่ (word coinage)

ในส่วน ของ Zoltan Donyei (1995 : 57-58) ได้จัดประเภทของกลวิธีในการสื่อสาร ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) กลวิธีการหลีกเลี่ยงหรือการตัดทอน (avoidance or reduction strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงการสนทนา แบ่งออกเป็น 1.1) การ ละทิ้งข้อมูล (message abandonment) 1.2) การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา topic avoidance) ได้แก่ การไม่พูดถึงหัวข้อในการสนทนาที่ผู้พูดมีปัญหาในการใช้ภาษา 2) กลวิธีทำให้สำเร็จหรือการชดเชย (achievement or compensatory strategies) กลวิธี ประเภทนี้ ได้แก่ 2.1) การพูดอ้อมค้อม (circumlocution) 2.2) การใช้คำใกล้เคียง (approximation) 2.3) การใช้คำที่ใช้ได้ทุกจุดประสงค์ (use of all-purpose words) 2.4) การสร้างคำใหม่ (word – coinage) 2.5) การใช้วจนภาษา (use of nonlinguistic means) 2.6) การพูดแปลคำต่อคำ (literal translation) 2.7) การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง

(foreignizing) 2.8) การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (code switching) 2.9) การขอความช่วยเหลือ (appeal for help) 3) กลวิธีขอเพิ่มเวลา (stalling for time – gaining strategies) กลวิธีประเภทนี้ได้แก่ การใช้คำเพิ่มเติมเพื่อขอเวลาในการคิดหรือการใช้เครื่องมือเพื่อแสดงความลังเลใจ

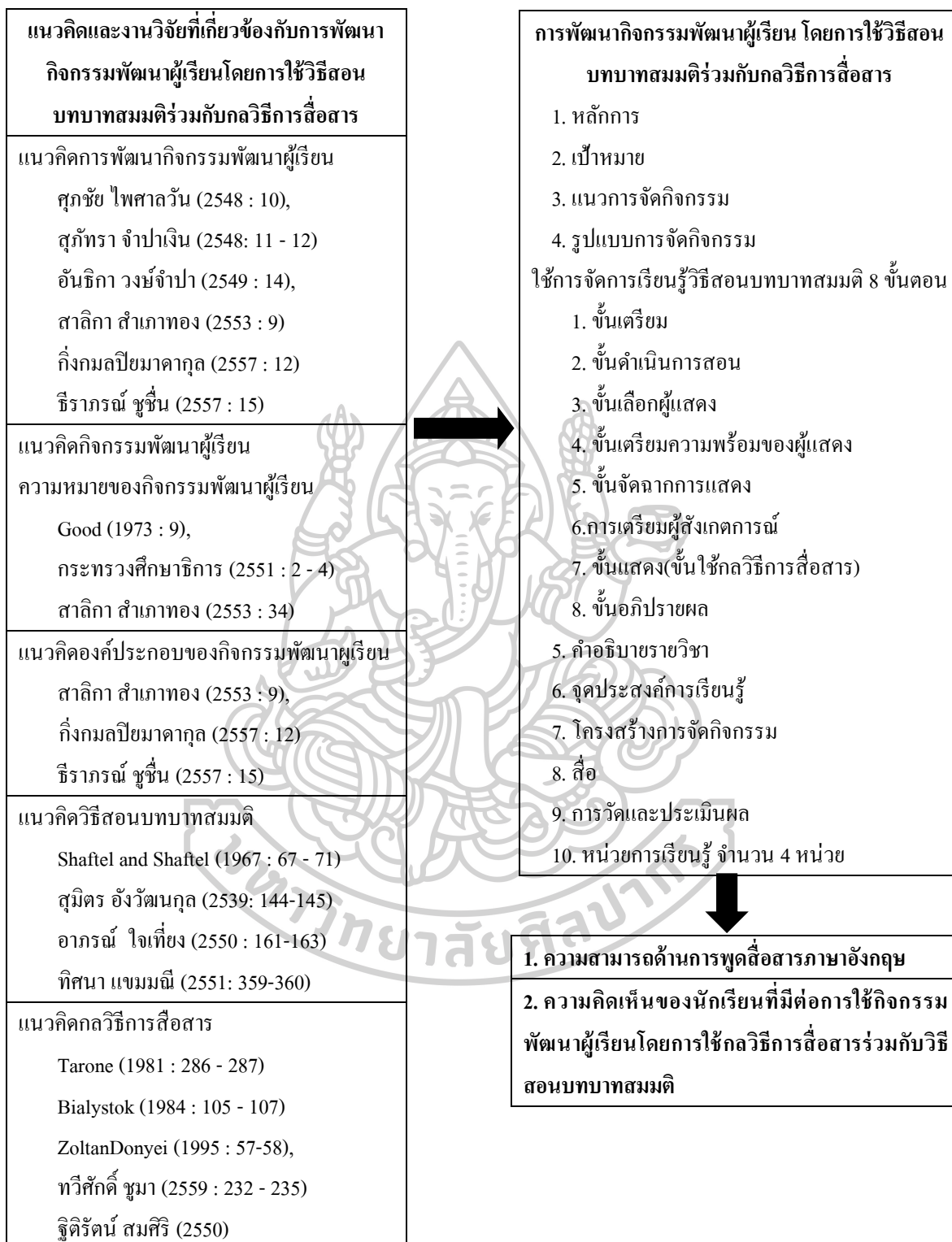
และในส่วนของ ทวีศักดิ์ ชูมา (2559 : 232-235) ได้กำหนดกลวิธีการสื่อสารไว้ 14 วิธี ดังนี้กลวิธีที่ 1 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้คำหรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงหรือเกือบตรงความหมายกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาอังกฤษ (synonym) กลวิธีที่ 2 การสร้างคำใหม่ (Word Coinage) กลยุทธ์ที่ผู้พูดสร้างคำใหม่ขึ้นมาเอง เนื่องจากไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องของภาษาอังกฤษว่าใช้คำใดกลวิธีที่ 3 การอธิบายความหรือพูดอ้อมค้อม (Circumlocution Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดอธิบายรายละเอียดโดยใช้คำหลายคำบอกลักษณะเพื่อสื่อแทนการใช้คำศัพท์เพียงคำเดียวกลวิธีที่ 4 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Assistance Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือระหว่างสนทนา เช่น การให้อธิบายเพิ่มเติมใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย หรือให้พูดซ้ำกลวิธีที่ 5 การพูดซ้ำ (Repetition Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดพูดคำหรือประโยคซ้ำๆ อาจเป็นการทวนคืนคำพูดเพื่อความแน่ใจกลวิธีที่ 6 การพูดพิมพ์เพี้ยนเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้เสียงเพื่อบ่งบอกว่ายังพูดไม่จบและกำลังใช้ความคิดหรือกำลังมีปัญหาในขณะสื่อสารกลวิธีที่ 7 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้การทำท่าทางหรือเลียนเสียงแทนคำพูดกลวิธีที่ 8 การแก้ไขผิดพลาดด้วยตนเอง (Self- Repair Strategy) กลยุทธ์ที่เมื่อผู้พูดรู้ว่าตนเองพูดผิดพลาดแก้ไขคำพูดของตนเองให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์กลวิธีที่ 9 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal Translation Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้วิธีเรียงคำตามลักษณะประโยคของภาษาแม่กลวิธีที่ 10 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นปนกับภาษาอังกฤษกลวิธีที่ 11 การพูดให้จังหวะการออกเสียงชัดเจน (Fluency- Oriented Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดพยายามระวังสำเนียงและการออกเสียงให้ชัดเจนกลวิธีที่ 12 การพูดให้ถูกต้องตามรูปแบบและไวยากรณ์ (Accuracy - Oriented Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดพยายามพูดตามโครงสร้างภาษาโดยมีประธาน กริยากรรมและส่วนขยายของประโยคกลวิธีที่ 13 การคิดเป็นภาษาอังกฤษ (Thinking in English Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดพยายามคิดเป็นภาษาอังกฤษและพยายามหลีกเลี่ยงการคิดเป็นภาษาแม่ก่อนกลวิธีที่ 14 การหลีกเลี่ยงหรือยุติการพูด (Avoidance or Abandonment Strategy) กลยุทธ์ที่ผู้พูดต้องการเปลี่ยนเรื่องพูดหรือหยุดพูดเนื่องจากขาดความรู้ในเรื่องนั้นๆ

โดยในครั้งนี้จากงานวิจัยของฐิติรัตน์ สมศิริ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ใช้ 4 กลวิธี คือ 1) กลวิธีการใช้ท่าทาง 2) กลวิธีขอความช่วยเหลือ 3) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สองและ 4) กลวิธี

การหยุดชั่วขณะ สรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี ทำให้การพูดสื่อสารคล่องแคล่วขึ้น
ดังนั้นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ กลวิธีการสื่อสาร 4 กลวิธี ดังนี้
กลวิธีที่ 1 การใช้วจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help
Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูด
เพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้เป็นแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างไร

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษามีองค์ประกอบใดบ้าง

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างไร

4. ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

4.1 ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับใด

4.2 ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารมีพัฒนาการขึ้นหรือไม่

4.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในประเด็นต่อไปนี้ 1) ศึกษาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า

1. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับดี
2. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีพัฒนาการขึ้น
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้อง 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คนจากการอาสาสมัครเข้าเรียนกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษและศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมจำนวน 15 ชั่วโมงสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน – 19 กันยายน 2561

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้แก่ 1) เรื่อง Asking your study 2) เรื่อง Describing people 3) เรื่อง Asking the way และ 4) เรื่อง Going Shopping

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา หมายถึงกระบวนการสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดขึ้นในคาบชมรมภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารอย่างหลากหลายโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) : ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการ ความคิดเห็น ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารและวิธีสอนบทบาทสมมติ ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D₁ : Development) : พัฒนา

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D&D) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R_2 : Research) : ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D_2 : Development) : ประเมินผลประสิทธิผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนานหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นและทำให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรสมบูรณ์ขึ้นมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล และ 10) หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย แต่ละหน่วยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์ 3) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) สาระการเรียนรู้ 6) กระบวนการจัดกิจกรรม 7) สื่อ และ 8) ภาระงาน/ชิ้นงาน

3. วิธีสอนบทบาทสมมติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ให้นักเรียนได้แสดงอารมณ์ พฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระตามบทบาทที่ได้รับผ่านการพูดภาษาอังกฤษ และการใช้ท่าทางประกอบ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขึ้นเตรียม 2) ขึ้นดำเนินการสอน 3) ขึ้นเลือกผู้แสดง 4) ขึ้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขึ้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขึ้นแสดง (ขึ้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) และ 8) ขึ้นอภิปรายผล

4. กลวิธีการสื่อสาร หมายถึง กลวิธีที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาในการพูดคุยติดต่อสื่อสารเพื่อให้สื่อสารเป็นไปอย่างคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีสติ โดยงานวิจัยในครั้งนี้จะใช้ทั้งหมด 4 กลวิธี คือ

กลวิธีที่ 1 การใช้อวัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy : NLS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้ภาษาท่าทางหรือการเลียนเสียงแทนคำพูด เช่น ใช้การส่ายหน้า แทนคำพูดว่า “No” หรือใช้การพยักหน้า แทนคำพูดว่า “Yes”

กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Assistance Strategy : AAS) หมายถึงการที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือคู่สนทนาในระหว่างการสนทนา เช่น การฟังไม่ชัด ไม่เข้าใจคำศัพท์ หรือการขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เช่น “Speak slowly, please” (กรุณาพูดช้าๆ) “Can you say that again please” (กรุณาพูดอีกครั้ง) Loudly please (กรุณาพูดเสียงดังกว่านี้) What’s that again? (อะไรนะ พูดอีกทีซิ)

กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy : LSS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้ภาษาไทยปนกับภาษาอังกฤษหรือการใช้คำทับศัพท์มาพูดในขณะที่นึกคำศัพท์ไม่ออกหรือจำไม่ได้ เช่น She is น่ารัก. แทนคำว่า pretty หรือ I would like ส้มตำ. แทนคำว่า papaya salad

กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy : SS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้เสียง หรือคำที่มีความหมาย หรือ ไม่มีความหมายเป็นช่วงๆ เพื่อบ่งบอกว่ายังพูดไม่จบ และกำลังวางแผนการพูดต่อ เช่น er..... I mean....., you know....., erm.....

5. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถของนักเรียนในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดให้ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มาจากการสังเคราะห์ของผู้วิจัย มีการวัดระดับตามการให้คะแนนแบบรูบริคส์ ใน 5 ด้านคือ 1) ด้านสำเนียงการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา และ 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร

6. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกหรือความนึกคิดที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จากการอาสาสมัครเข้าเรียนกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ

8. เพื่อนครู หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นผู้ร่วมประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในชมรมภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษประโยชน์ที่ได้รับ มีดังนี้

1. นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนมีความรู้และความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
4. ได้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนำไปเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

5. ได้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะอื่นๆ

6. ได้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับการพัฒนานักเรียนในระดับชั้นอื่น

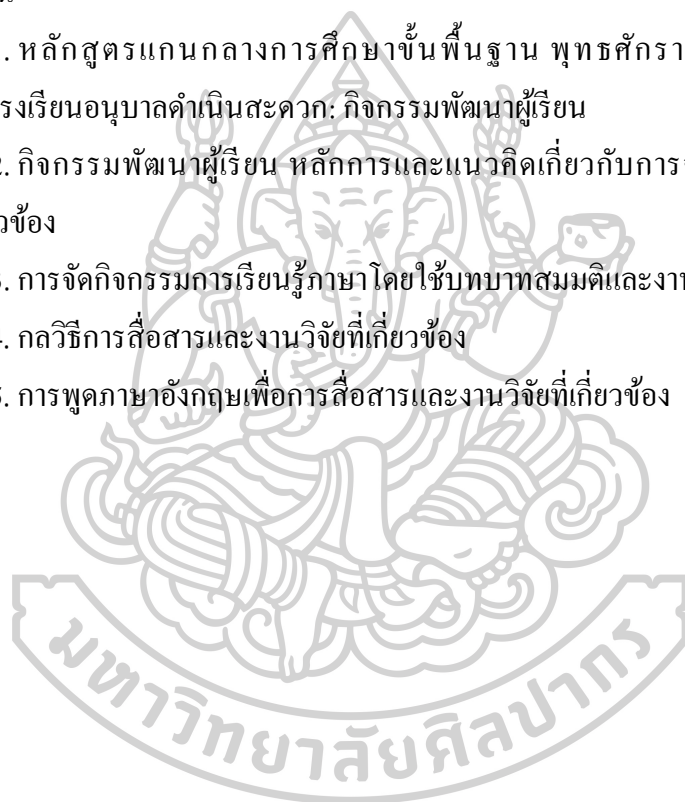

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอน บทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียบเรียง ตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมชุมนุมและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยใช้บทบาทสมมติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กลวิธีการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกายความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การพัฒนาที่สำคัญคือการพัฒนาที่สมดุลอย่างเป็นองค์รวม ทุกด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีพื้นฐานทางจริยศาสตร์ ความเป็นคนดี ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องสร้างองค์ความรู้ ทักษะและกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และ ประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมา ปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัยและมีจิตสำนึกสาธารณะที่ดี งาม เป็นคนมีปัญญาในการใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุข ในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงโดยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่าง สันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรอง

เพื่อจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธา ยึดมั่นในศาสนาและเคารพเทิดทูนพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้องประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งกาย วาจา ใจ
3. มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณมี เหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบ ในการทำหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

7. รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือสถานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้อง อาศัยการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการ สถานศึกษา ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชนต้องร่วมมือกันปลูกฝังคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องพิจารณาถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้ จัดขึ้น แล้วส่งต่อผลการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการพัฒนาด้วย วิธีการต่างๆ ดังนี้

1. บูรณาการในกลุ่มการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ
2. จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. จัดโครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวัน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับ

ผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้มาปฏิบัติกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีซึ่งจะ ส่งผลให้การพัฒนา ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้แก่รักชาติศาสน์กษัตริย์ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัว ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้ คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของ ผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผนปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงานเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้อง กับวุฒิภาวะของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตาม ความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเป็นตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ต่อสังคมในลักษณะต่างๆที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน องค์กรและหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

เป้าหมาย

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

แนวการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลายแก่การทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมอย่างสมดุลทั้ง 3 ลักษณะ คือกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยจัดกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม ทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
4. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ เน้นการคิดวิเคราะห์และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินกิจกรรม
5. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย

6. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่กิจกรรม

ขอบข่ายการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ โดยสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้หลากหลาย รูปแบบและวิธีการ โดยมีขอบข่าย ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสามารถบูรณาการระหว่างกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

2. เป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจ ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพ และการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ตลอดจนเห็นแนวทางในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. เป็นกิจกรรมที่มีการทำงานและการให้บริการด้านต่างๆ ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อส่วนรวม เพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองดีและความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6)
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปีโดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง

กิจกรรมทั้ง 3 ลักษณะ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทุกปีจนจบการศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

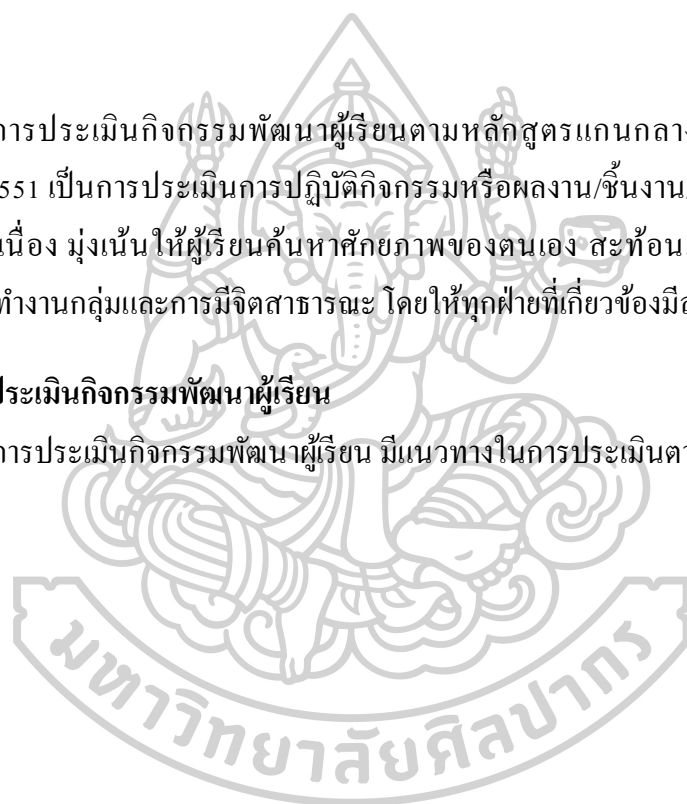
การประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินโดยผู้เรียนต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ปฏิบัติกิจกรรมและมี ผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

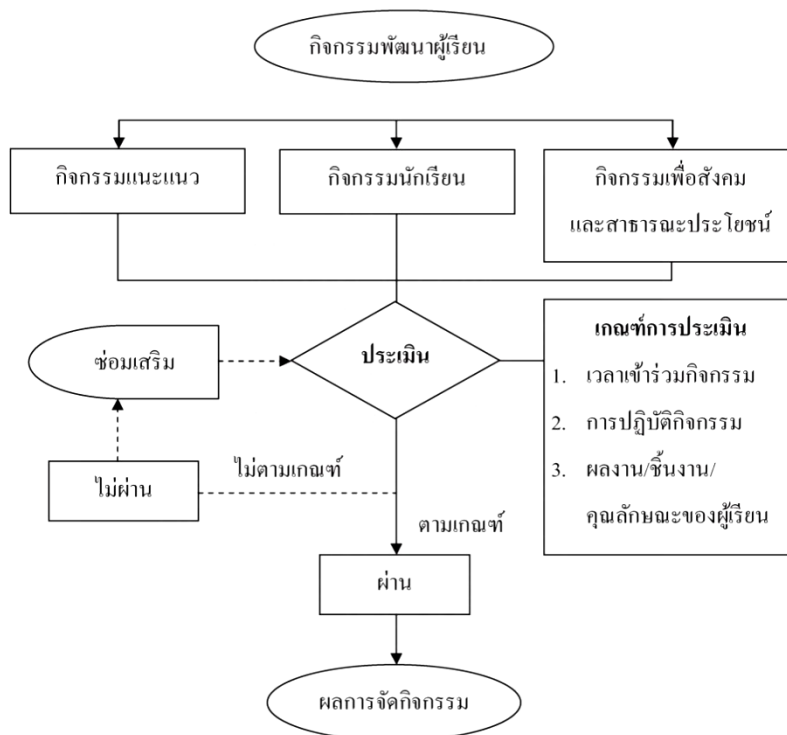
หลักการ

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมหรือผลงาน/ชิ้นงาน/คุณลักษณะของผู้เรียน เป็นระยะต่อเนื่อง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นหาศักยภาพของตนเอง สะท้อนแนวคิดจากการปฏิบัติ กิจกรรม การทำงานกลุ่มและการมีจิตสาธารณะ โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมิน

แนวทางการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีแนวทางในการประเมินตามแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แนวทางการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2553).แผนภูมิ แนวทางการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน2551.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องกำหนด บทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ ตามความเหมาะสม

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

1. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาและ โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. ผู้บริหารชี้แจง ทำความเข้าใจและสร้างความตระหนักให้บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกคนเห็นคุณค่าและร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและมีความทันสมัยในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

4. สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม

5. นิเทศ ติดตามให้คำปรึกษาประเมินผลและสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

บทบาทของครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม

1. ศึกษาหลักการ วัตถุประสงค์ข้อบ่งชี้ แนวการจัดกิจกรรม การประเมินผลพัฒนาผู้เรียน และจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุตามเป้าหมาย

2. ชี้แจงและทำความเข้าใจกับผู้เรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. ร่วมกับผู้เรียนออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนและเป็นไปตามหลักการ ปรัชญาและแนวการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

4. ส่งเสริม กระตุ้นและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการจัดทำแผนงาน โครงการ ร่วมปฏิบัติกิจกรรมและการประเมินผล

5. ให้คำปรึกษา ดูแล ติดตาม ประสานงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ในการร่วมกิจกรรมให้เป็นไปตามแผน

6. ประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและซ่อมเสริมกรณี ที่ผู้เรียน ไม่ผ่านเกณฑ์ พร้อมจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมินผล

7. รายงานผลการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบแล้วนำผลการจัดกิจกรรมมาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข

8. แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานที่ประสบผลสำเร็จกับหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

บทบาทของผู้เรียน

1. ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษา

2. เข้ารับการปฐมนิเทศจากครูผู้รับผิดชอบกิจกรรม
3. ร่วมประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ตามลักษณะของกิจกรรม
4. ร่วมประชุมจัดทำแผนโครงการ ปฏิทินงานและปฏิบัติกิจกรรม ด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ
5. ร่วมประเมินการปฏิบัติกิจกรรมและนำผลมาพัฒนาตนเอง และนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อครูผู้รับผิดชอบ
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดประสบการณ์ ทบทวนและสะท้อนความรู้สึกละหว่างการปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งสร้างเครือข่ายจิตอาสาและขยายผลต่อยอดผู้ความยั่งยืน

บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา

1. ให้ความเห็นชอบและมีส่วนร่วมในการกำหนดวางแผนดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความเหมาะสม

บทบาทของผู้ปกครองและชุมชน

1. มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรม และอาสาสมัครกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา และชุมชน
 2. ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียน ให้โอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองเพื่อประกอบการตัดสินใจการเลือกแผนการเรียน การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
 3. ดูแล เอาใจใส่ผู้เรียนและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาของผู้เรียน
 4. เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีงามให้แก่ผู้เรียน
- นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้อง ตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับปรับปรุง ปีพุทธศักราช 2561

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก (วัดโคกบ่อราษฎร์ รตนลาโภชประชาสรรค์) ตั้งอยู่ที่ หมู่ 5 บ้านโคกวัด ตำบลดอนกรวย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ระดับการศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6

ปรัชญา

ประพุดดี กีฬาเด่น เน้นวิชาการ สืบสานเอกลักษณ์ไทย

วิสัยทัศน์

เป็น โรงเรียนดีประจำตำบลต้นแบบการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีคุณธรรมและคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พันธกิจ

จัดการศึกษาให้นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมและคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จุดหมาย

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกปีการศึกษา 2561

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกปีการศึกษา 2561

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)
-ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
-ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม						
-หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม	80	80	80	80	80	80
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80
การงานอาชีพ	40	40	40	40	40	40
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80
รวมเวลาเรียนพื้นฐาน	840	840	840	840	840	840
รายวิชาเพิ่มเติม	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
-หน้าที่พลเมือง	40	40	40	40	40	40

ตารางที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกปีการศึกษา 2561 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ / กิจกรรม	ระดับประถมศึกษา					
	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)	(120)
-กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
-กิจกรรมนักเรียน						
-กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี	30	30	30	30	30	30
ชมรม	40	40	40	40	40	40
-กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี					

จากตารางโครงสร้างสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จะแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและรายวิชาที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพิ่มเติม โดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี 120 ชั่วโมง แบ่งได้ดังนี้ กิจกรรมแนะแนว 40 ชั่วโมง กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี 40 ชั่วโมง ชมรม 40 ชั่วโมง

โดยกิจกรรมชมรมภายในโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ในปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วย 13 ชมรม มีครูทุกคนในโรงเรียนเป็นที่ปรึกษาแต่ละชมรม และจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ในวันพุธ ตั้งแต่เวลา 14.30 – 15.30 น. ดังตารางที่ 3 ตารางที่ 3 กิจกรรมชมรมภายใน โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ประจำปีการศึกษา 2561

ที่	ชื่อชมรม	จำนวนนักเรียน
1	ชมรมอ่านออกเขียนได้	30
2	ชมรมอ่านเขียนภาษาไทย	30
3	ชมรมจินตคณิต	24
4	ชมรมศิลปะ	25
5	ชมรมรักภาษาไทย	25
6	ชมรมรักการอ่าน	24
7	ชมรมกีฬา	28
8	ชมรมวิทย์ คณิตสนุก	23
9	ชมรมคิดเลขเร็ว	23

ตารางที่ 3 กิจกรรมชมรมภายในโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ประจำปีการศึกษา 2561 (ต่อ)

ที่	ชื่อชมรม	จำนวนนักเรียน
10	ชมรมทำอาหาร	25
11	ชมรม Variety English	25
12	ชมรมดนตรี	25
13	ชมรมภาษาอังกฤษ	26

ทั้งนี้ชมรมภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีภายในโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกและในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชมรมภาษาอังกฤษในครั้งนี้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จะจัดในจำนวน 20 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นกิจกรรมอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารการพูดภาษาอังกฤษ 5 ชั่วโมง ได้แก่ ชั่วโมงที่ 1 กิจกรรมของโรงเรียน เป็นการให้นักเรียนเลือกเข้าร่วมกิจกรรมชมรมตามความสมัครใจ ชั่วโมงที่ 2 กิจกรรมเกม Nice to meet you เป็นกิจกรรมที่ละลายพฤติกรรมของนักเรียนที่มาจากระดับชั้นที่ต่างกัน โดยการทักทายและแนะนำตัวเอง ชั่วโมงที่ 3 เกม Jump on it ชั่วโมงที่ 4 เกม Guessing Question ชั่วโมงที่ 5 เกม Apple pass เพื่อเป็นการฝึกคำศัพท์เบื้องต้นที่จะใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติในหน่วยที่ 1-4 และประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียน เพื่อให้สามารถจัดกลุ่มละความสามารถได้ และกิจกรรมการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 15 ชั่วโมง ในชั่วโมงที่ 6 ถึงชั่วโมงที่ 20 ตารางที่ 4 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยคำนึงถึงแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกการพูดภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อแก้ไขปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง
สัปดาห์ที่ 1	กิจกรรมอื่นๆ	กิจกรรมของโรงเรียน
สัปดาห์ที่ 2	กิจกรรมอื่นๆ	กิจกรรม nice to meet you
สัปดาห์ที่ 3	กิจกรรมอื่นๆ	เกม Jump on it

ตารางที่ 4 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ต่อ)

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง
สัปดาห์ที่ 4	กิจกรรมอื่นๆ	เกม Guessing Question
สัปดาห์ที่ 5	กิจกรรมอื่นๆ	เกม Apple pass
สัปดาห์ที่ 6	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	Asking about study
สัปดาห์ที่ 7	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	Asking about study
สัปดาห์ที่ 8	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	Asking about study
สัปดาห์ที่ 9	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	Asking about study
สัปดาห์ที่ 10	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	Describing People
สัปดาห์ที่ 11	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	Describing People
สัปดาห์ที่ 12	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	Describing People
สัปดาห์ที่ 13	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	Asking the ways
สัปดาห์ที่ 14	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	Asking the ways
สัปดาห์ที่ 15	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	Asking the ways
สัปดาห์ที่ 16	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	Going shopping
สัปดาห์ที่ 17	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	Going shopping
สัปดาห์ที่ 18	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	Going shopping
สัปดาห์ที่ 19	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	Going shopping
สัปดาห์ที่ 20	สรุปผลการจัดการเรียนรู้	-

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ให้สามารถพัฒนาความสามารถของตนเองเต็มศักยภาพผู้เรียน ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน (ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม) และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียนที่จะทำเพื่อบุคคลอื่น สังคม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

กาญจนา คุณารักษ์ (2540 : 342) กาญจนา ศรีกาพสินธุ์ (2538 : 491) และเฟรดเดอริก (Frederick, 1959 : 7) กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นมีชื่อเรียกแตกต่างกัน

ออกไปทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมนักเรียน(Student Activities) กิจกรรมพิเศษ (Extra Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Extra class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-Curriculum Activities) กิจกรรมไม่มีหลักสูตร (Extracurricular Activities) กิจกรรมกึ่งหลักสูตร (Semi curricular Activities) กิจกรรมไม่เป็นทางการ (Informal Activities) หลักสูตรไม่เป็นทางการ (Informal Activities) กิจกรรมกลุ่ม (Group Activities) และในปัจจุบันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ใช้คำว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (Activities for learner's development) ถึงแม้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะใช้ชื่อที่แตกต่างกันไป แต่จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ก็เหมือนกัน คือ เป็นการส่งเสริมประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรมีความสมบูรณ์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มจากกิจกรรมที่จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเอง ตามความสามารถและความสนใจอย่างแท้จริงการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนเชิงพหุปัญญาและการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน มุ่งพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มเติมจากกิจกรรมในกลุ่มสาระ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา เสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความเป็นระเบียบวินัย รับผิดชอบ รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง แบ่งตามความแตกต่างระหว่างกิจกรรมได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

- 2.1 กิจกรรมตามความถนัด ความสนใจความต้องการของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งการเติมเต็มความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ของผู้เรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อค้นพบความ

ถนัด ความสนใจของตนเอง เพื่อพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ตลอดจนการพัฒนาทักษะของสังคม และปลูกฝังจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม

2.2 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดน เป็นกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์เพื่อการอยู่ร่วมกันในสภาพชีวิตต่างๆ นำไปสู่พื้นฐานการทำประโยชน์ให้แก่สังคมและวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งกระบวนการจัดการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และกรมรักษาดินแดน

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมจริยธรรม จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์ออกแบบกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์อย่างหลากหลายรูปแบบ เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในลักษณะจิตอาสา

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ค้นพบความสนใจและความถนัดของตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้พัฒนาตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้พัฒนาตนเองและประกอบอาชีพสุจริต มองเห็นช่องทางในกาสร้างงาน อาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสมค้นพบการพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติค่านิยมที่ดีในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมและมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนความเป็นระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3-4)

ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

อันธิกา วงศ์จำปา (2549 : 36) ได้ให้ความหมายว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้นอกจากที่หลักสูตรกำหนด ไม่มีหน่วยกิตทางวิชาการหรือคะแนนใดๆ ผู้เรียนได้พัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2-4) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัว ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย 2.1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร 2.2) กิจกรรมชุมนุม ชมรมและ 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

สาธิตา สำเภาทอง (2553 : 34) ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นมาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย รูปแบบและกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นการสร้างประสบการณ์และความรู้ นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนด ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยไม่มีหน่วยกิต ไม่มีการให้คะแนนทางวิชาการและอยู่ภายใต้การควบคุมของอาจารย์และสถาบันการศึกษา

Good (1973 : 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ โดยความเห็นชอบและการสนับสนุนจากอาจารย์และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา ไม่มีหน่วยกิตและคะแนนใดเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

Watson (2006) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมหรือสิ่งทีนักเรียนจะต้องทำนอกห้องเรียนหรือเป็นกิจกรรมหลักสูตรพิเศษที่ให้นักเรียนทำในระหว่างเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความแตกต่างของนักเรียน

Smith (2006) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรและประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและความเจริญเติบโต พัฒนาทักษะและส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานกลุ่มของนักเรียน

จากที่กล่าวมาความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาอารมณ์และสังคม เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกที่ดี ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและอยู่ร่วมอย่างมีความสุขในสังคม ถูกจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพิ่มเติมจากที่หลักสูตรกำหนด โดยไม่มีหน่วยกิตและไม่มีคะแนนทางวิชาการ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย 2.1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และนักศึกษาวิชาทหาร 2.2) กิจกรรมชุมนุม ชมรมและ 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กิจกรรมนักเรียน (ชมรม)

ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ใจจริง บุญเรืองรอด (2534 : 35-40) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นเครื่องมือส่งเสริมและขยายความสนใจของนักเรียนแต่ละคนให้กว้างขึ้น ส่งเสริมความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองหรือสำรวจความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง นำความรู้และทฤษฎีที่เคยเรียนมาจากห้องมาประยุกต์ใช้ ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าการที่ตนเรียนมานั้นมีความหมายขึ้น สอดคล้องกับกัลททอร์น และสเปนเซอร์ (Glathon and Spencer. อ้างถึงในกาญจนา ศรีกาพิสินธุ์, 2538 : 458) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นการพัฒนาภาวะผู้นำและความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียน พัฒนาความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิก พัฒนาสติปัญญา ความสามารถหลายๆ ด้าน ได้แก่ ทักษะการปรับตัวเข้ากับคนอื่น สร้างความสัมพันธ์ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสูง

McKown and Spencer (1986 : 98-100, อ้างอิงใน สุขชัย ไพศาลวัน 2548 : 10) แสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นมีความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และยังกล่าวไว้ว่า หลักสูตรและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้แม้จะมีวิธีการอุปกรณ์และเครื่องมือที่ในการจัดทำที่แตกต่างกัน แต่นักเรียน อาจารย์เป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันและจุดมุ่งหมายพื้นฐานของการศึกษาอันเดียวกัน นักจิตวิทยาบางคนให้ความเห็นว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีเพื่อนมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถพิเศษ ช่วยให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดีและช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนข้างต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่ต้องจัดขึ้นในสถานศึกษาโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และมีความจำเป็นต่อการเรียนการศึกษา เพื่อพัฒนาความสนใจใหม่ๆ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัดและความสนใจของตนเอง เกิดทักษะในการทำงานร่วมมือกับผู้อื่น สร้างมิตรภาพ รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในหลายๆด้าน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

ใจจริง บุญเรืองรอด (2534, อ้างถึงในสุขชัย ไพศาลวัน, 2548) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เพื่อสนองความต้องการของจิตวิทยาของนักเรียน ซึ่งต้องการการยอมรับของบุคคลในวัยเดียวกัน เพื่อเสริมสร้างนักเรียนเจริญเติบโตไปได้สูงสุด เพื่อประสิทธิภาพ

ในการให้การศึกษาสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างการรู้จักนำตนเองและบังคับตนเองได้ ปรับตนเองให้เข้ากับสภาพชีวิตและการเป็นนักเรียน เพื่อสนองความร่วมมือกันทางสังคมเพื่อให้เด็กได้สนใจกับการกิจของโรงเรียน สร้างและกระตุ้นนักเรียนให้รักสถานศึกษา เพื่อสร้างเสริมให้นักเรียนรู้จักเคารพกฎและคำสั่ง เพื่อจะได้สำรวจและพัฒนาความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2538 : 501-502) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่า เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความรักและสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมทักษะ ความถนัด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สุนันท์ ศิริวรรณ (2544 : 23) และ กรรณิการ์ ภูระหงษ์ (2547 : 24) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกันว่า เพื่อสำรวจความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สนองความต้องการทางจิตวิทยาให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองและให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและได้เรียนรู้ได้กว้างขึ้นและเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม
2. พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม
3. เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เลือกตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ เพื่อให้ได้เป็นมนุษย์ที่ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ขอบข่ายและประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ในการจัดประเภทและขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้มีนักการศึกษาจำแนกประเภทและขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

Gorton (1983 : 410, อ้างอิงใน กาญจนา ศรีกาพสินธุ์, 2533 : 468) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. กิจกรรมนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปกครอง และการพิมพ์ ได้แก่ สถานักเรียน หนังสือพิมพ์นักเรียน หนังสือประจำปีและอื่นๆ

2. กิจกรรมกลุ่มการแสดง ได้แก่ การละคร คนตรี ขับร้อง การโต้วาทีและอื่นๆ

3. กิจกรรมชมรมและองค์กรต่างๆ เช่น ชมรมหมากระดาน ชมรมถ้ำยุรูปและอื่นๆ

4. กิจกรรมการกีฬา เช่น ฟุตบอล บิงปอง เทนนิส บาสเกตบอลว่ายน้ำและอื่นๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 8) ได้กล่าวว่า สถานศึกษาต้องจัดให้ครบทั้ง 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์โดยสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้หลากหลายรูปแบบและวิธีการ โดยมีขอบข่ายดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่เกื้อกูล ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้กว้างขวาง ลึกยิ่งขึ้น ในรูปแบบของการปฏิบัติตามโครงการ/โครงการในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐาน

2. เป็นกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลในลักษณะชมรม ชุมนุม กลุ่มสนใจ เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพ และการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ตลอดจนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4. เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทำงานและการให้บริการในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวม เสริมสร้างความมีน้ำใจ เอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองดี และรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีดังนี้ 1) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้กว้างขวางลึกยิ่งขึ้น โดยเป็นไปในลักษณะเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการและยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมเป็นพื้นฐาน 2) เป็นกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัด ความต้องการของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาความรู้ อาชีพและการดำเนินชีวิตที่ดีงาม ตลอดจนเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ 3) เป็น

กิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ สนับสนุนค่านิยมที่ดีงามและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 4) เป็นกิจกรรมที่ฝึกการทำงานและการให้บริการในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวม เสริมสร้างความมีน้ำใจเอื้ออาทร ความเป็นพลเมืองดีและรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

หลักการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กรมวิชาการ (2551 : 7) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะและวัฒนธรรมที่ดีงาม
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน องค์กรและหน่วยงานอื่นๆ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณและวันนอร์ มะทา (2528 : 18) ได้สรุปหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมควรให้นักเรียนเลือกเข้าตามความถนัดและความสนใจ ควรให้นักเรียนวางแผนและริเริ่มดำเนินการเอง ไม่ควรนำคะแนนมาเป็นสิ่งช่วยในการจัดกิจกรรมนักเรียน แต่ควรให้มีทัศนคติที่ดี เน้นคุณค่าหรือประโยชน์และการได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกิจกรรมนักเรียนทุกประเภทต้องมีกติกา มีระเบียบข้อบังคับ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้บริหารและสถานศึกษา

สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรจัดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ความสนใจ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตและรู้สึกสนุกกับการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ฝึกคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ จินตนาการที่เป็นประโยชน์ อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้บริหารและสถานศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้มีการปลูกฝังและส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษสื่อสาร โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ทำให้ได้ข้อมูลมาเพื่อปรับปรุง พัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้แนวทางในการจัดครั้งต่อไป กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ข: 30-32) กล่าวว่า การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งสำหรับการผ่านช่วงชั้นหรือจบหลักสูตร โดยมีครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนและผู้ปกครองที่เข้าร่วมตามแนวประเมินดังนี้

1. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีที่หลากหลายตามสภาพจริง ตรวจสอบเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ประเมินผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ถ้าผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมหมดและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดให้การประเมินเป็น (ผ) ผู้ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ถ้าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดให้การประเมินเป็น (มผ) ผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม จะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น กำหนดให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกคนทุกช่วงชั้น มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด นำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการเพื่อความเห็นชอบ เสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาตัดสินและอนุมัติผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้นต่อไป

กาญจนา ศรีกาพลินธุ์ (2533 : 505) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลกิจกรรมนักเรียนไว้ดังนี้ กิจกรรมนักเรียนตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของนักเรียนเพียงใด มีความระดับชั้น วัยและเพศของนักเรียนเพียงใด นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองให้ความสนใจและสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนมากน้อยเพียงใด กิจกรรมนักเรียนได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพียงใด ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเพียงใด มีส่วนพัฒนาความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ตลอดจนความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของนักเรียนเพียงใด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 10-13) ได้กำหนดเกณฑ์การตรวจสอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้ กิจกรรมพัฒนามุ่งเรียนมุ่งปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมมากน้อยเพียงใด เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

วันอร์ มะทา (2523ช : 18-19) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การประเมินผลกิจกรรมมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการประเมินจะสะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมนั้นได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังเป็นการตรวจสอบความสนใจ ความต้องการและข้อบกพร่องต่างๆ ของสมาชิก การประเมินควรจะทำหลายๆ วิธี เพื่อให้ได้ข้อมูลใกล้ชิดความเป็นจริงมากที่สุด

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2551 : 50-51) ได้กล่าวถึงการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ว่า มีวิธีการประเมิน ดังนี้ ผู้ที่รับผิดชอบกิจกรรมจะประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม โดยดูจากพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรม การลงมือดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด คูผลงานของนักเรียนที่ปฏิบัติมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง นอกจากนี้ผู้ที่รับผิดชอบกิจกรรมจะต้องคอยตรวจสอบในเรื่องการใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดหรือไม่ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ไปในระยะหนึ่งแล้วผู้รับผิดชอบในหลักสูตรกิจกรรมต้องจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมผู้เรียน เพื่อสรุปความก้าวหน้าในสภาพของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละระยะ แล้วรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบทุกกิจกรรม โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่เด็กเข้าร่วม และนำผลการประเมินนั้นไปรวมกับการประเมินการร่วมกิจกรรมในช่วงปลายภาคอีกครั้งหนึ่งเพื่อตัดสินผลการร่วมกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดการศึกษา การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นให้ใช้ ผ หมายถึง ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และ มผ. หมายถึง ไม่ผ่านมาตรฐาน

สรุปได้ว่า การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าผลการประเมินจะเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่า กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด และเป็นการประเมินเพื่อให้ทราบข้อบกพร่อง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อเป็นแนวทางในการในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ถ้าผู้เรียนผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์กำหนดให้การประเมินเป็น (ผ) ผู้ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ถ้าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรมและมีเวลาเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ให้การประเมินเป็น (มผ) ผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม จะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาธิตา สำเภาทอง (2553 : 9) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับร่าง

ประกอบด้วย 1) ชื่อกิจกรรม 2) วัตถุประสงค์ 3) ลักษณะกิจกรรม 4) เนื้อหากิจกรรม 5) วิธีการดำเนินการ 6) อุปกรณ์ และ 7) การประเมินผลกิจกรรม

กึ่งกมลปิยมาดากุล(2557 : 12) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องสร้างสรรค์น่ายุทธลีลาอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาบาลบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย3) คุณสมบัติของผู้เรียน4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา7) จุดประสงค์ 8) โครงสร้างการจัดกิจกรรม9) สื่อ10) การวัดและประเมินผล 11) คำชี้แจงและ 12) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 8 แผน

ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557 : 15) ได้พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาบาลบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้จำนวน 6 หน่วย

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างข้างต้น ผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สาธิตา สำเภาทอง (2553 : 9)	กึ่งกมลปิยมาดากุล(2557 : 12)	ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557 : 15)	ผลการสังเคราะห์
1) ชื่อกิจกรรม			
	1) หลักการ	1) หลักการ	1) หลักการ
2) วัตถุประสงค์	2) เป้าหมาย	2) เป้าหมาย	2) เป้าหมาย
3) ลักษณะกิจกรรม			
	3) คุณสมบัติของผู้เรียน		
	4) แนวการจัดกิจกรรม	3) แนวการจัดกิจกรรม	3) แนวการจัดกิจกรรม
4) เนื้อหากิจกรรม			
5) วิธีการดำเนินการ	5) รูปแบบการจัดกิจกรรม	4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ต่อ)

สาธิตา สำเภาทอง (2553 : 9)	กิ่งกมลปิยมาดากุล (2557 : 12)	ธีราภรณ์ ชูชื่น (2557 : 15)	ผลการสังเคราะห์
	6) คำอธิบายรายวิชา	5) คำอธิบายรายวิชา	5) คำอธิบายรายวิชา
7) จุดประสงค์		6) จุดประสงค์การเรียนรู้	
	8) โครงสร้างการจัด กิจกรรม	7) โครงสร้างการจัด กิจกรรม	7) โครงสร้างการจัด กิจกรรม
6) อุปกรณ์	9) สื่อ	8) สื่อ	8) สื่อ
7) การประเมินผล กิจกรรม	10) การวัดและ ประเมินผล	9) การวัดและประเมินผล	9) การวัดและประเมินผล
	11) คำชี้แจง		
	12) แผนการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	10) หน่วยการเรียนรู้	10) หน่วยการเรียนรู้

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างจากแนวคิดของสาธิตา สำเภาทอง (2553 : 9), กิ่งกมล ปิยมาดากุล(2557 : 12) และธีราภรณ์ ชูชื่น (2557 : 15) สามารถสรุปเป็น 10 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิ่งกมล ปิยมาดากุล (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องนาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ชั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านผลการเรียนรู้ เรื่องนาฏยลีลาอาเซียน ด้านความสามารถในการปฏิบัติสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและต้องการให้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์สร้างสรรค์ มีการสร้างสรรค์ทำรำใหม่ขึ้นมา โดยมีครูเป็นผู้จัดการเรียนรู้และ

ประเมินผล 2) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องนาฏยลีลาอาเซียน มีความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 3) ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่านักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งร่วมกันสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน สร้างสรรค์รูปแบบแถวสร้างสรรค์การแต่งกายนาฏยลีลาอาเซียน ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและฝึกการคิดสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียนตามความสนใจ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่องนาฏยลีลาอาเซียน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05มีความสามารถในการปฏิบัติสร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน อยู่ในระดับดี โดยมีความสามารถด้านการสร้างสรรค์ท่าร่ายอยู่ในระดับสูง รองลงมา มีความสามารถด้านการสร้างสรรค์รูปแบบแถวและมีความสามารถด้านการสร้างสรรค์การแต่งกาย อยู่ในระดับต่ำที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากและเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่อง นาฏยลีลาอาเซียน ทำให้นักเรียนมีความรู้และฝึกให้มีทักษะในการสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี เห็นควรให้มีการปรับปรุงด้านการนำเข้าสู่บทเรียนว่าควรมีสื่อหรือวิธีการที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นผู้เรียนเกิดความสนใจ ปรับปรุงระยะเวลากับเนื้อหาสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ธีรภรณ์ ชูชื่น (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย – พม่าสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยมีกระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์ 2) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง 3) การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนา เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาในด้านความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่านักเรียนและผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและต้องการให้จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ไทย-พม่าสัมพันธ์ คาดหวังให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พม่า และมีการสร้างสรรค์ท่าร่ายขึ้นมาใหม่ 2) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความเหมาะสมและสอดคล้องเท่ากับ $\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54 3) ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่านักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนร่วมกันทำงานสร้างสรรค์ทำรำนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พม่า ออกแบบเครื่องแต่งกายของการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พม่า ออกแบบการแปรแถวได้เป็นอย่างดี นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการเรียนรู้ ฝึกทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกการคิด

สร้างสรรค์ ร่วมกันผลิตชิ้นงานตามความสนใจ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า 4.1) นักเรียนมีผลการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย- พม่าหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4.2) นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย – พม่าอยู่ในระดับดีมาก 4.3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

สถิติภาพทอง (2553) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และ 4) ประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์และความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและใช้ความรู้วิทยาศาสตร์บนพื้นฐานความเป็นไทย 2) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.59/80.63 3) ผลการเรียนรู้เรื่อง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยของเล่นพื้นบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และ 4) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีคะแนนสูงสุดคือ ทักษะการสังเกต แผนการจัดกิจกรรมที่มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงสุด คือ แผนที่ 5 ถูกข่าง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด ประเมินจากทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดสังเคราะห์ และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาประเมินจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกแผน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้รับคะแนนการประเมินสูงสุด คือรักความเป็นไทย อยู่ในระดับดีเยี่ยม เจตคติทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกแผน 5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก สำหรับด้านประโยชน์ที่ได้รับคือนักเรียนเห็นคุณค่าของการทำของเล่นพื้นบ้านอยู่ในระดับสูงสุด

ชาติยา เกตุสถิตย์, ชุตินา ม่วงเมือง, ปิยามาศ จันท์เจริญ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เพื่อทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 33) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองแวง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 2) เอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความสามารถในการแสดงละคร 5) แบบประเมินการทำงานเป็นทีม 6) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการประเมินความสามารถในการแสดงละคร และผลการประเมินการทำงานเป็นทีม ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละเพื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนในหลักสูตร วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.72 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 2) เอกสารประกอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.76 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 3) ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.07 คิดเป็นร้อยละ 76.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ 4) ผลการประเมินความสามารถในการแสดงละครระหว่างการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.39 คิดเป็นร้อยละ 84.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

ที่กำหนดไว้ 5) ผลประเมินการทำงานเป็นทีมระหว่างการใช้หลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.65 คิดเป็นร้อยละ 91.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ 6) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการแสดงละคร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

นิตยา มุลสาร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แจ่ม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ที่เลือกกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้โครงการ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการ จำนวน 2 โครงการ โดยใช้ชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมง และเวลาดำเนินการนอกจากการเรียนโดยใช้ระยะเวลาดำเนินโครงการละ 1 เดือน รวมระยะเวลา 2 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการพูดและการเขียนนำเสนอโครงการ 2) แบบประเมินทักษะชีวิตในด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีองค์ประกอบสำคัญ คือ ความร่วมมือ ความมีระเบียบวินัย ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ความตั้งใจในการทำงานและความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตของนักเรียน ปรากฏว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการทั้ง 2 โครงการ ได้รับการประเมินว่ามีประสิทธิภาพในระดับดีมากและนักเรียนมีความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอโครงการในระดับดีมาก หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้โครงการ 2) ผลจากการสอบถามวัดทักษะชีวิตผู้เรียน หลังจากการทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการ ปรากฏว่านักเรียนมีทักษะชีวิตด้านความสามารถในการร่วมงานกับผู้อื่นในระดับสูงหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงการ

อันธิกา วงษ์จำปา (2549) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมผู้เรียน เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนากิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ 2) การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม 3) การทดลองใช้แผนกิจกรรม

4) การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนากิจกรรมผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยมีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยใช้การวัดประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย 2) แผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ประกอบด้วย 5 แผนการจัดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมสาวข่าวให้เพื่อนฟัง กิจกรรมเสริมแต่งจินตนาการด้วยนิทานเรใจ กิจกรรมสารานุกรมพาชมโลกกว้าง กิจกรรมสัมภาษณ์ชาวไทยและกิจกรรมสุทธรรษาพาเพื่อนอ่าน 3) การทดลองใช้แผนกิจกรรมกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 30 คนของโรงเรียนเทศบาล 3 (สระกระเทียม) จำนวน 13 ชั่วโมง 4) นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านก่อนและหลังการใช้แผนการจัดกิจกรรมแจกจ่ายกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม โดยทำผลงานอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ สรุปโครงเรื่องของนิทานและวาดภาพ ส่วนงาน สุภานิต คำพังเพยและปฏิบัติกิจกรรม โดยทำผลงานอยู่ในระดับดี ได้แก่ สรุปใจความสำคัญของข่าว และการจัดทำธงคำถามสารานุกรม นักเรียนมีความสนใจ มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือกัน รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน กระตือรือร้นที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ โดยใช้การอ่านในการเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบที่หลากหลาย

ศุภชัย ไพบูลย์วัน (2548) ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยให้มีการจัดกิจกรรมที่ใช้เพลง เทปและจัดสถานการณ์สมมติ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จัดเนื้อหาของกิจกรรมให้ตอบสนองความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลโดยการสัมภาษณ์ การพูดคุยและแบบทดสอบ 2) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 แผนการจัดกิจกรรม คือ Greetings/Partings, Introduction, Asking/Giving Information, Giving/Asking for Direction แผนการจัดกิจกรรมมี

ประสิทธิภาพ 80.08/81.56 3) ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 30 คน โรงเรียนวัดสิริกาญจนาราม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม จำนวน 14 ชั่วโมง พบว่านักเรียนกล้าพูดและมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ในระดับดี คือ ให้ความร่วมมือมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์และตรงต่อเวลาในการร่วมกิจกรรม 4) นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลัง การจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาผู้เรียนมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานกลุ่มมีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษและทำให้นักเรียนชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น

ศุภัทธา จำปาเงิน (2548) ศึกษาเรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนากิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเพื่อพัฒนากิจกรรม 2) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) การทดลองใช้กิจกรรม และ 4) การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการให้มีการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยให้มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมในป่าไม้ในชุมชนจริง เรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชนและการเป็นนักอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน เจริญผู้รู้ในเรื่องต่างๆ มาร่วมถ่ายทอดความรู้ จัดการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงและเน้นการวัดผลประเมินผลตามสภาพ จริง 2) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่อง คือ 1) การศึกษาป่าชุมชนของจีน 2) ชนิดของป่าไม้ในเมืองไทย 3) ต้นไม้เพื่อชีวิต และ 4) การอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีประสิทธิภาพ 82.00/80.11 3) ผลการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง การอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม 4) นักเรียนมีผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการใช้กิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรม นักเรียนมีความสามารถในการเป็นนักอนุรักษ์ได้ และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ มีคุณค่า ทำให้เห็นประโยชน์ของการอนุรักษ์ป่าไม้รวมทั้งสร้างจิตสำนึกที่ดีในการรักท้องถิ่นและเห็นว่าควรปรับปรุงระยะเวลาที่เกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่น

Charles (1978 : 3499 A-3450 A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐโอคลาโฮมา จำนวน 478 คน เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมาก นักเรียนส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา ร่วมอภิปราย ใ้เวลาที่เป็นสมาชิกชุมนุมวิชาการต่างๆ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ แต่นักเรียนบางส่วนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเช่นกัน กิจกรรมส่วนใหญ่ขาดงบประมาณ เวลาและการวัดผลประเมินผล รวมทั้งผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจและวางนโยบายฝ่ายเดียว

Hargerty (1970 : 2401A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐมิชิแกน เพื่อศึกษาระเบียบวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนและองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการการจัดกิจกรรมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐมิชิแกน ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมโรงเรียนและถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษา แต่ลักษณะการดำเนินงานยังมีข้อบกพร่องอยู่ เช่น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจและวางนโยบายควบคุมในการบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน แต่ลักษณะการดำเนินงานยังมีข้อบกพร่องอยู่ เช่น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจและวางนโยบายควบคุมในการบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน แต่แนวโน้มในการจัดกิจกรรมนักเรียนจะประสบความสำเร็จถึงขั้นรวมวิชาการจัดกิจกรรมนักเรียนเข้าไว้ในหลักสูตรและเปิดชั้นเรียนพิเศษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียน รู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและยังเห็นคุณค่าในการทำสิ่งต่างๆ มีความรับผิดชอบ และรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยใช้บทบาทสมมติ

ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ดังนี้ ทิสนาแจมมณี (2544: 41) กล่าวว่าบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน โดยที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติขึ้นมาให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบกับสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติ ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่างๆ

Livingstone (1985) ได้จำกัดความของกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมและบทบาทที่แท้จริงในส่วนของเนื้อหาที่นำมาสอน บางครั้งไม่อาจคาดเดาได้ว่าเนื้อหาหรือสถานการณ์ใดที่เหมาะสมและจำเป็นแก่ผู้เรียน สิ่งที่ทำได้ คือ ฝึกให้ผู้เรียน ได้เข้าใจถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงบทบาทที่ได้รับ มุ่งฝึกให้ผู้เรียน ได้ใช้ทักษะความรู้ที่ได้เรียนและนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 160) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และกำหนดบทบาทสมมติขึ้นจากความเป็นจริง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าควรจะเป็น โดยผู้สอนจะใช้การแสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของบทเรียนอย่างลึกซึ้ง และรู้จักปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 53) กล่าวว่า บทบาทสมมติ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่องปัญหาหรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทสมมติหรือแสดงบทบาทนั้นตามความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้เรียน ที่คิดว่าควรจะเป็น ภายหลังจากแสดงบทบาทสมมติต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงออกทั้งด้านความรู้และพฤติกรรมของผู้แสดงเพื่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

Ladousse (1988 : 3) ให้เหตุผลในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาสอนว่าผู้เรียนจะได้รับกิจกรรมที่หลากหลายจากกิจกรรมการเรียน เช่น ได้เรียนรู้หน้าที่และโครงสร้างทางภาษา ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูด ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ปลอดภัยและเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในสถานการณ์ต่างๆ และยังช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนได้กล้าพูด กล้าแสดงออกซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการสื่อสารที่สามารถพัฒนาความคล่องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนและยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ผู้สอนและผู้เรียนต่างมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน ในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ครูสามารถยึดหยุ่นสถานการณ์ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์การใช้ ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและเรียนรู้การเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากกิจกรรมบทบาทสมมติจะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการฟัง พูด แล้วยังเป็นเทคนิคการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใน

การเรียนรู้อีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่มีความหมาย นอกจากนี้ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกสนุกสนานและมีบรรยากาศในการเรียนที่ดี

วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Playing)

รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด (ทิสนา แคมมณี, 2551 : 358-361) โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านเสนอขั้นตอนการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติดังนี้

เทคนิคและข้อเสนอแนะต่างๆ ในการใช้วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพ (ทิสนา แคมมณี, 2551 : 359-360)

1. การเตรียมการ ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจนและสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้น สถานการณ์และบทบาทสมมติที่กำหนดขึ้น ควรมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง ส่วนจะมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดขึ้นกับวัตถุประสงค์ ผู้สอนอาจใช้บทบาทสมมติแบบละคร ซึ่งจะกำหนดเรื่องราวให้แสดงแต่ไม่มีบทให้ ผู้สวมบทบาทจะต้องคิดแสดงเองหรืออาจใช้บทบาทสมมติแก้ปัญหา ซึ่งจะกำหนดปัญหาหรือความขัดแย้งให้ และอาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากบ้าง น้อยบ้างซึ่งผู้สวมบทบาทจะใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการสอนแสดงออกและแก้ปัญหาตามความคิดของตน

2. การเริ่มบทเรียน ผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น โยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียนหรือประสบการณ์ที่ผู้เรียน ได้รับความรู้จากการเรียนครั้งก่อนๆ เข้าสู่เรื่องที่จะศึกษา หรืออาจใช้วิธีเล่าเรื่องหรือสถานการณ์สมมติที่เตรียมมาแล้วทิ้งท้ายด้วยปัญหา เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากคิด อยากติดตาม หรืออาจใช้วิธีชี้แจงให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมแสดง และช่วยกันคิดแก้ปัญหา

3. การเลือกผู้แสดง ควรเลือกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการแสดง เช่น เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะเหมาะสมกับบทบาท เพื่อช่วยให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นตามวัตถุประสงค์ ได้อย่างรวดเร็ว หรือเลือกผู้แสดงที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบทบาทที่กำหนดให้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนคนนั้นได้รับประสบการณ์ใหม่ ได้ทดลองแสดงพฤติกรรมใหม่ๆ และเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้ที่มีลักษณะต่างไปจากตน หรืออาจให้ผู้เรียนอาสาสมัคร หรือเจาะจงเลือกคน

ใดคนหนึ่งด้วยวัตถุประสงค์ที่ต้องการช่วยให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ เมื่อได้ผู้แสดงแล้ว ควรให้เวลาผู้แสดงเตรียมการแสดง โดยให้ฝึกซ้อมบ้างตามความจำเป็น

4. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ หรือผู้ชม ผู้สอนควรเตรียมผู้ชม และทำความเข้าใจกับผู้ชมว่า การแสดงบทบาทสมมติที่จัดขึ้นมีมุ่งความสนุก แต่มุ่งที่จะให้เกิดการเรียนรู้เป็นสำคัญ ดังนั้นจึงควรชมด้วยความสังเกต ผู้สอนควรให้คำแนะนำว่าควรสังเกตอะไร และควรบันทึกข้อมูลอย่างไร ผู้สอนอาจจัดทำแบบสังเกตการณ์ให้ผู้ชมใช้ในการสังเกตด้วยก็ได้

5. การแสดง ก่อนการแสดงอาจมีการจัดการการแสดงให้ผู้สมจริง ฉากการแสดงอาจเป็นฉากง่ายๆ หรืออาจจะจัดให้ดูสวยงาม แต่ไม่ควรใช้เวลาและควรคำนึงถึงความประหยัดด้วย เมื่อทุกฝ่ายพร้อมแล้ว ผู้สอนให้เริ่มการแสดง และสังเกตการณ์แสดงอย่างใกล้ชิด ไม่ควรมีการขัดการแสดงกลางคัน นอกจากกรณีที่มีปัญหาเมื่อการแสดงออกนอกทางผู้สอนอาจจำเป็นต้องให้คำแนะนำบ้าง เมื่อมีการแสดงดำเนินไปพอสมควรแล้ว ผู้สอนควรตัดบท ยุติการแสดงไม่ควรให้การแสดงยืดเยื้อ ยืนยง จะทำให้ผู้ชมเกิดการเบื่อหน่าย การตัดบทควรทำเมื่อเห็นว่าการแสดงได้ให้ข้อมูลแก่กลุ่มเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ หรือตัดบทเมื่อการแสดงเริ่มยืดเยื้อหรือเมื่อผู้ชมพอจะเดาได้ว่า เรื่องราวจะดำเนินการไปอย่างไร หรือในกรณีที่ผู้แสดงเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากเกินไปจนแสดงต่อไปไม่ได้ ควรตัดบททันที

6. การวิเคราะห์หรืออภิปรายผลการแสดง ขึ้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญมาก เพราะเป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ เทคนิคที่จำเป็นสำหรับการอภิปรายในช่วงนี้มีหลายประการ ที่สำคัญคือการสัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดของผู้แสดงและจดบันทึกไว้บนกระดาน ต่อจากนั้นจึงสัมภาษณ์ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ถึงข้อมูลที่สังเกตได้ ผู้สอนควรจดบันทึกข้อมูลเหล่านี้ลงบนกระดาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นประเด็นในการอภิปรายและสรุป ต่อจากนั้น จึงให้ทุกฝ่ายร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นและสรุปประเด็นการเรียนรู้ สิ่งสำคัญมากที่สุดที่ผู้สอนพึงคำนึงในการอภิปรายก็คือ การให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติก็เพื่อวัตถุประสงค์จะให้บทบาทเป็นเครื่องมือในการดึงความรู้สึกนึกคิด การรับรู้ เจตคติหรืออคติต่างๆ ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของผู้แสดงออกมาเพื่อเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ ดังนั้น การอภิปรายจึงต้องมุ่งเน้นและอภิปรายในเรื่องพฤติกรรมที่ผู้สอนบทบาทแสดงออก และความรู้สึกที่เป็นเหตุผลักดันให้เกิดการแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา การซักถาม จึงควรมุ่งประเด็นไปที่ว่าผู้แสดงได้แสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง ทำไมจึงแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น และพฤติกรรมนั้นก่อให้เกิดผลอะไรตามมา การอภิปรายไม่ควรมุ่งประเด็นไปที่การแสดงของผู้สวมบทบาทว่า แสดงได้ดี - ไม่ดีเพียงใด เพราะนอกจากจะเป็นการอภิปรายที่ผิดวัตถุประสงค์แล้วยังอาจทำให้ผู้แสดงเสียความรู้สึกได้ ในกรณีที่การอภิปรายเป็นไป

อย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนเสนอแนวคิดและแนวทางอื่นๆ เพิ่มแตกต่างไปจากที่ผู้สวมบทบาทแสดง ผู้สอนอาจให้มีการแสดงและการอภิปรายเพิ่มเติม และสรุปบทเรียนอีกครั้งหนึ่ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 161-163) ได้เสนอขั้นตอนที่สำคัญของการสอน โดยใช้บทบาทสมมติมี 5 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนมีวิธีการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน เป็นการเตรียมใน 2 หัวข้อใหญ่ ได้แก่

1.1 เตรียมจุดประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติให้แน่ชัดและเฉพาะเจาะจงว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอะไรบ้างจากการแสดง

1.2 เตรียมสถานการณ์สมมติ เพื่อให้ผู้เรียนฟังโดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การเตรียมสถานการณ์และบทบาทสมมตินี้อาจเตรียมเขียนไว้อย่างละเอียดเพื่อมอบให้แก่ผู้เรียนหรือเตรียมเฉพาะสถานการณ์เพื่อเล่าให้ผู้เรียนฟังส่วนรายละเอียดผู้เรียนต้องคิดเอง

2. ขั้นดำเนินการสอน จัดแบ่งย่อยได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ชี้นำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยผู้สอนอาจใช้วิธีโยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียนเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติ ชี้แจงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติและการร่วมกันช่วยกันแก้ปัญหา

2.2 เลือกผู้แสดง เมื่อผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมแล้วผู้สอนจะจัดตัวผู้แสดงในบทบาทต่างๆ ในการเลือกตัวผู้แสดงนั้นอาจใช้วิธีดังนี้

1) เลือกอย่างเจาะจง เช่น เลือกผู้ที่มีปัญหาออกมาแสดง เขาได้รู้สึกในปัญหาและเห็นวิธีแก้ปัญหา

2) เลือกผู้ที่มีบุคลิกลักษณะคุณสมบัติ มีความสามารถเหมาะสมกับบทบาทที่กำหนดให้

3) เลือกผู้แสดงโดยให้อาสาสมัคร เพื่อให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนการตัดสินใจ

2.3 การเตรียมความพร้อมของผู้แสดงเมื่อเลือกผู้แสดงได้แล้ว ผู้สอนควรใช้เวลา ผู้แสดงได้เตรียมตัวและตกลงกันก่อนการแสดงผู้สอนควรช่วยให้กำลังใจ ช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อผู้แสดงได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ

2.4 การจัดฉากการแสดง การจัดฉากการแสดงอาจจะจัดแบบง่ายๆ คำนึงถึงความประหยัดทั้งเวลาและทรัพยากร เช่น อาจสมมติโดยการเลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียวเพราะการจัดฉากนี้เป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของการแสดง

2.5 การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ในขณะที่ผู้แสดงเตรียมตัว ผู้สอนควรได้ใช้เวลานั้นเตรียมผู้ชมด้วยโดยควรทำความเข้าใจกับผู้ชมว่าควรสังเกตอะไรจึงจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และอภิปรายในภายหลังผู้สอนอาจเตรียมหัวข้อการสังเกตหรือจัดทำแบบสังเกตการณ์เตรียมไว้ให้พร้อมแล้วเลือกผู้สังเกตการณ์ช่วยกันดูและบันทึกพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่อยๆ ไป

2.6 การแสดง เมื่อทุกฝ่ายพร้อมแล้วจึงเริ่มแสดง การแสดงนี้ควรปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ ผู้สอนและผู้ชมไม่ควรเข้าขัดกลางคันนอกจากในกรณีที่ผู้แสดงต้องการความช่วยเหลือ ในขณะที่แสดงผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของผู้แสดงและผู้ชมอย่างใกล้ชิด

2.7 การตัดบท ผู้สอนหรือผู้กำกับควรตัดบทหรือหยุดการแสดงเมื่อการแสดงผ่านไปเป็นเวลาพอสมควร ไม่ควรปล่อยให้การแสดงยืดเยื้อเกินไป จะทำให้เสียเวลาและผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย การตัดบทควรจะทำเมื่อ

- 1) การแสดงได้ให้ข้อมูลแก่กลุ่มเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์และอภิปรายได้
- 2) ผู้ชมและผู้แสดงพอจะเล่าได้ว่า เรื่องราวจะเป็นอย่างไรถ้ามีการแสดงต่อไป
- 3) ผู้แสดงไม่สามารถแสดงต่อไปได้ เพราะเกิดความเข้าใจผิดบางประการหรือเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากเกินไป

4) การแสดงยืดเยื้อ ไม่ยอมจบหรือจบไม่ลง และผู้ชมหมดความสนใจที่จะชมการแสดงจนจบเรื่อง

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง (ชั้นประเมินผล) ชั้นนี้ถือเป็นขั้นที่สำคัญยิ่งในการสอน เพราะเป็นขั้นที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่ได้สังเกตเห็นและนำมาวิเคราะห์หรืออภิปรายจนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสำหรับตนเอง ในขั้นนี้ครูควรที่จะเตรียมคำถามต่างๆ ไว้เป็นแนวทางสำหรับตนเอง ที่จะใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และอภิปรายร่วมกันโดยทั่วๆ ไปวิธีการใช้ที่ใช้อยู่ในการดำเนินการในขั้นนี้ มีดังนี้

3.1 ชี้แจงให้ทั้งผู้แสดงและผู้ชมเข้าใจว่า การอภิปรายจะเน้นที่เหตุผลและพฤติกรรมที่ผู้แสดงได้แสดงออกมาไม่ใช่นั่นที่ใครแสดงดีหรือไม่ดีอย่างไร

3.2 สัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดผู้แสดง

3.3 สัมภาษณ์ความรู้สึกและความคิดของผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม

3.4 ให้กลุ่มผู้แสดงและผู้ชมวิเคราะห์เหตุการณ์ เสนอความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน โดยครูอาจใช้คำถามต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด

ข้อสำคัญข้อหนึ่งที่ครูพึงระวังในการอภิปรายก็คือ ครูควรแสดงความเป็นประชาธิปไตย ให้เสรีภาพแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ในการคิด ตัดสินใจ ไม่ประเมินค่าตัดสิน ความคิดเห็นของผู้เรียน อันอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง

Shaftel and Shaftel (ทีศนา แชมมณี . 2546, : 32-34 อ้างอิงจาก Shaftel and Shaftel, 1967 : 67-71) ได้เสนอรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้บทบาทสมมติไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ปัญหาและบทบาทสมมติ ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ปัญหา และบทบาทสมมติ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงและมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 เลือกผู้แสดง ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

ขั้นที่ 3 จัดฉาก การจัดฉากนั้นจัดได้ตามความพร้อมและสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

ขั้นที่ 4 เตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงผู้สอนจะต้องเตรียมผู้ชมว่า ควรสังเกตการณ์อะไรและปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ขั้นที่ 5 แสดง ผู้แสดงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ได้รับให้ดีที่สุด

ขั้นที่ 6 อภิปรายและประเมินผล การอภิปรายผลส่วนใหญ่จะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย จะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ การแสดงออกของผู้แสดง และควรเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้แสดงความคิดเห็นด้วย

ขั้นที่ 7 แสดงเพิ่มเติม ควรมีการแสดงเพิ่มเติม หากผู้เรียนเสนอแนะทางออกอื่นนอกเหนือจากที่ได้แสดงไปแล้ว

ขั้นที่ 8 อภิปรายและแสดงผลอีกครั้ง หลังการแสดงเพิ่มเติม กลุ่มควรอภิปรายและประเมินผลเกี่ยวกับการแสดงครั้งใหม่ด้วย

ขั้นที่ 9 แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสรุปผลการอภิปรายของกลุ่มตน และหาข้อสรุปรวม หรือการเรียนรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ค่านิยม คุณธรรม

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 144) จัดขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมติโดยชี้แจงเหตุผลของบทบาทสมมติและประโยชน์ที่จะได้รับผู้สอนอาจใช้วิธีการต่อไปนี้

1.1 เสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยตรง โดยการบรรยายหรืออธิบายสถานการณ์ และอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.2 ใช้กิจกรรมเพื่อนำไปสู่สถานการณ์ ได้แก่ ให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์ อ่านเอกสาร ตอบคำถามในแบบสอบถาม หรืออภิปรายกลุ่มย่อย

1.3 ใช้เกมอุปกรณ์เพื่อสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย เกมที่ใช้ควรเป็นเกมที่ สนุกสนานตื่นเต้นและทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าเป็นการผ่อนคลายที่จะนำไปสู่กิจกรรมอื่นต่อไป

2. การเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ข้อเท็จจริง ลักษณะสังคมวัฒนธรรมของ สถานการณ์ เช่น การใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็น ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในหัวข้อที่ เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ โดยฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. การเลือกผู้แสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอาสาสมัครหรือผู้สอนเลือกโดย การสุ่มหรือเลือกเฉพาะเจาะจง

4. การเตรียมความพร้อมของผู้แสดงบทบาท โดยให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษา เกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดง โดยให้อ่านบัตรบทบาท (Role Cards) หรือผู้สอนพูดถึงบทบาทนั้นให้ ฟัง

5. การจัดการแสดง ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันจัดฉากแบบสมมติขึ้นมาเพื่อให้การแสดง ใกล้เคียงกับความเป็นจริง อาจจะเป็นการจัดฉากอย่างง่าย ๆ ใช้เพียงโต๊ะ เก้าอี้เป็นต้น

6. การแสดงบทบาทสมมติ ผู้แสดงบทบาทอย่างมีชีวิตชีวา ควรใช้เวลากระชับและ ดำเนินไปจนกระทั่งพฤติกรรมที่ผู้แสดงเลือกแสดงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

7. การอภิปรายผลการแสดง ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ผู้สอนจะอธิบายหรือแก้ไข ถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง

8. การกำหนดกิจกรรมประเมินผล ผู้สอนอาจมอบหมายกิจกรรมต่อไปให้ผู้เรียน ปฏิบัติ เช่น อ่านเพิ่มเติมหรือเขียนรายงานสรุปผลการแสดง เป็นต้น

Livingstone (1985:12-17) แบ่งขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการของครู ในขั้นตอนนี้ครูจะคัดเลือกเนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการเรียนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ครูจะต้อง เตรียมอุปกรณ์และสื่อการสอนให้พร้อมด้วย

2. ขั้นเตรียมความพร้อมในห้องเรียน ครูจัดเตรียมความพร้อมในด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจในหน้าที่ทางภาษาและสถานการณ์การแสดง

3. ขั้นแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนออกมาแสดงตามบทบาทที่ได้เตรียมไว้
 อย่างเป็นธรรมชาติ จะต้องเตรียมการและจัดการการแสดงให้พร้อม

4. ขั้นติดตามผล ในขั้นนี้ครูจะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการแสดงไม่ว่าจะเป็น
 ด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์หรือการแสดงออกของนักเรียนก็ตาม

5. ขั้นขยายผล หลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติไป
 แล้วครูสามารถขยายผลกิจกรรมการเรียนออกไปอีกได้ เช่น ให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติม สอนเนื้อหาการ
 เรียนที่เกี่ยวข้อง หรือให้นักเรียนศึกษาอย่างสถานการณ์ที่ต่อเนื่อง เป็นต้น

Krish (2001) แบ่งขั้นตอนกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ ขั้นเตรียมการ (Preparation stage) ในขั้นนี้ครูเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการ
 เรียนและเตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักเรียน ขั้นตอนนี้ยังรวมถึงการคัดเลือกบทบาทของผู้
 แสดงในกลุ่มและการฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริง

ขั้นที่ 2 คือ ขั้นการแสดง (Presentation stage) นักเรียนกลุ่มผู้แสดงจะนำเสนอการ
 แสดงหน้าชั้นเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ในขณะที่กลุ่มผู้ชมจะต้องจดบันทึกการแสดงเกี่ยวกับจุดอ่อนจุด
 แข็งของการแสดงและการใช้ภาษาโดยไม่ทำให้กลุ่มผู้แสดงรู้สึกกลัวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์

ขั้นที่ 3 คือ ขั้นหลังการแสดง (Post presentation stage) นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อ
 การแสดงของแต่ละกลุ่มตามที่ได้จดบันทึกไว้ และให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพื่อที่ครูจะได้นำ
 ข้อมูลไปปรับปรุงในการจัดกิจกรรมการเรียนต่อไป

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนวิธีสอน
 บทบาทสมมติได้เป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้น
 เตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดการการแสดง 6. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง 8.
 ขั้นอภิปรายผล

ตารางที่ 6 การสังเคราะห์วิธีสอนบทบาทสมมติ

Shaftel and Shaftel (1967)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539)	อารมณ์ ใจเที่ยง (2550)	ทิสนา เขม มณี(2551)	ผลการสังเคราะห์
1. นำเสนอ สถานการณ์ปัญหา และบทบาทสมมติ	1. การนำเข้าสู่การ แสดงบทบาท สมมติ	1. ขั้นเตรียมการ สอน 1.1 เตรียม จุดประสงค์ของการ แสดงบทบาท สมมติ	1. การเตรียมการ	1. ขั้นเตรียม

ตารางที่ 6 การสังเคราะห์วิธีสอนบทบาทสมมติ (ต่อ)

Shaftel and Shaftel (1967)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539)	อารมณ์ ใจเที่ยง (2550)	ทิตินา เขมมณี(2551)	ผลการสังเคราะห์
		1.2 เตรียม สถานการณ์สมมติ 2. ขั้นตอนการ สอน 2.1 ขั้นนำเข้าสู่การ แสดงบทบาท สมมติ		
2. เลือกผู้แสดง	1.1 เสนอ สถานการณ์แก่ ผู้เรียน โดยตรง 1.2 ใช้กิจกรรมเพื่อ นำไปสู่สถานการณ์	2.2 เลือกผู้แสดง	3. การเลือกผู้แสดง	3. ขั้นเลือกผู้แสดง
	1.3 ใช้เกมอุปกรณ์ เพื่อสร้าง บรรยากาศผ่อนคลาย			
	2. การเตรียมตัว ผู้เรียนในด้านภาษา			
	3. การเลือกผู้แสดง บทบาทสมมติ			
	4. การเตรียมความพร้อม ของผู้แสดง	2.3 การเตรียมความพร้อม ของผู้แสดง		
3. จัดฉาก	5. การจัดการแสดง	2.4 การจัดฉากการ แสดง		5. ขั้นจัดฉากการ แสดง
4. เตรียมผู้ สังเกตการณ์		2.5 การเตรียมผู้ สังเกตการณ์	4. การเตรียมผู้ สังเกตการณ์	6. การเตรียมผู้ สังเกตการณ์
5. แสดง	6. การแสดงบทบาท สมมติ	2.6 การตัดบท		

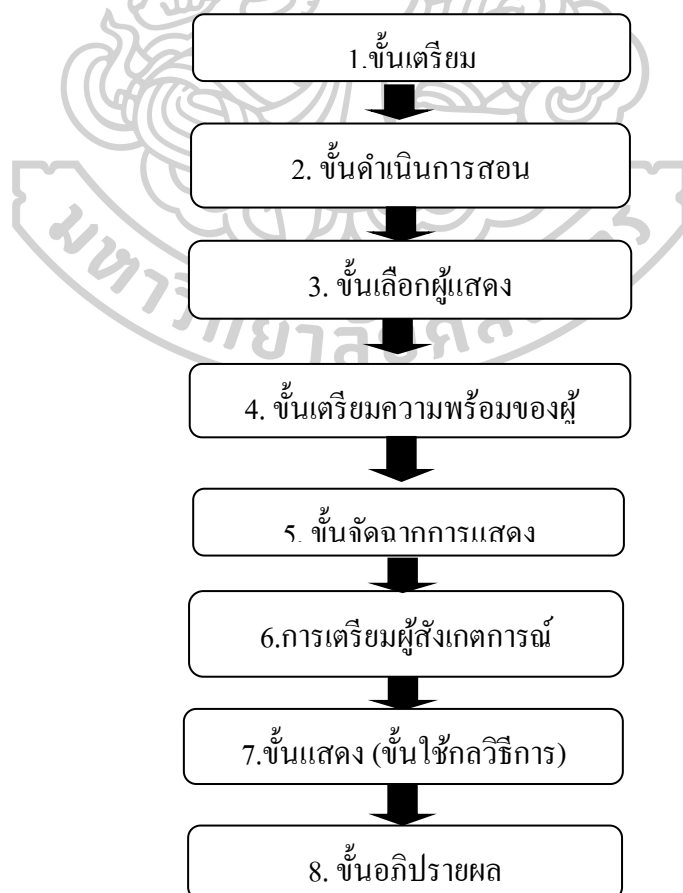
ตารางที่ 6 การสังเคราะห์วิธีสอนบทบาทสมมติ (ต่อ)

Shaftel and Shaftel (1967)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539)	อารมณ์ใจเที่ยง (2550)	ทีศนา เขม มณี(2551)	ผลการสังเคราะห์
6. อภิปรายและ ประเมินผล	7. การอภิปรายผล การแสดงสมมติ	3. ชั้นวิเคราะห์และ อภิปรายผลการ แสดงสถานการณ์ สมมติ 3.1 ชี้แจงให้ทั้งผู้ แสดงและผู้ชม เข้าใจว่า การ อภิปรายจะเน้นที่ เหตุผลและ พฤติกรรมที่ผู้แสดง ได้แสดงออกมา ไม่ใช่เน้นที่ใคร แสดงดีหรือไม่ดี อย่างไร 3.2 สัมภาษณ์ ความรู้สึกและ ความคิดเห็น 3.3 สัมภาษณ์ ความรู้สึกและ ความคิดของผู้ สังเกตการณ์หรือ ผู้ชม 3.4 ให้กลุ่มผู้แสดง และผู้ชมวิเคราะห์ เหตุการณ์ เสนอ ความคิดเห็นและ อภิปรายร่วมกัน โดยครูอาจใช้ คำถามต่างๆกระตุ้น ให้ผู้เรียนคิด		

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติจากแนวคิดของ Shaftel and Shaftel สุมิตรา อังวัตนกุล อารมณ์ ใจเที่ยงและทศนา แจมมณี ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการแสดง 6. การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล

กล่าวโดยสรุป วิธีสอนโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนด เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น ในการใช้วิธีการสอนโดยการใช้การแสดงบทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนและกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้แสดงมีความเข้าใจ และควรมีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วย อาจมีหลากหลายวิธีการ เช่น การโยนประสบการณ์ใกล้ตัวของผู้เรียน และก่อนเริ่มการแสดง ผู้สอนควรเลือกผู้แสดงที่ใกล้เคียงกับบทบาทนั้นเพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่น และควรมีการเตรียมผู้สังเกตการณ์เพื่อมุ่งให้เกิดการเรียนรู้เป็นสำคัญ

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ สรุปได้ดังนี้

1. ชั้นเตรียมมีการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน และสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้น รวมถึงมีการให้ความรู้และฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี
2. ชั้นดำเนินการสอนเป็นการให้ความรู้ผู้เรียนและนำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงการทบทวนวิธีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี
3. ชั้นเลือกผู้แสดงครูและนักเรียนร่วมกันเลือกผู้แสดง
4. ชั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง เป็นการให้ผู้แสดงบทบาทได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดง การเตรียมบทสนทนา และทบทวนวิธีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี
5. ชั้นจัดฉากการแสดงและเลือกสถานที่คือการจัดการแสดงหรือเลือกสถานที่ให้เหมาะสมกับการแสดงบทบาทสมมติเรื่องนั้นๆ
6. ชั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์เป็นการเตรียมผู้ชมในสิ่งที่ควรสังเกตการณ์และการปฏิบัติตัวเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
7. ชั้นแสดง (ชั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) เป็นการแสดงบทบาทสมมติตามที่ได้รับและเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธีในการแก้ปัญหาคำพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้แสดง
8. ชั้นอภิปรายผลเป็นการร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของผู้แสดงบทบาทและผู้ชม การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และมีประสิทธิภาพในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้แสดง

ประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติ

บทบาทสมมติเป็นเครื่องมือและวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการสอนมาก ครูสามารถใช้บทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านต่างๆ การแสดงบทบาทสมมติจะพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่จะปฏิบัติตนกับบุคคลอื่นๆ บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สนุกและสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้เกิดแก่นักเรียนตามที่บุคคลต่างๆ กล่าวถึงประโยชน์ของบทบาทสมมติไว้ดังต่อไปนี้คือ

Wachs (1997 : website) เสนอว่าบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยขณะที่ใช้ภาษาอังกฤษในสิ่งแวดล้อมที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ นักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการพูดนักเรียนจะสนุกสนานกับการใช้ภาษาและค้นพบข้อผิดพลาดในการพูดของตนเองยิ่งกว่านั้นบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือที่ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการใช้ภาษา

เนื่องจากนักเรียนต้องคิดภาษาที่จะพูดเองและนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผลและเป็นที่ยอมรับจากเสียงส่วนใหญ่และสามารถนำหลักการนี้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ในอนาคต

ทิสนา แคมมณี (2545 : 42-43) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการเรียนการสอนดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าพฤติกรรมมีสาเหตุการที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่างๆจำกัดอยู่ในสถานการณ์ต่างๆที่ผลักดันให้คนแสดงพฤติกรรมใดๆออกไปความเข้าใจนี้จะทำให้ผู้เรียนไม่ควนตัดสินใจอะไรง่าย ๆ ก่อนที่จะพิจารณาถึงสาเหตุจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนได้แนวทางในการแก้ปัญหาให้ตรงจุดอีกด้วย

2. ช่วยให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นการที่ผู้เรียนได้สวมบทบาทของผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ว่าผู้อื่นมี ความคิด และความรู้สึกอย่างไรความเข้าใจนี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

3. ช่วยลดความรู้สึกตึงเครียดของผู้เรียนในบางครั้งผู้เรียนอาจจะมีความรู้สึกเกร็งแรงในใจหลายประการที่ไม่สามารถจะแสดงออกมาได้ครูอาจใช้บทบาทสมมุติเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกนั้นๆออกมาเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของผู้เรียนลงได้บ้าง

4. ช่วยให้ผู้เรียนรู้ความต้องการของผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถจะบอกความต้องการของตนเองออกมาได้ครูอาจจะจัดบทบาทสมมุติให้ผู้เรียนได้แสดงซึ่งผู้เรียนอาจจะเปิดเผยความต้องการของตนเองออกมาโดยไม่รู้ตัว

5. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับผู้อื่นในทางที่ดีผู้เรียนจะได้มีโอกาสสำรวจตนเองและเรียนรู้เกี่ยวกับผู้อื่นโดยใช้บทบาทสมมุติเป็นเครื่องมือซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองมากขึ้นและพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองสิ่งนี้นับว่าเป็นพื้นฐานของความเจริญงอกงามทางจิตใจอันจะช่วยให้บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขและสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนและหาหลักยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิตของตนเองในขณะที่ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติอยู่นั้นผู้เรียนจะมีพฤติกรรมการตัดสินใจที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมของตนการที่มีโอกาสได้แสดงได้อภิปรายและวิเคราะห์ค่านิยมเหล่านั้นจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองมากขึ้น

7. ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามัคคีในกลุ่มให้ดีขึ้นในการทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่มมักจะมีปัญหาขัดแย้งกันอยู่เนื่องๆความขัดแย้งนี้ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันและเกิดความแตกแยกในหมู่คณะวิธีการใช้บทบาทสมมุติสามารถนำมาใช้ในการทำงานกลุ่มซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจกันและมีความสามัคคีปรองดองกัน

8. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคมเพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นการเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสมในสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็นบทบาทสมมุติจะช่วยให้การเรียนรู้นี้เป็นจริงและสนุกสนานยิ่งขึ้น

9. ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจบทบาทสมมุติมักจะมีสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งแฝงอยู่ผู้แสดงจะต้องใช้วิจารณญาณและไหวพริบในการแก้ปัญหาจึงนับว่าวิธีการนี้ช่วยฝึกเรื่องการแก้ปัญหาและการตัดสินใจได้เป็นอย่างดี

10. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และฝึกการปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมในหลายๆบทบาท เพราะคนๆหนึ่งมักจะมีหลายบทบาทในชีวิตจริงเช่นเป็นพี่เป็นลูกเป็นหลานเป็นนักเรียนเป็นหัวหน้าชั้นเป็นต้นผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกฝนบทบาทต่างๆเพื่อค้นหาพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในสถานการณ์แต่ละอย่าง

11. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนรู้สึกคิดกระทำโดยปกติเมื่อนักเรียนเผชิญปัญหาจะกระทำไปตามความรู้สึกนั้นทันทีแล้วจึงหวนกลับมาหาวิธีที่ดีกว่าการแสดงบทบาทสมมุติ จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนตามขั้นตอนที่ดีกว่าการคิด

วิณา วิสเพ็ญ (2529 : 3-5) กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมุติดังนี้

1. ช่วยให้ผู้แสดงเข้าใจตนเองได้ดียิ่งขึ้นเมื่อผู้แสดงบทบาทได้มีโอกาสแสดงออกในสถานการณ์ต่างๆที่สมมุติขึ้นจะเข้าใจตนเองได้ดียิ่งขึ้นว่าตนเองมีความสามารถในการแสดงออกทั้งทางด้านวาจาและท่าทางมากขึ้นเพียงใดตนเองมีความกล้ามีความเชื่อมั่นมีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาการแก้ปัญหาและการตัดสินใจเพียงใดเมื่อทราบแล้วจะได้พยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

2. ช่วยให้ผู้แสดงบทบาทมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นบุคคลบางคนอาจจะไม่มีโอกาสได้แสดงออกต่อหน้าผู้อื่นเลยไม่ว่าจะเป็นการพูดการแสดงละครได้เวทีหรือการแสดงในรูปแบบใดการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการแสดงสั้นๆที่ทุกคนพอทำได้ไม่ยากนักเมื่อมีโอกาสแสดงออกจะทำให้รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จทำให้เกิดความมั่นใจที่จะแสดงออกต่อไปทั้งทางด้านวาจาและท่าทาง

3. ช่วยให้ผู้แสดงบทบาทเข้าใจบุคคลอื่นที่ตนเกี่ยวข้องด้วยดียิ่งขึ้น โดยปกติแล้วบุคคลก็มักจะแสดงบทบาทของตนเองตามสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตามธรรมชาติแต่เมื่อต้องการสวมบทบาทของผู้อื่นจะทำให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้นว่าผู้อื่นรู้สึกอย่างไรคิดอย่างไรตัดสินใจอย่างไรทำให้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ดีขึ้นรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรารู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาเมื่อต้องการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางตนในสังคมดีขึ้น

4. การแสดงบทบาทสมมุติจะช่วยให้คนในกลุ่มเกิดความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเอง มีความสามัคคีปรองดองกันการแสดงบทบาทสมมุติเป็นการแสดงเป็นการเล่นร่วมกันจึงต้องช่วยเหลือวางแผนจัดฉากจัดบทจัดสถานที่กำหนดตัวแสดงและแสดงร่วมกันทำให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมและมีความสามัคคีปรองดอง

5. ช่วยให้ผู้แสดงบทบาทเข้าใจสภาพการณ์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้นการแสดงบทบาทสมมุติ มักจะต้องกำหนดสภาพการณ์ต่างๆ ขึ้นให้แสดงในชีวิตจริงของคนเราอาจจะไม่สบายใจกับสภาพการณ์ต่างๆ ทำได้นั้นนอกจากสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองแต่เมื่อต้องสวมบทบาทในสภาพการณ์ที่สมมุติขึ้นต้องแก้ปัญหาตัดสินใจในเรื่องต่างๆ จะช่วยให้เข้าใจสภาพการณ์ต่างๆ ได้ดีขึ้น

6. ช่วยให้ผู้แสดงมีบทบาทมีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจดีขึ้นบทบาทสมมุติส่วนใหญ่จะมีเหตุการณ์ขัดแย้งหรือสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาแฝงอยู่ผู้แสดงบทบาทต้องใช้ความคิดใช้วิจารณญาณและไหวพริบต่างๆ แก้ปัญหาให้คลี่คลายลงไปการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจก็จะมีหลายอย่างต่างกันเช่นผู้แสดงกลุ่มหนึ่งมีวิธีการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจอย่างหนึ่งแต่ในสภาพการณ์เดียวกันหรือปัญหาเดียวกันผู้แสดงอีกกลุ่มหนึ่งจะมีวิธีการแก้ปัญหาที่แตกต่างกันออกไปอีกทำให้ผู้แสดงได้มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจหลายๆวิธีนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่ง

7. ช่วยปลูกฝังค่านิยมที่สำคัญๆ ให้กับผู้แสดงบทบาทสถานการณ์สมมุติต่างๆ ที่กำหนดขึ้นให้แสดงบทบาทนั้นมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและคุณธรรมต่างๆ การแสดงบทบาทจะช่วยให้ผู้แสดงได้มีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองจากการแก้ปัญหาและการตัดสินใจหลังจากการแสดงบทบาทแล้วมักจะมีอภิปรายประเมินผลการแสดงวิเคราะห์การแก้ปัญหาการตัดสินใจกิจกรรมในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้แสดงบทบาทเข้าใจค่านิยมต่างๆ มากขึ้น

8. ช่วยให้ผู้เข้าใจเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์มากขึ้นตามปกติแล้วการที่มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมานั้นมักจะต้องมีสาเหตุหรือแรงผลักดันอย่างใดอย่างหนึ่งการที่ผู้แสดงสวมบทบาทที่ตนเองต้องตกอยู่ในสภาพการณ์ที่กำหนดให้ต้องใช้วาจาการแสดงท่าทางและการตัดสินใจออกไปทำให้มีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ดีขึ้นเมื่อเข้าใจได้ดีก็สามารถให้อภัยในความพลั้งพลาดของบุคคลอื่นทำให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

9. ช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันหลายๆกรณีมนุษย์เรามีความคิดมีความรู้สึกเจ็บที่เก็บไว้ใจไม่อาจแสดงออกได้การแสดงบทบาทจะช่วยให้ผู้แสดงได้ระบายความในใจออกมาทำให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทได้รับรู้ได้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันครูจะเข้าใจนักเรียนดีขึ้นนักเรียนเองก็เกิดความเข้าใจในตัวครูนอกจากนั้นในระหว่างนักเรียนด้วยกันก็จะเข้าใจกันดียิ่งขึ้นอีกด้วยนอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้แสดงมีความรู้สึกมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นยิ่งขึ้นเพราะจาก

การแสดงบทบาทเหล่านั้นจะช่วยให้สำรวจจุดเด่นด้อยของผู้อื่นและตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

10. การแสดงบทบาทสมมุติทำให้เกิดความร่าเริงบันเทิงใจเกิดความสนุกสนานเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์การแสดงบทบาทสมมุติผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนได้แสดงออกทั้งทางด้านวาจาท่าทางความคิดทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวาผู้แสดงได้มีโอกาสสวมบทบาทชีวิตจริงได้ดียิ่งขึ้น

กรมการศึกษาคณะครู (2530 : 76) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมุติไว้ดังนี้

1. เป็นการเร้าให้ผู้เรียนรู้จักการแสดงออกด้วยบทบาทที่เหมาะสม
2. ทำให้ผู้เรียนได้มีทักษะและรู้จักใช้ไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
3. ฝึกให้ผู้เรียนมีใจกว้างยอมรับฟังคำติชมจากผู้อื่น
4. เป็นการวัดความรู้สึกเจตคติและค่านิยมของผู้เรียนได้วิธีหนึ่ง

วาริ ธีระจิตร (2534 : 189-190) สรุปประโยชน์ของบทบาทสมมุติว่าช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนได้อย่างดีช่วยปรับปรุงพฤติกรรมและเจตคติให้นักเรียนปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างเหมาะสมและรู้จักเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมรู้จักเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักการตัดสินใจ

สุมิตร อังวัฒนกุล (2537 : 143) ให้ความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของบทบาทสมมุติว่าการแสดงบทบาทสมมุติในการเรียนการสอนภาษาเน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์หนึ่งๆ และชี้ให้เห็นความสำคัญของการใช้คำพูดที่ถูกต้องและเหมาะสม

ญาดา พินิตพิณกุล (2539 : 266-267) สรุปประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมุติดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการประพจน์และปฏิบัติในสังคมได้อย่างเหมาะสม
2. ผู้เรียนได้รู้จักพัฒนาการฝึกปฏิบัติคือรู้สึกคิดและกระทำอย่างมีระบบ
3. ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด
4. ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาและรู้จักตัดสินใจ
5. ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในการปรับตัวและมีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด
6. ผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคีโดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
7. ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการรับรู้ความรู้สึกความคิดที่เป็นของตัวเองและผู้อื่นทำให้มองโลกกว้างขึ้น

8. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นว่ามีความแตกต่างจากตัวเองและสามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกหลายบทบาท

10. ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเองและผู้อื่นซึ่งสามารถทำให้รู้จักตัดสินใจเลือกค่านิยมของตนเองได้อย่างมีเหตุผล

11. ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น

12. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

จากประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติที่กล่าวมา สรุปได้ว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคมฝึกการแก้ปัญหาและช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจอีกทั้งเข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่นตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคีในสถานการณ์จริงอีกทั้งเป็นการให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นเพิ่มความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาของเจ้าของภาษาผ่านการแสดงบทบาทสมมติ

องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ

องค์ประกอบที่จำเป็นในการแสดงบทบาทสมมติ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 143) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการดังนี้

1. **สถานการณ์** หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และหัวเรื่องสนทนา ผู้สอนจะต้องอธิบายสถานการณ์และงาน (Task) ที่ผู้เรียนจะต้องทำให้สำเร็จ งานที่จะทำจะมีระดับความยากง่ายตามระดับของผู้เรียน เช่น การรับโทรศัพท์ หรือการตกลงในธุรกิจ เป็นต้น

2. **บทบาท** หมายถึง การมอบหมายบทบาทให้ผู้เรียนสวมบทบาทที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจในบุคลิกภาพและประสบการณ์ สถานะทางสังคม ปัญหาและความต้องการของบทบาทที่ตนจะแสดง คำอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทไม่ควรมากหรือละเอียดจนเกินไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพ

3. **จำนวนที่เป็นประโยชน์สำหรับการแสดงบทบาทสมมติ** หมายถึง จำนวนวลี คำศัพท์เฉพาะและรูปแบบของภาษา เช่น การถามลักษณะ Wh-Questions ตลอดจนข้อมูลต่างๆ ด้านภาษาศาสตร์สังคม

4. **ความรู้พื้นฐานการเนื้อหาของสถานการณ์** หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีเกี่ยวกับสถานการณ์ในการแสดง เช่นการแสดงบทบาทสมมติในการประชุมเกี่ยวกับ

สิ่งแวดล้อมเป็นพิษผู้สอนต้องให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียน โดยเตรียมเอกสารให้อ่าน ดู ภาพยนตร์ หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย

Woodward (1991) ให้ความสำคัญของกิจกรรมบทบาทสมมติที่ต่างออกไปโดยกล่าวว่าองค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติมี 3 ส่วนดังนี้

1. วิธีการสร้างสถานการณ์ ภาษา บรรยากาศ และตัวละครในกิจกรรมบทบาทสมมติ ได้แก่ การเลือกลักษณะตัวละคร ชุดภาษาที่ต้องนำมาฝึกหัดผู้เรียน สถานที่ในการแสดงกิจกรรม รายละเอียดของการแสดง ระยะเวลา บทสนทนาที่เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ คนตรีประกอบ เพื่อสร้างบรรยากาศ

2. วิธีการที่แตกต่างในการให้บทแก่ผู้แสดง คือ การให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการเลือกบท ที่อยากจะทำแสดง โดยครูจะให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลและการตกแต่งบทสนทนา

3. การจัดกลุ่มของผู้เรียนก่อนและระหว่างกิจกรรมบทบาทสมมติ ครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหาในการสอนและกำหนดบทบาทในการแสดง โดยใช้บทบาท ทั้งนี้ในการฝึกหัดครูต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนบทบาทในการแสดงซึ่งกันและกัน ในระหว่างฝึกหัดครูต้องสังเกตและบันทึกผลของกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

กล่าวโดยสรุปองค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมตินั้นเริ่มต้นจากการสร้างสถานการณ์ การเลือกตัวละครที่เหมาะสม การเตรียมชุดภาษาที่จะนำมาฝึกหัดซึ่งต้องเหมาะสมกับตัวผู้เรียน ระยะเวลาสถานที่ ทั้งนี้ผู้สอนต้องแจ้งจุดประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อบรรลุเป้าหมายในการทำกิจกรรม และผู้สอนเองควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นการสร้างบทสนทนาเอง หรือการเลือกบทสนทนาและประการสำคัญผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทุกเมื่อเมื่อผู้เรียนรู้สึกคับข้องใจ

ขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติ

นักการศึกษาหลายท่านเสนอขั้นตอนการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 144) จัดขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเข้าสู่การแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมติโดยชี้แจงเหตุผลของบทบาทสมมติและประโยชน์ที่จะได้รับผู้สอนอาจใช้วิธีการต่อไปนี้

1.1 เสนอสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยตรง โดยการบรรยายหรืออธิบายสถานการณ์ และอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

1.2 ใช้กิจกรรมเพื่อนำไปสู่สถานการณ์ ได้แก่ ให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์ อ่านเอกสาร
ตอบคำถามในแบบสอบถามหรืออภิปรายกลุ่มย่อย

1.3 ใช้เกมอู่เครื่องเพื่อสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย เกมที่ใช้ควรเป็นเกมที่
สนุกสนานตื่นเต้นและทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าเป็นการอู่เครื่องที่จะนำไปสู่กิจกรรมอื่นต่อไป

2. การเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ข้อเท็จจริง ลักษณะสังคมวัฒนธรรมของ
สถานการณ์ เช่น การใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็น ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาในหัวข้อที่
เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ โดยฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. การเลือกผู้แสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอาสาสมัครหรือผู้สอนเลือกโดย
การสุ่มหรือเลือกเฉพาะเจาะจง

4. การเตรียมความพร้อมของผู้แสดงบทบาท โดยให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษา
เกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดง โดยให้อ่านบัตรบทบาท (Role Cards) หรือผู้สอนพูดถึงบทบาทนั้นให้
ฟัง

5. การจัดการแสดง ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันจัดฉากแบบสมมติขึ้นมาเพื่อให้การแสดง
ใกล้เคียงกับความเป็นจริง อาจจะเป็นการจัดฉากอย่างง่าย ๆ ใช้เพียงโต๊ะ เก้าอี้เป็นต้น

6. การแสดงบทบาทสมมติ ผู้แสดงบทบาทอย่างมีชีวิตชีวา ควรใช้เวลากระชับและ
ดำเนินไปจนกระทั่งพฤติกรรมที่ผู้แสดงเลือกแสดงปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

7. การอภิปรายผลการแสดง ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
เกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ผู้สอนจะอธิบายหรือแก้ไข
ถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง

8. การกำหนดกิจกรรมประเมินผล ผู้สอนอาจมอบหมายกิจกรรมต่อไปให้ผู้เรียน
ปฏิบัติ เช่น อ่านเพิ่มเติมหรือเขียนรายงานสรุปผลการแสดง เป็นต้น

Livingstone (1985 : 12-17) แบ่งขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการของครู ในขั้นตอนนี้ครูจะคัดเลือกเนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการเรียนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ครูจะต้อง
เตรียมอุปกรณ์และสื่อการสอนให้พร้อมด้วย

2. ขั้นเตรียมความพร้อมในห้องเรียน ครูจัดเตรียมความพร้อมในด้านคำศัพท์
โครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจในหน้าที่ทางภาษาและสถานการณ์การแสดง

3. ขั้นแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนออกมาแสดงตามบทบาทที่ได้เตรียมไว้
อย่างเป็นธรรมชาติ จะต้องเตรียมการและจัดการการแสดงให้พร้อม

4. ขึ้นติดตามผล ในขั้นนี้ครูจะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการแสดงไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือการแสดงออกของนักเรียนก็ตาม

5. ขึ้นขยายผล หลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติไปแล้วครูสามารถขยายผลกิจกรรมการเรียนออกไปอีกได้ เช่น ให้แบบฝึกหัดเพื่อเติม สอนเนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องหรือให้นักเรียนศึกษาอย่างสถานการณ์ที่ต่อเนื่อง เป็นต้น

Krish (2001) แบ่งขั้นตอนกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ ขั้นเตรียมการ (Preparation stage) ในขั้นนี้ครูเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการเรียนและเตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักเรียน ขั้นตอนนี้ยังรวมถึงการคัดเลือกบทบาทของผู้แสดงในกลุ่มและการฝึกซ้อมก่อนการแสดงจริง

ขั้นที่ 2 คือ ขั้นการแสดง (Presentation stage) นักเรียนกลุ่มผู้แสดงจะนำเสนอการแสดงหน้าชั้นเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ในขณะที่กลุ่มผู้ชมจะต้องจดบันทึกการแสดงเกี่ยวกับจุดอ่อนจุดแข็งของการแสดงและการใช้ภาษา โดยไม่ทำให้กลุ่มผู้แสดงรู้สึกกลัวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์

ขั้นที่ 3 คือ ขั้นหลังการแสดง (Post presentation stage) นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการแสดงของแต่ละกลุ่มตามที่ได้จดบันทึกไว้ และให้ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพื่อที่ครูจะได้นำข้อมูลไปปรับปรุงในการจัดกิจกรรมการเรียนต่อไป

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติเริ่มต้นแต่การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อกิจกรรม การให้ข้อมูลเนื้อหาทางด้านภาษาที่จำเป็น ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การจัดกลุ่มผู้เรียน การฝึกซ้อม และการแสดงบทบาทสมมติของผู้เรียนและหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจการแสดงผู้เรียนแต่ละผู้สอนต้องร่วมกันอภิปรายผลของการแสดงและเขียนรายงานสรุปผลการดำเนินกิจกรรมและผู้วิจัยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เทคนิคการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิสาข์ จิตวิตร์ (2528 : 47-48) ได้เสนอเทคนิควิธีการแสดงบทบาทสมมติออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. การแสดงบทบาทสมมติในการกำหนดบทบาทสนทนา (Role playing controlled through cued dialogues)

2. การแสดงบทบาทสมมติโดยครูกำหนดบทบาทและข้อมูล (Role playing controlled through cued dialogues and information)

3. การแสดงบทบาทสมมติโดยครูกำหนดบทบาทให้น้อยที่สุด (Improvisation) คือ ครูอาจกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้นักเรียนโดยไม่บอกบทพูดให้ละเอียด นักเรียนจึงต้องพูดโต้ตอบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยทันทีทันใดไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า

อรุณี วิรัชจิตร (2532 : 187-189) กล่าวว่าบทบาทที่ผู้สอนแก่ผู้เรียน อาจอยู่ในรูปของแผนบทบาท คือ ให้ผู้เรียนจับคู่สนทนาที่ได้จากแผ่นบัตร เรื่องราวจากหนังสือพิมพ์คือให้ผู้เรียนจับคู่และสนทนากัน โดยที่ได้สถานการณ์ที่ได้จากบทความในหนังสือพิมพ์หรือหนังสือการ์ตูน เป็นแนวทาง คือให้ผู้เรียนดูการ์ตูนแล้วสร้างบทสนทนาขึ้นตามเรื่องราวในการ์ตูน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 145-150) ได้เสนอการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 4 เทคนิค

1. การแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่เป็นตัวชี้แนะ (Role playing controlled through cued dialogues) ซึ่งจะกำหนดภาษาที่ใช้ตามความมุ่งหมาย (Language function) โดยนักเรียนจะได้รับบัตรบทบาทคนละบัตร คือ บัตร A และบัตร B ซึ่งมีหน้าที่ของภาษาเป็นตัวกำหนดในสิ่งที่พูดเท่านั้นและนักเรียนสามารถนำภาษานั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมจริง

2. การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้ข้อมูลเป็นตัวชี้แนะการสนทนา (Role Playing controlled Through cued dialogues and information) เป็นรูปแบบที่ให้ความยืดหยุ่นกว่าแบบแรก คือ บัตร A มีคำแนะนำซึ่งมีรายละเอียด เช่น สถานการณ์และคำถามที่จะใช้ถาม บัตร B มีข้อมูลที่ใช้ในการตอบ ดังนั้นปฏิสัมพันธ์จะเกิดจากการที่ A เป็นผู้ซักถาม B ซึ่งในลักษณะเช่นนี้เหมาะกับการซักถามเพื่อหาข้อมูล เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

3. การแสดงบทบาทสมมติโดยตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role playing controlled through situation and goal) โดยที่นักเรียนมีโอกาสสร้างสรรค์โครงสร้างทางภาษาเองโดยใช้สถานการณ์และเป้าหมายเป็นแนวทางในการแสดง

4. การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role playing in the form of debate and discussion) รูปแบบนี้จะใช้ในการอภิปรายเท่านั้น โดยการสมมติสถานการณ์หรือกำหนดเรื่องจริงขึ้นมา ผู้แสดงต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในการสนับสนุนหรือคัดค้าน ในตอนท้ายของกิจกรรมอาจมีการออกเสียงหรือลงคะแนนเพื่อประเมินการอภิปรายได้

รัตนา ศิริลักษณ์ (2540 : 13-14) จัดเทคนิคกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้บทสนทนาจากตำราเรียน (Role playing controlled through a course book dialogues) เป็นวิธีการที่นำบทสนทนาในตำราเรียนมาใช้ ให้น่าสนใจและ

สมจริงมากขึ้น โดยยังมีการควบคุมภาษาทั้งในโครงสร้างและลักษณะของภาษา โดยการสร้างบทการแสดงของบทบาทสมมติโดยใช้บทสนทนาจากตำราเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นแรก ผู้สอนต้องปรับบทสนทนาให้สั้นและง่ายขึ้นแล้วคัดลงในบัตรบทบาท A กับ B เพื่อให้ให้นักเรียนได้อ่านออกเสียงสูง ต่ำ และใช้กิริยาท่าทางเหมาะสม

1.2 ขั้นที่สอง ผู้สอนต้องเปลี่ยนสถานที่ที่ไม่ให้ซ้ำกับบทสนทนาเดิม เพื่อให้ให้นักเรียนตั้งใจและโต้ตอบบทสนทนาอย่างเหมาะสม

1.3 ขั้นสุดท้าย ผู้สอนต้องเปลี่ยนคำสนทนาเป็นตัวแนะและนำไปคัดลงในบัตรแนะลักษณะของตัวแนะคือลักษณะของภาษาที่ใช้ตามความมุ่งหมาย

2. การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้บทความจากหนังสือพิมพ์ (Role playing controlled through an article) วิธีการนี้ควบคุมน้อยมาก ซึ่งผู้แสดงสามารถแสดงกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้บทบาท (Role playing through controlled role cards) วิธีนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นสูง ซึ่งนักเรียนจะทราบเฉพาะบทบาทของตน และไม่ทราบข้อมูลของคนอื่น ดังนั้นผู้แสดงจะตั้งใจฟัง และคิด และตอบอย่างอัตโนมัติโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า

4. การแสดงบทบาทสมมติโดยรูปภาพเป็นตัวแนะ (role playing controlled role through pictures cues) เป็นวิธีที่ช่วยสร้างตัวละครและสถานที่ ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทแบบทันทีทันใด ซึ่งนักเรียนจะทราบบทบาทของตนจากภาพร่วมกัน โดยภาพที่นำมาอาจเป็นภาพเดี่ยวหรือภาพเหตุการณ์ที่เป็นชุดแสดงเหตุการณ์

สรุปได้ว่าในกิจกรรมบทบาทสมมตินั้น ผู้เรียนจะต้องแสดงไปตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน โดยมีเทคนิคหรือวิธีการที่จะเป็นกลไกควบคุมให้ผู้เรียนแสดงในสิ่งที่คาดหวัง ได้แก่ การแสดงบทบาทตามสถานที่ที่ได้รับการแสดงโดยใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการสนทนา แสดงตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด แสดงบทบาทในรูปของการโต้วาที หรือการอภิปราย แสดงโดยใช้บทสนทนาจากหนังสือเรียน จากบทความหนังสือพิมพ์ จากบัตรบทบาท และจากรูปภาพเป็นตัวแนะแนวทาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสมมติ

วันวิสาข เรียวเรืองแสงกุล (2559) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2. พัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โครงการห้องเรียนสองภาษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุกจังหวัดขอนแก่นจำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 43 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1.แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง 2.แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 16.33 คิดเป็นร้อยละ 81.65 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 86.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 17.02 คิดเป็น ร้อยละ 85.10 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 93.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือด้านสื่อการเรียน การสอน ด้านครูผู้สอน และด้านกิจกรรมการเรียน การสอนตามลำดับ

สุวรรณิ ภูลายขาว (2559) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E1/E2) เท่ากับ 75/75 2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมายการศึกษาค้นคว้า

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนดงบังวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 2 มีจำนวนนักเรียน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD จำนวน 8 แผน 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อและ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติตรวจสอบสมมติฐาน t -test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1/ E2) เท่ากับ $88.90/88.782$ นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กาญจนา กรุทมนิ (2558) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ตำบลสร้างไทร อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง 2. แบบประเมินทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และ 4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.08/82.50$ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด $80/80$ โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ช่อเพชร พันธุ์แสง (2555) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.พัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมุติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาท สมมุติกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรงเรียนชุมชน ห้วยไผ่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ใช้เวลาในการทดลอง 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1.แผนการสอน 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test ผลการวิจัยพบว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการสอนการพูดภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมี ความสามารถในการพูดหลังการทดสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

พิชญ์ภวิศ ภูมิมณี (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมุติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. ศึกษาดัชนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 3. ศึกษาเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างใน การศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน โศกกลาด อำเภอเมือง จังหวัด อุรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุรธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1.แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง โดยแต่ละแผนมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอน เตรียมการ 2) ขั้นตอนเลือกผู้แสดง 3) ขั้นตอนเตรียมผู้สังเกตการณ์ 4) ขั้นตอนการแสดง และ 5) ขั้นตอนการอภิปราย ผลการแสดงผล 2.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ และ 3.แบบ วัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ บทบาทสมมุติ มีประสิทธิภาพ 83.83/84.83 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการ พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาท สมมุติ เท่ากับ 0.7415 3. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียน ด้วยบทบาทสมมุติ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

โชคอนันต์ อนันตสิทธิโชติ (2553) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติก่อนเรียนและหลังเรียน 2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติก่อนเรียนและหลังเรียน 3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านน้ำล้อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2. แบบทดสอบการฟัง 3. แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ และ 4. แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเท่ากับ 6.75 คิดเป็นร้อยละ 33.75 หลังเรียนเท่ากับ 17.08 คิดเป็นร้อยละ 85.40 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเท่ากับ 13.95 คิดเป็นร้อยละ 46.5 หลังเรียนเท่ากับ 25.66 คิดเป็นร้อยละ 85.53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 5. นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

Siglier & Ockey (1998) ศึกษาการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการสอนที่เห็นความสำคัญของการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลจากการศึกษาพบว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถคิดแนวทางในการสื่อสารที่เหมาะสมกับความสนใจของตนและช่วยครูในการควบคุมและกำหนดทิศทางการเรียนได้ นอกจากนี้ครูยังสามารถตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียนและได้รับข้อมูลย้อนกลับด้วย และในกิจกรรมการเรียนนั้น ผู้เรียนได้สร้างสรรค์สถานการณ์การสื่อสารที่มีความหมาย มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถ ในสถานการณ์ที่แท้จริง สามารถสร้างองค์ความรู้ คำศัพท์ ได้เรียนรู้ และยังสามารถเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการเรียนรู้ทางภาษาและตอบสนองความต้องการที่แท้จริง ดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จึงมีความกระตือรือร้น สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษในบริบทที่พวกเขาประสบการณ์ เปลี่ยนมุมมองแนวคิดจากประสบการณ์ที่เรียนและสามารถประสบความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

Haozang (1997) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการแลกเปลี่ยนข้อมูลช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะการฟังพูดของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพูดภาษาอังกฤษเป็นธรรมชาติมากขึ้น โดยการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่เน้นความถูกต้องคล่องแคล่วและการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมาย นักเรียนมีโอกาสริเริ่มการสื่อสารด้วยความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาที่แท้จริง ขณะเดียวกันครูได้รับข้อมูลย้อนกลับและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้ทันที สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

Xiao Haozhang (1997) ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและแลกเปลี่ยนข้อมูลช่วยในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะการฟัง พูดของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพูดภาษาอังกฤษเป็นธรรมชาติมากขึ้น โดยการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เทคนิคกิจกรรมบทบาทสมมติ เน้นความถูกต้อง ความคล่องแคล่วและปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมาย นักเรียนมีโอกาสริเริ่มการสื่อสารด้วยความคิดของตนเอง ซึ่งการกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาอย่างแท้จริง ขณะเดียวกันครูก็ได้รับข้อมูลย้อนกลับและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ทันที สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะฟัง พูดภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียน นักเรียนพูดภาษาอังกฤษเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น นักเรียนมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น และยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนริเริ่มการสื่อสารด้วย

ความคิดตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปทดลองใช้กับนักเรียน

กลวิธีการสื่อสาร

ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร

ในปัจจุบันนักการศึกษาและนักวิจัยทางการเรียนรู้และการเรียนการสอนภาษาที่สองกำลังให้ความสนใจกับกระบวนการเรียน (Learning process) มากกว่าผลของการเรียน (learning product) พฤติกรรมของผู้เรียนมากกว่าพฤติกรรมของครู ความสามารถในการสื่อสารมากกว่าความสามารถทางภาษา (Ellis, 1982: 73-81) และการศึกษาทฤษฎีในการสื่อสารก็เป็นผลจากการให้ความสนใจในประเด็นดังกล่าว

คำว่า “กลวิธีในการสื่อสาร” (Communication strategies) Selinker (1971 : 209-230) ได้นำมาใช้เป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1972 ในขณะที่กำลังศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง Selinker พบว่า มีข้อผิดพลาดบางอย่างที่ไม่ได้เป็นผลมาจากอายุของผู้เรียน หรือปริมาณของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนได้รับ แต่เป็นผลจากความพยายามในการพูดสื่อความหมายในขณะที่ผู้เรียนมีความรู้ในภาษา เป้าหมายที่จำกัด ความพยายามดังกล่าวก็คือการใช้กลวิธีในการสื่อสารนั่นเอง แต่ผู้ที่เริ่มศึกษาทฤษฎีในการสื่อสารอย่างจริงจังคือ Varadi (1980 : 59-71) และต่อมา Tarone (1981 : 288) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการศึกษาทฤษฎีในการสื่อสารในมุมมองของปฏิสัมพันธ์ (Interactional perspective) และได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่าเป็นความพยายามของกลุ่มสนทนาที่จะสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน (Negotiation of meaning) ในสถานการณ์ที่คู่สนทนาไม่สามารถเข้าใจความหมายของภาษาเป้าหมายที่จำเป็น

Faerch and Kasper (1984 : 36) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำการศึกษาทฤษฎีในการสื่อสาร และไม่เห็นด้วยกับความหมายของกลวิธีในการสื่อสารในมุมมองของปฏิสัมพันธ์ตามแนวคิดของ ทาโรน โดยแฟร์ช และคาสเปอร์ มีความคิดเห็นว่าการศึกษาในมุมมองของปฏิสัมพันธ์นั้นไม่สามารถครอบคลุมกลวิธีในการสื่อสารได้ทุกประเภท เพราะปฏิสัมพันธ์ไม่สามารถครอบคลุมประเภทของการสื่อสารที่ผู้สื่อสารไม่ได้รับการตอบสนองข้อมูลในทันที อีกทั้งปัญหาในการสื่อสารไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความร่วมมือของกลุ่มสนทนา แต่ผู้พูดอาจตระหนักและแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ ดังนั้นแฟร์ช และคาสเปอร์ จึงได้ศึกษาทฤษฎีในการสื่อสารในมุมมองของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา โดยให้ความสนใจกับกระบวนการทางความคิดในการใช้ภาษา และได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่า เป็นการวางแผนอย่างมีสติของแต่ละบุคคล ในการแก้ปัญหาเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย

Ellis (1986 : 182) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับคำจำกัดความทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาของ แฟร์ช และ คาสเปอร์ และไม่เห็นด้วยกับคำจำกัดความของกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดของ ทาโรน เอลลิส ซึ่งให้เห็นว่า คำจำกัดความในมุมมองของปฏิสัมพันธ์นั้นไม่สามารถใช้ในสถานการณ์ที่ไม่มีการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน (Negotiation of meaning) ได้ โดยทั่วไปแล้วเมื่อผู้เรียนทราบว่าแผนการของตนไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขอุปสรรคที่มีต่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะพยายามแก้ปัญหาในการสื่อสารด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เอลลิส จึงให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่า เป็นการวางแผนทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ ซึ่งมีอยู่ในความสามารถในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษา การวางแผนดังกล่าวเป็นไปอย่างมีสติและใช้ทดแทนการวางแผนผลผลิตทางภาษา (Linguistic product) ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำมาใช้ได้

นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับคำจำกัดความของแฟร์ชและคาสเปอร์ ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสาร ดังนี้

Corder (1982: 103) ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารไว้ว่า หมายถึง การที่ผู้พูดใช้เทคนิคอย่างมีระบบในการสื่อความหมายในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับความยากลำบากในการสื่อสาร

Canale (1983: 11) ได้ขยายความหมายของกลวิธีในการสื่อสารในมุมมองที่กว้างขึ้น กล่าวคือ กลวิธีในการสื่อสารหมายถึงความพยายามของผู้พูดเพื่อที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร

Poullisse (1990: 88 อ้างถึงใน เอลลิส, 1994 : 401) ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่า หมายถึง กลวิธีที่ผู้ใช้ภาษาใช้เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการสื่อความหมายตามที่ต้องการ ด้วยความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดความรู้ทางภาษาในระหว่างการวางแผนการพูด

Gasparro (1996: 319) ได้ให้ความหมายของกลวิธีในการสื่อสารว่า หมายถึง การแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านคำศัพท์ของผู้พูดด้วยกระบวนการคิดอย่างมีสติ และกระบวนการทางภาษาศาสตร์ หลังจากที่เกิดความล้มเหลวในการใช้ภาษาตามแผนการพูดที่ตั้งใจในเบื้องต้น

Dornyei (1995 : 57-58) และ Scott (Dornyei and Mary Lee Scott, 1995 : 155-168 , 1997 : 178-179) ได้ขยายขอบเขตของความหมายของกลวิธีในการสื่อสาร โดยพิจารณาว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการสื่อสารนั้น นอกจากจะเป็นเพราะการขาดความรู้ในตัวภาษาของผู้พูดหรือคู่สนทนา แต่อาจเป็นเพราะผู้พูดต้องการเวลามากขึ้นในการคิดหาคำพูด ดังนั้น ผู้พูดจึงต้องใช้ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหามาโดยการ ใช้กลวิธีขอเพิ่มเวลาเพื่อช่วยให้ผู้พูดได้มีเวลาในการคิดและทำให้

การสื่อสารสามารถดำเนินต่อไปได้ จึงสรุปได้ว่า กลวิธีในการสื่อสารจึงควรรวมความถึงความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้พูดต้องการเวลามากขึ้นในการคิด

จากความหมายของกลวิธีการสื่อสารที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ใช้หรือแก้ปัญหาในการติดต่อสื่อสารปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสื่อความหมายที่ถูกต้องอย่างมีระบบของผู้พูด โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีสติ

ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ผู้พูดภาษาที่สองนั้นใช้กลวิธีในการสื่อสารเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาในการสื่อสารเช่นเดียวกับผู้พูดภาษาที่หนึ่ง และกลวิธีในการสื่อสารสามารถถ่ายโอนจากภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนไปยังภาษาที่สองได้ การใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้พูดภาษาที่สอง จึงไม่จำเป็นต้องเป็นแบบฉบับเดียวกัน กล่าวคือสามารถแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล (Bougaerts and Poullisse 1989 : 253-268) และการแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในภาษาพูด ภาษาอังกฤษมีหลายแนว แตกต่างกันไปตามการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน และตามชนิดของภาระงานที่ใช้พูด ดังนี้

Tarone (1981: 286-287) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดด้านปฏิสัมพันธ์ออกเป็นห้าประเภท ได้แก่

1. การถอดความ (Paraphrase) ได้แก่

1.1 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation) เป็นการใช้น้ำหรือโครงสร้างที่ผู้พูดเองก็ทราบว่าเป็นคำที่ไม่ถูกต้อง แทนคำหรือโครงสร้างที่ต้องการกล่าวถึง แต่คำหรือโครงสร้างนั้นมีความหมายใกล้เคียงและตรงตามความต้องการของผู้พูด เช่น ใช้น้ำว่า “pipe” แทนคำว่า “waterpipe” เป็นต้น

1.2 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) เป็นการใช้น้ำที่ผู้พูดคิดขึ้นมาใหม่เพื่อใช้สื่อความหมายตามที่ต้องการ เช่น ให้น้ำว่า “airball” แทนคำว่า “balloon” เป็นต้น

1.3 การพูดอ้อมค้อม (Circumlocution) เป็นการที่ผู้พูดบรรยายลักษณะหรือองค์ประกอบของวัตถุหรือการกระทำแทนการใช้น้ำหรือโครงสร้างที่เหมาะสมในภาษาเป้าหมาย เช่น “She is up, smoking something. I don’t know what its name. That’s, uh, Persian and we use in Turkey, a lot of”

2. การขอยืมคำ (Borrowing) ได้แก่

2.1 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) เป็นการที่ผู้พูดแปลคำศัพท์คำต่อคำจากภาษาแม่ เช่น ผู้พูดพูดว่า “He invites him to drink” แทน “They toasted one another”

2.2 การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (language switch) เป็นการที่ผู้พูดใช้คำในภาษาแม่โดยปราศจากการแปล เช่น ใช้คำว่า “Balon” แทน “balloon” “tirtil” แทน “caterpillar” เป็นต้น

3. การขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance) เป็นการที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือในคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบจากผู้ฟัง เช่น พูดว่า “What is this? What called?” เป็นต้น

4. การทำท่าใบ้ (Mime) เป็นการที่ผู้พูดใช้ท่าทาง แทนคำพูด เช่น ผู้พูดปรบมือ แทนการสื่อความหมายของคำว่า “applause” เป็นต้น

5. การหลีกเลี่ยง (Avoidance) ได้แก่

5.1 การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา (Topic avoidance) เป็นการที่ผู้พูดพยายามไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ตนเองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยค

5.2 การยกเลิกข้อมูลที่สนทนา (Message abandonment) เป็นการที่ผู้พูดเริ่มต้นการสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งๆ แล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงได้หยุดการสนทนาลงกลางคัน

เบียลีสต็อค (Bialystok, in Faerch and Kasper, eds. 1984 : 105-107) ได้ให้นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ทำภาระงานการบรรยายเพื่อสร้างภาพ (picture reconstruction task) เป็นภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาที่เรียนและแบ่งกลวิธีการสื่อ การสื่อที่นักเรียนดังกล่าวใช้เป็น 2 ชนิด คือ

1. กลวิธีที่ใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่ (L_1 – based strategies) ประกอบด้วย

1.1 การเปลี่ยนภาษา (Language switch) คือ การสอดแทรกคำหรือวลีที่เป็นภาษาแม่เข้าไปในภาษาเป้าหมาย ดังตัวอย่าง Il y a deux candies sur la cheminee

1.2 การทำให้เป็นภาษาต่างประเทศ (Foreign zing) คือ การสร้างสรรค์คำที่ไม่ปรากฏอยู่หรือไม่เหมาะสมตามบริบทในภาษาที่สอง โดยการปรับลักษณะทางด้านหน่วยคำหรือหน่วยเสียงในภาษาที่สองใช้กับในภาษาแม่ เช่น พูดว่า Il y a une cloche sur la cheminee cloche คือการออกเสียงคำ clock ในภาษาอังกฤษตามภาษาฝรั่งเศส ผลก็คือ ได้คำที่มีจริงในภาษาฝรั่งเศส (church bell) แต่ไม่เหมาะสมกับบริบท

1.3 การแปลตรงตัว (Transliteration) คือ การแปลจากภาษาแม่มาเป็นภาษาที่สอง เช่น place du feu ในภาษาฝรั่งเศส และเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า fireplace

2. กลวิธีที่ใช้พื้นฐานความรู้ภาษาที่สอง (L_2 – based strategies) คือ

2.1 การใช้ความหมายใกล้เคียง (Semantic contiguity) คือการใช้คำที่มีลักษณะทางความหมายบางประการคล้ายกัน เช่น การใช้ chaise (chair) แทน tabouret (stool)

2.2 การบรรยาย (Description) มี 3 ชนิด คือ

2.2.1 การบรรยายลักษณะทั่วไป เช่น สี ขนาด วัสดุ รูปทรง รูปร่าง เช่น การพูดว่า It is round. It is something that hangs on the wall.

2.2.2 การบรรยายลักษณะเฉพาะ มักอธิบายโครงสร้างพื้นผิว เช่น การพูดว่า It has four legs.

2.2.3 การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ หรือการกระทำต่างๆ

2.3 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) คือการสร้างคำภาษาที่สองขึ้นมาใหม่ โดยผู้เรียนใช้ความรู้เชิงความคิดรวบยอด และความรู้เกี่ยวกับหน่วยคำในภาษาที่สอง เช่น การใช้ -ot ต่อคำ heure (lime) เป็น heurot (clock)

Zoltan Donyei (1995: 57-58) ได้ศึกษาการแบ่งแยกประเภทกลวิธีในการสื่อสารของ Varadi (1980: 59-71) Tarone (1981: 286-287) และ Faerch and Kasper (1984 : 36-53) และจัดประเภทของกลวิธีในการสื่อสารออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีหลีกเลี่ยงหรือการตัดทอน (Avoidance or reduction strategies) ได้แก่ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อตัดทอน หรือ เปลี่ยนแปลงการสนทนา แบ่งออกเป็น

1.1 การละทิ้งข้อมูล (Message abandonment) ได้แก่ การละทิ้งข้อมูลในขณะที่ยังสื่อสารยังไม่สิ้นสุด อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ทางภาษา

1.2 การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา (Topic avoidance) ได้แก่ การไม่พูดถึงหัวข้อในการสนทนาที่ผู้พูดมีปัญหาในการใช้ภาษา

2. กลวิธีทำให้สำเร็จหรือการชดเชย (Achievement or compensatory strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามใช้ความรู้ทางภาษาที่ตนเองมีอยู่ในการดำรงสภาพการสนทนา กลวิธีประเภทนี้ผู้เรียนใช้เพื่อชดเชยความบกพร่องในความรู้ทางภาษา กลวิธีประเภทนี้ ได้แก่

2.1 การพูดอ้อมค้อม (Circumlocution) ได้แก่ การบรรยายหรือให้ตัวอย่างวัตถุหรือการกระทำเป้าหมาย เช่น “the thing you open bottles with” แทนคำว่า “corkscrew” เป็นต้น

2.2 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation) ได้แก่ การใช้คำศัพท์อื่นเพื่อสื่อความได้ใกล้เคียงที่สุดกับคำศัพท์เป้าหมาย เช่น “ship” แทนคำว่า “sailboat” เป็นต้น

2.3 การใช้คำที่ใช้ได้ทุกจุดประสงค์ (Use of all-purpose words) ได้แก่ การพูดคำศัพท์ที่ใช้ได้ทุกจุดประสงค์ในระหว่างที่ผู้พูดกำลังคิดหาคำศัพท์ที่ถูกต้องเพื่อให้เข้ากับบริบทที่กำลังพูด เช่น the overuse of thing, stuff, make, do รวมทั้งการพิมพ์โดยใช้คำ like thing, what do you call it.

2.4 การสร้างคำใหม่ (Word – coinage) ได้แก่ การสร้างคำศัพท์ที่ไม่มีในภาษาที่ 2 เช่น “Vegetarianist” แทนคำว่า “vegetarian” เป็นต้น

2.5 การใช้วจนภาษา (Use of nonlinguistic means) ได้แก่ การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้าหรือการเลียนเสียง เป็นต้น

2.6 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) ได้แก่ การแปลคำศัพท์ ส่วนวน ประสม หรือไวยากรณ์จากภาษาที่หนึ่ง ไปสู่ภาษาที่สอง

2.7 การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (Foreignizing) ได้แก่ การใช้คำในภาษาที่หนึ่งด้วยการออกเสียงแบบภาษาที่สอง หรือใช้หน่วยคำแบบภาษาที่สอง เช่น เติมปัจจัยในภาษาที่สองเพื่อใช้ภาษาที่หนึ่ง

2.8 การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching) ได้แก่ การใช้คำในภาษาที่หนึ่งด้วยสำเนียงภาษาที่หนึ่ง หรือการใช้คำในภาษาที่สามด้วยสำเนียงภาษาที่สามในการพูดภาษาที่หนึ่ง

2.9 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for help) ได้แก่ การเปลี่ยนบทบาทของการสนทนาให้กับคู่สนทนาโดยการขอความช่วยเหลือโดยตรง เช่น “What do you call...? หรือโดยอ้อม เช่น พูดด้วยน้ำเสียงในระดับสูง หยุดพูด ใช้การสัมผัสทางสายตา แสดงสีหน้าด้วยความสงสัย เป็นต้น

3. กลวิธีการขอเพิ่มเวลา (Stalling of time – gaining strategies) กลวิธีประเภทนี้ผู้เรียนไม่ได้ใช้เพื่อชดเชยความบกพร่องทางภาษา แต่เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อขอเพิ่มเวลาและทำให้การสนทนาดำรงสภาพต่อไป กลวิธีประเภทนี้ได้แก่ การใช้คำเพิ่มเติมเพื่อขอเวลาในการคิดหรือการใช้เครื่องมือเพื่อแสดงความลังเลใจ (Use of Fillers/Hesitation Devices) เช่น “Well” “Now let me see.” “As a matter of face.” เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีผู้เชี่ยวชาญอีกหลายท่านที่นำเสนอการแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารเอาไว้ ส่วนใหญ่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแบ่งของเบ็ยลิสต์ค็อกและคอร์นเฮซังตัน โดยที่การแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารเหล่านี้ประกอบด้วยกลวิธีการสื่อสารชนิดย่อย ที่เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างกันเฉพาะที่การรวมกลุ่มกลวิธีการสื่อสารชนิดย่อยๆ เหล่านั้นเข้าด้วยกัน

Cordor (in Faerch and Kasper, eds. 1984 : 17-18) แบ่งกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ คือ 1) กลวิธีการปรับความหมาย (message adjustment strategies) ซึ่งประกอบด้วย การไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ไม่ถนัด การพูดให้แตกต่างจากความตั้งใจเดิมบางส่วน และการลดการพูดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่พูดอยู่ให้น้อยลง และ 2) กลวิธีการขยายแหล่งข้อมูล (resource expansion strategies) ประกอบด้วย การยืมคำ การพูดอ้อมค้อม การใช้ภาษาท่าทาง และการขอความช่วยเหลือ

จะเห็นได้ว่ากลวิธีการปรับความหมายและกลวิธีการขยายแหล่งข้อมูลของคอร์เคอร์ เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการหลีกเลี่ยงและกลวิธีการทำให้สำเร็จของ Dornyei (1995) นั่นเอง โดยที่การยืมคำก็คือการเปลี่ยนภาษา

Faerch and Kasper (1984: 36-53) ได้แบ่งกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดด้านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการตัดทอน (Reduction strategies) เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ถูกนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร แบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

1.1 การตัดทอนทางรูปแบบภาษา (Formal reduction) ได้แก่ การตัดทอนในด้านต่อไปนี้

1.1.1 ด้านเสียง (Phonological) อาจเนื่องมาจากความยากในการออกเสียง เช่น การหลีกเลี่ยงการออกเสียง /l/ หรือ /r/ เป็นต้น

1.1.2 ด้านหน่วยคำ (Morphological) อาจเนื่องมาจากการไม่รู้หรือกลัวข้อผิดพลาด เช่น การหลีกเลี่ยงการใช้ Past Tense เพราะไม่ทราบคำกริยาช่องที่ 2 เป็นต้น

1.1.3 ด้านไวยากรณ์ (Grammatical) อาจเนื่องมาจากการไม่ทราบกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือกลัวข้อผิดพลาด เช่น การหลีกเลี่ยงที่จะพูดการถึงการให้เงื่อนไขของเหตุการณ์ เพราะไม่ทราบกฎเกณฑ์เรื่องประโยคเงื่อนไข (Conditional sentence) เป็นต้น

1.2 การตัดทอนหน้าที่ทางภาษา (Functional reduction) ได้แก่ การตัดทอนในด้านต่อไปนี้

1.2.1 การกระทำหรือการปฏิบัติ (Actional) เช่น ผู้พูดไม่ทราบวิธีการแนะนำบุคคลให้รู้จักกันหรือการริเริ่มการพูดบทสนทนา จึงหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติสิ่งเหล่านี้

1.2.2 หัวข้อการสนทนา (Propositional) อาจเป็นการหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนาหรือสัมผัสการสนทนา เพราะผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับการเมือง คนตรี หรือเครื่องจักร เป็นต้น

1.2.3 รูปแบบ (Model) การพูดอาจเป็นเพราะผู้พูดไม่ทราบถึงวิธีการพูดตามทำเนียบภาษาหรือสำนวนเพื่อแสดงความรู้สึก เช่น ผู้พูดไม่ทราบถึงวิธีการใช้ประโยคที่เหมาะสมกับบุคคลที่อยู่ต่างฐานะหรือผู้พูดไม่ทราบสำนวนที่จะแสดงความรู้สึกประหลาดใจ ดีใจ หรือเสียใจ เป็นต้น

2. กลวิธีการทำให้สำเร็จ (Achievement strategies) เป็นกลวิธีในการสื่อสารที่ใช้เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อความหมาย แบ่งออกเป็น

2.1 กลวิธีที่ไม่ขอความร่วมมือ (Non-cooperative strategies) คือ ผู้พูดเป็นผู้พยายามใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารด้วยตนเอง ได้แก่

2.1.1 กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง (L₁ / L₃ strategies) ได้แก่

2.1.1.1 การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (Code switching) เป็นการใช้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นเข้ามาปนขณะพูดภาษาที่สอง เช่น “We get this from แผงลอย” เป็นต้น

2.1.1.2 การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing) เป็นการออกเสียงคำศัพท์ในภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง เช่น “Do you like Soup Nor Mai?” เป็นต้น

2.1.1.3 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) เป็นการพูดเรียงคำหรือประโยคอย่างภาษาแม่ เช่น “No have people here.” แทน “There are no people here.” เป็นต้น

2.1.2 กลวิธีที่ใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว (Intralanguage strategies) ได้แก่

2.1.2.1 การใช้คำอื่นแทน (Substitution) อาจเป็นเพราะผู้พูดนึกคำศัพท์คำนั้นไม่ออก จึงนำคำอื่นมาใช้แทน เช่น ใช้คำว่า “if” แทน “whether” เป็นต้น

2.1.2.2 การใช้คำสรุป (Generalization) โดยบอกเป็นชนิดประเภท หรือ หวมดห่มุ เช่น ใช้คำว่า “Animal” แทนคำว่า “Rabbit” หรือ “Flower” แทนคำว่า “Gladiolus” เป็นต้น

2.1.2.3 การบรรยาย (Description) เป็นการพูดถึงคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น สี ขนาด รูปร่าง เป็นต้น เช่น “its shape is aquare.” เป็นต้น

2.1.2.4 การให้ตัวอย่าง (Exemplification) เป็นการยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้ทราบความหมายของคำศัพท์ เช่น “Nantida , Bird Thongchai, Mai, they are” เป็นต้น

2.1.2.5 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) เช่น ใช้คำว่า “Airball” แทนคำว่า “balloon” เป็นต้น

2.1.2.6 การใช้โครงสร้างใหม่ (Restructuring) เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างประโยคใหม่หลังจากได้เริ่มต้นพูดไปแล้ว เพราะไม่สามารถทำให้ประโยคนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้อง เช่น ผู้พูดพูดว่า “I have my clothes wa.....” แล้วเปลี่ยนเป็น “My servant

washes my clothes for me.” แทน เพราะผู้พูดไม่แน่ใจ โครงสร้างของประโยคในประโยคเดิม เป็นต้น

2.1.3 กลวิธีการไม่ใช่คำพูด (Non – linguistic strategies) แบ่งออกเป็น

2.1.3.1 การทำท่าใบ้ (Mime) เป็นการใช้ท่าทางต่างๆ แทน คำศัพท์ที่ต้องการกล่าวถึง เช่น การแสดงท่าทางปรบมือ เมื่อต้องการสื่อคำว่า “Applause” หรือ “Clap hands” เป็นต้น

2.1.3.2 การเคลื่อนไหวร่างกาย (Gesture) อาจเป็นการเคลื่อนไหว ศีรษะ การพยักหน้า การห่อไหล่ เพื่อเป็นการสนับสนุน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในการสนทนา เช่น พยักหน้าแทนการกล่าวว่า “Yes, that’s right.” เป็นต้น

2.1.3.3 การเริ่มด้วยเสียง (Sound initiation) เป็นการเปล่งเสียง ออกมาก่อนที่จะมีการพูด หรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ เช่น “um..., er..., mm..., uh...” เป็นต้น

2.2 กลวิธีขอความช่วยเหลือ (Cooperative strategies) คือ ผู้พูดพยายามจะให้คู่ สนทนาให้ความช่วยเหลือในการสื่อความหมาย โดยผู้พูดอาจจะถามคำถามออกไปโดยตรง เช่น “What do you call this in English?” หรือแสดงการลังเล เว้นช่วงคำพูด พูดซ้ำคำหรือประโยคเดิม เป็นต้น

Willems (1987: 355) ได้แบ่งกลวิธีในการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท ซึ่งสอดคล้องกับ คลอส แฟร์ซ และกาเบรียล คาสเปอร์ แต่ต่างกันที่กลวิธีในการสื่อสารย่อย ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. กลวิธีการตัดทอน (Reduction strategies) แบ่งออกเป็นการตัดทอนในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านรูปแบบของภาษา (Form) ได้แก่

1.1.1 ด้านหน่วยเสียง (Phonology) เป็นการหลีกเลี่ยงคำที่มีส่วนหรือกลุ่ม เสียงที่ยาก

1.1.2 ด้านหน่วยคำ (Morphology) เป็นการหลีกเลี่ยงคำที่ไม่รู้ เช่น ผู้พูด หลีกเลี่ยงที่จะคุยเกี่ยวกับ yesterday เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการใช้รูปแบบของ Past Tense เป็นต้น

1.1.3 ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntax) เป็นการหลีกเลี่ยงการพูดเกี่ยวกับ โครงสร้างของประโยคที่ตนเองไม่แน่ใจ เช่น หลีกเลี่ยงที่จะพูดเกี่ยวกับประโยคเงื่อนไข เป็นต้น

1.1.4 ด้านคำศัพท์ (Lexical) เป็นการหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนาบางเรื่อง เพราะผู้พูดขาดความรู้ด้านคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อความหมาย

1.2 ด้านหน้าที่ของภาษา (Function) ได้แก่

1.2.1 การหลีกเลี่ยงข้อมูล (Message avoidance) เช่น พูดว่า “Oh! I can’t say this. Let’s talk about something else.” เมื่อต้องการหลีกเลี่ยงข้อมูล เป็นต้น

1.2.2 การแทนที่ความหมาย (Meaning replacement) เป็นการพูดโดยใช้คำหรือวลีแทนสิ่งที่ต้องการพูดแต่อาจมีความสุขพบน้อยกว่าในการพูดในภาษาแม่ของตน

1.2.3 การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา (topic avoidance) เป็นการไม่กล่าวถึงหัวข้อสนทนานั้นเลย

2. กลวิธีการทำให้สำเร็จ (Achievement strategies) แบ่งออกเป็น

2.1 กลวิธีการใช้ท่าทาง (Paralinguistic strategies) เป็นการใช้ท่าทาง สีหน้า และอื่นๆ แทนคำพูด

2.2 กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน (Interlingual strategies) เป็นการเติมหรือแทรกถ้อยคำภาษาแม่หรือภาษาอื่นลงในภาษาที่สอง ได้แก่

2.2.1 การขอยืมหรือการพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (Borrowing or code switching) เป็นการใช้คำหรือวลีในภาษาแม่ด้วยการออกเสียงแบบภาษาแม่ เช่น พูดว่า “Please Sir, have you a ‘krijtle’ แทนคำว่า ‘piece of chalk’ เป็นต้น

2.2.2 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) เป็นการแปล คำศัพท์สำนวน หรือคำนามประสม จากภาษาที่หนึ่งไปสู่ภาษาที่สอง เช่น ใช้คำว่า “make it a little” แทนคำว่า “Come off it” ใช้คำว่า “Boxcool” แทนคำว่า “Refrigerator” เป็นต้น

2.2.3 การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing) เป็นการใช้คำในภาษาที่หนึ่งด้วยน้ำเสียงของภาษาที่สอง

2.3 กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว (Intralingual strategies) เป็นการใช้ภาษาที่สองเพียงภาษาเดียว ด้วยกลวิธีการพูดแบบต่างๆ ดังนี้

2.3.1 การใช้คำใกล้เคียงหรือการสรุป (Approximation or generalization) เป็นการใช้คำในภาษาที่สองที่มีความหมายร่วมกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย เช่น ใช้คำว่า “Animal” แทนคำว่า “Rabbit” หรือ “Rose” แทนคำว่า “Flower” เป็นต้น

2.3.2 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) เป็นการที่ผู้พูดสร้างคำในภาษาที่สองโดยมีพื้นฐานของกฎเกณฑ์ที่เรียนมา เช่น คำว่า “Intonate” แทนคำว่า “Intonation” เป็นต้น

2.3.3 การถอดความ (Paraphrase) ได้แก่

2.3.3.1 การบรรยาย (Description) เป็นการพูดถึงคุณสมบัติทางกายภาพของคำศัพท์ที่ต้องการพูดถึง เช่น พูดถึง สี ขนาด มิติ เป็นต้น

2.3.3.2 การพูดอ้อมค้อม (Circumlocution) เป็นการพูดถึงลักษณะเฉพาะของคำศัพท์นั้น เช่น “It has a motor.” ลักษณะด้านหน้าที่ เช่น “It is used in...” ลักษณะตำแหน่งที่ตั้ง เช่น “You find it in a factory.” ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น “It’s between summer and autumn.” เป็นต้น

2.3.3.3 การใช้ตัวอย่าง (Exemplification) เป็นการให้นิยามย่อแทนนิยามคำศัพท์ที่ผู้พูดไม่สามารถพูดให้ เช่น พูดว่า “Puch” แทนคำว่า “moped” เป็นต้น

2.3.4 การพิมพ์ (smurfing) เป็นการพูดคำที่ปราศจากความหมายเพื่อเติมช่องว่างในระหว่างคำศัพท์ เช่น “thing” หรือ “Whatsit” หรือ “What-do-you-call-it?” เป็นต้น

2.3.5 การแก้ไขตนเอง (Self-repair or restructuring) เป็นการสร้างแผนการพูดใหม่เมื่อแผนการพูดเดิมประสบความสำเร็จในการสื่อสาร

2.3.6 การขอความช่วยเหลือ (Appeals for assistance) ได้แก่

2.3.6.1 การพูดตรงๆ (Explicit) เช่น “What d’ you call?” หรือ “Speak more slowly.” หรือ “I am a foreign.” หรือ “Do you understand?” เป็นต้น

2.3.6.2 การพูดโดยนัย (Implicit) อาจใช้การหยุดน้ำเสียง การพูดลากเสียง การพูดซ้ำ หรือผู้พูดอาจพูดว่า “I don’t know what to call this” เป็นต้น

2.3.6.3 การตรวจสอบโดยใช้คำถาม (checking question) เป็นการทำให้แน่ใจที่ผู้พูดเข้าใจถูกต้องหรือไม่ โดยการใช้คำถามว่า “Do I hear you say ...?” หรือ “Are you saying that ...?” เป็นต้น

2.3.7 การริเริ่มการแก้ไข (Initiating repair) เช่น ผู้พูดพูดว่า “I am sorry, there must be some misunderstanding.” หรือ “Does....mean....?” หรือ “took it to mean....” หรือ “I hope you don’t mind my asking....” เป็นต้น

Bygate (1995: 42-48) ได้แบ่งกลวิธีในการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีทำให้สำเร็จ (Achievement strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดพยายามที่จะชดเชยช่องว่างของภาษาโดยการหาสิ่งทดแทน ซึ่งหมายถึงความพยายามที่จะหาวิธีการสื่อข้อมูลของตนซึ่งสามารถทำโดยการเดา การใช้สัญชาตญาณ ความรู้สึก การแสดงออกในสิ่งที่ผู้เรียนจำได้ หรือใช้การแสดงเหมือนหรือความคล้ายคลึง กลวิธีทำให้สำเร็จสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1.1 กลวิธีเดา (Guessing strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดทดลองใช้คำซึ่งไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ โดยการใช้ความรู้ทางหน่วยคำของภาษา ในการทำเช่นนี้ผู้พูดมีความหวังว่าจะสามารถใช้คำหรือสำนวนที่คุ้นทนน่าจะจำหรือเข้าใจ กลวิธีเดามีหลายประเภท ได้แก่

1.1.1 การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignism) ได้แก่ การที่ผู้พูดพูดออกเสียงคำในภาษาแม่ รวากับว่าคำนั้นเป็นภาษาเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น ชาวฝรั่งเศสที่พูดภาษาอังกฤษพูดออกเสียงคำฝรั่งเศสคำว่า “manoeuvre” ด้วยสำเนียงภาษาอังกฤษ ในระหว่างการพูดภาษาอังกฤษ

1.1.2 การขอยืมคำ (Borrow) ได้แก่ การที่ผู้พูดขอยืมคำจากภาษาแม่ โดยปราศจากการเปลี่ยนคำนั้นด้วยวิธีการใดๆ ตัวอย่างเช่น ผู้พูดชาวอังกฤษพูดว่า “Il y a deux candies sur la cheminee”

1.1.3 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) ได้แก่ การที่ผู้พูดพูดเรียงคำตามแบบของภาษาแม่ ตัวอย่างเช่น ชาวฝรั่งเศสพยายามพูดคำว่า “crescent” แทนคำว่า “croissant” แต่การพูดเช่นนี้ก็ไม้อาจทำให้คู่สนทนาเข้าใจได้ เป็นต้น

1.1.4 การสร้างคำใหม่ (Coin a word) ได้แก่ การที่ผู้พูดสร้างคำในภาษาเป้าหมายขึ้น ด้วยความหวังว่าคู่สนทนาอาจจะเข้าใจคำที่ต้องการสื่อสาร ตัวอย่างเช่น ผู้พูดพูดว่า “airball” แทนคำว่า “balloon”

1.2 กลวิธีการถอดความ (Paraphrase strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดใช้ความรู้ที่มีต่อคำศัพท์ในภาษาเป้าหมายในการค้นหาทางเลือกอื่นในการพูดคำศัพท์ที่ผู้พูดต้องการในการทำเช่นนั้น ผู้พูดสามารถทำได้ 2 ประการ ได้แก่

1.2.1 กลวิธีการแทนที่คำศัพท์ (Lexical substitution strategy) ได้แก่ การพูดคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือน (Synonym) หรือคำที่มีความหมายทั่วไป (Super ordinate) แทนคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย เช่น ผู้พูดพูดคำว่า “animal” ซึ่งเป็นการใช้คำที่มีความหมายทั่วไป (Super ordinate) ของคำว่า “gerbil” หรือ “mongoose” หรือ “dog”

1.2.2 กลวิธีการพูดอ้อมค้อม (Circumlocution strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดพยายามที่จะพูดแสดงความหมายด้วยการใช้คำหลายคำหรือวลีต่างๆ แทนการใช้คำศัพท์ที่ผู้พูดตั้งใจ ตัวอย่างเช่น ผู้พูดพูดว่า “it has waste basket. It has a basket who probably serves for buying things in the market.” แทนคำว่า “a shopping basket”

1.3 กลวิธีการขอความร่วมมือ (Co-operative strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือในคำศัพท์โดยการถามคำแปลของคำศัพท์ในภาษาแม่ของผู้พูด หรือโดยการระบุถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการพูดถึง หรือโดยการแสดงท่าใบ้

2. กลวิธีการตัดทอน (Reduction strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดตัดทอนข้อมูลข่าวสารหรือพูดในขอบเขตของความรู้ของผู้พูด หรือผู้พูดอาจจะละทิ้งข้อมูลข่าวสารนั้น และเปลี่ยนไปพูด

ในหัวข้อเรื่องอื่นที่ผู้พูดสามารถพูดได้ และการที่ผู้พูดใช้วิธีการตัดทอนนั้นเป็นสาเหตุจากผู้เรียนไม่สามารถใช้กลวิธีในการทำให้สำเร็จได้

2.1 กลวิธีหลีกเลี่ยง (Avoidance strategy) ได้แก่ การที่ผู้พูดเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อที่จะกำจัดความยากลำบากในระหว่างการพูด ซึ่งความยากลำบากนี้มีหลายสาเหตุที่ทำให้ผู้พูดต้องใช้กลวิธีหลีกเลี่ยง เช่น ผู้พูดต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการออกเสียง “u” หรือ “h” ภาษาอังกฤษเป็นต้น หรือผู้พูดต้องการที่จะหลีกเลี่ยงโครงสร้างไวยากรณ์ ประโยคเงื่อนไข ภาษาอังกฤษ และในที่สุดผู้พูดอาจจะหลีกเลี่ยงความยากลำบากในการแสดงความคิดเห็นเพราะการขาดความรู้ทางคำศัพท์ที่เพียงพอ ผู้พูดจึงหลีกเลี่ยงเนื้อหาโดยการละทิ้งการพูดถึงเนื้อหานั้น และเปลี่ยนเรื่องไปพูดเรื่องอื่น ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้พูดต้องการที่จะหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ไม่ทราบ ผู้พูดก็อาจจะพูดในสิ่งอื่นที่เป็นเรื่องทั่วไป กล่าวคือ แทนที่จะกล่าวชมเชยเกี่ยวกับบ้านของเจ้าของบ้านผู้พูดก็เปลี่ยนเรื่องโดยการกล่าวขอบคุณสำหรับอาหารมื้อเย็น เป็นต้น

ทวิศักดิ์ ชูมา (2559 : 232-235) ได้กำหนดกลวิธีทางภาษาไว้ 14 วิธี คือ กลวิธีที่ 1 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation Strategy) กลวิธีที่ 2 การสร้างคำใหม่ (Word Coinage) กลวิธีที่ 3 การอธิบายความหรือพูดอ้อมค้อม (Circumlocution Strategy) กลวิธีที่ 4 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Assistance Strategy) กลวิธีที่ 5 การพูดซ้ำ (Repetition Strategy) กลวิธีที่ 6 การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) กลวิธีที่ 7 การใช้วจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 8 การแก้ไขผิดพลาดด้วยตนเอง (Self- Repair Strategy) กลวิธีที่ 9 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal Translation Strategy) กลวิธีที่ 10 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 10 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 12 การพูดให้ถูกต้องตามรูปแบบและไวยากรณ์ (Accuracy - Oriented Strategy) กลวิธีที่ 13 การคิดเป็นภาษาอังกฤษ (Thinking in English Strategy) กลวิธีที่ 14 การหลีกเลี่ยงหรือยุติการพูด (Avoidance or Abandonment Strategy)

Gasparro (1996 : 319) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียนที่มีความสามารถในการพูดสูงและกลาง โดยได้ศึกษาการแบ่งแยกประเภทของกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดของ Tarone (1981 : 286-287) Faerch and Kasper (1984 : 36-53) และ Bialystok (1980 : 3-30) และได้แบ่งกลวิธีในการสื่อสารออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีทำให้สำเร็จ (Achievement strategies) หรือกลวิธีขอยืม (borrowing strategies) สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1.1 การพูดแปลคำต่อคำ (Transliteration) การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing) ได้แก่ การใช้คำในภาษาอื่น (ภาษาแม่) ที่ไม่มีในภาษาที่สอง ด้วยการออกเสียงแบบภาษาที่สอง หรือใช้หน่วยคำแบบภาษาที่สอง

1.2 การพูดภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง (Language switch/code switching) ได้แก่ การใช้คำในภาษาที่หนึ่งหรือภาษาที่สาม โดยปราศจากความพยายามที่จะแปลหรือเปลี่ยนแปลงหน่วยคำหรือหน่วยเสียงจากภาษาที่สอง

1.3 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance) ได้แก่ การที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา อาจเป็นการพูดขอความช่วยเหลือโดยตรงหรือโดยอ้อม

2. กลวิธีการถอดความ (Paraphrase strategies)

2.1 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation) ได้แก่ การที่ผู้พูดใช้หน่วยคำอื่นในภาษาที่สองที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำเป้าหมาย แต่มีความหมายไม่ตรงกับคำเป้าหมายทีเดียว ซึ่งกลวิธีนี้อาจเป็นการให้คำที่บอกหมวดหมู่ หรือคำที่มีความหมายเหมือน

2.2 การพูดอ้อมค้อมหรือการบรรยาย (circumlocution/description) ได้แก่ การที่ผู้พูดบรรยายความแทนคำในภาษาเป้าหมาย การพูดบรรยายอาจจะเป็นการอธิบายความ หรือเป็นกลุ่มคำ แต่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับบริบทนั้นๆ

2.3 การสร้างข้อมูลใหม่ (Message recon structuring) ได้แก่ การที่ผู้พูดเริ่มต้นพูดประโยคหรือข้อมูลใหม่หลังจากที่พบกับความยากลำบากกับการใช้ภาษาที่วางแผนในตอนเริ่มต้น

2.4 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) ได้แก่ การที่ผู้พูดสร้างคำขึ้นใหม่ด้วยการใช้คำจากภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย

3. กลวิธีการหลีกเลี่ยงหรือการละทิ้งข้อมูลในการสื่อสาร (Avoidance strategies/message abandonment) ได้แก่ การที่ผู้พูดหลีกเลี่ยงหรือล้มเลิกหัวข้อสนทนาในระหว่างการพูดในประโยคหรือความคิด

Haastруп and Phillipson (in Faerch and Kasper, Eds. 1984 : 144) ได้แบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารออกเป็นห้าชนิดใหญ่ๆ คือ 1) กลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ (L_1 – based strategies) ซึ่งประกอบด้วย การยืมคำ การทำให้เป็นภาษาต่างประเทศ และการแปลตรงตัว 2) กลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ที่เกิดจากการถ่ายโอนกฎเกณฑ์ในภาษาแม่ไปใช้ในภาษาที่เรียน (IL – based strategies) ซึ่งประกอบด้วย การอ้างอิงสรุป การถอดความ (Paraphrase) การสร้างคำใหม่ และการเรียงคำพูดใหม่ 3) กลวิธีร่วมมือ (Cooperative strategies) 4) กลวิธีที่ไม่ใช่คำพูด (Non – verbal strategies) และ 5) กลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อคิดไม่ออกว่าจะพูดอะไรต่อไป (Strategies aimed at solving retrieval problems) จะเห็นได้ว่าการแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารของ Haastруп and Phillipson คล้ายคลึง

กับทั้ง Bialystok (1984) และ Dornyei (1995) แต่กลวิธีส่วนใหญ่คล้ายกับของ Bialystok มากกว่า กลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ภาษาแม่นั้นเหมือนกัน โดยที่การยืมคำก็คือ การเปลี่ยนภาษา กลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ที่เกิดจากการถ่ายโอนกฎเกณฑ์ในภาษาแม่ไปใช้ในภาษาที่เรียน เป็นกลวิธีเดียวกับกลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ภาษาที่สอง โดยที่การอ้างอิงสรุปคือการใช้คำใกล้เคียงและการถอดความคือการพูดอ้อมก่อน การสร้างคำใหม่เป็นกลวิธีที่ 3 ของ Bialystok การเรียงคำพูดใหม่นั้นเป็นกลวิธีที่เพิ่มเข้ามา ส่วนกลวิธีร่วมมือคือการขอความช่วยเหลือ กลวิธีที่ไม่ใช่คำพูดหรือการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และกลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อคิดไม่ออกว่าจะพูดอะไรต่อไปคือ การสื่อสารให้ช้าลงของ Dornyei

Paribakht (1985 : 135-138) แบ่งกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 4 ชนิด คือ 1) วิธีการด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic approach) ซึ่งประกอบด้วยการใช้ความหมายใกล้เคียง การพูดอ้อมค้อม และการบอกคำชี้แนะทางด้านภาษา (Metalinguistic clues) 2) วิธีการที่ใช้บริบทช่วยในการสื่อความหมาย (Contextual approach) ประกอบด้วย การอธิบายบริบททางภาษาศาสตร์ของคำที่ต้องการสื่อความหมาย การใช้สำนวนและสุภาษิตของภาษาเป้าหมาย การแปลสำนวนและสุภาษิตในภาษาแม่มาเป็นภาษาเป้าหมาย การนำความหมายของสำนวนในภาษาแม่มาใช้ในภาษาเป้าหมาย 3) วิธีการสรุปความคิดรวบยอด (Conceptual approach) ประกอบด้วย การสาธิตหรือการอธิบายเหตุการณ์แวดล้อมของคำที่ต้องการสื่อความหมายให้สรุปความคิดรวบยอด การยกตัวอย่างบุคคล เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องของคำที่ต้องการจะสื่อ การบอกคำ สัญลักษณ์แทนคำที่ต้องการสื่อความหมาย และ 4) การทำทำใบ้ประกอบด้วย การทำทำใบ้แทนคำพูด และการทำทำใบ้ประกอบการพูด การจัดกลุ่มของกลวิธีการสื่อสารของพริบาค แตกต่างไปจากผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตามกลวิธีการสื่อสารชนิดย่อยๆ ไม่ได้แตกต่างไปจากผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นนัก การใช้ความหมายใกล้เคียงคือการใช้คำใกล้เคียง การบอกคำชี้แนะทางไวยากรณ์ การอธิบายบริบททางภาษาศาสตร์ การใช้สำนวนและสุภาษิตของภาษาเป้าหมาย การสาธิต การยกตัวอย่าง และการใช้คำสัญลักษณ์เป็นส่วนหนึ่งของการพูดอ้อมค้อม การแปลสำนวนและสุภาษิตในภาษาแม่มาเป็นภาษาเป้าหมาย และการนำความหมายของสำนวนในภาษาแม่มาใช้ในภาษาเป้าหมายเป็นส่วนหนึ่งของการแปลตรงตัว ส่วนการทำทำใบ้ คือการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูดของ Dornyei (1995)

Poullisse and Schils (1989 : 23) แบ่งกลวิธีการทำให้สำเร็จออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) กลวิธีด้านความคิดรวบยอด (Conceptual strategies) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีแบบวิเคราะห์ (Analytic strategy) ซึ่งผู้พูดอธิบายบริบทของคำที่ต้องการสื่อความหมาย และกลวิธีแบบภาพรวม (Holistic strategies) ซึ่งผู้พูดใช้คำที่คิดว่าสื่อความหมายแทนคำที่ต้องการได้ 2) กลวิธีด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic strategies) ประกอบด้วย การสร้างสรรค์หน่วยคำในภาษาเป้าหมายเป็นคำ

ใหม่ และการถ่ายโอนความรู้จากภาษาแม่มาใช้ในภาษาเป้าหมาย จะเห็นได้ว่าการแบ่งกลวิธีการสื่อสารของพูลิสและซิลส์มีบางส่วนคล้ายคลึงกับของ Paribakht (1985) แต่เมื่อพิจารณากลวิธีการสื่อสารชนิดย่อยแล้วไม่เหมือนกัน ถ้าเปรียบเทียบกับกรแบ่งกลวิธีการสื่อสารของเบียลิสต์คือกลวิธีแบบวิเคราะห์คือการพูดอ้อมค้อม กลวิธีแบบภาพรวม คือการใช้ความหมายใกล้เคียง การสร้างสรรค์หน่วยคำคือการสร้างคำใหม่ การถ่ายโอนอาจจะเป็นไปได้ทั้งการแปลตรงตัวและการทำให้เป็นภาษาต่างประเทศ

Si – Qing (1990 : 163-165) แบ่งกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 5 ชนิด คือ 1) กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นความรู้ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic-based communication strategies) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ห้วงคำประกอบของภาษา (Metalanguage) การใช้คำหมวดหมู่ (Super ordinate) การใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) การใช้คำตรงข้าม (Antonym) และการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำที่ต้องการสื่อความหมาย (Componential analysis) 2) กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นความรู้ทั่วไป (Knowledge-based communication strategies) ประกอบด้วย การยกตัวอย่าง การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม และการเปรียบเทียบ 3) กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ (Repetition communication strategies) 4) กลวิธีการสื่อสารโดยใช้น้ำเสียงและท่าทางเพื่อสื่อความหมาย (Paralinguistic communication strategies) และ 5) กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง (avoidance communication strategies) ซิ-คิง แบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารคล้ายคลึงกับ Paribakht (1985) และ Poulisse and Schils (1989) ในบางส่วนอย่างไรก็ตามกลวิธีการสื่อสารชนิดย่อยๆ ยังอยู่ในขอบข่ายของ Dornyei(1995) เกือบทั้งหมด โดยที่การวิเคราะห์ห้วงคำประกอบของภาษา การใช้คำตรงข้าม การวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ การยกตัวอย่าง การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม และการเปรียบเทียบเป็นส่วนหนึ่งของการพูดอ้อมค้อม การใช้คำหมวดหมู่และการใช้คำพ้องความหมายเป็นการใช้คำใกล้เคียงกลวิธีการสื่อสารแบบท่าทาง คือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และกลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงเป็นการหลีกเลี่ยงเรื่องของคอร์นเย ส่วนกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำนั้นไม่ได้เป็นกลวิธีที่อยู่ในขอบข่ายของคอร์นเย

อนึ่งเนื่องจากใช้ภาษาแบบมีปฏิสัมพันธ์ก็มีกรปรับการสนทนา เพื่อแก้ปัญหาเมื่อเกิดการไม่เข้าใจสิ่งที่ฟัง เมื่อคาดว่าผู้ฟังไม่เข้าใจหรือรู้ว่าผู้ฟังไม่เข้าใจ Tsui (1991 : 49 - 50) จึงเสนอแนะว่าการศึกษารื่องตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible input) และการเจรจาความหมาย (Negotiation) ในชั้นเรียนภาษาที่สองควรพิจารณาการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความด้วยการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความดังกล่าวมี 6 ชนิด คือ

1. การตรวจสอบความไม่เข้าใจ (Comprehension check) คือการที่ผู้พูดตรวจสอบว่าผู้ฟังเข้าใจหรือไม่ โดยการพูดว่า Right? Okay? Do you understand?

2. การขอคำอธิบาย (Clarification request) หมายถึง การที่ผู้พูดขอให้คู่สนทนาพูดใหม่ เพื่อให้เข้าใจความหมายที่คู่สนทนาต้องการกล่าวถึงง่ายขึ้น โดยอาจจะขอให้กล่าวซ้ำก็ได้ เช่น พูดว่า What do you mean? You mean? Hm?

3. การตรวจย้ำความมั่นใจ (Confirmation check) คือการที่ผู้พูดกล่าวซ้ำข้อความบางส่วนหรือทั้งหมดโดยใช้ระดับเสียงสูงเพื่อตรวจย้ำว่าสิ่งที่ตัวเองเข้าใจนั้นถูกต้องหรือไม่

4. การพูดซ้ำคำพูดตัวเอง (Self-repetition) ซึ่งแบ่งย่อยเป็น

4.1 การพูดซ้ำทั้งคำพูด

4.2 การพูดซ้ำความหมาย เช่น การถอดความ (Paraphrase) หรือการใช้ศัพท์ที่ใช้แทนกันได้ (lexical substitution)

4.3 การพูดซ้ำบางส่วน เช่น พูดว่า Do you know what an emperor is? What is an emperor?

4.4 การขยายความ (Expansion) หมายถึง การยกตัวอย่างอธิบายคำพูดที่พูดไปแล้ว เช่น พูดว่า Is it late in the afternoon? Now I give you an example, if it is two o'clock, is it late in the afternoon?

5. การพูดซ้ำคำพูดผู้อื่น (Other repetition) แบ่งย่อยเป็น

5.1 การพูดซ้ำทั้งหมด

5.2 การขยายความ

5.3 การพูดซ้ำที่มีการตรวจแก้

6. การย่อยส่วนคำพูด (Decomposition) คือการที่ผู้พูดแบ่งคำพูดที่พูดออกไปแล้วเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ เช่น ตัวอย่างต่อไปนี้ ครูแบ่งคำถามเดิมออกเป็น 2 คำถามย่อย

Teacher : Do you know the name of any building he has designed?

Does he design for Hong Kong? Yes?

Student : The house where I live is designed by him.

Teacher : Really? That's interesting. And do you know the name of the house where you live?

ส่วน พลาวและ กาส (Plough and Gass, in Crookes and Gass, eds. 1993 : 39-42) นำเสนอการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความดังนี้

1. การตรวจย้ำความมั่นใจ (Confirmation checks) คือ การกล่าวซ้ำคำพูดของคู่สนทนาด้วยเสียงสูง เช่น เมื่อคู่สนทนาพูดว่า Four ผู้พูดพูดซ้ำว่า Four?

2. การทำเสียงสะท้อน (echoes) คือการกล่าวซ้ำคำพูดของกลุ่มสนทนาด้วยเสียงปกติ เช่น เมื่อกลุ่มสนทนาพูดว่า Through the window. ผู้พูดก็พูดว่า Through the window. 3. การทำเสียงประกอบ (Back channel cues) คือ การออกเสียงบางอย่างประกอบ ขณะที่กลุ่มสนทนา กำลังพูดด้วยเสียงปกติ เช่น การออกเสียง Uh, huh, Mmm, Yeah.

3. การขอคำอธิบาย (Clarification requests) คือ การออกเสียงบางอย่างประกอบ ขณะที่กลุ่มสนทนา กำลังพูดด้วยเสียงสูง เช่น การออกเสียง Huh? รวมทั้งการถาม Pardon? What?

4. การพูดซ้อน (Overlaps) คือการที่ผู้พูดพูดขึ้นมาในขณะที่กลุ่มสนทนา ยังพูดไม่จบ แต่เรื่องที่พูดซ้อนขึ้นมา ยังเป็นเรื่องเดียวกับกลุ่มสนทนาพูดไว้

5. การขัดจังหวะ (Interruptions) คือ การที่ผู้พูดพูดขึ้นมาในขณะที่กลุ่มสนทนา ยังพูดไม่จบ และเป็นผลให้กลุ่มสนทนาหยุดพูด และเรื่องที่พูดซ้อนขึ้นมา นั้นเป็นคนละเรื่องกับกลุ่มสนทนาพูดไว้

6. การเติมข้อความ (Sentence completion) คือ การที่ผู้พูดพูดต่อประโยคที่กลุ่มสนทนาพูดค้างไว้

การใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความของชายและพลีฟและกาสข้างต้นบางชนิดซ้ำซ้อนกันและเรียกชื่อเหมือนกัน ได้แก่ การขออธิบายและการตรวจย้ำความมั่นใจ บางชนิดซ้ำซ้อนกันแต่เรียกชื่อต่างกัน ได้แก่ การพูดซ้ำคำพูดผู้อื่นของชายนั้นคือการทำเสียงสะท้อนของพลีฟและกาส ส่วนการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความชนิดอื่นๆ นั้นไม่ซ้ำซ้อนกัน

การใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความบางชนิดเป็นกลวิธีการสื่อสารชนิดหนึ่ง ดังเช่น การพูดซ้ำคำพูดของตัวเองของชายเป็นส่วนหนึ่งของการบรรยายของ Bialystok (1984) และ Faerch and Kasper (1984) มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านสนับสนุนให้พิจารณาการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความ เป็นกลวิธีการสื่อสารด้วย ตัวอย่างเช่น Canale (1983) Haastrop and Philipson (1983) Savignon (1983) Ellis (1985) Rubin and Wender (1987) และ Rost (1994) ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาเพื่อปรับข้อความเหล่านี้ แสดงให้กลุ่มสนทนาทราบว่าผู้พูดกำลังพยายามคิด พยายามพูดอยู่ยังไม่เลิกล้มความตั้งใจ ถึงแม้จะไม่ใช้กลวิธีที่ใช้แก้ความบกพร่องทางภาษาตามความหมายของการใช้กลวิธีการสื่อสาร เป็นสิ่งที่ช่วยชะลอเวลาเอาไว้และทำให้ช่องทางการสื่อสารดำเนินต่อไปได้ในขณะที่มีปัญหาในการสื่อสาร (Dornyei, 1995 : 57-59)

จากประเภทของกลวิธีในการสื่อสารที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่ากลวิธีในการสื่อสารแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. กลวิธีการตัดทอนหรือหลีกเลี่ยง (Reduction or avoidance strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร เช่น การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (topic avoidance) การยกเลิกข้อมูลที่สนทนา (message abandonment)

2. กลวิธีการทำให้สำเร็จหรือการชดเชย (Achievement or compensatory strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดพยายามให้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารเช่น การใช้ภาษาแม่เข้ามาช่วย การใช้ความรู้ภาษาที่สองเท่าที่มีอยู่มาช่วย เช่น การบรรยาย (description) การให้ตัวอย่าง (exemplification) การใช้คำใกล้เคียงหรือการให้คำสรุป (approximation or generalization) การใช้คำเหมือน (synonym) เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร

ในการศึกษากลวิธีในการสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาและการเรียนการสอนภาษาได้ทำการศึกษาจากตัวผู้เรียน อันเป็นเหตุให้ค้นพบแนวคิดตลอดจนประเภทของกลวิธีในการสื่อสารตามที่กล่าวในเบื้องต้น นอกจากนี้การศึกษาดังกล่าวยังทำให้ค้นพบปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียนภาษาที่สอง สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษา (Language proficiency) ในการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียน ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อประเภท ความถี่ และประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ดังนี้

1.1 ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนมีผลต่อความถี่ของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้กลวิธีในการสื่อสารในปริมาณที่น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ (Ellen Bialystok and M. Frohlich, 1980 : 3-30, Rod Ellis 1984 b: 39-44, Tahereh Paribakht 1985 : 132-146, Nanda Poulisse Theo Bongaerts and Eric Kellerman 1987 : 213-299, Chen Si – Qing 1990 : 170-172) เนื่องจากประการแรกกลวิธีในการสื่อสารนั้นใช้เพื่อชดเชยความรู้ในภาษาเป้าหมายที่ไม่เพียงพอ ความรู้ดังกล่าวอาจหมายถึงความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ดังนั้นผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงมักมีความรู้ในภาษาเป้าหมายดี จึงใช้กลวิธีในการสื่อสารที่น้อยกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำมักมีความรู้ในภาษาเป้าหมายที่จำกัด จึงจำเป็นต้องหาทางชดเชยโดยการใช้กลวิธีในการสื่อสารในปริมาณที่มากกว่า ประการที่สองผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีความสามารถในการประมวลความรู้ทางภาษาของตนเองได้ดีกว่า จึงตระหนักในข้อจำกัดในภาษาเป้าหมายและมีความแม่นยำในการคาดเดาปัญหาที่จะต้องเผชิญในระหว่างการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ ดังนั้นในสภาพการณ์ทั่วไปของการสื่อสาร ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจึงสามารถที่จะแก้ไขปัญหาในการสื่อสารในระหว่างกระบวนการวางแผนและเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในปริมาณที่น้อยกว่า แต่มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ (Si – Qing 1990 : 170-171)

1.2 ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนมีผลต่อประเภทของกลวิธีในการสื่อสารที่ใช้ กล่าวคือผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง และผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำจะใช้ประเภทของกลวิธีในการสื่อสารแตกต่างกัน ดังที่ Si – Qing (1990 : 170-171) Paribakht (1985 : 132-146) และ Bialystok (1980 : 107-117) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร และได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษามากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ เพราะผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงสามารถควบคุมความรู้ในภาษาเป้าหมายของตนได้ การสื่อสารจึงขึ้นอยู่กับความรู้ในภาษาเป้าหมาย ดังนั้นผู้เรียนกลุ่มนี้จึงเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษา ซึ่งเป็นกลวิธีที่ตรงไปตรงมา ประหยัดเวลาและได้ความหมายมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมักใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาที่หนึ่ง (Bialystok, 1980 : 107-117) ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาว่า ในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนในระดับเบื้องต้นนั้นจะขึ้นอยู่กับภาษาแม่ของผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนในระดับนี้จึงใช้กลวิธีที่มีพื้นฐานภาษาที่หนึ่งในการสื่อสาร นอกจากนี้ Si – Qing (1990 : 170-171) และ Paribakht (1985 : 132-146) ได้ทำการวิจัยและพบว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมักใช้กลวิธีที่ต้องอาศัยความรู้ทั่วไปมากกว่า เพราะผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาต่ำนั้นมีข้อจำกัดทางด้านความรู้ทางภาษาจึงเป็นตัวสกัดกั้นการใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษา ผู้เรียนกลุ่มนี้จึงพยายามชดเชยสิ่งนี้โดยการใช้ความรู้ทั่วไปช่วยในการสื่อความหมาย กล่าวคือ แทนที่จะให้การบรรยายโดยตรงขอความคิดรวบยอดของคำศัพท์ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำก็จะใช้การเปรียบเทียบความเหมือนหรือความคล้าย (similes) ตัวอย่างเช่น พูดยุค โยคว่า “Its shape is like a heart.” แทนคำว่า “Oval” เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมักใช้กลวิธีในการสื่อสารโดยการพูดซ้ำ ซึ่งเป็นกลวิธีที่เจ้าของภาษาใช้เมื่อเกิดความสับสนในการทำสมาธิกับข้อมูลที่ต้องการสื่อ ดังนั้นเมื่อผู้เรียนไม่มีทั้งความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไป ผู้เรียนจึงได้แต่พูดซ้ำด้วยความหวังว่าคู่สนทนาที่เป็นเจ้าของภาษาจะเข้าใจกับสารที่ตนกำลังสื่อ

1.3 ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงมักใช้กลวิธีที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารที่มากกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนกลุ่มนี้จะใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษา ซึ่งมีประสิทธิภาพในการสื่อความหมายความคิดรวบยอดของคำศัพท์ และให้ข้อมูลที่จำเป็นและเหมาะสมในแนวทางที่ชัดเจนและตรงไปตรงมาแก่เจ้าของภาษา (Si – Qing, 1990 : 170-171) และในทำนองเดียวกันผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำมักใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป และกลวิธีในการสื่อสารโดยการพูดซ้ำ สำหรับกลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานความรู้

ทั่วไปนั้นเป็นการสื่อความหมายในรูปแบบของเนื้อเรื่อง ตัวอย่างเช่นให้การเปรียบเทียบความเหมือนหรือความคล้าย ให้ความรู้ทางวัฒนธรรมของความคิดรวบยอดของคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีประเภทนี้จึงแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และความเข้าใจของผู้พูด ดังนั้นจึงเป็นการไม่ถนัดสำหรับเจ้าของภาษาหรือผู้ฟังที่จะเข้าใจในแนวทางเดียวกับผู้พูด ซึ่งเป็นผลจากความรู้อะไรที่แตกต่างกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ส่วนกลวิธีในการสื่อสาร โดยการพูดซ้ำนั้นกล่าวได้ว่ามีประสิทธิภาพน้อยที่สุด เพราะข้อมูลที่สื่อโดยการใช้กลวิธีประเภทนี้ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมต่อความรู้และประสบการณ์เดิมของเจ้าของภาษาในการที่จะทำความเข้าใจกับข้อมูลนั้นๆ

2. ความรู้ทั่วไป (World knowledge)

ความรู้ทั่วไปมีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความรู้ทั่วไปดี จะสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้กับการแก้ปัญหาที่เป็นสาเหตุจากการขาดความรู้ทางภาษา นอกจากนี้ยังอาจใช้ความรู้ทั่วไปในการเสริมสร้างความสามารถทางภาษา ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่มีความรู้ในแนวทางการจัดการประชุมของประเทศอเมริกาจะสามารถใช้ความรู้ในการเสริมความสามารถทางภาษา ทำให้สามารถเข้ามีส่วนร่วมในระหว่างการประชุม กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถเดาได้ว่าเมื่อไรการประชุมจึงจะเริ่มต้น เมื่อไรจะมีส่วนร่วม และเมื่อไรควรจะแนะนำหัวข้อใหม่ในการพูด เมื่อไรควรจะให้ความสนใจ และพยักหน้าเพื่อแสดงความเห็นด้วย และเมื่อไรควรจะก้มหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการเสนอความคิดเห็น (Yule and Tarone 1990 : 179-194)

3. ความตระหนักในความแตกต่างระหว่างภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สอง

ความตระหนักในความแตกต่างระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง มีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียน ดังที่ Si – Qing (1990 : 170-171) ได้ทำการศึกษาผลของความแตกต่างระหว่างภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสารของผู้เรียนชาวจีน ภาษาอังกฤษมีความแตกต่างจากภาษาจีน กล่าวคือ ภาษาจีนจัดเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลไซโนทิเบต (Sino – Tibetan) ในขณะที่ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาในตระกูล อินโดยูโรเปียน (Indo – European) นอกจากนี้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ (tonal language) ในขณะที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีระดับเสียงสูง – ต่ำ (intentional language) ภาษาเขียนของคำในภาษาจีนก็แตกต่างจากภาษาอังกฤษ จากการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชาวจีนมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาที่หนึ่งน้อยลง เพราะผู้เรียนตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง จึงทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มในการใช้กลวิธีภาษาที่สองมากขึ้น เพราะทราบดีว่ากลวิธีพื้นฐานภาษาที่หนึ่งไม่สามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารเท่าที่ควร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Paribakht (1985 : 140) ที่พบว่า ผู้เรียนชาวเปอร์เซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองใช้กลวิธี

ในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาที่หนึ่งน้อยกว่ากลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาที่สองเพราะผู้เรียนตระหนักดีว่าภาษาที่หนึ่งไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาในการสื่อสารได้

4. ภาระงาน

Bialystok (1990 : 50-52) อภิปรายความคิดเห็นไว้ว่าความแตกต่างของภาระงานที่ให้นักเรียนทำ อาจจะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยเฉพาะ ดังงานวิจัย Bialystok and Frohlich (1980) ซึ่งศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารจากชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสชั้นหนึ่ง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกให้เขียนบรรยายภาพที่มีความสลับซับซ้อน กลุ่มที่สองให้พูดบรรยายภาพเดียวกับกลุ่มแรก และกลุ่มที่สามให้ดูภาพแล้วบรรยายให้เพื่อนอีกคนสร้างภาพนั้นขึ้นมาใหม่บนบอร์ด ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณการใช้คำพูดในการทำภาระงานทั้ง 3 วิธีการแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่เขียนบรรยายใช้ภาษาพูดน้อยที่สุด และกลุ่มที่สามใช้ภาษาพูดมากที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า การใช้กลวิธีการสื่อสารของทั้งสามกลุ่มมีส่วนที่เท่ากัน ส่วนในงานวิจัยของ Blum and Levenston (1978) พบว่านักเรียนมักใช้คำๆ เดียวในการต่อประโยคให้สมบูรณ์ ไม่ชอบใช้การพูดอ้อมค้อม และไม่ใช้การทำท่าใบ้กับการขอความช่วยเหลือในการทำภาระงานที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ สำหรับ Faerch and Kasper (1983) นั้นไม่คิดว่าการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารเกี่ยวข้องกับภาระงานนัก แต่จะขึ้นอยู่กับปัญหาในการสื่อสารมากกว่า เช่น ถ้าผู้เรียนมีปัญหาว่าไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องก็จะใช้กลวิธีการตัดทอน คือ หลีกเลี่ยงไม่ใช้ภาษาที่มีปัญหาหรือใช้ไม่เป็น

การวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสาร

เนื่องจากการใช้กลวิธีการสื่อสารปรากฏอยู่ในการพูดโดยทั่วไป เพื่อวิเคราะห์ว่าการใช้ภาษานั้นอาศัยกลวิธีหรือไม่ ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอแนะแนวทางในการวิเคราะห์ไว้ดังต่อไปนี้ Faerch and Kasper (in Faerch and Kasper eds., 1984: 214-231) อธิบายถึงตัวบ่งชี้ (Indicators) ที่แสดงให้เห็นว่ามีการใช้กลวิธีการสื่อสารไว้ 2 แนว

1. การวิเคราะห์โดยพิจารณาจากปฏิสัมพันธ์ เมื่อผู้พูดรู้ว่าตัวเองหรือคู่สนทนา มีความบกพร่องทางภาษาศาสตร์ ผู้พูดจะใช้กลวิธีแสดงว่าตัวเองมีปัญหาไว้ 3 วิธี คือ

1.1 การแสดงสัญญาณความไม่มั่นใจทางอ้อม เช่น การลังเลใจ (Hesitation) การแก้คำพูดตัวเอง (Self-repairs) การพูดพลั้งปาก (Slips)

1.2 การแสดงสัญญาณความไม่มั่นใจแบบชัดเจน เช่น การพูดว่า I don't know how to say this. หรือ I can't say / explain that.

1.3 การขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาโดยตรง เช่น การพูดว่า I wanted to improve my knowledge of - what is 'kunst'? (kunst หมายถึง art)

2. การวิเคราะห์ตามวิธีทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ตัวบ่งชี้การใช้กลวิธีการสื่อสารของภาษาแรกมีดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ตัวแปรด้านเวลา (Temporal variables) แบ่งเป็นอัตราเร็วของการพูด (rate of articulation) อัตราเร็วของการพูดจะแตกต่างกัน เช่น การพูดวลีหรือสำนวนที่ใช้เป็นประจำจะเร็วกว่าการพูดภาษาที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นการใช้กลวิธี

2.1.1 การหยุดชั่วคราว (Pauses) การหยุดมีอยู่ 4 แบบ คือ หยุดเพราะลักษณะเสียงที่พูด หยุดเพื่อหายใจ หยุดเพื่อตีความหมายของสิ่งที่ฟัง และหยุดเพราะลึกลับใจ การหยุดแบบลึกลับใจนี้เองที่สะท้อนว่ามีการวางแผนการพูด การหยุดแบบลึกลับสามารถแบ่งได้อีก 2 แบบคือ การหยุดแบบเรียบ ไม่ออกเสียงเลย กับการพูดที่เปล่งเสียงหรือพูดบางคำ เช่น er, erm uh, well, I mean, you know

2.1.2 การพูดยืดยาว (Drawls) การที่ผู้พูดลากเสียงให้ช้ากว่าปกตินั้นอาจเป็นเพราะผู้พูดยืดเวลาเพื่อวางแผนการพูด

2.1.3 การพูดซ้ำ (Repeats) การพูดซ้ำอาจจะเป็นการซ้ำเสียง ซ้ำคำเดียว หรือซ้ำหลายๆ คำก็ได้ การพูดซ้ำเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการยืดเวลาเพื่อหาคำพูดที่เหมาะสม

2.2 การวิเคราะห์ด้านการแก้คำพูดตัวเอง (Self-repairs) เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าผู้พูดมีปัญหาในขณะที่กำลังพูด ผู้พูดอาจจะพูดซ้ำคำที่พูดผิดใหม่ให้ถูกต้องหรือพูดประโยคเดิมที่มีคำที่แก้ไขใหม่ด้วย

2.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการพูดพลั้งปาก (Slips) คือการออกเสียงคำที่ต้องการจะพูดเพี้ยนไปจากเดิมโดยไม่ตั้งใจ เช่น การออกเสียงว่า farticle shift แทนคำว่า particle shift หรือการออกเสียงว่า a gas of tank แทนคำว่า a tank of gas ลักษณะการใช้ภาษาข้างต้นเกิดขึ้นกับผู้เรียนภาษาที่สองเช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างที่ Faerch and Kasper สรุปงานวิจัยได้ว่า อัตราเร็วของการพูดจะแตกต่างกันไปตามระดับความสามารถของผู้เรียนและภาษาแม่ของผู้เรียน ผู้เรียนพูดยืดยาวมากกว่าเจ้าของภาษาและผู้เรียนที่วางแผนการพูดอย่างระมัดระวังใช้การหยุดพักชั่วคราวทั้งแบบเรียบและแบบไม่เรียบบ่อยๆ ลักษณะการพูดเหล่านี้ไม่สามารถใช้ตัดสินการใช้กลวิธีที่ชัดเจน แต่สามารถแสดงให้เห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้น ดังเช่น ตัวอย่างในการศึกษาผู้เรียนชาวเยอรมันที่เรียนภาษาฝรั่งเศส พบว่า มีการใช้การหยุดพักแบบออกเสียงอ้ออประกอบ การกล่าวซ้ำ การเริ่มต้นพูดใหม่ และการแก้คำพูดตัวเองก่อนหรือทันทีที่มีข้อผิดพลาด

Bialystock (1990: 16-25) อภิปรายความเห็นเรื่องการวิเคราะห์ความแตกต่างของการพูดแบบให้กลวิธีและการพูดแบบธรรมชาติดังนี้

1. การวิเคราะห์จากจำนวนครั้งที่ใช้กลวิธี เบย์ลีสต์ออค อ้างถึงในบลูมและเลเวนตัน (Blum and Leventon) ซึ่งใช้ลักษณะของการเกิดขึ้นชั่วคราวเป็นเกณฑ์ แยกกลวิธีกับกระบวนการใช้ภาษาทั่วไป ตัวอย่างเช่นเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาเฉพาะหน้าไม่รู้จะเรียกดอกกุหลาบที่เห็นว่าจะอะไร จึงใช้คำว่า flowers แทน roses ดังนี้เป็นการใช้กลวิธี แต่ถ้าผู้เรียนใช้คำว่า flowers แทน roses ทุกครั้งจนเป็นการใช้ภาษาปกติธรรมดา ดังนี้เป็นกระบวนการใช้ภาษาปกติทั่วไป การใช้จำนวนครั้งในการใช้กลวิธีเป็นเกณฑ์ในการระบุว่าเป็นกลวิธีหรือไม่ ก่อให้เกิดปัญหาในการวิเคราะห์ได้ เพราะไม่มีเกณฑ์ตั้งไว้ว่าต้องให้กลวิธีกี่ครั้งจึงจะนับเป็นการใช้ภาษาตามปกติได้ และการวิเคราะห์ลักษณะนี้ต้องใช้ระยะเวลาจนถึงจะระบุได้ว่าเป็นการใช้กลวิธีหรือไม่ อีกทั้งไม่มีเกณฑ์กำหนดด้วยว่าต้องใช้เวลานานแค่ไหนจึงจะเพียงพอ

2. การวิเคราะห์การเลือกใช้กลวิธี เกณฑ์ในข้อนี้คือการถามว่าได้มีการเลือกใช้กลวิธีเพื่อเสริมการพูดปกติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่มีการเลือกใช้กลวิธีก็แสดงว่าเป็นการใช้ภาษาปกติ การที่จะวัดว่าใช้กลวิธีหรือไม่อาจทำได้โดยการเปรียบเทียบการใช้ภาษาของผู้เรียนกับภาษาที่ถือเป็นมาตรฐาน แต่ก็มีปัญหาในการวิเคราะห์เกิดขึ้นอีกว่าจะตั้งเกณฑ์มาตรฐานอย่างไร และการที่จะตัดสินใจได้ว่ามีการใช้กลวิธีหรือไม่นั้นควรพิจารณาที่ตัวผู้เรียน ไม่ใช่การตั้งเกณฑ์ภายนอกมาเปรียบเทียบ

3. การวิเคราะห์การวางแผนใช้กลวิธี ซึ่งชี้ชัดว่ากลวิธีเกิดขึ้นในชั้นการวางแผนใช้ภาษา ไม่ใช่การใช้ภาษานั้นคือ กลวิธีเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการใช้ภาษาในสมอง การอธิบายในลักษณะนี้เป็นการอธิบายที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีการอธิบายมา แต่จะมีปัญหาในการวิเคราะห์เพราะต้องใช้ข้อมูลจากภาษาที่ใช้แล้ว ไม่สามารถไปวัดความคิดภายในได้

เนื่องจากไม่สามารถแยกการใช้ภาษาแบบใช้กลวิธีออกจากการใช้ภาษาโดยทั่วไปได้ ชัดเจน เบย์ลีสต์ออค จึงเสนอวิธีการศึกษาการใช้กลวิธีของผู้เรียนภาษา ดังนี้

1. พิจารณาจากพฤติกรรมของผู้ใช้ภาษา (Behavioral evidence) อันได้แก่ 1) อาการกิริยา เช่น อัตราการพูด การหยุดชั่วคราว การพูดยืดยาว การกล่าวซ้ำ 2) การแก้คำพูดตัวเอง เช่น การเริ่มพูดใหม่ และ 3) การพลั้งปาก ดังที่อธิบายไว้แล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม เบย์ลีสต์ออค กล่าวว่ากลวิธีอาจจะเกิดขึ้นได้โดยไม่มีลักษณะทั้ง 3 ประการบ่งบอกได้เช่นกัน

2. การวัดการสื่อสารเชิงปรนัย (Objective measure) คือ การใช้เกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งไปวัดการใช้กลวิธีในสถานการณ์ต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันนี้พบว่ายังไม่มีใครเสนอเกณฑ์ที่มีลักษณะดังกล่าว

การวิเคราะห์การใช้กลวิธีสื่อสารส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยแจกแจงความถี่ของการใช้กลวิธีสื่อสารแต่ละชนิด แต่จำนวนความถี่ของกลวิธีสื่อสารนั้น

ไม่เท่ากับจำนวนช่วงการพูด (Utterance) เสมอไป Si-Qing (1990: 160) จึงกล่าวว่า การพูดช่วงหนึ่งๆ สามารถประกอบไปด้วยหลากหลายกลวิธี เช่นการพูดว่า a kind of bird which has feathers, very beautiful feathers ประกอบด้วย 2 กลวิธี คือ การใช้คำหมวดหมู่กับการวิเคราะห์ส่วนประกอบ ในทางตรงข้ามช่วงการพูดหลายๆ ช่วงก็อาจจะประกอบเป็นกลวิธีเดียวเท่านั้น

อนึ่งในการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสาร ต้องวิเคราะห์ภาษาที่เกิดจากกระบวนการคิดภายในของผู้พูด และในการพูดบางชนิดก็มีปฏิสัมพันธ์ด้วย จึงควรพิจารณาว่ามีการใช้กลวิธีการสื่อสารหรือไม่ จากหลักฐานทางพฤติกรรมต่างๆ ผนวกกับวิธีการของ Tarone and Yule (1989 : 109)

เทคนิคการฝึกกลวิธีการสื่อสาร

Ataollah Maleki (2010: 642-645) ได้แนะนำวิธีการสอนกลวิธีการสื่อสารซึ่งใช้กับ Paraphrase, Transfer, Appeal for assistance and Mime โดยใช้เทคนิคแบบ Bottom-Up Approach ซึ่งเป็นเทคนิคเป็นพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจในการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ Dörnyei (2001) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนที่ได้ผลต้องพึงพาทักษะผู้สอนในการใช้แรงจูงใจต่อผู้เรียน ความกล้าในการพูดภาษาต่างประเทศในที่สาธารณะนั้นจะไม่มีหากได้รับการจูงใจในการเรียนรู้ภาษา

1. Paraphrase

1.1 ผู้สอนสอนเทคนิคความคล้าย (Approximation Strategy)

1.1.1 แยกนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน

1.1.2 ให้นักเรียนแต่ละคนเตรียมปากกาไว้

1.1.3 ให้คำศัพท์เป้าหมายเป็นรายการบนกระดานดำ และเป็นความหมายที่จะสอนในระหว่างเรียน

1.1.4 เขียนตัวอย่างของคำศัพท์ที่มีการระบุความคล้ายคลึงของคำศัพท์

1.1.5 ให้นักเรียนเขียนความหมายที่ใกล้เคียงของพวกเขาที่ระบุไว้บนกระดานดำ

1.1.6 สอบถามสมาชิกของแต่ละกลุ่มที่เพื่อเปรียบเทียบรายการที่ระบุของพวกเขากับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ และที่จะแก้ไขความแตกต่างของพวกเขาด้วยการอภิปราย

1.1.7 ให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มอ่านรายการที่ระบุตามที่ตกลงกันภายในกลุ่ม

1.1.8 เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคล้าย

1.1.9 เขียนรายการสรุปบนกระดานดำสำหรับชั้นเรียนทุกคนได้เห็น

1.1.10 ให้แต่ละกลุ่มเขียนสองประโยคหนึ่ง ที่มีความหมายคล้ายคลึง

1.1.11 ทุกกลุ่มอ่านประโยคที่เขียนของพวกเขาและแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งวิธีการสอนแบบ Approximation Strategy จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบอกความหมายที่คล้ายคลึงของคำศัพท์ที่ตนเองมีรูได้

1.2 ผู้สอน สอนเทคนิค Word coinage strategy

1.2.1 ครูให้นักเรียนเตรียมปากกาและกระดาษจากรุ่นหนึ่งให้นั่งดูรูปภาพ สเกตซ์

1.2.2 ครูวาดภาพสเกตซ์เป็นสิ่งที่ลึบอย่าง

1.2.3 ให้ผู้เรียนเขียนคำจำกัดความโดยเป็นชื่อของสิ่งของที่วาด

1.2.4 ให้เวลานักเรียนทำครูหนึ่ง โดยอนุญาตให้ตรวจสอบคำจำกัดความที่ ถูกต้อง

1.2.5 ให้นักเรียนจับคู่อภิปรายจำกัดความที่เขียนมา

1.2.6 ให้นักเรียนเรียนแต่ละคู่พูดคำจำกัดความที่เขียนให้ทั้งชั้น ได้ฟัง

1.2.7 เลือกคำจำกัดความที่ใกล้เคียงที่สุด

วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดค้นคำจำกัดความของคำศัพท์ใหม่เพื่อใช้ในการ สื่อสาร

1.3 ผู้สอน สอนเทคนิค Circumlocution strategy

1.3.1 ให้ชั้นเรียนคิดถึงจำนวนวัตถุและความคิดเกี่ยวกับชื่อของวัตถุและคำ จำกัดความที่นักเรียนไม่รู้

1.3.2 ให้นักเรียนเขียนชื่อและคำจำกัดความของวัตถุและให้ความคิดเป็น ภาษาถิ่น

1.3.3 ให้นักเรียนบรรยายโดยการเขียนลักษณะของวัตถุและความคิดเป็น ภาษาอังกฤษ

1.3.4 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำบรรยายให้นักเรียนคนอื่นฟัง

1.3.5 ให้นักเรียนบอกคำจำกัดความของวัตถุหรือความคิดเป็นภาษาถิ่น

1.3.6 ให้เขียนชื่อหรือคำจำกัดความของวัตถุเป็นภาษาอังกฤษบนกระดานดำ

1.3.7 ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ของวัตถุนั้นลงในสมุดพร้อมบรรยาย

การสอนด้วยวิธีนี้มีประโยชน์หลายอย่าง ลำดับแรก นักเรียนเรียนรู้ที่จะบรรยายวัตถุ หรือความคิด ลำดับที่สอง นักเรียนได้ฝึกการเขียนและการพูดเป็นภาษาอังกฤษ ลำดับที่สาม นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่และโครงสร้างใหม่ระหว่างฝึก ลำดับที่สี่ นักเรียนเรียนรู้ที่จะใช้การ สื่อสารง่ายในการที่นักเรียนได้เผชิญหน้ากับคำศัพท์หรือวัตถุที่นักเรียนไม่รู้จักชื่อหรือคำจำกัดความ

2. Transfer

2.1 Literal translation strategies

- 2.1.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน
- 2.1.2 เขียนสำนวนการใช้ 5 สำนวนเป็นรูปแบบประโยคบนกระดาน
- 2.1.3 ให้ความหมายและการใช้แก่นักเรียน
- 2.1.4 ให้แต่ละกลุ่มแปลประโยคบนกระดาน
- 2.1.5 ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านคำแปลแต่ละประโยค
- 2.1.6 เลือกความหมายที่ดีที่สุดและเขียนบนกระดานในแต่ละประโยค
- 2.1.7 ให้นักเรียนเขียนในสมุดและฝึกให้นักเรียนได้ใช้ในการสื่อสาร

การสอนวิธีนี้ช่วยแก้ไขการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่อาจใช้ผิดความหมายจากการแปลตามโครงสร้าง ซึ่งอาจทำให้เกิดการสื่อสารผิดพลาด

3. Appeal for Assistance

- 3.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน
 - 3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกใช้คำถาม เช่น What's this/that?; What are these/those?; Who's this/that?; How do you say... in English?; etc.”
 - 3.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถือหรือสัมผัสหรือชี้ไปที่วัตถุหรือนักเรียนคนอื่นๆ เพื่อที่จะถามคำถาม
 - 3.4 ให้นักเรียนในกลุ่มอื่นตอบคำถาม
 - 3.5 ให้นักเรียนคนที่ตอบคำถามถูกต้องถามคำถามที่คล้ายกลับคืน
 - 3.6 ใช้เกมชนิดอื่นๆ เช่น เกมการเดา การเดาที่ไม่มีที่สิ้นสุดและการห่อวัตถุ
- วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบที่ถูกต้องจากคำถามที่นักเรียนเผชิญหน้า

4. Mime

- 4.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน
- 4.2 แต่ละกลุ่มเขียนรายการของคำที่ตัวอักษรสลับกัน
- 4.3 ให้นักเรียนเรียงคำใหม่ให้ถูกต้อง
- 4.4 ให้แต่ละกลุ่มไปคำที่เรียงเสร็จแล้วให้สมาชิกกลุ่มอื่นได้เดาคำ
- 4.5 เขียนคำศัพท์ที่เดาลงบนกระดาน
- 4.6 ให้เปรียบเทียบคำที่เดาและคำที่ถูกต้อง

วิธีการนี้สามารถดำเนินบทสนทนาต่อหากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์แต่ยังสามารถไปหรือแสดงท่าทางได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสื่อสาร

อรุณา บำรุงกิจ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย:กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 โปรแกรมภาษาไทย 2. เปรียบเทียบประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 โปรแกรมภาษาไทย 3. เปรียบเทียบผลสำเร็จทางการสื่อสารของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 โปรแกรมภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารทั้งหมดสองกิจกรรมมีรายละเอียดของกิจกรรมดังนี้ 1. ลักษณะของเครื่องมือเป็นภาพขนาด A4 คือ 1.1) ภาพลักษณะของบุคคลและเครื่องแต่งกาย โดยให้อธิบายลักษณะของบุคคลและเครื่องแต่งกายของบุคคลนั้นๆตามภาพ 1.2) ภาพลักษณะสิ่งของเครื่องใช้โดยให้อธิบายลักษณะของสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆในภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยสรุปผลการวิจัยดังนี้ 1. กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 ใช้มากที่สุดคือกลวิธีการบรรยายลักษณะ (Description) คิดเป็น 51% ลำดับที่สองคือกลวิธีการแปลคำต่อคำ (Literal translation) คิดเป็น 13% และลำดับสามคือกลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) คิดเป็น 9% ในส่วนของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification) คิดเป็น 5% 2. เมื่อนำกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารมาเปรียบเทียบกันพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 มีการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะมากที่สุดเหมือนกันทั้งสามระดับชั้นกลวิธีที่พบการใช้มากที่สุดเป็นลำดับที่สองและลำดับที่สามนักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้นมีการใช้ที่แตกต่างกันออกไป 3. ผลการศึกษาค่าความสำเร็จทางการสื่อสารพบว่านักเรียนทั้งสามระดับชั้นมีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารสูงทุกระดับชั้น (71%) โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารใกล้เคียงกันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นมีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารน้อยที่สุดในกลุ่ม (68%)

อิสริยะ อิ่มกระโทก (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสาร 2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสาร 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสาร และ 4. เปรียบเทียบความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารก่อนเรียน

และหลังเรียนแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนจำนวน 30 คน ที่ถูกคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้รูปแบบ One group pretest posttest design เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้ กลวิธีการสื่อสาร 2) แผนการสอน 3) แบบทดสอบทักษะการพูด 4) แบบสอบถาม และ 5) ตาราง บันทึกข้อมูล มีการทดลองใน 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 การทดลองบุคคลจำนวน 3 คน ชั้นที่ 2 การทดลอง กลุ่มเล็ก โดยสุ่มจำนวน 10 คน โดยการลดความสามารถ และชั้นที่ 3 การทดลองภาคสนาม โดยทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มจำนวน 30 คน โดยการลดความสามารถ เพื่อทำการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก จากนั้นดำเนินการทดลองกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก ทักษะการพูดที่สร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test for independent sample, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของ แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารเกณฑ์เท่ากับ 75.0/76.00 2) คะแนนเฉลี่ย ของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ความคิดเห็นต่อการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารมีค่าเฉลี่ย อยู่ระดับสูง 4) ความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรรณันท์ ปริญญาจารย์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนกลยุทธ์การสื่อสารให้กับ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับ ปริญญาเอก สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบ สัมภาษณ์ แบบสังเกต โดยได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์การสื่อสาร 4 ประเภท ได้แก่ การทำเสียงประกอบ การ หยุดช่วงขณะเพื่อคิด การขอคำอธิบายและการพูดอ้อม ผลของการศึกษาพบว่าความถี่ในการใช้กล ยุทธ์การสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังได้รับการอบรม และพบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ได้เหมาะสมขึ้นหลังจากการอบรมทั้งสองครั้ง (Post-test and Delay Post-test)

วิไลรัสมิ แสนอุดม (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ของ จังหวัดเชียงรายกลุ่มตัวอย่างจาก นักท่องเที่ยวจำนวน 32 คนและเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ จำนวน 5 คน ที่ปฏิบัติ หน้าที่ตรวจเอกสารผ่านแดนเข้า-ออกของนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเก็บ ข้อมูลจากการสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างนักท่องเที่ยวต่างชาติกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้า เมือง ด้วยวิธีการสังเกต บันทึกเสียง บันทึกภาพและสัมภาษณ์จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการ วิเคราะห์ จัดกลุ่มข้อมูล สังเคราะห์และรายงานผล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Discourse Analysis ตามแนวคิดวิธีการทางการสื่อสารในการสนทนา ซึ่งดัดแปลงมาจากทฤษฎีของ Domyei (1995 : 21) ที่เน้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาและกลวิธีที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า

นักท่องเที่ยวยุคการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 5 วิธี กลวิธีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กลวิธีการชดเชยหรือทำให้สำเร็จและกลวิธีที่ใช้บ่อยที่สุดคือกลวิธีการหลีกเลี่ยง และเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองใช้กลวิธีการสื่อสารจำนวน 5 กลวิธี กลวิธีที่ใช้มากที่สุดคือกลวิธีปฏิสัมพันธ์ และน้อยที่สุดคือการตัดทอนหรือการหลีกเลี่ยง

จิตติรัตน์ สมศิริ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนากลยุทธ์การพูดคล่องแคล่วโดยการใช้กลวิธีการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 33 คน โรงเรียนอนุบาลวังสามหมอ อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน เวลา 12 ชั่วโมงเป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2) แบบประเมินทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยการใช้หลักการและขั้นตอนการปฏิบัติเชิงเคมีและแมคแทคกาท แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 สำรวจปัญหา โดยพบว่า นักเรียนขาดความคล่องแคล่วและขาดความถูกต้องแม่นยำในการพูด ผู้วิจัยจึงต้องการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้และมีความสนใจที่จะใช้รูปแบบการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่ว เพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนที่ 2 เป็นขั้นปฏิบัติการในรูปวงจร มีทั้งหมด 4 วงจร 1 วงจร มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นวางแผน (Plan) 2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action) 3. ขั้นสังเกต (Observe) 4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflect) ผลการวิจัยพบว่า วงรอบที่ 1 ผู้วิจัยใช้กลวิธีการใช้ท่าทาง กลวิธีขอความช่วยเหลือ กลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สองและกลวิธีการหยุดชั่วคราว พบว่านักเรียนใช้กลวิธีที่ไม่หลากหลาย วงรอบที่ 2 นำกลวิธีที่นักเรียน ไม่ได้ใช้มาฝึกเป็นคู่ๆ พบว่านักเรียนทุกคนใช้อย่างน้อย 2 กลวิธี โดยใช้กลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีขอความช่วยเหลือ กลวิธีการใช้ท่าทาง และกลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง และใช้กลวิธีการหยุดชั่วคราว น้อยที่สุด วงรอบที่ 3 ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยกล่าวคำชมและใช้เกมในการฝึกใช้กลวิธีการหยุดชั่วคราว พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหยุดชั่วคราวเพิ่มขึ้นและยังใช้อีก 2 วิธีเพิ่มขึ้นด้วย วงรอบที่ 4 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนฝึกกลวิธีที่ถนัด คือ กลวิธีการใช้ท่าทาง กลวิธีการขอความช่วยเหลือและกลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง โดยใช้เกม สรุปได้ว่าการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี ทำให้การพูดสื่อสารคล่องแคล่วขึ้น

ละออทิพย์ วีระรักษ์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนวิชาฟัง-พูด 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนวิชาฟัง-พูด 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาได้ใช้กลวิธีการสื่อสาร 5 ประเภท ได้แก่

1) กลวิธีการปรับข้อความ 2) กลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ 3) กลวิธีไม่ใช้ภาษาพูด 4) กลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ 5) กลวิธีการหลีกเลี่ยง และพบว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดต่างกันใช้กลวิธีการสื่อสารแต่ละประเภทในปริมาณความถี่ที่ต่างกัน

ขวัญหทัย เชิดชู (2545) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษากลวิธีการสื่อสารการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างมี 32 คน ได้มาจากการทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากแต่ละกลุ่มความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 2) ภาระงานเพื่อการสื่อสาร 4 ชนิด และ 3) ตารางบันทึกข้อมูลใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยมีการบันทึกวิธีที่ค้นการทำภาระงานไว้ทุกครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลมีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณแสดงการใช้กลวิธีการสื่อสารแต่ละชนิดด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test) ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้กลวิธีการสื่อสารหรือการแสดงออกทางวาจาหรือท่าทางของนักศึกษา เมื่อใช้กลวิธีการสื่อสารแต่ละชนิดในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการแสดงออกก่อนการใช้ ระหว่างใช้ และหลังการใช้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่สังเกตได้มาบันทึกไว้ในตารางบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการสื่อสารครบทั้ง 5 ชนิด คือ กลวิธีการหลีกเลี่ยง กลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่น กลวิธีใช้พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ กลวิธีการไม่ใช้ภาษาพูด และกลวิธีการปรับข้อความ กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการปรับข้อความ และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการไม่ใช้ภาษา นักศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษต่างกันมีความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 5 ชนิด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงและปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารปรับข้อความมากที่สุด และนักศึกษาที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการไม่ใช้ภาษาพูดน้อยที่สุด นักศึกษาที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับปานกลางและต่ำใช้กลวิธีใช้พื้นความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นน้อยที่สุด

Dornyei (1995 : 55-85) ศึกษาความเป็นไปได้ในการสอนกลวิธีการสื่อสารเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการพูด โดยการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 109 คน เป็นหญิง 72 คนและชาย 37 คน มีอายุระหว่าง 15-18 ที่เรียนภาษาอังกฤษจากทั้งหมด 8 ห้องเรียนในโรงเรียน 5 ในประเทศฮังการี ความสามารถของนักเรียนมีตั้งแต่ระดับก่อนปานกลาง(Pre-intermediate) จนถึงหลังระดับปานกลาง(Post-intermediate)แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มฝึกใช้กลวิธีการสื่อสารเน้นเฉพาะการหลีกเลี่ยงเรื่องและการแทนที่ (Topic avoidance and replacement) การพูดอ้อมค้อมและการใช้ส่วนเดิมเดิม กลุ่มที่ 2

มีการเรียนการสอนครบทุกทักษะไม่เน้นทักษะใดและกลุ่มที่ 3 มีการสอนแบบเน้นการพูด แต่ไม่ได้ใช้กลวิธี ระยะในการสอน 6 สัปดาห์ผลการศึกษาพบว่า การฝึกให้นักเรียนใช้กลวิธีการสื่อสารทำให้ 1) คุณภาพในการใช้กลวิธีการสื่อสารมีมากขึ้น 2) ปริมาณการใช้กลวิธีการสื่อสารมีมากขึ้น 3) นักเรียนพูดได้คล่องแคล่วมากขึ้น และ 4) นักเรียนเห็นประโยชน์และมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกใช้กลวิธีการสื่อสาร

Si-Qing (1990 : 155-187) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการพูดภาษาและความสามารถในการใช้กลวิธีของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชาวจีน วิชาเอกภาษาอังกฤษ 12 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ที่ Guangzhou Foreign Language แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับความสามารถทางภาษา กลุ่มละ 6 คน เป็นนักศึกษา ชาย 3 คน และนักศึกษาหญิง 3 คน กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาปริญญาโทชั้นปีที่ 2 ที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับต่ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความถี่ของกลวิธีการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้แตกต่างกันตามระดับความสามารถทางภาษาและผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง 2) ความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารชนิดต่างๆ แตกต่างกันตามระดับความสามารถทางภาษาผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นที่ด้านภาษาศาสตร์มากกว่า ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นที่ความรู้ทางโลกและกลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำมากกว่า 3) มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับความสามารถทางภาษาและประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำและ 4) ทั้งระดับความสามารถทางภาษาและความแตกต่างระหว่างภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยไม่มีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นที่ความรู้ภาษาแม่ที่ชัดเจน ทั้งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงและระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากภาษาแม่ของผู้เรียน (ภาษาจีน) และภาษาที่สอง (ภาษาอังกฤษ) ไม่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

Aliweh (1989 : iv-v) ได้ทำการศึกษาผลระยะสั้นและระยะยาวของการสอน กลวิธีในการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษา ชาวอียิปต์ ในวิทยาลัยของประเทศอียิปต์ จำนวน 30 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารและกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า 1) คะแนนความสามารถในการพูดของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารสูงกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารในการทดสอบหลังสิ้นสุดการทดลองทันทีอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ 2) คะแนนความสามารถในการพูดของนักศึกษาที่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารสูงกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนกลวิธีในการสื่อสารในการทดสอบหลังการสิ้นสุดการทดลอง 2 เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Paribakht (1985 : 132-146) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร กับความสามารถทางภาษา” ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชาวเปอร์เซีย ที่มีความสามารถทาง ภาษาระดับกลางและสูง กลุ่มละ 20 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษาจำนวน 20 คน เช่นกัน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีในการสื่อสารที่ใช้จะแตกต่างกันไปตามระดับความสามารถทาง ภาษา ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูงหรือเจ้าของภาษาจะใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาที่ 2 ส่วนผู้ที่มีความสามารถทางภาษาดำจะใช้กลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาแม่

Fashri (1984 : 15-37) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีใน การสื่อสารและองค์ประกอบของการพูดเล่าเรื่อง ตัวอย่างประชากรเป็นผู้เรียน ชาวโมร็อกโค อารา บิก จำนวน 1 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนในคาบเรียนวิชาการสนทนาทุกวัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยให้ผู้เรียนพูดเล่าเรื่อง 12 เรื่อง และนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างการใช้กลวิธีใน การสื่อสารของผู้เรียนและองค์ประกอบของการพูดเล่าเรื่อง ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีใน การสื่อสารที่หลากหลายเพื่อที่จะชัดเจนความบกพร่องทางภาษา และการใช้กลวิธีในการสื่อสารแต่ ละประเภทของผู้เรียนจะแตกต่างกันตามองค์ประกอบของการพูด เล่าเรื่อง และกลวิธีในการสื่อสารบาง ประเภทจะมีข้อจำกัดกับองค์ประกอบของการพูดเล่าเรื่อง จึงสรุปได้ว่าการใช้กลวิธีในการสื่อสารมี ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของการพูดเล่าเรื่อง

Haastrop and Phillipson (cited in Claus Faerch and Gabriele Kasper, 1983 : 140-159) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีในการสื่อสารระหว่างการใช้ภาษาแม่กับเจ้าของภาษา และผู้ที่ ไม่ใช่เจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหาในการสนทนากัน ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชาวเดนิชที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง จำนวน 8 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีให้ตัวอย่าง ประชากรสนทนากับเพื่อนที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในหัวข้อเกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยดูจาก 3 ลักษณะ คือ ลักษณะของการสนทนา ปัญหาที่เกิด จากการสนทนา ประเภทและความถี่ของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีในการ สื่อสารที่มีพื้นฐานภาษาแม่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารน้อยกว่ากลวิธีในการสื่อสารที่มีพื้นฐาน ภาษาที่สอง

Wipada Jarujumpol (1983 : 1362-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการทำคำศัพท์ให้ง่ายขึ้น โดยการ ใช้กลวิธีในการสื่อสาร ในการ ใช้กลวิธีในการสื่อสารด้านการ ใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการ

วิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาชาวไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 25 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการใช้กลวิธีในการสื่อสารที่นักศึกษาใช้แก้ปัญหาทางด้านการใช้คำศัพท์ในการพูด ได้แก่ การพูดแปลคำต่อคำ การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง การใช้คำใกล้เคียง การใช้คำเหมือน การสร้างคำใหม่ การพูดอ้อมค้อมหรือการพูดบรรยายแทนการกล่าวคำศัพท์นั้น โดยตรง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะแก้ปัญหาในการใช้คำศัพท์โดยการใช้คำเหมือน การใช้คำใกล้เคียง และการสร้างคำใหม่ ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มักจะแก้ปัญหาในการใช้คำศัพท์ โดยการใช้คำต่อคำ หรือโดยการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง และการพูดอ้อมค้อมหรือการพูดบรรยาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมีพฤติกรรมการใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การสื่อสารสามารถดำเนินไปได้ นอกจากนี้กลวิธีการสื่อสารก็เป็นวิธีที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้ และการได้รับการพัฒนาและฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารจะช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะด้านการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 7 ตารางแสดงกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในงานวิจัย

อรุณา บำรุงกิจ (2558)	กรรณันท์ ปริญญาจารย์ (2550)	วิไลศรีมี แสนอุดม (2550)	จิติรัตน์ สมศิริ (2550)
1. การยืมคำ (Language transfer) 1.1 กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (Language switch) 1.2 กลวิธีการการพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) 2. กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) 3. กลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance) 4. กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification)	1. การทำเสียงประกอบ 2. การหยุดชั่วขณะเพื่อคิด 3. การขอคำอธิบาย 4. การพูดอ้อม	1. กลวิธีการหลีกเลี่ยงหรือตัดทอน 2. กลวิธีทำให้สำเร็จหรือชัดเจน 3. กลวิธีขอเพิ่มเวลา 4. กลวิธีในการตรวจสอบตนเองและผู้อื่น 5. กลวิธีการมีปฏิสัมพันธ์	1. กลวิธีการใช้ท่าทาง 2. กลวิธีขอความช่วยเหลือ 3. กลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง 4. กลวิธีการหยุดชั่วขณะ

ตารางที่ 7 ตารางแสดงกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในงานวิจัย (ต่อ)

อรุณา บำรุงกิจ (2558)	กรรณันท์ ปริญญาจารย์ (2550)	วิไลศรีมี แสนอุดม (2550)	ฐิติรัตน์ สมศิริ (2550)
5. กลวิธีการบรรยาย ลักษณะ (Description)			
6. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ (Getting help)			

จากกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารจากงานวิจัยของฐิติรัตน์ สมศิริ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ใช้ 4 กลวิธี คือ 1. กลวิธีการใช้ท่าทาง 2. กลวิธีขอความช่วยเหลือ 3. กลวิธีการใช้ภาษาแม่เป็นภาษาที่สองและ 4. กลวิธีการหยุดชั่วขณะ สรุปได้ว่าการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี ทำให้การพูดสื่อสารคล่องแคล่วขึ้น ดังนั้น ในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 วิธี ดังนี้ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง และมีการพูดโต้ตอบซึ่งกันและกัน การพูดจึงเป็นการสื่อสาร 2 ทางในขณะเวลาหนึ่งๆ โดยที่ผู้หนึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ฟังคู่สนทนาที่กำลังพูด และหลังจากนั้นก็จะมี การเปลี่ยนบทบาท กล่าวคือ ผู้พูดจะกลายเป็นผู้ฟัง และผู้ฟังจะเป็นผู้พูด การเปลี่ยนบทบาทดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระหว่างการสนทนา ผู้พูดและผู้ฟังต่างมีหน้าที่ที่จะต้องร่วมกันส่งและรับสาร โดยที่ผู้พูดส่งรหัสข้อความ ข่าวสารที่ต้องการสื่อความหมายออกไปด้วยภาษาที่เหมาะสม ในขณะที่ผู้ฟังต้องเป็นผู้ถอดรหัสข้อความหรือแปลความหมายของข้อความข่าวสารนั้นๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ส่ง

รหัศ (Scott 1981 : 70, Underhill 1987 : 2, Byne 1990 : 8) นอกจากการพูดจะเป็นการส่งสารซึ่งใช้คำพูดเป็นสื่อแล้ว การพูดยังรวมความถึงการใช้ลักษณะท่าทาง กล้ามเนื้อบนใบหน้า ตลอดจนการถ่ายทอดความหมายด้วยสายตา (Widdowson 1979 : 58-59)

เมื่อกล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสาร Valette (1977: 120) ได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า มิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำ และการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจจุดประสงค์ในสิ่งที่ตนพูด และการพูดของผู้ที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

Searle (1978: 85-90) กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง การกล่าวคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูด และก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ในการสื่อสาร

Paulston (1978: 56-57) กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล และความหมายของภาษาทางด้านสังคม นั่นคือจะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ

Littlewood (1995: 3-5) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การพูดเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง กิจกรรมระหว่างบุคคลสองคน ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยที่ผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกรับของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับ บริบทของการใช้ภาษานั้นๆ

Finocchiaro and Brumfit (1983: 140) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่พูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูด ไว้ถูกต้องเหมาะสม การใช้คำพูด กฎเกณฑ์ด้วยไวยากรณ์ ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสม รวมถึงความรวดเร็วต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มสนทนา ซึ่งเป็นปฏิริยาที่สัมพันธ์กันทั้งทางด้านสมองและร่างกาย ที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน โดยในการพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาพูดให้เหมาะสม ทั้งการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำ รวมถึงการแสดงสีหน้า ท่าทาง ในการแสดงความหมาย เพื่อว่าผู้ฟังจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่งไปให้

Scott (1981: 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ฟังซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายแบบใด รวมไปถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาด้วย

Fulcher. G. (2003: 23) กล่าวว่า การพูดคือการแสดงออกของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับบุคคลอื่น

วรรณิ โสมประยูร (2534: 128) ได้ให้ความหมายของการพูด ว่าเป็นการสื่อความหมาย โดยใช้น้ำเสียง ภาษา กิริยาท่าทางเพื่อถ่ายทอดไปให้ผู้ฟังรู้หรือเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการ เพราะการพูด เป็นทักษะการส่งออกตามหลักภาษาศิลป์

ธีราภรณ์ กิจจารักษ์ (2553) การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันของ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้พูดต้องใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมถึงกิริยาท่าทางที่ถูกต้องและสื่อความหมาย ให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการที่จะสื่อให้ผู้ฟังทราบในเรื่องใดจนเป็นที่ เข้าใจตรงกันการพูดจึงจะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ สองคนขึ้นไป ซึ่งได้แก่ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร โดยที่ผู้พูด จะต้องมีความสามารถในการคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟัง ที่สามารถพูดให้ผู้ฟัง เข้าใจ ในข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร ได้ และคำพูดนั้นจะต้องมีความถูกต้องทางด้านกฎเกณฑ์ของภาษา และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531: 77) กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการพูดว่า หลังจากผู้เรียนมี ประสบการณ์ในการฟังมากพอ ผู้สอนควรพยายามจัดกิจกรรมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดใน ชั้นเรียน ซึ่งอาจจะเป็นการพูดตามที่เคยได้ยิน หรือพูดอย่างอิสระ โดยที่ผู้เรียนควรได้รับการ สนับสนุนให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเป็นคำพูด และควรพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียน ได้ฟังมาก่อน จะทำให้พูดได้อย่างมั่นใจและเป็นธรรมชาติ ซึ่งผู้สอนควรจะช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะ การพูดได้โดยการเป็นผู้ตัดสินใจและแก้ไขข้อบกพร่องในการภาษาของผู้เรียน เป็นผู้สนับสนุนช่วย ทบทวนการพูดของผู้เรียนและมีส่วนร่วมในการพูดของนักเรียน

อาทิตยา เวียงนิล (2559) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆ เช่น สื่อการเรียนรู้นับถือสำเร็จรูป ไม่ว่าจะ เป็นการตอบโต้ของความผ่านทาง chat รวมถึงชมคลิปวิดีโอแล้วฝึกพูดตาม รวมถึง ภาพยนตร์หรือ เพลงก็สามารถเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษได้ทุกทักษะ โดยเฉพาะทักษะการ พูดโดยสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

ณัฐนรี ฤทธิรัตน์ (2557) ได้นำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. ดูภาพยนตร์
2. ฟังเพลงภาษาอังกฤษ
3. หาโอกาสสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ
4. ฝึกฟังบทสนทนาแล้วพูดตาม
5. ฝึกสนทนากับเพื่อนชาวไทย

6. ฟังพูดภาษาอังกฤษผ่านสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, MSN Messenger
7. ลงเรียนในรายวิชาที่เน้นทักษะการพูด
8. จัดจำนวนมาใช้ในการพูด
9. เรียนรู้ผ่าน โปรแกรมสำเร็จรูป

ในการพัฒนาทักษะการพูดนั้นครูควรจะต้องจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดอย่างมีกระบวนการและขั้นตอน

เทคนิคการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

Anthony (1972: 12) กล่าวว่าเทคนิคการสอน หรือกลวิธีการสอน (Technique) คือ กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สอดคล้องในวิธีสอนแต่ละวิธีหรือควบคู่ไปกับกระบวนการหรือขั้นตอนต่างๆ ของการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอน น่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

Seameo Relc (1995: 9-43) ได้เสนอเทคนิคการสอนพูด ได้แก่ แบบฝึกพูด (Drills) ข้อมูลที่ขาดหาย (Information gap activities) แบบสอบถาม (Questionnaires) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem solving) บทบาทสมมติ (Role play) การอภิปราย (Discussion) กิจกรรมการต่อเติมข้อมูล (Jigsaw activities) เกม (Games) เพลง (Song)

Byrne (1987: 1) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษ ในหนังสือ “Teaching oral English” ดังนี้ คือการใช้บทสนทนา (Dialogues) แบบฝึกพูด (Drills) การถาม - ตอบ (Question and answer) เกมภาษา (Language games) การอภิปราย (Discussion - making activities) แบบสอบถาม (Questionnaires and quiz) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem - solving activities) กิจกรรมการละคร (Drama activities) เช่น การแสดงท่าไม้ (Mime) บทบาทสมมติ (Role - play) สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เทคนิคการสอนทักษะพูดที่เสนอแนะไว้ในหนังสือการเรียนทางไกล “Teaching oral communication” (SEAMEO RELIC, 1995 : 9-43) ได้แก่ แบบฝึกพูด (Drills) ข้อมูลที่ขาดหาย (Information gap activities) แบบสอบถาม (Questionnaires) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) บทบาทสมมติ (Role play) การอภิปราย (Discussion) กิจกรรมการต่อเติมข้อมูล (Jigsaw activities) เกม (Games) หรือเพลง (Songs)

ละเอียดยุทธานันท์ (2541 : 120) ได้สรุปเทคนิคการสอนที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้สอดคล้องในวิธีการสอน หรือขั้นตอนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอน น่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการดังนี้

1. การฝึกเป็นกลุ่มใช้สนทนาให้พูดคำ หรือประโยคซ้ำตามแบบและการฝึกสนทนา

2. การทำงานเป็นคู่ หรือกลุ่มใช้ในการฝึกถาม - ตอบ การสำรวจข้อมูลหรือความเห็น
ในชั้นเรียน

3. การแสดงบทบาทสมมติ ใช้ในการเรียนและการฝึกสนทนา
4. ข้อมูลที่ขาดหายใช้ในการฝึกการสื่อสาร
5. จิตนาการวาดและบรรยายภาพ ใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวโดยใช้ภาษาของตน
6. การใช้ประโยคเทียบเคียง ใช้ในการสร้างประโยคโดยใช้โครงสร้างใหม่
7. ประโยคสลับที่ การเขียนตอบคำบอก
8. การบรรยายภาพให้วาดตาม
9. เกมการจับคู่ เกมบิงโก

Raimes (1983: 73-74) ยังได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะพูดในรูปของกิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการพูดคุยซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูลข้อความรู้และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Moorwood (1978: 4) เสนอกิจกรรมการสนทนา (Dialogues) เป็นการฝึกทักษะฟังและพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างการสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตัวเอง และกิจกรรมการอภิปรายผลในชั้นเรียนเพื่อหาข้อตกลงเป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มการแก้ปัญหาที่กำหนดให้

เทคนิคการสอนที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถจัดแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือ การจัดกิจกรรมการสอนพูดเพื่อที่ผู้เรียนจะได้มีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ ส่วนประเภทที่ไม่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ คือ การกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหาต่างๆ เช่น การสร้างประโยคต่างๆ การถาม - ตอบ อย่างไรก็ตามผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการสอนทักษะการพูดได้ทั้ง 2 แบบ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและขั้นตอนในการสอน

การทดสอบและประเมินผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านได้ให้แนวทางทดสอบความสามารถในการพูด เช่น ให้อ่านข้อความ โคลง หรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว โดยประเมินการพูด จากองค์ประกอบต่างๆ อันได้แก่ สำเนียง ไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน ความคล่องแคล่ว ปริมาณข้อความในการสื่อสาร คุณภาพของข้อความ หรือเน้นการพูดคนเดียว บันทึกลงเทปไว้ หรือการพูดคนเดียวไม่บันทึกเทป ดังนี้

Valette (1972: 12-13, quoting Linder) กล่าวว่า การทดสอบการแสดงออกอิสระ (a free expression test) เป็นวิธีทดสอบความสามารถในการพูดอย่างหนึ่ง นักเรียนตัดสินใจว่าจะพูดอะไร

และจะพูดอย่างไร ถึงแม้ว่าจะกำหนดหัวข้อกว้างหรือแนวทางการสนทนาให้กว้าง ผู้สอนไม่สามารถคาดคะเนเนื้อหาของบทพูดของนักเรียนได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การพูดคนเดียวบนที่กเทศ เป็นวิธีการทดสอบการพูดแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นและบรรยายเหตุการณ์ก่อนทำการบันทึก นักเรียนต้องรู้อย่างถูกต้องว่าพวกเขาต้องทำอะไร มีแผ่นควบคุมไปกับคำสั่งของครู การทดสอบนี้ดีที่สุดที่ต้องทำในห้องปฏิบัติการภาษา ผู้สอนอาจไม่ใช่สื่อการพูดได้ แต่ใช้วิธีให้หัวข้อสั้นๆ 3 - 4 เรื่อง นักเรียนมีทางเลือกในการเลือกหัวข้อที่จะเร้าใจในการพูดได้ดี

2. การพูดคนเดียวไม่บันทึกเทศ เป็นวิธีการทดสอบที่ไม่ค่อยเป็นที่นิยมนัก ซึ่งต่างจากการสื่อสารแบบเผชิญหน้ากัน ซึ่งการสื่อสารแบบเผชิญหน้ากันจะมีประสิทธิภาพมากกว่า เมื่อทั้งชั้นมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตัวอย่าง เช่น นักเรียนแต่ละคนอาจถูกถามให้บรรยายภาพยนตร์ และนักเรียนที่เหลือพยายามอ่านชื่อเรื่อง

Linder (1977: 57- 67) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการพูดใช้เกณฑ์ที่สำคัญ 2 ประการ

1. การวัดจะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถในการพูดไม่ใช่องค์ประกอบอย่างอื่น เช่น ความถูกต้องในการออกเสียง และ โครงสร้างไวยากรณ์

2. ผลของการให้คะแนน จะต้องเชื่อถือได้ องค์ประกอบที่สำคัญของการพูด ได้แก่ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสร้างความเข้าใจให้ผู้ฟัง เนื้อหาสาระที่สื่อสาร คุณภาพในการพูดสื่อสาร องค์ประกอบเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำหรับให้คะแนนโดยทั่วไป

Finocchiaro and Sako (1980: 139-143) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ดังนี้ คือให้พูดประโยคสั้นๆ ตามเทศให้อ่านออกเสียงต่างๆ ที่ไม่เคยเห็น ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่างๆ จากภาพที่กำหนดให้ บรรยายการกระทำหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้และให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

Finocchiaro and Brumfit (1983 : 197-198) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้เพิ่มอีกหลายวิธี คือ ให้อ่านข้อความ โคร่งหรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทบาทในบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่างๆ ที่กำหนดให้ ให้อ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ให้ถามคำถามจากข้อความที่กำหนดให้ ให้เปลี่ยนรูปประโยคต่างๆ ตามที่กำหนดให้ ให้ประโยคสั้นๆ ที่ได้ความหมายเหมือนกับที่เจ้าของภาษาใช้ ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้พูดหรือเล่าสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ต่างๆ ให้เล่าเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ให้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ได้ฟังมา และให้วิจารณ์เรื่องที่เพื่อนพูดไปแล้ว

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูดเพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลายๆ ด้านเช่น การพูดการออกเสียงไวยากรณ์คำศัพท์ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีโดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วดังนั้นผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถโดยแบ่งเป็นระดับดังนี้

Linder (1977: 6-7) แบ่งองค์ประกอบการพูดเป็น 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ปริมาณข้อความในการสื่อสาร และคุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารและความพยายามในการสื่อสาร

Schuz and Bartz (1975: 18-22) แบ่งองค์ประกอบของการพูดเป็น 5 ด้าน คือ ความเข้าใจ ความคล่องแคล่ว ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารและความพยายามในการสื่อสาร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 45-50) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์ยังไม่มี ความหมายชัดเจน การระบุระดับความสามารถทางภาษาของผู้สอบ ได้แก่ความสามารถในการส่งสารและรับสาร โดยที่นักวัดผลทางภาษานิยมการให้คะแนนเป็นระดับ ซึ่งที่นิยมใช้มี 4 แบบ คือ

1. แบบของ Carroll เป็นการประเมินแบบ Nine point language Band System เพื่อ กำหนดระดับการแสดงผลในการส่งสารและรับสารทางภาษาหรือหลายอย่างรวมกันประกอบด้วย 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับที่มีความสามารถเท่ากับเจ้าของภาษาคือระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด ความหมายของระดับในการวัด

ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา คือใช้ภาษาเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้อง และมีลีลาภาษา ใช้สำนวนได้เหมือนภาษาของตนเอง

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก พูดหรือเขียนเรื่องราวได้ชัดเจนและมีเหตุผลด้วย ลีลาและตัวชี้ที่เหมาะสม มีความสามารถทัดเทียมกับพวกนักทวิภาษา

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ มีความไม่เข้าใจหรือมีข้อจำกัดทางภาษาเป็นครั้งคราวแต่ไม่เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แต่ยังขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง บางครั้งเข้าใจผิดหรือมีข้อผิดพลาดทางภาษาที่สำคัญๆ

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้พอประมาณ สามารถติดต่อสื่อสารทั่วๆ ไปได้ แต่มักใช้ภาษาไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย ขาดลีลา ความคล่องแคล่วและความถูกต้องสื่อสาร ได้ยากลำบาก บางครั้งเข้าใจผิดเนื่องจากสำเนียงและไวยากรณ์แต่ไม่ถึงกับล้มเลิกกลางคัน

ระดับ 3 ระดับการใช้ภาษาได้จำกัดมาก มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ดีกว่าระดับเริ่มเรียนแต่ระดับทักษะไม่สามารถใช้ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกันได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย ใช้ภาษาได้ต่ำกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวันสื่อสารได้เป็นคำๆ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

2. แบบของ Wilkins เป็นการประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 7 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำเนียงพูดเป็นสำเนียงแบบไทย ล้วนสามารถที่จะพูดบางข้อความหรือบางคำได้ในวงจำกัด เช่น พูด Good morning, Good bye ได้ โดยที่เจ้าของภาษาผู้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาของคนต่างชาติพอฟังเข้าใจได้บ้าง และการใช้ภาษาอังกฤษสั้นๆ นี้จำเป็นต้องใช้ท่าทางและมือประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับที่ 2 มีความสามารถอ่านออกเสียงได้ พูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำ เพื่อบอกความต้องการของตน โดยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำที่ท่องจำไว้ ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารสื่อความหมายหรือสร้างสรรค์ได้ มีการพูดติดตะกุกตะกัก มีที่ผิดไวยากรณ์ และการออกเสียงบ่อยครั้งต้องพูด ไปแก้ไข ไป และเมื่อมีผู้มาพูดด้วยจะมีการตอบที่ซ้ำมาก ผู้ที่พูดด้วยต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับที่ 3 สามารถพูดเรื่องทั่วๆ ไปได้โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ สร้างประโยคง่ายๆ เจ้าของภาษาพอฟังเข้าใจ ยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดๆ และเสียงที่ไ้ยังแปร่งอยู่ มีการพูดซ้ำๆ อย่างไม่แน่ใจและเมื่อตอบคำถามต้องใช้เวลาคิดก่อนตอบเพื่อไม่ให้พูดผิดๆ จนเกินไป ผู้ฟังมีความลำบากในการฟังเพื่อให้เข้าใจได้

ระดับที่ 4 สามารถที่จะพูดเพื่อสื่อความหมายโดยให้ผู้ฟังเกิดความสับสนไม่เข้าใจน้อยมาก สามารถเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เล่าประวัติคนได้แต่ยังไม่สามารถพูดต่อเนื่องเพื่อการแสดงเหตุผลโต้แย้งและมักจะนิ่งเฉยไม่พูดขณะเจ้าของภาษาอภิปรายกันยกเว้นว่ามีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัวและมักจะขอใช้ภาษาไทยถ้าเป็นไปได้ การพูดมีที่ผิดไวยากรณ์น้อยลงแต่ยังคงมีการใช้สำนวนและลีลาภาษาผิดๆ สำเนียงพูดยังคงสำเนียงไทยอยู่มากและเมื่อพูด

ยังมีที่ผิดเพราะนึกศัพท์ไม่ออก มีความคล่องในการพูดและการโต้ตอบที่จะทำให้ผู้ฟังไม่ลำบากที่จะสนทนาด้วย และ ยังต้องการให้ผู้ที่ตนพูดด้วยช่วยเป็นตอนๆ เมื่อพูดขัด

ระดับที่ 5 สามารถพูดสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่างๆ สามารถแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ถึงแม้จะยังขาดความคล่องเหมือนเจ้าของภาษาเมื่อพูดเรื่องซับซ้อนลึกซึ่งต้องคิดเตรียมก่อนพูดหรือหยุดที่พูดไว้เพื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้พูดได้ใจความดีกว่าเดิม มีการใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมากที่ผิดมักจะเป็นสำนวนหรือวิธีการพูดมากกว่า ผู้ที่สนทนาด้วยมักต้องซักถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความที่กระจ่างขึ้น

ระดับที่ 6 มีความสามารถที่จะพูดสื่อความหมายในทุกสถานการณ์ด้วยความคล่องแคล่วชัดเจนสามารถพูดโต้แย้ง พูดเน้น และพูดขยายความ โดยเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ทุกขณะ ผู้ที่ฟังก็ฟังด้วยความเข้าใจและไม่ต้องช่วยผู้พูด ในการใช้ภาษาระดับนี้ผู้พูดมีที่ผิดไวยากรณ์ ใช้ศัพท์ผิดหรือ น้ำเสียงแบบไทยๆ และสำนวนที่ผิดเพราะอิทธิพลภาษาไทยน้อยมากจนแทบสังเกตไม่ได้

ระดับที่ 7 พูดคล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ และในสถานการณ์ต่างๆ เหมือนเจ้าของภาษาพูดทุกอย่าง ความสามารถระดับนี้มักจะเป็นของผู้ที่ได้เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานปี

3. แบบของ Foreign Service Institute เป็น scale การให้คะแนนความสามารถในการพูด (Oral proficiency) โดยแบ่งระดับความสามารถในการพูดเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทางธุรกิจ เช่น การเดินทางสามารถถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากมีความจำกัดทางด้านประสบการณ์ ทำให้เข้าใจประโยคคำถามและบอกเล่าธรรมดาได้ สามารถเข้าใจภาษาในระดับสูงกว่าปกติ มีการพูดซ้ำๆ คำศัพท์ที่จะใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็นเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น ออกเสียงไวยากรณ์ยังผิดๆ อยู่แต่สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาของชาวต่างชาติ สามารถสั่งอาหารธรรมดาๆ ถามที่พักรหรือบ้านเช่า ถามหรือบอกทิศทางซื้อของและบอกเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้ในสังคมแต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพครอบครัว และเรื่องราวของตนเอง ส่วนการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่องยากๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาต่างๆ ไป รู้คำศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึกแต่ภาษายังไม่กะทัดรัด สำเนียงแม้จะยังผิดอยู่บ้างแต่เข้าใจง่าย สามารถบอกวิธีทำสิ่งต่างๆ ในขั้นต้น ได้ถูกต้องพอสมควร มีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และคำศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการและแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพและวิชาการ สามารถอภิปรายในหัวข้อที่สนใจ และเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้คำศัพท์มากพอที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาคำศัพท์ในขณะที่พูด สำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องแม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนอย่างคล่องแคล่วโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้ถูกต้องแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิดพลาดน้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พุฒเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รู้ศัพท์มารวมทั้งสำนวนและภาษาถิ่นและวัฒนธรรม 4 แบบ

Clark (1972) กล่าวถึงระบบการให้คะแนนวัดความสามารถโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมากและฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมากแต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่างๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิดเล็กน้อย

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้แต่พยายามพูดต่อโดยการเริ่มต้นใหม่
- ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติแต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง
- ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติมีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการสนทนาหยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Oller (1979) ได้กำหนดระบบการให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ด้าน โดยแต่ละด้านมีเกณฑ์ในการประเมินแตกต่างกันดังนี้คือ

1. ด้านการออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

- ระดับที่ 1 ออกเสียง ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ทำให้ไม่เข้าใจว่าจะพูดคำว่าอะไร
 - ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำจึงจะเข้าใจ
 - ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิดเป็นครั้งคราว
 - ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่ง และออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ
 - ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ชัดเจน ฟังคล้ายเจ้าของภาษา
 - ระดับที่ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา
- #### 2. ด้านไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ
- ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้เท่านั้น
 - ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์ผิดอย่างสม่ำเสมอ มีความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
 - ระดับที่ 3 ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้และฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
 - ระดับที่ 4 ใช้ไวยากรณ์ผิดบางครั้ง ไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญได้แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
 - ระดับที่ 5 ใช้ไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษาผิดน้อยมากระดับที่ 6 ใช้ไวยากรณ์ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์หรือการพูดสนทนา

3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

- ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในบทสนทนาทั่วๆ ไป
- ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด เช่น ใช้คำศัพท์ได้เฉพาะในการสนทนาเรื่องส่วนตัว เรื่องพื้นฐาน หรือเรื่องความจำเป็นในการดำรงชีพ

ระดับที่ 3 ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องบ้างบางครั้ง มีขีดจำกัดของวงคำศัพท์ที่ใช้ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์ทางการงานอาชีพได้อย่างเพียงพอที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ ตลอดจนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ทั่วไป ทำให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและพูดวกวน

ระดับที่ 5 ใช้คำศัพท์ทางการงานและวิชาชีพได้อย่างกว้างและแม่นยำ รู้คำศัพท์ทั่วไปอย่างเพียงพอทำให้สามารถพูดโต้ตอบเพื่อแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้

ระดับที่ 6 ใช้คำศัพท์ได้เหมือนเจ้าของภาษา รู้คำศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้อง เหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

4. ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้สนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 พูดซ้ำมากและตะกุกตะกัก จะพูดคล่องแคล่วได้เฉพาะประโยคง่ายๆ สั้นๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

ระดับที่ 3 พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยๆ และบางประโยคพูดไม่จบ

ระดับที่ 4 พูดซ้ำและไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดเรื่องการใช้คำศัพท์

ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็ว (Speed) จังหวะ (Rhythm) และความราบรื่น (Smooth) ในการพูด

ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่วและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

5. ด้านความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ฟังการสนทนาและเข้าใจได้น้อยเกินไป

ระดับที่ 2 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจเมื่อพูดช้าๆ และเป็นเรื่องง่ายๆ และต้องให้ผู้พูดด้วยพูดซ้ำและเรียบเรียงข้อความให้ฟังบ่อยๆ หรือปรับภาษาให้ง่ายลง

ระดับที่ 3 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง แต่ต้องพูดซ้ำๆ หรือพูดซ้ำบางครั้ง

ระดับที่ 4 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาของผู้พูดที่มีการศึกษาใช้สามารถพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดีแต่ผู้พูดด้วยต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

ระดับที่ 5 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกเรื่อง ยกเว้นสำนวนต่างๆ การพูดที่เร็วมากหรือการพูดที่ออกเสียงไม่ชัด

ระดับที่ 6 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาพูดทุกรูปแบบที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางราชการและมีสำนวนการพูดเหมือนเจ้าของภาษา

การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น Finocehiaro และ Sango (1983 : 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้อ่านหรือฟังข้อความที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียนผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่นๆ ของวัตถุแต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็นโดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไรและสามารถบรรยายภาพบุคคลสถานที่หรือสิ่งของอื่นๆ ได้
4. ให้อ่านหรือฟังข้อความโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ
5. ให้อ่านหรือฟังข้อความที่กำหนดโดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อและให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ
6. ให้อ่านหรือฟังข้อความจากผู้สัมภาษณ์โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้

Harris (1990 : 84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดโดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน 5 อย่างคือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ โดยแต่ละเกณฑ์มีการประเมินผล 5 ระดับดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมากจึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมากยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ

ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อยผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้ดีแต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้งจนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้างแต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อยมากและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้อย่างถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัดทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดในประโยคที่ใช้ในการสนทนาเนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์วลีและสำนวนได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมากจึงทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาบ่อยครั้งเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่องจากคิดขัดเรื่องการใช้ภาษา

ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดแต่มีการสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดคิดขัดในการพูดมักจะพูดซ้ำๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและพูดสนทนาได้เป็นส่วนมากแต่ค่อนข้างช้า

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วนแต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหา

จากข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสามารถประเมินได้จาก 5 ด้านต่อไปนี้ 1) ด้านสำเนียงการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสารการพูดเพื่อใช้ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด

Clark (1972)	Oller, (1979)	Harris (1990)	ผลการสังเคราะห์
<p>1.การออกเสียง (Pronunciation)</p> <p>ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้</p> <p>ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมากและฟังไม่เข้าใจ</p> <p>ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง</p> <p>ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้</p>	<p>1.การออกเสียง (Accent)</p> <p>ระดับที่ 1 ออกเสียง ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ทำให้ไม่เข้าใจว่าจะพูดคำว่าอะไร</p> <p>ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำจึงจะเข้าใจ</p> <p>ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิดเป็นครั้งคราว</p> <p>ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่งและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ</p> <p>ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ชัดเจน ฟังดูคล้ายเจ้าของภาษา</p> <p>ระดับที่ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา</p>	<p>1.การออกเสียง (Pronunciation)</p> <p>ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมากจึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย</p> <p>ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ขากแก่การทำความเข้าใจในคาพูด</p> <p>ได้ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ</p> <p>ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อยผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง</p> <p>ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้ดีแต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร</p>	<p>1. การออกเสียง (Pronunciation)</p> <p>ระดับที่ 1 ออกเสียงผิด 7 คำขึ้นไป จนผู้ฟังไม่เข้าใจ</p> <p>ระดับที่ 2 ออกเสียงผิด 5-6 คำ จนผู้ฟังต้องถามซ้ำ</p> <p>ระดับที่ 3 ออกเสียงผิด 3-4 คำ ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง</p> <p>ระดับที่ 4 ออกเสียงได้ดี มีปัญหาการออกเสียงผิด 1-2 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ</p> <p>ระดับที่ 5 ออกเสียงได้</p>
<p>2.ไวยากรณ์ (Grammar)</p> <p>ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้</p> <p>ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิดวลีถูกต้องบ้าง</p> <p>ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย</p>	<p>2.ด้านไวยากรณ์ (Grammar)</p> <p>ระดับที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นจำนวนที่ท่องจำไว้ใช้เท่านั้น</p> <p>ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอ มีความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง</p>	<p>2. ไวยากรณ์ (Grammar)</p> <p>ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง</p> <p>ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย</p>	<p>ระดับที่ 1 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิดทั้งหมด</p> <p>ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 5-6 คำ</p> <p>ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิดผิด 3-4 คำ</p> <p>ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและ</p>

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด (ต่อ)

Clark (1972)	Oller, (1979)	Harris (1990)	ผลการสังเคราะห์
ระดับที่ 4 ไม่มี ข้อผิดพลาดทั้งในการ เลือกใช้คำศัพท์และ โครงสร้างทางภาษา	ระดับที่ 3 ใช้ไวยากรณ์ ผิดบ่อยครั้ง ไม่สามารถ ใช้รูปประโยคที่สำคัญได้ และฟังไม่เข้าใจเป็น บางครั้ง ระดับที่ 4 ใช้ไวยากรณ์ ผิดบางครั้ง ไม่สามารถใช้ รูปประโยคที่สำคัญได้แต่ ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่ เข้าใจ ระดับที่ 5 ใช้ไวยากรณ์ หรือ โครงสร้างภาษาผิด น้อยมาก ระดับที่ 6 ใช้ไวยากรณ์ ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ใน ระหว่างการสัมภาษณ์ หรือการพูดสนทนาทำ ให้เข้าใจความหมายของ ประโยคที่พูดผิดไป	ทำให้ฟังเข้าใจยาก ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้งจน ทำให้เข้าใจความหมาย ของประโยคที่พูดผิดไป ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้างแต่ สื่อความหมายได้ถูกต้อง ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ ไวยากรณ์ตลอดจน เรียงลำดับคำโดยมี ข้อผิดพลาดน้อยมากและ สามารถแก้ไข ข้อบกพร่องใหม่ได้อย่าง ถูกต้อง	เรียงลำดับคำผิด 1-2 คำ ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง ทั้งหมด
3.คำศัพท์ (Vocabulary) ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิด และได้ตอบการสนทนา ไม่ได้ ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิด บ่อยมากแต่ใช้ถูกต้องใน สถานการณ์ต่างๆได้ ระดับที่ 3 สื่อความหมาย ได้เป็นส่วนใหญ่เลือกใช้ คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม	3.ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในบทสนทนาทั่วไป ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ใน วงจำกัด เช่น ใช้คำศัพท์ ได้เฉพาะในการสนทนา เรื่องส่วนตัว เรื่องพื้นฐาน หรือเรื่องความจำเป็นใน	3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่ สามารถสื่อความหมาย ได้เพราะไม่มีความรู้ด้าน คำศัพท์ ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ ผิดเนื่องจากมีความรู้ด้าน คำศัพท์อย่างจำกัดทำให้ ยากแก่การทำความเข้าใจ	3. คำศัพท์ (Vocabulary) ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ ที่มี ความถูกต้องเหมาะสม กับประโยคสนทนา 1-2 ครั้ง ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ ที่มี ความถูกต้องเหมาะสม กับประโยคสนทนา 3-4 คำ ระดับที่ 3 ใช้คำศัพท์ ที่มี

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด (ต่อ)

Clark (1972)	Oller, (1979)	Harris (1990)	ผลการสังเคราะห์
ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์	การดำรงชีพ ระดับที่ 3 ใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องบ้างบางครั้ง มีขีดจำกัดของวงคำศัพท์ที่ใช้ทำให้พูดคุยเรื่องงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้ ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์ทางด้านการทำงานอาชีพได้อย่างเพียงพอที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ ตลอดจนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ทั่วไป ทำให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำและพูดวกวน	ที่ความหมายของประโยคพูด ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดในประโยคที่ใช้ในการสนทนาเนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์วลีและสำนวนได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา	ความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 5-6 คำ ระดับที่ 4 ผู้ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 7 คำ ระดับที่ 5 ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา มากกว่า 7 คำ
4.ความคล่องแคล่ว (Fluency) ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้แต่พยายามพูดต่อโดยการเริ่มต้นใหม่ ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติแต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง	4.ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ระดับที่ 1 พูดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อกัน ทำให้สนทนาไม่รู้เรื่อง ระดับที่ 2 พูดซ้ำมากและตะกุกตะกัก จะพูดคล่องแคล่วได้เฉพาะประโยคง่ายๆ สั้นๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและ ระดับที่ 3 พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยๆ และบางประโยคพูดไม่จบ	4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมากจึงทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาบ่อยครั้งเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษา	4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) ระดับที่ 1 พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป ทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง ระดับที่ 2 พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 5-6 คำ ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดโดยพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด (ต่อ)

Clark (1972)	Oller, (1979)	Harris (1990)	ผลการสังเคราะห์
ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติมี ความคล่องแคล่วต่อเนื่อง ในการสนทนาหยุดได้ถูก จังหวะเช่นเดียวกับ เจ้าของภาษา	ระดับที่ 4 พูดช้าและไม่ คล่องในบางครั้ง ทำให้ ต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัด เรื่องการใช้คำศัพท์ ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็ว (Speed) จังหวะ (Rhythm) และความ ราบรื่น (Smooth) ในการ พูด ระดับที่ 6 พูดได้อย่าง คล่องแคล่วและราบเรียบ เหมือนเจ้าของภาษา	ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความ คล่องแคล่วในการพูดไม่ มากนักเนื่องจากติดขัด เรื่องการใช้ภาษา ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็ว และความคล่องแคล่วใน การพูดแต่มีการสะดุด เป็นบางครั้ง ระดับที่ 5 ผู้พูดมี ความสามารถในการพูด อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่า เจ้าของภาษา	ปะติดปะต่อ 3-4 คำ ระดับที่ 4 ผู้พูดติดขัด ตะกุกตะกักไม่ ปะติดปะต่อ 1 ครั้ง ระดับที่ 5 พูดไม่ติดขัด ราบรื่นต่อเนื่อง
	5.ด้านความเข้าใจ (Comprehension) ระดับที่ 1 ฟังการสนทนา และเข้าใจได้น้อยเกินไป ระดับที่ 2 ฟังการสนทนา แล้วเข้าใจเมื่อพูดซ้ำๆ และเป็นเรื่องง่ายๆ และ ต้องให้ผู้พูดช่วยพูดซ้ำ และเรียบเรียงข้อความให้ ฟังบ่อยๆ หรือปรับภาษา ให้ง่ายลง ระดับที่ 3 ฟังการสนทนา แล้วเข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่ เกี่ยวกับตนเองโดยตรง แต่ ต้องพูดซ้ำๆ หรือพูดซ้ำ บางครั้ง	5. ความเข้าใจ (Comprehension) ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่ สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้ พูดสื่อสารผู้พูดไม่ สามารถพูดภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายให้ เข้าใจได้ ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดใน การพูดมักจะพูดซ้ำๆ เนื่องจากใช้เวลาในการ หาคำพูด ระดับที่ 3 ผู้พูดเข้าใจใน สิ่งที่ตนพูดและพูด สนทนาได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างช้า	5. ความเข้าใจในการ สื่อสาร (Comprehension) ระดับที่ 1 ไม่สามารถ สื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ระดับที่ 2 พูดให้ผู้ฟัง เข้าใจได้ โดยพูดเป็นคำ หรือวลี พูดติดขัดและ มักจะพูดซ้ำ 5 ครั้ง ระดับที่ 3 พูดให้ผู้ฟัง เข้าใจโดยใช้ประโยค ง่ายๆ สั้นๆ แต่พูดช้าและ พูดเป็นข้อความซ้ำๆ 3-4 ครั้ง ระดับที่ 4 พูดให้ผู้ฟัง เข้าใจได้แต่มีการพูดเป็น ข้อความซ้ำๆ

ตารางที่ 8 ตารางสังเคราะห์เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด (ต่อ)

Clark (1972)	Oller, (1979)	Harris (1990)	ผลการสังเคราะห์
	<p>ระดับที่ 4 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาของผู้พูดที่มีการศึกษาใช้สามารถพูดตัวต่อตัวได้ก่อนข้างคิดแต่ผู้พูดด้วยต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้</p> <p>ระดับที่ 5 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกอย่าง ยกเว้นสำนวนต่างๆ การพูดที่เร็วมากหรือการพูดที่ออกเสียงไม่ชัด</p> <p>ระดับที่ 6 ฟังการสนทนาแล้วเข้าใจภาษาพูดทุกรูปแบบที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางราชการและมีสำนวนการพูดเหมือนเจ้าของภาษา</p>	<p>ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วนแต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง</p> <p>ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหา</p>	<p>ระดับที่ 5 พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหา</p>

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้วิจัยสังเคราะห์สิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสามารถประเมินจากแนวคิดของ Clark (1972), Oller, (1979) และ Harris (1990) สามารถสรุปได้ 5 ด้าน ต่อไปนี้ 1) ด้านสำเนียงการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสารการพูดเพื่อใช้ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

กิรนา เทียมไชสง และคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดโดยการใช้เกม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการ

พัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม 3) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดก่อน-หลังการทำกิจกรรม พัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกม 4) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนระหว่างการใช้เกมแข่งขันที่เสริมแรง ด้วยของรางวัลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย จำนวน 41 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน 3) แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมที่เกิด จากการเสริมแรงด้วยของรางวัล ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้ เกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 60.00/60.54 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 มีค่า 0.3213 หรือคิดเป็นร้อยละ 32.13 3) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูด ก่อน-หลังการ ทำกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 พบว่าคะแนนสอบครั้ง หลังสูงกว่าครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) พฤติกรรมที่เกิดจากการเสริมแรงด้วย ของรางวัลและไม่เสริมแรงด้วยของรางวัลในการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้เกมของนักเรียนชั้น ประถมปีที่ 4 พบว่าพฤติกรรมที่ผู้เรียนตอบสนองในการทำกิจกรรมที่มีการเสริมแรงด้วยของรางวัล ทั้งหมด ร้อยละ 74.39 และพฤติกรรมที่ผู้เรียนตอบสนองในการทำกิจกรรมที่ไม่มีการเสริมแรงด้วย ของรางวัลทั้งหมด ร้อยละ 23.17

ปัทมา ชั้นอินทร์งาม (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับ กิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่ เน้นการพูด 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วย ชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดกับกลุ่มที่เรียนปกติ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดหอม เกร็ดใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุมจำนวน 1 กลุ่มจำนวน กลุ่มละ 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน 2) ชุดสื่อ ประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความสามารถด้านการ พูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลของ ความสามารถทางการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการ พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันซึ่งผลความสามารถทางการพูด

ภาษาอังกฤษจากการตอบคำถามปากเปล่า (สัมภาษณ์) การบรรยายภาพพบว่าผลความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 2. ผลของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษมีค่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (=4.32)

สุชาติ ทั้งศิริสิมา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนักเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป มีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมจำนวน 12 แผน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แผนการแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมจำนวน 12 แผน 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One – Shot Case study ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนมีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้คิดเป็น ร้อยละ 82.17 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 91.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70.2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (=4.90)

อรวรรณ น้อยหอม (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการสอนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบความสามารถการอ่านในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งวัดความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังเรียน โดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นและอยู่ในระดับดี 2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านภาพและอยู่ในระดับดี

ภัคพล หัสสา (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสารการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน โรงเรียนชุมชนบ้านพวก ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เลือกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบบเจาะจง แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว สอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร ดำเนินการทดลองโดยใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า 1)นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 47.33 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสารอยู่ในระดับค่อนข้างดี

Mohd and Ting(2010) ศึกษาการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมกลุ่มกรณีศึกษาใน SMK Damai Jaya มาเลเซีย กลุ่มตัวอย่างมี 33 คน จากโรงเรียน SMK Damai Jaya ได้มาจากการทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากแต่ละกลุ่มความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แบบสอบถามหลังจากได้เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม 2) แบบสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และ 3) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาการพูดภาษาที่สองในห้องเรียน โดยดูจากการใช้ภาษาของนักเรียนเมื่อมีการทำกิจกรรมกลุ่มและทำการประเมินการพูดเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากยิ่งขึ้น และพบว่านักเรียนมีพัฒนาในทักษะการพูดมากขึ้นเมื่อดูจากผลการประเมินรายบุคคล

Sayer (2005) ศึกษาพัฒนาการด้านการพูดสนทนาของนักเรียนโดยให้งานและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยแนวคิดแบบสอนตรง (Direct Approach) กลุ่มตัวอย่างมี 23 คนเป็นนักศึกษาชาวสเปน โปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ

ภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดสนทนาของนักเรียนพัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์บทสนทนาดูตัวอย่างที่ทำการบันทึกไว้

Luchini (2004) ศึกษาโปรแกรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีน กลุ่มตัวอย่างมี 268 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จากสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ยกเว้นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาการทำงานเป็นกลุ่ม ในบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการทดลองสอน โปรแกรม 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง 20 นาที ผลการศึกษาพบว่า โปรแกรมนี้สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของนักศึกษา รวมทั้งการทำงานร่วมกัน แต่จะต้องมีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมที่เน้นการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความสำคัญ จึงมีได้มีงานวิจัยที่ใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารของผู้เรียน เช่น การใช้เกม การใช้ชุดสื่อประสม กลวิธีการอ่านภาพ การใช้กลวิธีการชดเชยการสื่อสาร การใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

สรุป

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและยังเห็นคุณค่าในการทำสิ่งต่างๆ มีความรับผิดชอบ และรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ไขความบกพร่องทางภาษาของผู้พูด ช่วยพัฒนาทักษะด้านการพูดอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติโดยบทบาทสมมติสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการพูดของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความรู้

ประสบการณ์จากกิจกรรมที่หลากหลาย สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพตนเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำ หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สร้างขึ้น มีการดำเนินการตามขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และขั้นตอนที่ 4 ประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาเป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ใช้แบบ แผนการวิจัย ศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง (Time - Series design) โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก เป็นหน่วยการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ กำหนดขั้นตอนการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) : ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก เกี่ยวกับแนวทางการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการ ความคิดเห็น ในหัวข้อเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยสำรวจว่าเรื่องใดบ้างที่นักเรียนต้องการเรียนเป็น 4 อันดับแรก และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนบทบาทสมมติและกลวิธีการสื่อสาร โดยศึกษาความต้องการในการ พัฒนาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาศึกษาความ คิดเห็นเกี่ยวกับการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วิธีสอน บทบาทสมมติ และกลวิธีการสื่อสาร เพื่อนำมาใช้ประกอบการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D₁ : Development) : พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ออกแบบ และพัฒนา (Design and Development : D&D) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R₂ : Research) : ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยทดลอง ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D₂ : Development) : ประเมินผลประสิทธิผลกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ

การดำเนินการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดกรอบดำเนินการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 กรอบดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) : ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดย วิธีสอนบทบาทสมมติ กลวิธีการสื่อสาร และความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูสอนภาษาอังกฤษและผู้เชี่ยวชาญ

4. เพื่อศึกษาความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารที่ควรพัฒนา ลักษณะของกิจกรรม หัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม การวัดและประเมินผล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การใช้กลวิธีการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ

แหล่งข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน
2. หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน
3. ครูภาษาอังกฤษ 1 คน
4. ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 1 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยมีคุณสมบัติดังนี้ 1) ด้านวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือเอก 2) ด้านประสบการณ์ และ 3) ด้านระดับการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาหรือสูงกว่า

5. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกจำนวน 120 คน

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับการจัดทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิธีสอนบทบาทสมมติกลวิธีการสื่อสาร และความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ในประเด็นต่อไป 1) ทักษะการสื่อสารใดที่ควรพัฒนา 2) วิธีการใดที่ควรใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร 3) ลักษณะของกิจกรรมเป็นอย่างไร 4) ลักษณะของสื่อและแหล่งเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร 5) มีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร และ 6) ช่วงเวลาใดที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 4 ศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมหัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยเลือกหัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็น 4 อันดับแรก ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม มีวิธีวัดและประเมินผล จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 120 คน โดยใช้แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการกับผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน และ การสอบถามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 120 คน รวมทั้งสิ้น 126 คน โดยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวประมาณ 2 สัปดาห์ คือ ในวันที่ 12 มีนาคม – 23 มีนาคม 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

1.แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structure Interview) จำนวน 1 ฉบับ สำหรับการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน ประสบการณ์การทำงาน วุฒิการศึกษาสูงสุด และสาขาวิชา

ตอนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีประเด็นสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) ทักษะการสื่อสารใดที่ควรพัฒนา 2) วิธีการใดที่ควรใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร 3) ลักษณะของกิจกรรมเป็นอย่างไร 4) ลักษณะของสื่อและแหล่งเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร 5) มีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร และ 6) ช่วงเวลาใดที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของ เครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารตามขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด

จากนั้นเสนอแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

แล้วนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Rowinelli and Hambelton, 1977 (อ้างถึงใน มาเรียม นิลพันธ์, 2558 : 177)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

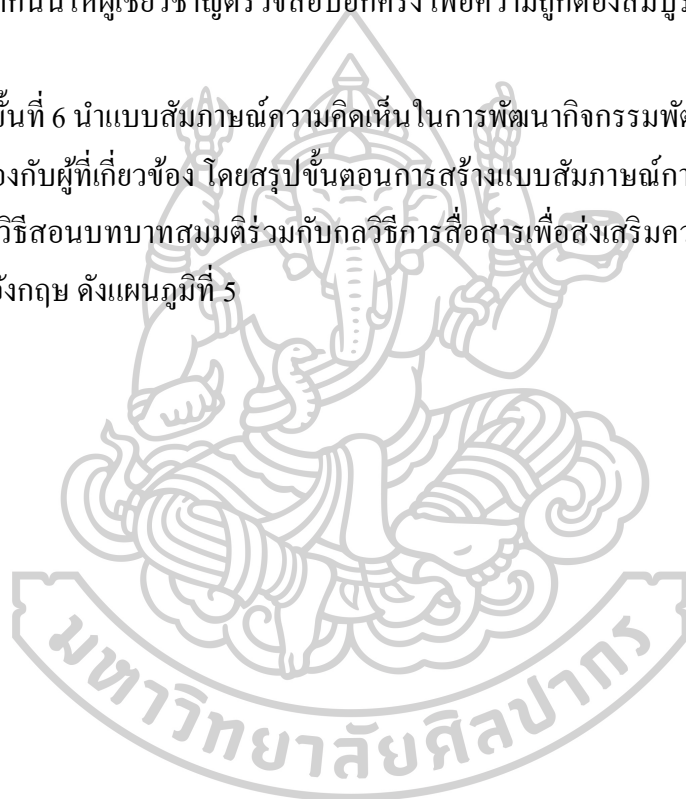
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

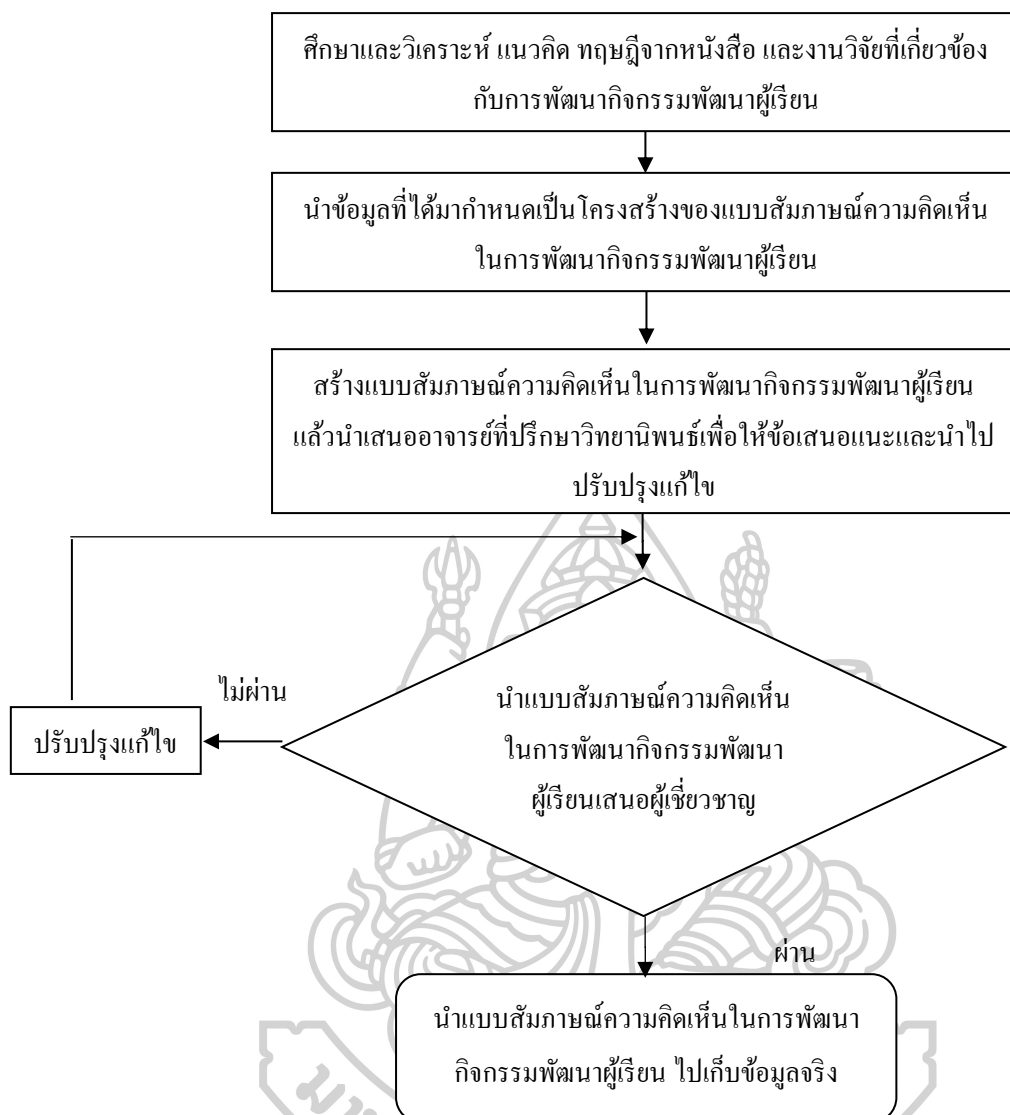
นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรม แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรมตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไข (มาเรียม นิลพันธ์, 2558 : 177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น

เห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารที่คำนวณได้ มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้ปรับปรุง โดยปรับข้อความโดยข้อไหนที่มีข้อความลักษณะเดียวกันให้ปรับอยู่ข้อเดียวกัน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุง/แก้ไข แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับข้อความให้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เป็นทางการ เหมาะสมกับผู้สัมภาษณ์ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปเก็บข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์การพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ขั้นที่ 1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการ ครู วิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์เกี่ยวกับ 1) ทักษะการสื่อสารใดที่ควรพัฒนา 2) วิธีการใดที่ควรใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร 3) ลักษณะของกิจกรรมเป็นอย่างไร 4) ลักษณะของสื่อและแหล่งเรียนรู้ควรเป็นอย่างไร 5) มีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร 6) ช่วงเวลาใดที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 ประสานงาน ขอนัดเวลา และสถานที่สัมภาษณ์

ขั้นที่ 3 ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ เริ่มจากผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เป็นกันเอง ใช้คำถามที่ชัดเจน และไม่ชี้นำคำตอบ จดบันทึก ขออนุญาตหากมีการบันทึกเสียงหรือมีการถ่ายรูปในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 1 ฉบับ โดยการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปในตอนต้นที่ 1 โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (%) จากนั้นนำมาเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนในตอนต้นที่ 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง

2. แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 1 ฉบับ เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา และการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้น การรู้จักกลวิธีการสื่อสาร และประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติโดยเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับให้ลักษณะของกิจกรรมหัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่นักเรียนต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม 4 อันดับ ช่วงเวลาใดในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยข้อคำถามเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

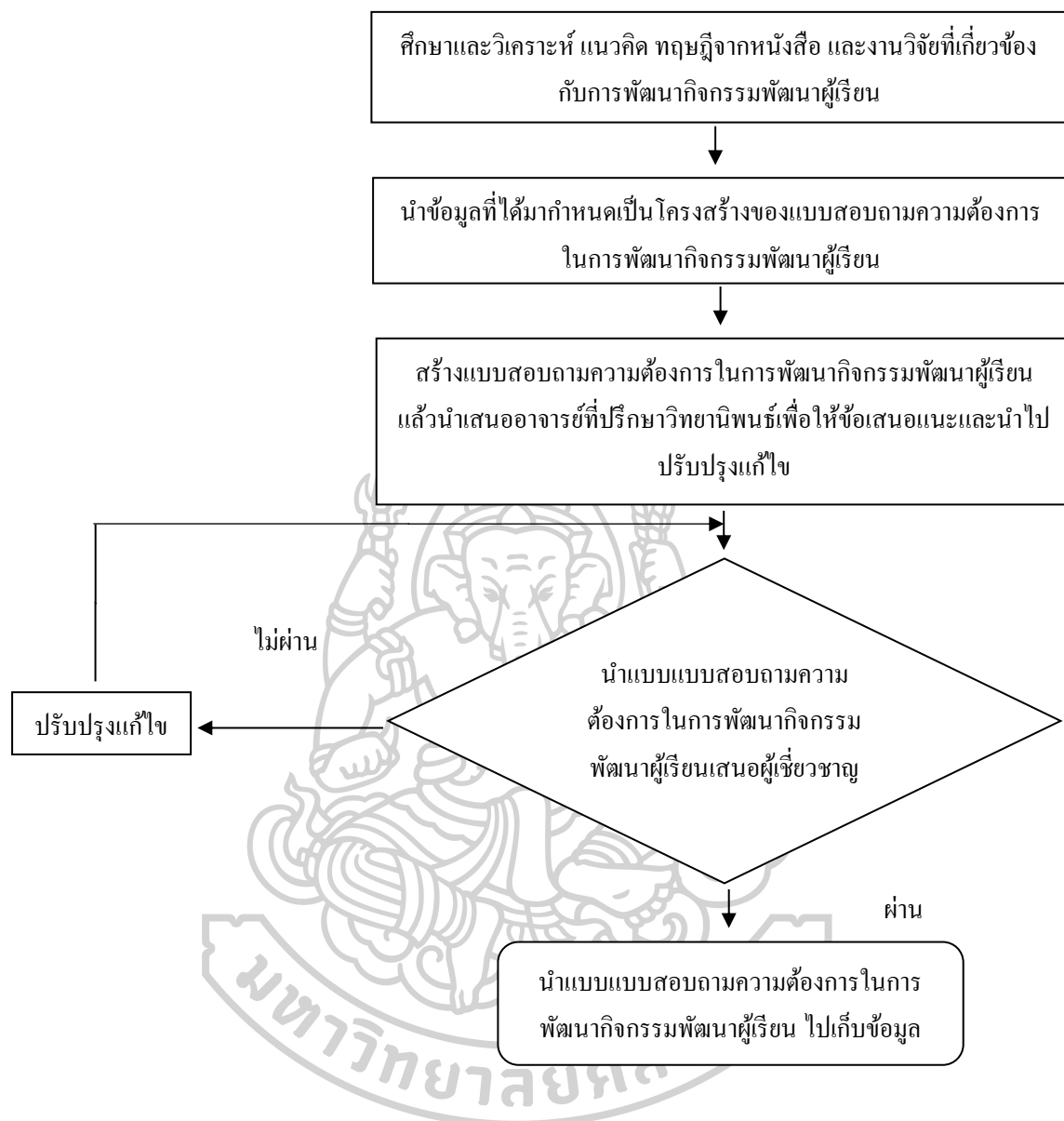
ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของ เครื่องมือและขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารตามขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นเสนอแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้าน การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม ความคิดเห็น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข โดยมี เกณฑ์การให้คะแนนดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความ ต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารที่ คำนวณได้ มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรม พัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้ปรับปรุง โดยปรับข้อความโดยข้อความ ให้กระชับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และใช้แบบตรวจสอบรายการ (Check list) ทุกข้อความ เนื่องจาก เป็นเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไข แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เปลี่ยนเป็นแบบตรวจสอบรายการให้ หมดในตอนี่ 2 เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความ ถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไปเก็บข้อมูล กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์การพัฒนากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ ดังแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ขั้นที่ 1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียน
อนุบาลดำเนินสะดวก เพื่อขออนุญาตให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ลักษณะกิจกรรม เนื้อหา และการวัดและประเมินผลการจัดการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้
กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 2 ประสานงาน ขอนัดเวลา และสถานที่ที่สอบถามความคิดเห็น

ขั้นที่ 3 ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 120 คน โดยการชี้แจงวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขั้นที่ 4 รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2 โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (%) ส่วนในตอนต้นที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 9 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
1. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตร หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนิน สะดวก : กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนและ หลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนอนุบาล ดำเนินสะดวก	- หลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน หลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนอนุบาล ดำเนินสะดวก	- หลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - หลักสูตร สถานศึกษา โรงเรียนอนุบาล ดำเนินสะดวก	วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. เพื่อศึกษาแนวคิดและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิธี	ศึกษาแนวการจัด กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนจากเอกสาร และงานวิจัยที่	เอกสารที่และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง - แนวการจัด	เอกสารที่และ งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง - แนวการจัด	วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 9 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
สอนบทบาทสมมติ กลวิธีการสื่อสาร และ ความสามารถด้านการ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน วิธีสอน บทบาทสมมติ กลวิธีการ สื่อสาร และ ความสามารถ ด้านการพูด	- แนวการจัด กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - วิธีสอน บทบาทสมมติ - กลวิธีการ สื่อสาร - ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ	- แนวการจัด กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - วิธีสอน บทบาทสมมติ - กลวิธีการ สื่อสาร - ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ	
3. เพื่อศึกษาความ คิดเห็นเกี่ยวกับการ พัฒนากิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนโดยใช้วิธีสอน บทบาทสมมติและ กลวิธีการสื่อสารเพื่อ ส่งเสริมความสามารถ ด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษจากผู้ ที่เกี่ยวข้อง	การสัมภาษณ์	ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ - ผู้บริหาร โรงเรียน - หัวหน้าฝ่าย วิชาการ - ครู ภาษาอังกฤษ - ผู้เชี่ยวชาญ	แบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นใน การพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - ค่าร้อยละ (%) - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
4. เพื่อศึกษาความ ต้องการของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะการสื่อสารที่ควร พัฒนา ลักษณะของ กิจกรรม หัวข้อเรื่อง ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน ที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม	การสอบถาม	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียน อนุบาลดำเนิน สะดวก จำนวน 120 คน	แบบสอบถาม ความต้องการ ในการพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - ค่าร้อยละ (%) - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 9 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R₁ : Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษา				

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D₁ : Development) :

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษฉบับร่าง
2. เพื่อประเมินแผนหน่วยการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่าง
3. เพื่อปรับปรุงแผนหน่วยการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับร่าง

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก
2. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ภาระงาน (การนำเสนองาน) จากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. ตัวอย่างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่แบบประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษแบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร และสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

แหล่งข้อมูลบุคคล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยมีคุณสมบัติดังนี้ 1) ด้านวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือเอก 2) ด้านประสบการณ์ และ 3) ด้านระดับการสอน

2. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมและตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนาทสนมดีร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ ได้แก่ 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 3 คน 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และ 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้ 1) มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโทขึ้นไป 2) มีประสบการณ์ในด้านนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 10 ปี 3) มีระดับการสอนอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาขึ้นไป

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 คือ ชั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง 2) การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วดำเนินการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างที่ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วยประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping

2. การหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง เมื่อสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนก่อนการนำไปทดลองใช้ โดยการตรวจสอบด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของโครงสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีสิ่งที่ต้องการตรวจสอบ คือ ส่วนประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้ โดยเป็นการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมกับปัญหาและความจำเป็นกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่ และสอดคล้องหรือไม่เพียงใด

ขั้นตอนที่ 2 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญมาร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้ จำนวน 9 คน จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง โดยนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างที่พัฒนาขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 3 คนตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่ และตรวจสอบหน่วยการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คนตรวจสอบเกี่ยวกับความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่าสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหรือไม่

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คนตรวจสอบเกี่ยวกับความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นว่าสอดคล้องกับการประเมินผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือไม่

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการสนทนากลุ่ม(Focus Group) ในวันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 เวลา 9.00 น. ณ ห้องประชุมบัณฑิตภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ คือ ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับองค์ประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน

ภาพที่ 1 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3. การปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่าง นำผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนฉบับร่างจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. **ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)** โดยการสนทนาในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความสอดคล้องของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนาแบบมีส่วนร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้น โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ เพื่อทำการแก้ไข ปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน โดยกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้าง การจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

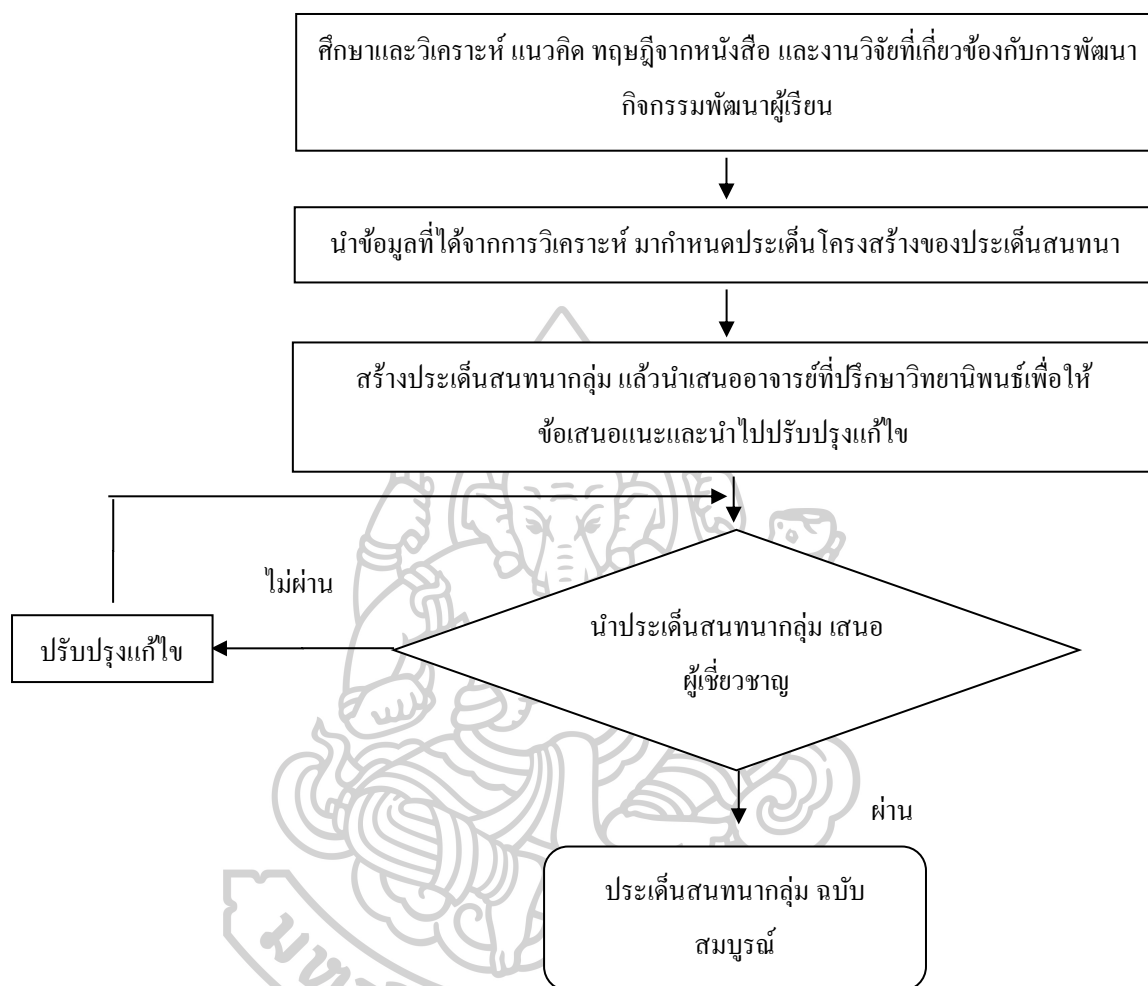
ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็น โครงสร้างของ เครื่องมือและขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างประเด็นสนทนากลุ่มตามขอบเขต เนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นเสนอแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 4 นำประเด็นสนทนากลุ่มเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความ เทียบตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเห็นและให้ คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) ของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ที่คำนวณได้ มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 แสดงว่าของประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีความสอดคล้อง เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และให้ปรับปรุง โดยปรับข้อความให้ มีความกระชับ ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ได้ใจความ ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุง โดยปรับข้อความให้สั้น กระชับ ได้ใจความ

ขั้นที่ 5 ปรับปรุง/แก้ไข ประเด็นสนทนากลุ่ม โดยปรับข้อความให้ กระชับ ได้ ใจความ และครอบคลุมประเด็นมากขึ้น จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความถูกต้อง สมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำประเด็นสนทนากลุ่ม ไปใช้ในการดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยสรุปขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม ดังแผนภูมิที่ 7 ดังนี้

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสร้างประเด็นสนทนากลุ่ม

การดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) ทำการกำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนาแบบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม (Note Taker) จำนวน 3 คน และผู้ช่วยเหลือ (Assistant) จำนวน 1 คน

2. กำหนดผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Discussion) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนาแบบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน

การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีผู้ร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน

3. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) กำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมสังเกตการณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม

4. เริ่มการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม ผู้ช่วยเหลือ (Assistant) และตัวผู้วิจัย มีการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และขออนุญาตบันทึกเสียง จากนั้นจึงชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่มในครั้ง นี้ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

5. เริ่มการสนทนากลุ่มตามประเด็นสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยนำประเด็นมาตั้งคำถามในการสนทนากลุ่มเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็น จากนั้นผู้วิจัยทำการสรุปแต่ละประเด็นอีกครั้ง เพื่อความเข้าใจตรงกัน และควบคุมระยะเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้

6. เมื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นครบทุกประเด็นคำถาม ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณพร้อมทั้งมอบของที่ระลึกให้กับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และปิดการสนทนากลุ่ม

7. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเป็นแบบเขียนพรรณนาความเรียง

2. หน่วยการเรียนรู้

การสร้างและตรวจสอบหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย ใช้เวลา 15 ชั่วโมง กำหนดขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เพื่อสร้างหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 สร้างหน่วยการเรียนรู้ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ตารางที่ 10 ตารางหน่วยการเรียนรู้

หน่วยที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ชิ้นงาน	การวัดและประเมินผล	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยวิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	Asking your study	1. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเรียนได้ 2. นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	1. การสนทนาเกี่ยวกับการเรียน 1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับการเรียน 1.2 ส่วนงานเกี่ยวกับการเรียน 1.3 บทสนทนาเกี่ยวกับการเรียน 2. การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาทสมมติเรื่องการเรียน 2. ตอบประเด็นคำถามความคิดเห็นหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 4. การทบทวนหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Review Action : AAR)	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการแสดง 6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล	4	25
2	Describing people	1. นักเรียนสามารถสนทนาถามตอบเกี่ยวกับการการบรรยายลักษณะบุคคลได้	1. การสนทนาเกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล 1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับการบรรยายลักษณะบุคคล	1. แสดงบทบาทสมมติเรื่องการบรรยายลักษณะบุคคล 2. ตอบประเด็นคำถามความคิดเห็นหลังการปฏิบัติ	1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการแสดง 6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์	3	25

ตารางที่ 10 ตารางหน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรมโดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการ สื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		2. นักเรียน สามารถ นักเรียน สามารถแสดง บทบาทสมมติ ตามขั้นตอน 3. นักเรียนเห็น คุณค่าและ	1.2 ส่วน เกี่ยวกับการ บรรชลักษณะ บุคคล 1.3 บทสนทนา เกี่ยวกับการ บรรชลักษณะ บุคคล 2. การแสดง บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนในแต่ละ หน่วย (After Action Review : AAR)	3. ตารางบันทึก การใช้กลวิธีการ สื่อสาร 4. การทบทวน หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (After Review Action : AAR)	7. ชั้นแสดง (ชั้น การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ชั้นอภิปรายผล		
3	Asking the way	1. นักเรียน สามารถ สนทนา เกี่ยวกับการ สอบถาม เส้นทางได้ 2. นักเรียน สามารถ นักเรียน สามารถแสดง บทบาทสมมติ ตามขั้นตอน ร่วมกับการใช้ กลวิธีการ สื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็น คุณค่าและ ความสำคัญ ของการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ	1. การสนทนา เกี่ยวกับการ สอบถามเส้นทาง 1.1 ถ้าศัพท์ เกี่ยวกับการ สอบถามเส้นทาง 1.2 ส่วน เกี่ยวกับการ สอบถามเส้นทาง 1.3 บทสนทนา เกี่ยวกับการ สอบถามเส้นทาง 2. การแสดง บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาท สมมติเรื่องการ สอบถาม เส้นทาง 2. ตอบประเด็น คำถามความ คิดเห็นหลังการ ปฏิบัติกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนใน แต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	1. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมิน ตนเองด้านการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึก การใช้กลวิธีการ สื่อสาร 4. การทบทวน หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (After Review Action : AAR)	1. ชั้นเตรียม 2. ชั้นดำเนินการ สอน 3. ชั้นเลือกผู้แสดง 4. ชั้นเตรียมความ พร้อมของผู้แสดง 5. ชั้นจัดฉากการ แสดง 6. ชั้นเตรียมผู้ สังเกตการณ์ 7. ชั้นแสดง (ชั้น การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ชั้นอภิปรายผล	3	25

ตารางที่ 10 ตารางหน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรมโดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการ สื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	Going Shoppin g และ สรุปการ จัด กิจกรรม การ เรียนรู้	1. นักเรียน สามารถ สนทนา เกี่ยวกับการ ซื้อของได้ 2. นักเรียน สามารถ นักเรียน สามารถแสดง บทบาทสมมติ ตามขั้นตอน ร่วมกับการใช้ กลวิธีการ สื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็น คุณค่าและ ความสำคัญ ของการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ 4. นักเรียน บอกความ คิดเห็นที่มีการ ใช้ต่อกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	1. การสนทนา เกี่ยวกับการซื้อ ของ 1.1 คำศัพท์ เกี่ยวกับการซื้อ ของ 1.2 ส่วน เกี่ยวกับการซื้อ ของ 1.3 บทสนทนา เกี่ยวกับการ ซื้อของ 2. การแสดง บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาท สมมติเรื่องการ บทบาทสมมติ เรื่องการซื้อของ 2. ตอบประเด็น คำถามความ คิดเห็นหลังการ ปฏิบัติกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนใน แต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	1. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมิน ตนเองด้านการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึก การใช้กลวิธีการ สื่อสาร 4. การทบทวน หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (After Review Action :	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการ สอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความ พร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการ แสดง 6. ขั้นเตรียมผู้ สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้น การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล	5	25

จากตารางที่ 10 แสดงรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking your study

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing people

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the way

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping และสรุปผลการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 5.1 หลักการ และแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรเพิ่มเติมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพิ่มไปอีก 1 ข้อ เพื่อเป็นหลักในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 5.2 เป้าหมาย เนื่องจากเป้าหมายหลักของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเน้นส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร จึงควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษและการมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 5.3 คำอธิบายรายวิชา ควรเขียนในลักษณะความรู้ ความสามารถ กิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติและเจตคติของนักเรียน โดยเน้นกระบวนการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขั้นที่ 5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ ควรเน้นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ฟังให้นักเรียนเกิด โดยแบบออกเป็นด้านทักษะและด้านเจตคติ

ขั้นที่ 5.5 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรปรับเนื้อหาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอน

ขั้นที่ 5.6 สื่อประกอบกิจกรรม ควรเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย ใช้สื่อที่เสมือนจริง นักเรียนจับต้องได้ ใช้แหล่งเรียนรู้นอกสถานที่และปรับใบงานให้มีความสวยงาม ปรับความยากง่ายและขนาดตัวหนังสือให้เหมาะสมกับนักเรียน

ขั้นที่ 5.7 ควรปรับลักษณะกิจกรรม ให้มีเกมเข้ามาร่วมด้วย หรือกิจกรรมที่ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย หรือเน้นหนักวิชาการเกินไป และปรับกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน

ขั้นที่ 5.8 หน่วยการเรียนรู้ ให้ยุบแผนหน่วยการเรียนรู้ย่อย เป็นในลักษณะหน่วยการเรียนรู้ จาก 8 หน่วย ยุบเหลือแค่ 4 หน่วย โดยแต่ละหน่วย 1-4 แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ในช่วงโมเมนต์ที่ 1 จะเป็นการให้ความรู้และฝึกการใช้เกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี คือคือ 1) กลวิธีการใช้ท่าทาง 2) กลวิธีขอความช่วยเหลือ 3) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนภาษาที่สองและ 4) กลวิธีการหยุดชั่วขณะ ที่จะช่วยนักเรียนแก้ไขปัญหาการพูด

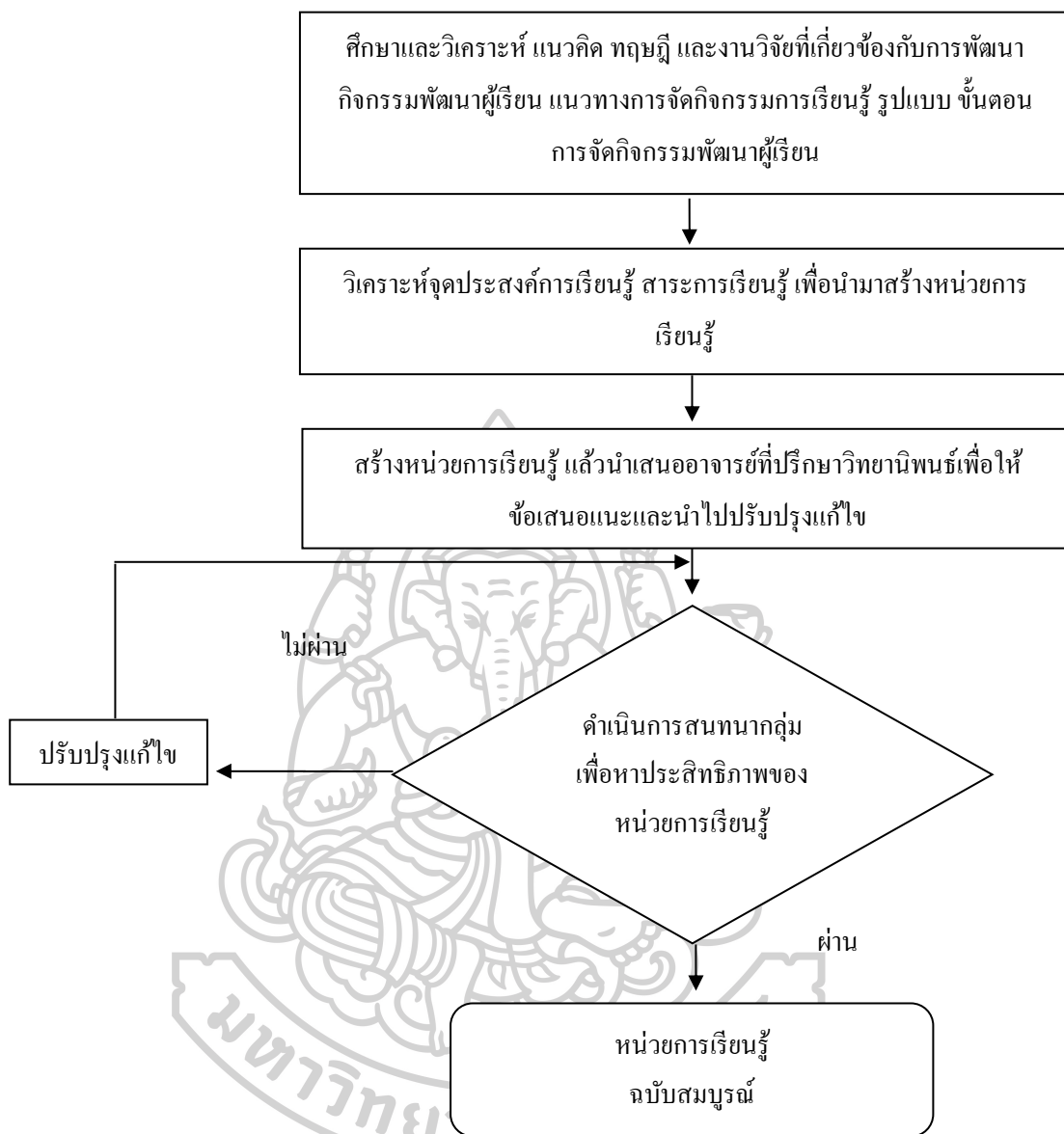
ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมครั้งนี้ และมีการทบทวนและฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี ในขั้นเตรียม ขั้นดำเนินการสอน ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดงในทุกหน่วยการเรียนรู้ และอธิบายขั้นตอนวิธีการสอนบทบาทสมมติทั้ง 8 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขั้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง (ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8) ขั้นอภิปรายผล ให้นักเรียนได้เข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องในชั่วโมงต่อไป และใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอนในหน่วยที่ 1-4 และมีการสรุปผลการจัดการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร

ขั้นที่ 5.9 เกณฑ์การวัดและประเมินผล ในหน่วยการเรียนรู้ควรปรับภาษาให้มีความกระชับและเข้าใจง่าย และมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 5.10 เกณฑ์การวัดและประเมิน แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ให้ปรับรายละเอียดการประเมินให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ชัดเจนของผู้เรียน และสามารถวัดได้ ตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร ควรปรับให้มีคำชื่อกลวิธีการสื่อสารที่เป็นภาษาอังกฤษร่วมด้วย

ขั้นที่ 5.11 เกณฑ์การวัดและประเมิน ควรเพิ่มเติมให้มีการสอบถามความคิดเห็น ทบทวนหลังการปฏิบัติกิจกรรม (AAR) ของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 6 นำหน่วยการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาล ดำเนินสะดวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 รวม 15 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 15 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน – 19 กันยายน 2561 โดยสรุปขั้นตอน ดังแผนภูมิที่ 8 ดังนี้

แผนภูมิที่ 8 ขั้นตอนการสร้างหน่วยการเรียนรู้

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับร่าง ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 11 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับร่าง

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
1. เพื่อการพัฒนา กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนโดยใช้วิธี สอนแบบบาท สมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาล ดำเนินสะดวก	พัฒนากิจกรรม พัฒนาผู้เรียนซึ่ง ประกอบด้วย - หลักการ - เป้าหมาย - แนวการจัด กิจกรรม - รูปแบบการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ - คำอธิบาย รายวิชา - จุดประสงค์ การเรียนรู้ - โครงสร้างการ จัดกิจกรรม - สื่อ - การวัดและ ประเมินผล - หน่วยการ เรียนรู้	- ผู้วิจัย - ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ได้แก่ 1. ผู้เชี่ยวชาญ ด้านกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน 2. ผู้เชี่ยวชาญ ด้าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน 3. ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวัดและ ประเมินผล จำนวน 3 คน	- ประเด็นการ สนทนากลุ่ม (Focus Group) - กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนฉบับร่าง	วิเคราะห์โดยใช้ - วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 11 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับร่าง

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
2. เพื่อประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ฉบับร่าง	- ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบในหน่วยการเรียนรู้ - ตรวจสอบความสอดคล้องของหน่วยการเรียนรู้	- อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ - ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ได้แก่ 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 3 คน 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผลจำนวน 3 คน	- ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group)	วิเคราะห์โดยใช้ - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R2 : Research) :

การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ทั้งนี้เพื่อพิจารณาผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังกล่าว ซึ่งใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ใช้การออกแบบการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียววัดหลายครั้ง Time - Series design (Campbell and Stanley, 1963 : 7)

แบบแผนการวิจัย

ตารางที่ 12 แสดงแบบแผนการวิจัย

X	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄

X หมายถึง การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 O₁, O₂, O₃, หมายถึง การประเมินระหว่างการศึกษาทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้จากการอาสาสมัคร (Volunteer Sampling) จำนวน 26 คน เข้าเรียนในชมรมภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนาขึ้น
2. ทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยดำเนินกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้

3. ในการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยแนะนำวิธีการและขั้นตอนในการเสนอหน่วยการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

3.2 ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ระยะเวลา 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยจัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ใช้กระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การศึกษาคำศัพท์ บทสนทนา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การได้พูดคุยกับชาวต่างชาติ การใช้การแสดงบทบาทสมมติ กลวิธีการสื่อสาร รวมถึงการศึกษานอกสถานที่และได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติ และใบความรู้ การใช้สื่อต่างๆ ที่มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม การฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3 หลังจากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้กับนักเรียนจนจบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแล้วทำการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. หน่วยการเรียนรู้

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามตารางกิจกรรมการใช้หน่วย เริ่มจากหน่วยที่ 1 เรื่อง Asking about study โดยเริ่มด้วยการแนะนำกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ทั้ง 4 กลวิธี ที่ได้นำมาจากการวิจัยของจิตร์รัตน์ สมศิริ ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การใช้วจนภาษา กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่นและกลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้กลวิธีการสื่อสารให้เกิดความชำนาญในการเลือกใช้

2. ผู้วิจัยดำเนินชั้นสอนตามวิธีสอนบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นเตรียม 2) ชั้นดำเนินการสอน 3) ชั้นเลือกผู้แสดง 4) ชั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง 5) ชั้นจัดการแสดงและเลือกสถานที่ 6) ชั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ชั้นแสดง(ชั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) และ 8) ชั้นอภิปรายผล ดำเนินการตามขั้นตอนตั้งแต่หน่วยที่ 1-4 โดยครูมีการทบทวนและฝึกการใช้

กลวิธีการสื่อสารในขั้นเตรียม ขั้นดำเนินการสอน ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง เพื่อให้ นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารและสามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และนำไปใช้จริงในขั้นแสดง(ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) เพื่อแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีการประเมินผลหลังจบกิจกรรมในแต่ละหน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนักเรียนมีการประเมินตนเองในขั้นอภิปรายและมีการประเมิน โดยครูและเพื่อนครู จากคลิปวิดีโอที่ได้บันทึกการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน

3. การสรุปผลการจัดกิจกรรม โดยนักเรียนทำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตารางที่ 13 ตารางกิจกรรมการใช้หน่วยการเรียนรู้

หน่วยที่	เรื่อง	วันที่	สถานที่	กิจกรรม
1	Asking about study	13 มิ.ย.61	ห้องเรียนชั้น ป.4/2	นักเรียนศึกษาการแสดงบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน การใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 วิธี จากใบความรู้และกิจกรรมเกม และฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารเบื้องต้น
1	Asking about study	20 มิ.ย.61	ห้องเรียนชมรมภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน ขั้นที่ 3 ขั้นเลือกผู้แสดง และขั้นที่ 4 ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง
1	Asking about study	27 มิ.ย.61	ห้องสมุด, ห้องอาเซียน	นักเรียนทำกิจกรรมในขั้นที่ 5 ขั้นจัดการการแสดง ขั้นที่ 6 ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ และขั้นที่ 7 ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร)
1	Asking about study	4 ก.ค.61	ห้องเรียนชมรมภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 8 ขั้นอภิปรายผล
2	Describing People	11 ก.ค.61	ห้องเรียนชมรมภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน ขั้นที่ 3 ขั้นเลือกผู้แสดง และขั้นที่ 4 ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง
2	Describing People	18 ก.ค.61	ห้องอาเซียน, สนามฟุตบอลของโรงเรียน	นักเรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 5 ขั้นจัดการการแสดง ขั้นที่ 6 ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ และขั้นที่ 7 ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร)

ตารางที่ 13 ตารางกิจกรรมการใช้หน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	เรื่อง	วันที่	สถานที่	กิจกรรม
2	Describing People	25 ก.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นที่ 8 ชั้นอภิปรายผล
3	Asking the ways	1 ส.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการสอน ชั้นที่ 3 ชั้นเลือกผู้แสดง และชั้นที่ 4 ชั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง
3	Asking the ways	8 ส.ค. 61	วัดโคกบ่างราษฎร์ บริเวณหน้าพระ ใหญ่และถนน ทางเข้าวัด	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 5 ชั้นจัดฉากการ แสดง ชั้นที่ 6 ชั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ และ ชั้นที่ 7 ชั้นแสดง (ชั้นการใช้กลวิธีการ สื่อสาร)
3	Asking the ways	15 ส.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นที่ 8 ชั้นอภิปรายผล
4	Going shopping	22 ส.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้น
4	Going shopping	22 ส.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 2 ชั้น
4	Going shopping	29 ส.ค. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 3 ชั้นเลือกผู้แสดง และชั้นที่ 4 ชั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง
4	Going shopping	5 ก.ย. 61	สนามฟุตบอลและ สนามบาสเก็ตบอล ของโรงเรียน	นักเรียนทำกิจกรรมชั้นที่ 5 ชั้นจัดฉากการ แสดง ชั้นที่ 6 ชั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ และ ชั้นที่ 7 ชั้นแสดง (ชั้นการใช้กลวิธีการ สื่อสาร)
4	Going shopping	12 ก.ย. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นที่ 8 ชั้นอภิปรายผล
	สรุปผลการจัดการ เรียนรู้	19 ก.ย. 61	ห้องเรียนชมรม ภาษาอังกฤษ	นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โดยการใช้วิธีสนทนาบาท สมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ

จากขั้นตอนที่ 3 การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ดังตารางที่ 14 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย/ เอกสาร	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ ข้อมูล
1. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร	- ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 26 คน	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน	- แผนหน่วยการเรียนรู้ - เอกสารประกอบแผน หน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	วิเคราะห์โดยใช้ - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D2 : Development) :

การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. เพื่อปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิธีการดำเนินการ

ในการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร และแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน โดยใช้แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review : AAR) ในใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและที่มีต่อใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดประเมินผลและด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ขั้นที่ 4 การปรับปรุง แก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความสมบูรณ์และเหมาะสมในการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 4) ประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review : AAR) ในใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 5) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ 5) ด้านความเข้าใจ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีคส์ (Rubric Score) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับเกณฑ์การประเมินคือ คะแนน 1.00-1.80 ระดับ 1 น้อยที่สุด คะแนน 1.81-2.60 ระดับ 2 น้อย คะแนน 2.61-3.40 ระดับ 3 ปานกลาง คะแนน 3.41-4.20 ระดับ 4 มาก และ

คะแนน 4.21-5.00 ระดับ 5 มากที่สุด โดยประเมินพฤติกรรมด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประเมิน

การสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสาร ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกต์ (Rubric Score) จำแนกระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ทุกคำ	ออกเสียงได้ดี มีปัญหาการออกเสียงผิด 1-2 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ออกเสียงผิด 3-4 คำ ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง	ออกเสียงผิด 5-6 คำ จนผู้ฟังต้องถามซ้ำ	ออกเสียงผิด 7 คำขึ้นไป จนผู้ฟังไม่เข้าใจ
ด้านไวยากรณ์	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 1-3 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิด 4-6 คำ ขึ้นไป	พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 7 คำขึ้นไป	พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิดทั้งหมด
ด้านคำศัพท์	ใช้คำศัพท์ ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับ	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับ	ใช้คำศัพท์ ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับ	ใช้คำศัพท์ ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับ	ใช้คำศัพท์ ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับ

ตารางที่ 15 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา	ประโยคสนทนาทั้งหมดพูดไม่ติดขัดราบรื่นต่อเนื่องทั้งหมด	ประโยคสนทนา 7 คำ ขึ้นไป ผู้พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 1-2 คำ	ประโยคสนทนา 5-6 คำ ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด โดยพูดติดขัดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อ 3-4 คำ	ประโยคสนทนาพูดติดขัด 3-4 คำ ตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 5-6 คำ	ประโยคสนทนาพูดติดขัด 1-2 คำ ตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป ทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง
ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร	พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้แต่มีการพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 1-2 ครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายๆสั้นๆแต่พูดซ้ำและพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 3-4 ครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยพูดเป็นคำหรือวลี พูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 5 ครั้ง ขึ้นไป	ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ตารางที่ 16 เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.21-5.00	มีความสามารถในระดับดีมาก
3.41-4.20	มีความสามารถในระดับดี
2.61-3.40	มีความสามารถในระดับดีพอใช้
1.81-2.60	มีความสามารถในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความสามารถในระดับปรับปรุง

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายสำหรับเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น ใช้สูตรคำนวณอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542:10)

$$\frac{(\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{(5-1)}{5} = 0.8$$

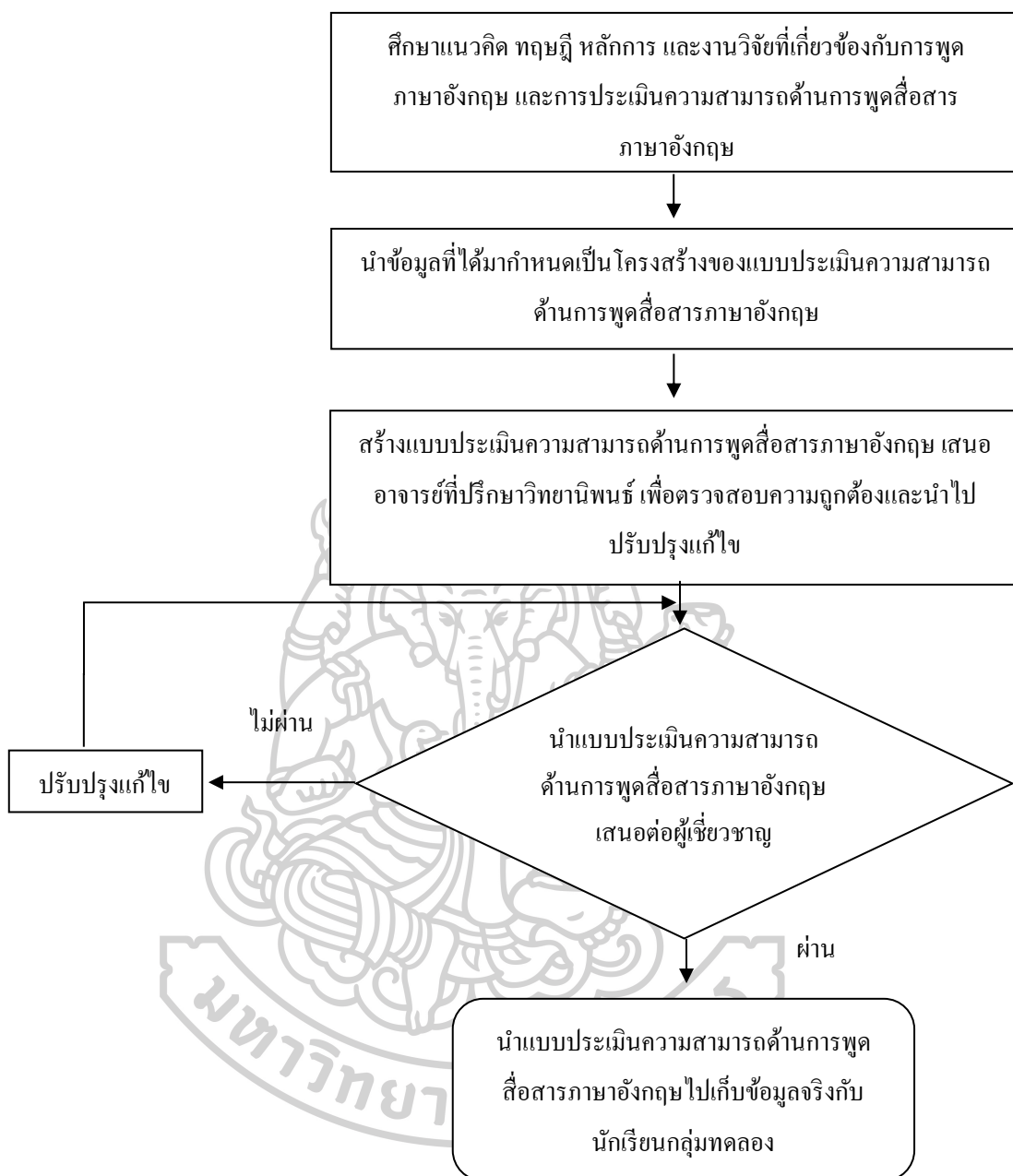
และได้ทำการแบ่งอันตรายภาคขึ้น ในแต่ละระดับชั้นที่เท่ากันโดยแต่ละช่วงมีความกว้างเท่ากับ 0.8 ซึ่งค่าระดับความสามารถน้อยต่อระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเฉลี่ยที่คำนวณได้มีความหมายต่อไปนี้

4.21-5.00	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีมาก
3.41-4.20	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดี
2.61-3.40	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีพอใช้
1.81-2.60	หมายถึง	มีความสามารถในระดับน้อย
1.00-1.80	หมายถึง	มีความสามารถในระดับปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 9 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษใน ประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษดังแผนภูมิที่ 9 ดังนี้

แผนภูมิที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยใช้ระดับคะแนนความสามารถเสนอเป็นค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การพัฒนาแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการออกเสียง
- 2) ด้านไวยากรณ์
- 3) ด้านคำศัพท์
- 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ
- 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric Score) จำแนก

ระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับเกณฑ์การประเมินคือ 1 = ปรับปรุง 2 = น้อย 3 = พอใช้ 4 = ดี และ 5 = ดีมาก โดยประเมินพฤติกรรมด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีนักเรียนกลุ่มทดลอง เป็นผู้ประเมินตนเอง

การสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนด โครงสร้างของแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านคำศัพท์ 4) ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาและ 5) ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric Score) จำแนกระดับความสามารถ ออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินตนเองด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนทุกคำ	ออกเสียงได้ดี มีปัญหาการออกเสียงผิด 1-2 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ออกเสียงผิด 3-4 คำ ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง	ออกเสียงผิด 5-6 คำ จนผู้ฟังต้องถามซ้ำ	ออกเสียงผิด 7 คำขึ้นไป จนผู้ฟังไม่เข้าใจ

ตารางที่ 17 เกณฑ์การประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านไวยากรณ์	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 1-3 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิด 4-6 คำ ขึ้นไป	พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 7 คำขึ้นไป	พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิดทั้งหมด
ด้านคำศัพท์	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนาทั้งหมด	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 7 คำ ขึ้นไป	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 5-6 คำ	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 3-4 คำ	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 1-2 คำ
ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา	พูดไม่ติดขัดราบรื่นต่อเนื่องทั้งหมด	ผู้พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 1-2 คำ	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูด โดยพูดติดขัดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อ 3-4 คำ	พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 5-6 คำ	พูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ ตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป ทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง
ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร	พูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้แต่มีการพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 1-2 ครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายๆสั้นๆแต่พูดซ้ำและพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 3-4 ครั้ง	พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยพูดเป็นคำหรือวลี พูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 5 ครั้ง ขึ้นไป	ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ตารางที่ 18 เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.21-5.00	มีความสามารถในระดับดีมาก
3.41-4.20	มีความสามารถในระดับดี
2.61-3.40	มีความสามารถในระดับดีพอใช้
1.81-2.60	มีความสามารถในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความสามารถในระดับปรับปรุง

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมาย
สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น ใช้สูตรคำนวณอันตรภาคชั้น
(Interval Scale) ได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542 : 10)

$$\frac{(\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{(5-1)}{5} = 0.8$$

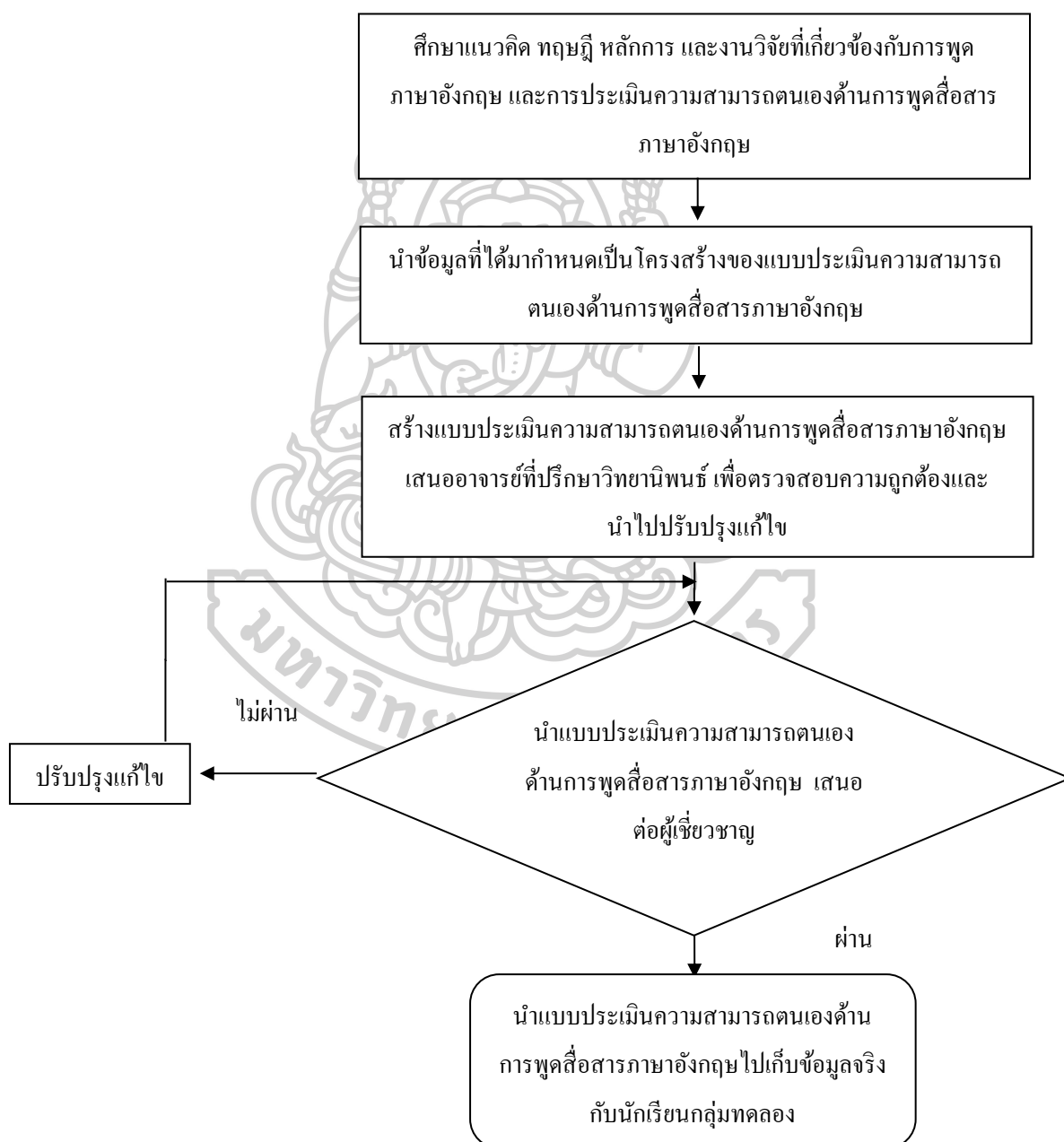
และได้ทำการแบ่งอันตรภาคชั้น ในแต่ละระดับชั้นที่เท่ากัน โดยแต่ละช่วงมีความกว้าง
เท่ากับ 0.8 ซึ่งค่าระดับความสามารถมากน้อยต่อระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนเฉลี่ยคำนวณได้มีความหมายต่อไปนี้

4.21-5.00	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีมาก
3.41-4.20	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดี
2.61-3.40	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีพอใช้
1.81-2.60	หมายถึง	มีความสามารถในระดับน้อย
1.00-1.80	หมายถึง	มีความสามารถในระดับปรับปรุง

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เสนอ
ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 9 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่าง
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้าน
การวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังแผนภูมิที่ 10 ดังนี้

แผนภูมิที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยใช้ระดับคะแนนความสามารถ เสนอเป็นค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร

แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารแบ่งเป็น 4 กลวิธี ดังนี้ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) โดยบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน โดยมีนักเรียนผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประเมิน

การสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลเพื่อกำหนดโครงสร้างของตารางบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างตารางบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยแบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 วิธี ดังนี้ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy)

ตารางที่ 19 ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร

แบบบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร ใช้บันทึกพฤติกรรมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมดและความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมดชนิดรายบุคคลโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะต้องบันทึกความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสาร 1 ครั้ง ต่อสัญลักษณ์ 1 ชิด ถ้า 5 ครั้ง ก็ชิด 5 ชิด ลงในช่องกลวิธีดังกล่าว

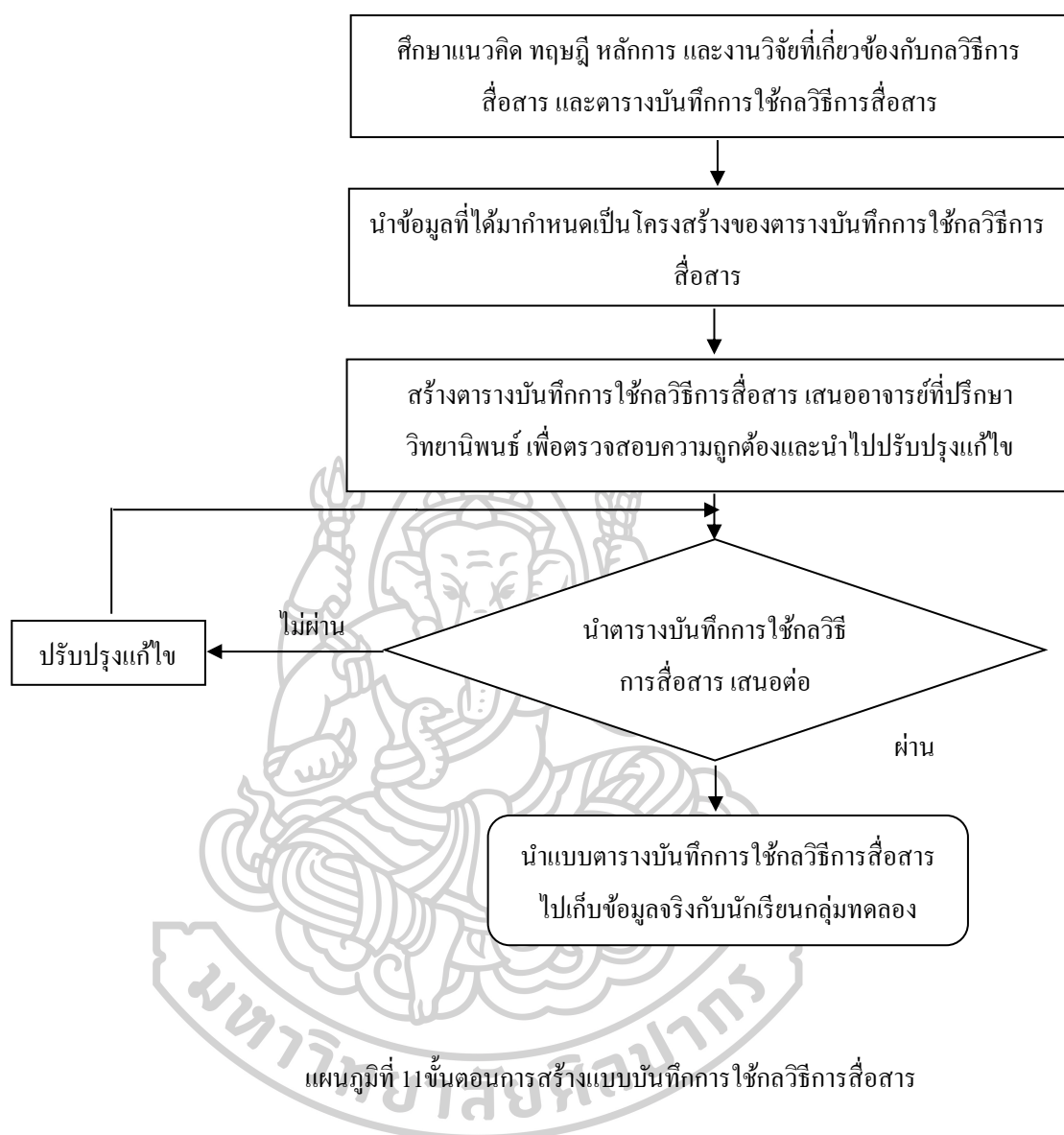
ชื่อ	ระดับชั้น	เรื่อง Asking about study			
		กลวิธีการสื่อสาร			
		การใช้ อวัจนภาษา	การขอความ ช่วยเหลือ	การพูด ภาษาอังกฤษ ปนภาษาอื่น	การพูดเพิ่มทำ เพื่อขอเวลาใน การคิด
1. นุชชนก	///	////	/	//	
2. พลิต โสค	//	///	///	/	

ขั้นที่ 4 นำตารางบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 9 คน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของ โครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงและแก้ไขตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือในการทำวิจัย

ขั้นที่ 6 นำตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง สามารถสรุปขั้นตอนการสร้างตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร ดังแผนภูมิที่ 11 ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร เสนอเป็นร้อยละ

4. ประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR)

ประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR)

ประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) ในแต่ละหน่วย แบ่งเป็นประเด็น ดังนี้ 1) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างปฏิบัติการการเรียนรู้ 4) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติการการเรียนรู้และ 5) สิ่ง

นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป โดยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 โดยผู้วิจัยศึกษาจากความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง

การสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR)

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างของประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) แบ่งออกเป็น 5 ประเด็น ดังนี้ 1) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้ 4) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้และ 5) สิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นที่ 4 นำประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของประเด็นสอบถามการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

แล้วนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Rowinelli and Hambeltom, 1977 (อ้างถึงใน มาเรียม นิลพันธ์, 2558 : 177)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง คำนวณความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของข้อคำถามในแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

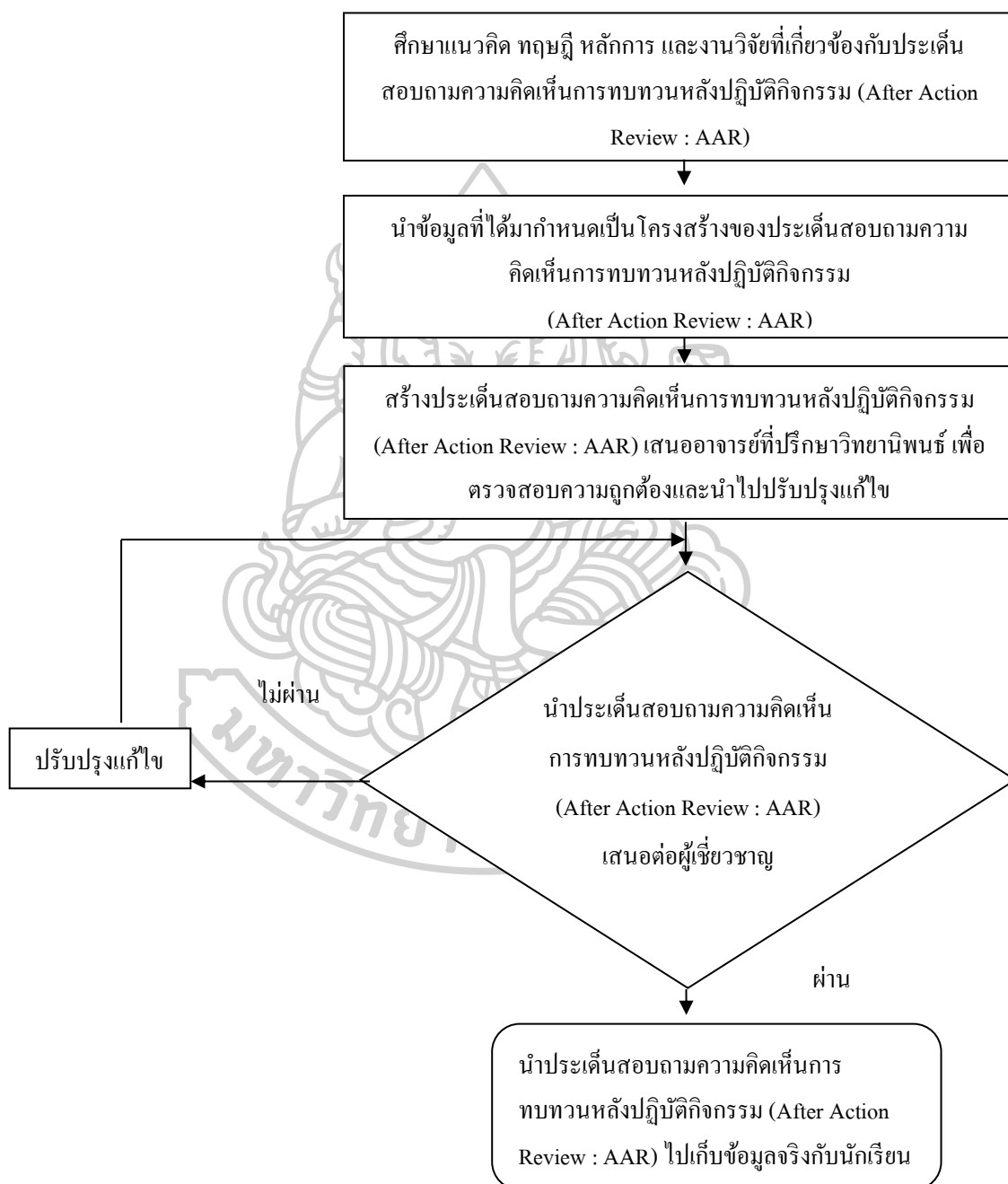
ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรม แต่ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรมตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไข (มาเรียม นิลพันธ์, 2558 : 177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ประเด็นสอบถามการทบทวนหลังปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ที่คำนวณได้ มีค่า 0.60 แสดงว่าประเด็นสอบถามการทบทวนหลังปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ดังนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะและให้ปรับปรุง โดยเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการทำการทบทวนหลังปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) และใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) ไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปขั้นตอนในการสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) ดังแผนภูมิที่ 12 ดังนี้

แผนภูมิที่ 12 ขั้นตอนการสร้างประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5.แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนด โครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล ระดับชั้นที่เรียน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประเด็นสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร โดยมีประเด็นสัมภาษณ์ 5 ประเด็น ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านวัดและประเมินผล และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

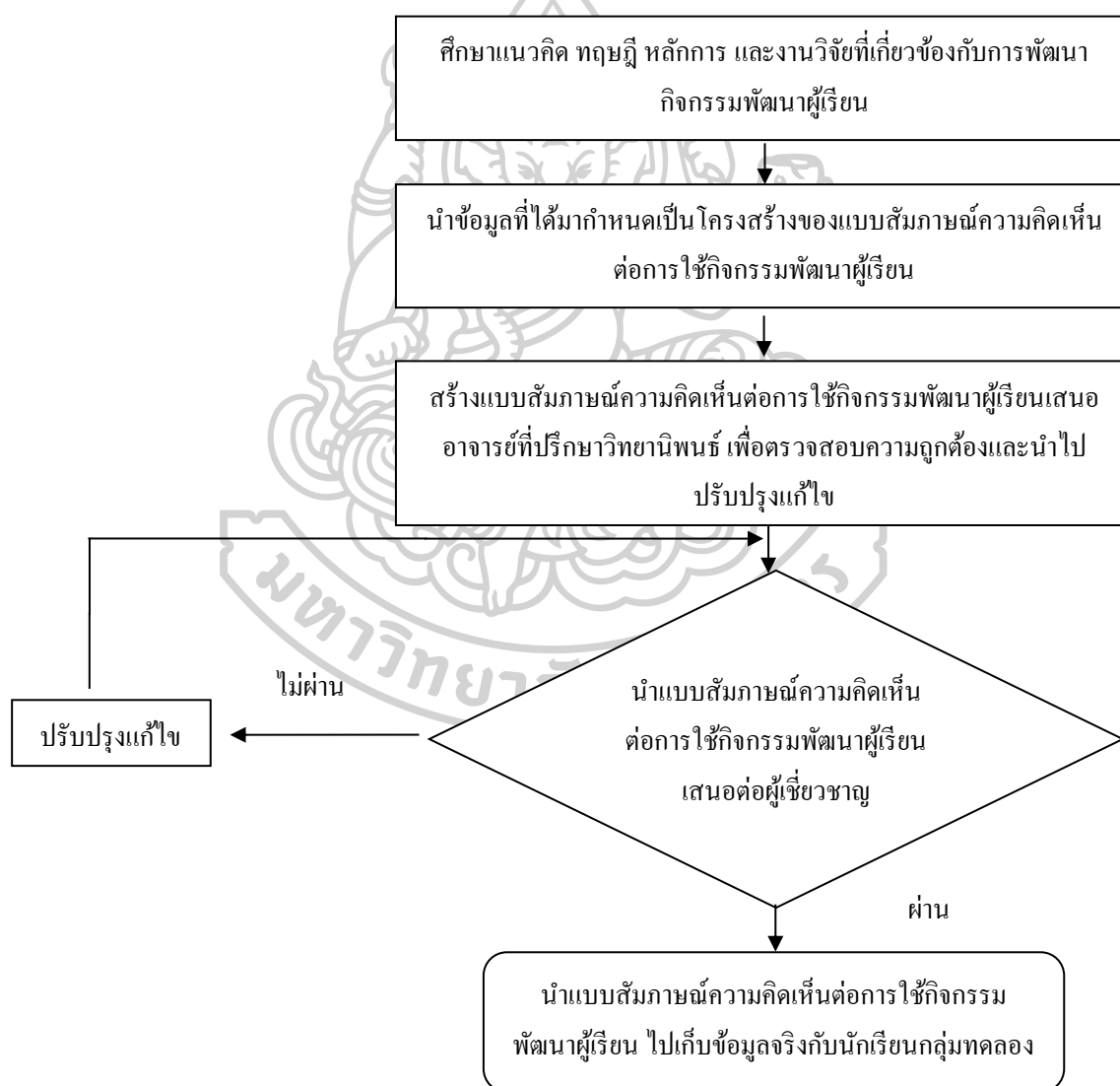
การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ขั้นที่ 4 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านกรวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาลงความเห็น และให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเดียวกับที่กล่าวข้างต้น ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ที่คำนวณได้ มีค่าระหว่าง 0.60 – 0.80 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะและให้ปรับปรุงข้อคำถามให้มีความกระชับ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปเก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสรุปขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังแผนภูมิที่ 13 ดังนี้

แผนภูมิที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้
กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสนทนบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เสนอเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียน จากการการดูคลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จากนั้นนำคะแนนของครูและเพื่อนครูมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเพื่อออกมาเป็นคะแนนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนของแต่ละคนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 และนำมาสรุปรวมเป็นคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียนทั้งหมด โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. นักเรียนประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากการดูคลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติของตนเอง โดยใช้แบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จากนั้นครูนำคะแนนที่นักเรียนประเมินตนเองในหน่วยที่ 1-4 มาสรุปรวมคะแนนการประเมินตนเองด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสาร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ครูและเพื่อนครูได้ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยการดูคลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร จากนั้นนำจำนวนการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ได้ของครูและเพื่อนครูมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยของจำนวนการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 และสรุปจำนวนที่ใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมดของนักเรียนทุกคน จากนั้นนำมาจัดอันดับกลวิธีการสื่อสารที่ใช้มากที่สุดจนไปถึงกลวิธีการสื่อสารที่ใช้น้อยที่สุดเป็นลำดับ

4. ครูรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนจากประเด็นสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) โดยมีการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างปฏิบัติการการเรียนรู้ 4) สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติการการเรียนรู้และ 5) สิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไปหลังการทำกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 จากนั้นนำความคิดเห็นของนักเรียนมาวิเคราะห์เนื้อหาทีละประเด็น

5. ครูรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรม

พัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีประเด็นสัมภาษณ์ 5 ประเด็น ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านวัดและประเมินผล และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นนำความคิดเห็นของนักเรียนมาวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยได้สรุปวิธีการดำเนินการวิจัยตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	- ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน	- แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ - แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ (Rating Scale) - แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร	- เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน	- แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - ค่าร้อยละ (%)
3. เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนา	- เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนา	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน	- แบบประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรมพัฒนา	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตารางที่ 20 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ		(After Action Review : AAR) - แบบสอบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่มีต่อ	
4. เพื่อปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก	- นำผลการประเมินมาแก้ไขปรับปรุง	- นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 26 คน	-	วิเคราะห์โดยใช้ค่า - วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) - ค่าร้อยละ (%) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบไปด้วย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตอนที่ 3 ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และตอนที่ 4 ผลการประเมิน และปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนา

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ผลการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกลวิธีการสื่อสาร และวิธีสอนบทบาทสมมติ 3) ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 120 คน และ 4) ผลการศึกษาคำความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

1. ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยในมาตรฐานการเรียนรู้ได้ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : ความนำ) โดยได้ให้ความสำคัญที่ตัวนักเรียน มีจุดเน้นสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ อีกทั้งต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐาน

รวมถึงเจตคติที่จำเป็นในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ , 2551 : 3) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ ให้มีการพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดกิจกรรมตามที่คุณเรียนสนใจ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 16)

1.2 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ ให้มีการพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดกิจกรรมตามที่คุณเรียนสนใจ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม โดยสามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ จากการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถนำมาพัฒนาตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำและกำหนดเนื้อหาสาระในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีทางภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นตัวกำหนดกรอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 40 ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา (โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก 2561 : 117)

2. ผลการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนวิธีสอนบทบาทสมมติ และกลวิธีการสื่อสาร

2.1 การศึกษาแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นตามความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักความชอบ ความถนัดของตนเอง เห็นคุณค่าในการประกอบอาชีพและได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ โดยใช้องค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และเสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาคมอาเซียน มีการสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2 การศึกษาวิธีสอนบทบาทสมมติจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนบทบาทสมมติพบว่า วิธีสอนบทบาทสมมติเป็นหนึ่งในวิธีสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากการสอนโดยใช้บทบาทสมมตินั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ในความรู้สึกนึกคิด รวมถึงประโยชน์ที่ใช้ในการสนทนา เพราะมีการกำหนดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และให้ตัวผู้เรียนได้สวมบทบาทเป็นตัวละครนั้นๆ ซึ่งเปรียบเสมือนการเตรียมตัวสู่การสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชิน มีความมั่นใจในการพูด และมีความกล้าแสดงออก ทำให้การสนทนาประสบความสำเร็จ

2.3 การศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารที่เกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารพบว่า กลวิธีการสื่อสารเป็นวิธีการที่ผู้พูดใช้หรือใช้แก้ปัญหาในการสนทนาเพื่อให้การสนทนานั้นลื่นไหล ไม่ติดขัด ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูด การใช้กลวิธีทางภาษาจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการสนทนาไม่ให้เกิดหยุดชะงัก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสื่อความหมาย อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว เอาใจใส่กับการเรียนภาษาอังกฤษและประสบความสำเร็จในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยกลวิธีการสื่อสารที่ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากงานวิจัยของจิตติรัตน์ สมศิริ (2550) ได้ใช้ 4 กลวิธี คือ 1) กลวิธีการใช้ท่าทาง 2) กลวิธีขอความช่วยเหลือ 3) กลวิธีการใช้ภาษาแม่เป็นภาษาที่สองและ 4) กลวิธีการหยุดชั่วขณะ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เห็นสมควรในการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธีนี้ เนื่องจากเป็นกลวิธีที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เนื่องจากไม่ยากเกินไปนักเรียนสามารถเลือกใช้ได้ตามความสามารถและเหมาะสม สรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี ทำให้การพูดสื่อสารคล่องแคล่วขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3. ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจากนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 120 คน ด้วยแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2) ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม

ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียนวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	60	50.00
2) หญิง	60	50.00
รวม	120	100.00
2. ระดับชั้น		
1) ป.4	45	37.50
2) ป.5	35	29.17
3) ป.6	40	33.33
รวม	120	100.00
3. รู้จักกลวิธีการสื่อสารหรือไม่		
1) รู้จัก	0	0.00
2) ไม่รู้จัก	120	100.00
รวม	120	100.00
4. เคยแสดงบทบาทสมมติหรือไม่		
1) เคย	120	100.00
2) ไม่เคย	0	0.00
รวม	120	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากัน เพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เพศชาย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรงการสื่อสาร จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และนักเรียนส่วนใหญ่เคยแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านลักษณะของกิจกรรม		
1) การทำใบงาน	37	30.83
2) การแสดงบทบาทสมมติ (กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้คำพูดและท่าทาง)	103	85.83 *
3) การบรรยาย	3	2.50
4) การทำโครงงาน	40	33.33
5) การศึกษานอกสถานที่	101	84.16
2. ด้านเนื้อหากิจกรรม		
6) Describing people (การบรรยายลักษณะบุคคล)	72	60.00 *
7) Making an appointment (การพูดนัดหมาย)	41	34.17
8) Dialogue in the restaurant (การพูดคุยในร้านอาหาร)	66	55.00
9) Talking about festivals (การพูดคุยเรื่องเทศกาล)	64	53.33
10) Talking about the weather (การพูดเรื่องสภาพอากาศ)	65	54.17
11) Asking about the family (การสอบถามเรื่องครอบครัว)	45	37.50
12) Asking about your study (การสอบถามเรื่องการเรียนรู้)	74	61.67 *
3. เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม		
1) ชั่วโมงเรียน	38	31.67
2) ชั่วโมงหลังเลิกเรียน	3	2.50
3) ชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ชมรม)	76	63.33 *
4) ชั่วโมงเวลาเรียน	3	2.50
4. ด้านลักษณะของกิจกรรม		
1) การทำใบงาน	37	30.83

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อที่ถูกเลือกมากที่สุดและนำไปใช้ในงานวิจัย

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ต่อ)

ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
2) การแสดงบทบาทสมมติ (กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้คำพูดและท่าทาง)	103	85.83*
3) การบรรยาย	3	2.50
4) การทำโครงการ	40	33.33
5) การศึกษานอกสถานที่	101	84.16
5. ด้านวิธีการวัดและประเมินผล		
1) การทดสอบ	10	8.33
2) การสอบถาม	66	55.00
3) การสัมภาษณ์	27	22.50
4) การสังเกตพฤติกรรมกรรมการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	74	66.61
5) การปฏิบัติ	96	80.00 *
6. ด้านผู้ประเมินผล		
1) ตนเอง	85	70.83
2) ครูผู้สอน	112	93.33 *
3) เพื่อนนักเรียน	30	25.00

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อที่ถูกเลือกมากที่สุดและนำไปใช้ในงานวิจัย

จากตารางที่ 22 พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านลักษณะของกิจกรรม ส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 103คน คิดเป็นร้อยละ 85.83 การศึกษานอกสถานที่ จำนวน 101คน คิดเป็นร้อยละ 84.16 การทำโครงการ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 การทำใบงาน จำนวน 37คน คิดเป็นร้อยละ 30.83 และการบรรยาย จำนวน 3คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ความต้องการด้านเนื้อหากิจกรรม ส่วนใหญ่ต้องการเรียนเรื่อง Asking about your study (การสอบถามเรื่องการเรียน) จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 61.67 เรื่อง Describing people (การบรรยายลักษณะบุคคล)จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 เรื่อง Asking the way (การสอบถามเส้นทาง)จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 เรื่อง Going shopping (การไปซื้อของ) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เรื่อง Dialogue in the restaurant (การพูดคุยในร้านอาหาร) (การพูดคุยในร้านอาหาร) จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 เรื่อง Talking about the weather (การพูดเรื่อง

สภาพอากาศ) จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.17 เรื่อง Talking about festivals (การพูดคุยเรื่องเทศกาล) จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 เรื่อง Greeting and introduction (การทักทายและแนะนำตัว) จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 49.17 เรื่อง Describing Things (การบรรยายสิ่งของ) จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 เรื่อง Buying tickets (การซื้อตั๋ว) เรื่อง Asking about the family (การสอบถามเรื่องครอบครัว) จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และเรื่อง Making an appointment (การพุดนัดหมาย) จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17

ความต้องการด้านเวลาจัดกิจกรรมเรียนรู้เพิ่มเติม ส่วนใหญ่ต้องการให้จัดในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ชั่วโมงเรียน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 ชั่วโมงหลังเลิกเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และชั่วโมงลดเวลาเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ความต้องการด้านวิธีวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่ต้องการ การปฏิบัติ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 การสังเกตพฤติกรรม การฝึกการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 การสอบถาม จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 การสัมภาษณ์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และการทดสอบ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ความต้องการด้านผู้ประเมินผล ส่วนใหญ่ต้องการครูผู้สอน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ตนเอง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และเพื่อนนักเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ 1 คน ครูภาษาอังกฤษ 1 คน และผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญองค์ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีรายละเอียด ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1) หญิง	6	100.00
รวม	6	100.00
2. อาชีพ		
1) ข้าราชการครู	3	50.00
2) ศึกษานิเทศก์	1	16.67
รวม	6	100.00
3. ตำแหน่ง		
3.1 ตำแหน่งบริหาร		
1) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	1	16.67
2) ครูภาษาอังกฤษ	1	16.67
3) ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	16.67
4) ไม่มี	3	50.00
รวม	6	100.00
3.2 ตำแหน่งทางวิชาการ		
1) ครู	3	50.00
2) อาจารย์	1	16.67
3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	16.67
4) ศึกษานิเทศก์	1	16.67
รวม	6	100.00
3.3 วิทยฐานะ		
1) ชำนาญการ	3	50.00
2) ชำนาญการพิเศษ	1	16.67
3) บุคคลากรมหาวิทยาลัย	2	33.33
รวม	6	100
4. ประสบการณ์ทำงาน		
1) 5 -15 ปี	4	66.67
2) 16 -25 ปี	1	16.67
3) 26 – 35 ปี	1	16.67
รวม	6	100

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษาสูงสุด		
1) ปริญญาตรี	1	16.67
2) ปริญญาโท	2	33.33
3) ปริญญาเอก	3	50.00
รวม	6	100.00
6. สาขาวิชา		
1) ภาษาอังกฤษ	1	16.67
2) บริหารการศึกษา	2	33.33
3) หลักสูตรและวิธีสอน	1	16.67
4) การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ	1	16.67
5) วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา	1	16.67
รวม	6	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทั้งหมด เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีอาชีพข้าราชการครู จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อาชีพศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีตำแหน่งบริหารเป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ครูภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ผู้อำนวยการ โรงเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่มีตำแหน่งบริหาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีตำแหน่งทางวิชาการ เป็นครู จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อาจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 มีวิทยฐานะชำนาญการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และบุคลากรมหาวิทยาลัยจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์การทำงาน 5-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีประสบการณ์การทำงาน 16-25 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และมีประสบการณ์การทำงาน 26-35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 จบการศึกษาจากสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 สาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 สาขาการสอน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และสาขาวิชาวิทยาการวิจัย การศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของค้ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนบทนาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ของผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญ และความจำเป็นของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนบทนาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้เรียนสมควรได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นลำดับแรกๆ เพราะทักษะการพูดถือเป็นหัวใจสำคัญและเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในภาษาที่สองผู้เรียนจะต้องมีความรู้และมีการฝึกฝนการใช้ให้เกิดความชำนาญในทักษะการพูด และสามารถใช้ทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งการฝึกฝนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และนำทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่ออาชีพการงานที่กว้างไกลในอนาคต ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งที่ได้กล่าวว่า

“...อยากให้พัฒนาทักษะด้านการพูด ให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเยอะๆ ให้ได้ออกเสียง จะทำให้เด็กกล้าพูดภาษาอังกฤษและเก่งขึ้น เพราะถ้าพูดภาษาอังกฤษได้ ก็มีโอกาที่ดี มีอาชีพที่ดีในอนาคต”

(ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก)

“...ควรพัฒนาภาษาอังกฤษทุกทักษะ แต่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ควรเน้นทักษะการพูดเพราะเด็กๆ จะเป็นวัยที่ชอบพูดคุย ออกเสียง ถ้าได้ฝึกออกเสียงที่ถูกต้องตั้งแต่เด็กก็จะทำให้มีความมั่นใจในการพูด และการพูดภาษาอังกฤษได้ดี”

(ครูสอนภาษาอังกฤษ)

“...ควรได้รับการพัฒนาทักษะในการฟัง และทักษะในการพูด เป็นลำดับแรกๆ เนื่องจากธรรมชาติของผู้เรียนระดับประถมศึกษาใช้การสื่อสารด้วยภาษาท่าทางประกอบกับภาษาพูดมากกว่าทักษะอื่นๆ การฟังและการพูดเป็นทักษะที่ผู้เรียนได้ใช้อยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยทักทาย คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของรอบตัว เป็นต้น ทำให้มีความคุ้นเคยและมีโอกาสใน

การฝึกปฏิบัติอยู่บ่อยๆ จนเกิดเป็นความชำนาญได้ไม่ยากนัก”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ)

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการเรียนการสอน ลักษณะการจัดกิจกรรม และสื่อการเรียนรู้อันเป็นการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนได้กล่าวไปในทำนองเดียวกันว่า ควรใช้วิธีการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีการเคลื่อนไหว เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การเรียนแบบร่วมมือ การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม เป็นต้น และควรมีการจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถได้รับประสบการณ์ตรง มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ หรือการให้นักเรียนได้มีหารพูดคุยกับชาวต่างชาติจริงๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนานกล้าแสดงออก และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมที่สอน มีความหลากหลาย กระตุ้นความสนใจผู้เรียน เป็นสื่อจริงหรือเสมือนจริง เป็นวัตถุที่จับต้องได้ รวมถึงแหล่งเรียนรู้ที่จะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ได้ ให้ได้สัมผัสกับธรรมชาติและตอบโจทย์วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้กล่าวไว้ว่า

“...ควรเป็นกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์จริง เช่น บทบาทสมมติ หรือการให้นักเรียนได้ไปปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติจริงๆ รวมถึงการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เน้นกิจกรรมที่หลากหลายที่ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีพัฒนาการที่สูงขึ้นจะใช้แหล่งเรียนรู้ภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ได้ เน้นการตอบโจทย์วัตถุประสงค์”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)

“...การสร้างสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก หรืออาจเป็นการใช้บทบาทสมมติตามเรื่องราวที่เด็กๆ สนใจหรือมีส่วนร่วมเป็นประจำเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง และใช้สื่อจริงหรือเสมือนจริง จับต้องได้ สามารถใช้แหล่งเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ)

“ควรเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สื่อที่ทันสมัย มีความหลากหลาย ได้รับความสนใจนักเรียน”

(ครูสอนภาษาอังกฤษ)

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ของการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านวัดและประเมินผล เป็นไปในทาง

เดียวกัน คือ ประเมินตามสภาพจริง ตามความสามารถของนักเรียน จากการลงมือปฏิบัติ มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน โดยผู้ประเมินแตกต่างกัน เช่น ตนเอง เพื่อน และครู ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้กล่าวว่า

“...ใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง โดยมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและเป็นไปได้ ควรใช้การประเมินโดยผู้ประเมินมากกว่า 1 คน และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบว่าเกณฑ์การประเมินที่ใช้นั้นมีความเที่ยงมากน้อยเพียงใด”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล)

“...การวัดประเมินผลควรมีความหลากหลาย เช่น การประเมินด้วยการทดสอบความรู้ และประเมินด้านทักษะด้วยแบบประเมินต่างๆ ถ้าจะประเมินทักษะการพูด ก็ต้องประเมินด้วยแบบประเมินทักษะด้านการพูด และมีผู้ประเมินแตกต่างกัน เช่น ตัวเอง เพื่อน และครู”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ควรจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ควรจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปในทำนองเดียวกันว่า สามารถจัดได้ทุกช่วงเวลา แต่อาจเสริมในเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้ตามหลักสูตร เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ หรือนอกเวลาเรียนตามความเหมาะสม

“...จัดได้ทุกช่วงเวลา แต่อาจเสริมในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ หรือนอกเวลาเรียนตามความเหมาะสม”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)

“...จัดได้หลายเวลา ใช้เวลาในห้องเรียน หรือเพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้น โดยทำกิจกรรมในช่วงพักกลางวัน”

(ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก)

สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้เรียนสมควรได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นลำดับแรกๆ เพราะทักษะการพูดถือเป็นหัวใจสำคัญและเป็นพื้นฐานในการสื่อสารควรใช้วิธีการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีการเคลื่อนไหว เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การเรียนแบบร่วมมือ

การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม เป็นต้น และควรมีการจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถได้รับประสบการณ์ตรง มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ หรือการให้นักเรียนได้มีหารพูดคุยกับชาวต่างชาติจริงๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนานกล้าแสดงออก และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ มีการประเมินตามสภาพจริง ตามความสามารถของนักเรียน จาก การลงมือปฏิบัติ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนสามารถจัดได้ทุกช่วงเวลา แต่อาจเสริมในเวลาเรียนที่ทางโรงเรียนจัดให้ตามหลักสูตร เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ หรือนอกเวลาเรียนตามความเหมาะสม

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการพัฒนาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลในชั้นที่ 1 คือ 1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิธีสอนบทบาทสมมติ และกลวิธีการสื่อสาร 3) สอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4) สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ โดยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) 2) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ฉบับร่าง) และ 3) การปรับปรุงและแก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา การปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึงคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและประเมินผล โดยได้ขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนว

การจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผลและ 10) หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีหลักการสำคัญ ดังนี้

1.1 เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกลวิธีการสื่อสาร เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1.2 มีเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและครอบคลุมผู้เรียนทุกคน

1.3 เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านตามศักยภาพตามความสนใจความถนัดความต้องการเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ

1.4 เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

1.5 เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนพ่อแม่ผู้ปกครองผู้นำชุมชนปราชญ์ชาวบ้านองค์กรและหน่วยงานอื่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

2. เป้าหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มุ่งส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสาร ที่ได้รับการเรียนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชมรมภาษาอังกฤษ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน

3. แนวการจัดกิจกรรม

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีแนวการจัดกิจกรรมดังนี้

3.1 ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลายโดยเน้นที่การปฏิบัติ ได้แก่ การใช้สถานการณ์จริง การสนทนากับเจ้าของภาษา การใช้สื่อของจริง และมีการฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริงตลอดจนสะท้อนความรู้ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียน

3.3 ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมที่ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการแสดงบทบาทสมมติและใช้กลวิธีการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.4 จัดกิจกรรมกลุ่มโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบเน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างบทสนทนาและดำเนินกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

3.5 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย

3.6 มีการบันทึกวิดีโอในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

3.7 มีการประเมินผลจากครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

4. รูปแบบการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติใช้วิธีการสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน สร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้นและทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี คือ กลวิธีที่ 1 การใช้วจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) เป็นการท่าทางทำท่าทางหรือทำไปเพื่อแสดงท่าทางหรือการเลียนเสียง แทนคำพูด เช่น พยักหน้า แทนคำพูดว่า Yes หรือ ประบมือ แสดงความชื่นชม แทนคำพูดว่า applause กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) นักเรียนเรียนรู้ประโยคที่ใช้ในการขอความช่วยเหลือ เช่น Can you say that again please. คือ กรุณาพูดอีกครั้ง Speak slowly please. คือ กรุณาพูดช้าๆ กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) เป็นกลวิธีที่นักเรียนอาจพูดคำทับศัพท์ภาษาไทยแทนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนไม่รู้หรือนึกไม่ออก เช่น ใช้คำว่า ส้มตำ แทน Papaya salad กลวิธีที่ 4 การพูดพิมพ์คำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) นักเรียนสามารถใช้เสียง หรือคำที่มีความหมายหรือไม่มี ความหมาย เป็นช่วงๆ เพื่อบ่งบอกว่ายังพูดไม่จบและกำลังวางแผนพูดต่อ เช่น er.... I mean...., You know... ให้กับนักเรียน

2. ขึ้นดำเนินการสอน ครูสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น โยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน หรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนครั้งก่อนๆ เข้าสู่เรื่องที่จะศึกษา โดยการสอบถามว่าเคยพบ เคยเจอ เคยเห็น หรือ รู้จักหรือไม่ มีการใช้คลิปวิดีโอจาก YouTube ใช้เกม ใช้หุ่นมือ ในการสอน เป็นต้นรวมถึงการฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี

3. ขึ้นเลือกผู้แสดงครูและนักเรียนร่วมกันเลือกผู้แสดงหรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

4. ขึ้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง ครูให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดงและเตรียมบทสนทนา ฝึกซ้อมให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำหนดให้จากบัตรบทบาท (Role Cards) หรือครูอธิบายถึงบทบาทนั้นให้ฟังเพิ่มเติม ซึ่งช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อนักเรียนได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งการฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารอีกครั้งเพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. ขึ้นจัดการการแสดงและเลือกสถานที่นักเรียนช่วยกันจัดการการแสดง อาจจะจัดแบบง่ายๆ คำนึงถึงความประหยัดทั้งเวลาและทรัพยากร เช่น อาจสมมติโดยการเลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียวเพราะการจัดฉากนี้เป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของการแสดง หรือมีการใช้สถานที่จริงสถานที่สำคัญ เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

6. ขึ้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงครูจะต้องเตรียมผู้ชมว่า ควรสังเกตการณ์อะไร เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ การใช้กลวิธีการสื่อสาร เป็นต้น และต้องปฏิบัติตัวอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีเช่น การไม่ส่งเสียงรบกวน การนั่งเป็นระเบียบ เป็นต้น

7. ขึ้นแสดง (ขึ้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) ผู้แสดงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด โดยการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีการใช้กลวิธีการสื่อสารแก้ไขปัญหาการพูดของตนเอง เพื่อให้การสื่อสารดำเนินได้โดยไม่ติดขัด

8. ขึ้นอภิปรายผล ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ครูจะอธิบายหรือแก้ไขถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง และมีการแนะนำถึงการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสมของผู้แสดงเพื่อแก้ปัญหาคำพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในขณะที่แสดงบทบาทสมมติ รวมถึงมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยตนเอง และมีการทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR)

5. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ การใช้กลวิธีการสื่อสาร การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ปฏิบัติบทบาทสมมติ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในเรื่องสมมติ โดยใช้กระบวนการทางภาษา การใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ และกระบวนการกลุ่มให้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้วยการถ่ายโอนความรู้เป็นประโยชน์ง่ายๆ และข้อความสั้นๆ เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมตามวัย ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านทักษะ

- 1.1 นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีสื่อสารร่วมด้วยได้
- 1.2 นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนได้

2. ด้านเจตคติ

- 2.1 นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

7. โครงสร้างการจัดกิจกรรม

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีรายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	ผ่าน/ไม่ผ่าน (ร้อยละ 50)	พฤติกรรมผลการเรียนรู้		
				ความรู้	ทักษะ	เจตคติ
1	Asking your study	4	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
2	Describing People	3	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
3	Asking the way	3	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
4	Going Shopping และสรุปผลการ จัดการเรียนรู้	5	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
รวม		15	100	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี

8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย

1. สื่อการเรียนรู้

1.1 คลิปวีดีโอการแสดงบทบาทสมมติและการใช้กลวิธีการสื่อสาร

1.2 รูปภาพคำศัพท์

1.3 บัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.4 บัตรคำแปลภาษาไทย

1.5 ใบความรู้เรื่อง Asking your study, Describing People, Asking the way และ

Going Shopping

1.6 Power point คำศัพท์

1.7 คอมพิวเตอร์

1.8 อินเทอร์เน็ต

1.9 ยูทูป

1.10 หุ่นมือ

1.11 ตุ๊กตากระดาษ

1.12 สื่อของจริง

1.13 เครื่องแต่งกาย

1.14 อุปกรณ์ประกอบฉาก

2. แหล่งเรียนรู้

2.1 ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

2.2 วัดโคกบำรุงราษฎร์

3. บุคคล

3.1 ชาวต่างชาติที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

3.2 ครูชาวต่างชาติ

9. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดย การวัดมีความครอบคลุมในด้านทักษะโดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษและแบบประเมินตนเองด้านความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และด้าน เจตคติโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR) และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสนทนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านทักษะ (ร้อยละ 100)

1.1 การปฏิบัติการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสนทน บทบาทสมมติ (ร้อยละ 100) มีรายละเอียดดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ

ผ่าน	คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ 3	ระดับดีเยี่ยม
	คะแนนร้อยละ 60-79	ระดับคุณภาพ 2	ระดับดี
	คะแนนร้อยละ 50-59	ระดับคุณภาพ 1	ระดับพอใช้
ไม่ผ่าน	คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50	ระดับคุณภาพ 0	ไม่ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์ผ่านจากการประเมิน

อยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 50-59)

2. ด้านเจตคติ

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรม (After Action Review : AAR)

2.1 สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอน บทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

เกณฑ์ประเมินด้านทักษะและเจตคติ

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับพอใช้

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ ปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับต่ำกว่าพอใช้

หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย รวม 15 ชั่วโมง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ได้พิจารณาตรวจสอบคุณภาพโครงร่างกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการใช้ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับการนำไปทดลอง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking your study

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Going Shopping

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Asking the way และสรุปผลการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ภายหลังการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สำนักเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 26 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 รวมระยะเวลาที่ใช้ ดำเนินการจัดกิจกรรมทั้งหมด 15 ชั่วโมง ตามแผนหน่วยการเรียนรู้ ผลการทดลองการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน มีรายละเอียด ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการชี้แจงการดำเนินการศึกษาการใช้กิจกรรม

พัฒนาผู้เรียน และแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ที่ผู้เรียนจะต้องแบ่งกลุ่มแบบลดความสามารถ เพื่อร่วมกันแสดงบทบาทสมมติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 4 กลวิธีการสื่อสาร กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) โดยอาศัยกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เน้นการปฏิบัติ และประเมินตามสภาพจริง ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 หน่วย จะดำเนินการจัดกิจกรรม โดยขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขั้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง (ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) และ 8) ขั้นอภิปรายผล โดย 8 ขั้นตอนนี้ จะใช้เวลา 3 ชั่วโมง ซึ่งในหน่วยที่ 1 ชั่วโมงที่ 1 จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสื่อสารและขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติจะใช้กระบวนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสอน และ 3) ขั้นสรุป จากนั้นจะดำเนินการสอนตามขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน และมีการสรุปผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าใจตรงกันแล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแผนหน่วยการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม โดยครูแจ้งนักเรียนว่าเราจะแสดงบทบาทสมมติเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อฝึกการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูจะแบ่งนักเรียนกลุ่มโดยลดความสามารถกัน และครูกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติให้ โดยการแสดงเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน สิ่งนี้นักเรียนต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน รวมถึงมีการให้ความรู้เบื้องต้นและฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีรู้จักกลวิธีการสื่อสาร พบว่านักเรียนสามารถจดจำกลวิธีการสอนทั้ง 4 กลวิธีได้ แต่ยังไม่ใช้อย่างเต็มที่

ภาพที่ 2 การเตรียมนักเรียน โดยครูแจ้งเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนและกิจกรรมที่จะทำต่อไปเพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน โดยครูเริ่มต้นด้วยการทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี โดยครูสมมติสถานการณ์ให้นักเรียนและให้นักเรียนช่วยกันเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อเป็นการทบทวนและฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี จากนั้นครูให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการพูดคุยในเรื่องนั้นๆ จากใบความรู้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ ฝึกพูดทบทวน จากนั้นนักเรียนจะได้เล่นเกมเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ และเพื่อความสนุกสนานและความคุ้นเคยกันในกลุ่มซึ่งผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ พยายามฝึกปฏิบัติการใช้กลวิธีการสื่อสาร สามารถจดจำและใช้ได้คล่องแคล่วขึ้น ฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์ ฝึกพูดสำนวนที่ต้องใช้ในเรื่องนั้นๆ อีกทั้งยังให้ความร่วมมือและมีความสุขในการทำกิจกรรม

ภาพที่ 3 การดำเนินการสอนโดยครูชาวไทยและชาวต่างชาติเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นเลือกผู้แสดง โดยครูเป็นผู้จัดกิจกรรม ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทดสอบความสามารถกันจากนั้นให้นักเรียนเลือกผู้แสดงตามความถนัดและความเหมาะสม โดยครูคอยให้คำปรึกษาเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการจัดการในกลุ่ม ซึ่งผลการจัดกิจกรรมขั้นนี้ พบว่า นักเรียนบางคนมีความต้องการที่จะเป็นตัวละครตัวเดียวกัน หรือไม่อยากเป็นตัวละครนั้นๆเกิดการแย่งหรือเถียงกัน ก็จะมีเพื่อนในกลุ่มคอยดูความเหมาะสมและให้คำแนะนำเพื่อนในการเลือกตัวแสดง นอกจากนี้กลุ่มที่มีปัญหาครูก็จะให้คำชี้แนะ ทำให้สามารถจัดการปัญหาและผ่านไปได้

ภาพที่ 4 การแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยทดสอบความสามารถกันและมีการเปลี่ยนกลุ่มทุกหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง โดยนักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม มีการเตรียมตัว เตรียมบทกันก่อนการแสดง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำและตรวจสอบบทสนทนาให้ถูกต้อง จากนั้นก็ให้นักเรียนซักซ้อมกัน เพื่อจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อผู้แสดงได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนก็พยายามฝึกฝนในการพูดบทสนทนา มีการบริหารจัดการทำงานกลุ่ม มีการช่วยกันคิดและแบ่งบทสนทนากัน ช่วยกันตอบท ฝึกซ้อม เพื่อให้ตนเองและงานกลุ่มออกมาบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีการฝึกซ้อมทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี เพื่อให้สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้อง

ภาพที่ 5 การเตรียมบทสนทนาของนักเรียน โดยนักเรียนจะต้องช่วยกันเตรียมภายในกลุ่ม และนำเสนอให้ครูช่วยปรับให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้แสดงบทบาทสมมติต่อไป

ขั้นที่ 5 จัดฉากการแสดง โดยนักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม เตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง และเครื่องแต่งกายตามบทบาทที่ได้รับ เพื่อไปแสดงบทบาทสมมติที่วัดโคกบารุงราษฎร์ นักเรียนได้ออกไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียน โดยไปตามสถานที่ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ เพื่อให้เกิดความสมจริงมากที่สุด และให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรม

ภาพที่ 6 การจัดหาฉากหรือสถานที่และเตรียมอุปกรณ์เครื่องแต่งกายประกอบการแสดง บทบาทสมมติเพื่อให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 6 **ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์** โดยครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ให้นักเรียนเตรียมตัวเป็นผู้ชมที่ดี มีมารยาทในการรับชมการแสดง แนะนำว่าควรสังเกตการณ์การแสดงของเพื่อน การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำเนียงการพูด คำศัพท์ที่ใช้ ไวยากรณ์ที่ใช้ รวมถึงกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ระหว่างพูดบทสนทนา เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

ภาพที่ 7 การเตรียมนักเรียนเกี่ยวกับมารยาทในการชมการแสดงและสิ่ง ที่ควรสังเกต เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ติดต่อด้านนักเรียน

ขั้นที่ 7 ขั้นแสดง(ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) โดยนักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามที่ ได้รับ และได้ใช้กลวิธีการสื่อสารในระหว่างที่พูดบทสนทนา เพื่อแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้สามารถดำเนินการต่อไปอย่างราบรื่นและเกิดความคล่องแคล่วในการพูดสื่อสารนักเรียนได้ร่วมแสดงบทบาทสมมติกับครูชาวต่างชาติ ทำให้นักเรียนได้สื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติได้ดี นักเรียนมีความกระตือรือร้น แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่มี ความขยัน หรือขาดความรับผิดชอบที่จะจำบทของตนเอง ทำให้เพื่อนในกลุ่มไม่สามารถตอบทได้ ซึ่งก็ได้รับการแก้ไขจากเพื่อนและครูผู้สอน เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมผ่านไปได้ นอกจากนี้ระหว่างที่นักเรียนได้ทำการแสดงบทบาทสมมติ ผู้ช่วยครูได้บันทึกวีดีโอ และครูทำการสังเกตการแสดง สำเนียงการพูด การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการพูด ความสามารถในการสื่อสาร และ การใช้กลวิธีการสื่อสารในเบื้องต้น โดยมีการแสดงบทบาทสมมติใน 4 หน่วยดังนี้

1.หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking your study การสนทนาเรื่องการเรียนเป็นสิ่งที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในช่วงวัยเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการเรียนรู้คำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการเรียนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวและพบเจอทุกวัน เช่น วิชาที่เรียน วิชาที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไป

ภาพที่ 8 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Asking about Study

2. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People การบรรยายลักษณะทางกายภาพของบุคคลนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต้องอาศัยความรู้ของคำคุณศัพท์ คำนามและการเรียงประโยค เพื่อจะได้บรรยายลักษณะต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการโต้ตอบสื่อสาร โดยเฉพาะการเป็นพยาน

ภาพที่ 9 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Describing People

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the way การสอบถามทิศทาง หรือถนนหนทางเป็น สิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้บทสนทนาภาษาอังกฤษ เราจึงจำเป็นต้องรู้ทั้งวิธีถามและตอบในการบอก ทิศทางนั้น และต้องคำนึงถึงความถูกต้องของเส้นทางและการเดินทางที่สะดวกเพื่อให้ผู้ถามไม่ ล้มส้นหรือหลงเส้นทาง เลือกใช้ประโยคที่กระชับและเหมาะสม

ภาพที่ 10 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Asking the ways

4. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping การฝึกพูด สนทนา ในสถานการณ์การ สอบถามราคา การต่อรองราคาสินค้าและการเลือกซื้อสินค้าเป็นพื้นฐานของการสนทนา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยสามารถใช้คำศัพท์จำนวนที่เหมาะสมกับกาลเทศะและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ภาพที่ 11 ตัวแทนนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ หน่วยที่ 4 Going Shopping ที่ตลาดน้ำ ดำเนินสะดวก

ภาพที่ 12 การแสดงบทบาทสมมติ หน่วยที่ 4 Going Shopping

ขั้นที่ 8 ขั้นอภิปรายผล โดยครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ให้นักเรียนคูคลิปวีดีโอที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ และร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์ จำนวนต่างๆ และการใช้กลวิธีการสื่อสาร พร้อมด้วยครูคอยให้คำแนะนำ จากนั้นนักเรียนแต่ละคนประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเอง เพื่อให้ นักเรียนได้ให้คะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองและดูว่าสอดคล้องกับคะแนนที่ครูประเมินหรือไม่ และครูให้นักเรียนทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR) เพื่อเป็นการทบทวนการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ดีและไม่ดีในการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไข การวิเคราะห์ข้อดี และวิเคราะห์สิ่งที่นักเรียนได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่พบในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาหรือการปรับปรุงการปฏิบัติกิจกรรมในครั้งต่อไป

ภาพที่ 13 การประเมินความสามารถตนเองด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนทำกิจกรรม AAR โดยการคูคลิปวีดีโอที่ตนแสดงบทบาทสมมติ

ตอนที่ 4 ผลการประเมิน และปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 มีผู้วิจัยเป็นผู้สอน และเป็นผู้ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การประเมินหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการประเมินนักเรียน 7 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) การประเมินพัฒนาการตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน 4) พัฒนาการด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 5) การใช้กลวิธีการสื่อสาร 6) สอบถามความคิดเห็นหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR) และ 7) สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

1. ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัย และเพื่อนครู ได้ดำเนินการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 4 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลปรากฏดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร

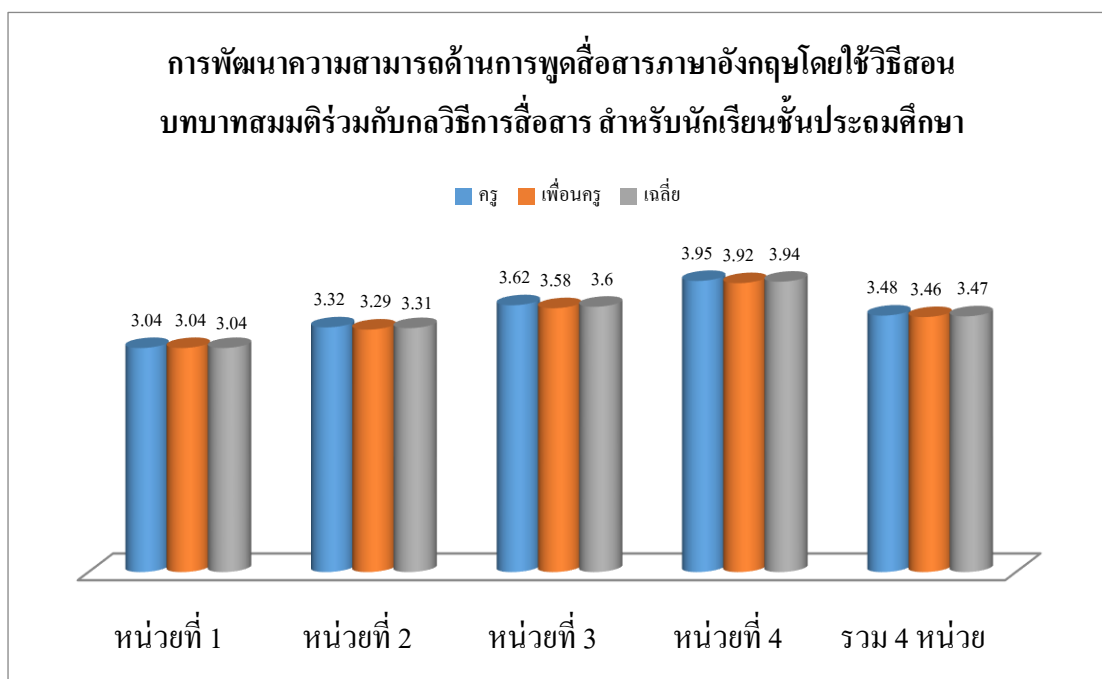
หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ผู้ประเมิน							
	ครู		เพื่อนครู		เฉลี่ย		การแปลผล	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หน่วยที่ 1 Asking about study	3.04	0.38	3.04	0.39	3.04	0.39	พอใช้	4
หน่วยที่ 2 Describing People	3.32	0.42	3.29	0.42	3.31	0.42	พอใช้	3

ตารางที่ 26 ผลการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	ผู้ประเมิน							
	ครู		เพื่อนครู		เฉลี่ย		การแปล ผล	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หน่วยที่ 3 Asking the ways	3.62	0.44	3.58	0.46	3.60	0.45	ดี	2
หน่วยที่ 4 Going Shopping	3.95	0.46	3.92	0.47	3.94	0.47	ดี	1
รวม	3.48	0.54	3.46	0.54	3.47	0.54	ดี	

จากตารางที่ 26 แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 14 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.47$, S.D. = 0.54) พบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนสูงสุด คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.60$, S.D. = 0.45) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.42) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$, S.D. = 0.39)

แผนภูมิที่ 14 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมิน

จากตารางที่ 26 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.47$, S.D. = 0.54) และพบว่าพัฒนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนสูงสุด คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.60$, S.D. = 0.45) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.42) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$, S.D. = 0.39)

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครูและเพื่อนครู เป็นไปในทำนองเดียวกัน โดยในภาพรวมอยู่ในระดับดีผลของครู

(\bar{X} = 3.48, S.D. = 0.54) ผลของเพื่อนครู (\bar{X} = 3.46, S.D. = 0.54) และพบว่าพัฒนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping อยู่ในระดับดีผลของครู (\bar{X} = 3.95, S.D. = 0.46) ผลของเพื่อนครู (\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี ผลของครู (\bar{X} = 3.62, S.D. = 0.44) ผลของเพื่อนครู (\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.46) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ ผลของครู (\bar{X} = 3.32, S.D. = 0.42) ผลของเพื่อนครู (\bar{X} = 3.29, S.D. = 0.42) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study อยู่ในระดับพอใช้ ผลของครู (\bar{X} = 3.04, S.D. = 0.38) ผลของเพื่อนครู (\bar{X} = 3.04, S.D. = 0.39)

ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนสูงสุด คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping อยู่ในระดับดี (\bar{X} = 3.94, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี (\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.45) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ (\bar{X} = 3.31, S.D. = 0.42) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study อยู่ในระดับพอใช้ (\bar{X} = 3.04, S.D. = 0.39)

1. ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน

การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูและเพื่อนครูได้ดำเนินการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้านของนักเรียนจากการทดสอบการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ทั้งหมด 4 ครั้ง โดยใช้แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลปรากฏดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
ด้านการออกเสียง	หน่วยที่ 1	2.62	0.48	พอใช้	4
	หน่วยที่ 2	2.65	0.49	พอใช้	3

ตารางที่ 27 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน (ต่อ)

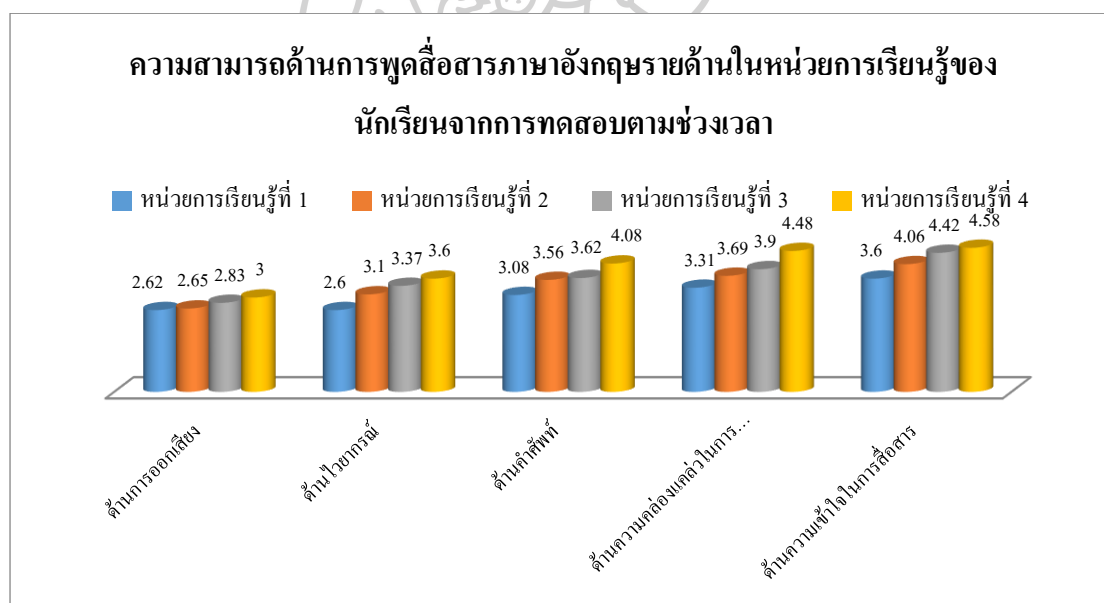
ความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	\bar{X}	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
	หน่วยที่ 3	2.83	0.37	พอใช้	2
	หน่วยที่ 4	3.00	0.00	พอใช้	1
	รวม	2.78	0.41	พอใช้	5
ด้านไวยากรณ์	หน่วยที่ 1	2.60	0.49	พอใช้	4
	หน่วยที่ 2	3.10	0.53	พอใช้	3
	หน่วยที่ 3	3.37	0.59	พอใช้	2
	หน่วยที่ 4	3.60	0.66	ดี	1
	รวม	3.17	0.68	พอใช้	4
ด้านคำศัพท์	หน่วยที่ 1	3.08	0.52	พอใช้	4
	หน่วยที่ 2	3.56	0.48	ดี	3
	หน่วยที่ 3	3.62	0.41	ดี	2
	หน่วยที่ 4	4.08	0.76	ดี	1
	รวม	3.59	0.65	ดี	3
ด้านความคล่องแคล่วใน การสนทนา	หน่วยที่ 1	3.31	0.43	พอใช้	4
	หน่วยที่ 2	3.69	0.45	ดี	3
	หน่วยที่ 3	3.90	0.69	ดี	2
	หน่วยที่ 4	4.48	0.61	ดีมาก	1
	รวม	3.85	0.69	ดี	2
ด้านความเข้าใจในการ สื่อสาร	หน่วยที่ 1	3.60	0.42	ดี	4
	หน่วยที่ 2	4.06	0.55	ดี	3
	หน่วยที่ 3	4.42	0.48	ดีมาก	2
	หน่วยที่ 4	4.58	0.50	ดีมาก	1
	รวม	4.17	0.62	ดี	1
รวมทั้งหมด		3.51	0.79	ดี	

จากตารางที่ 27 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับดี (\bar{X} = 3.51, S.D. = 0.79) เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.85$, S.D. = 0.69) ด้านคำศัพท์อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.59$, S.D. = 0.65) ด้านไวยากรณ์ อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.17$, S.D. = 0.68) และด้านการออกเสียงอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.78$, S.D. = 0.41)

จากตารางที่ 27 แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 15 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 โดยครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมิน

แผนภูมิที่ 15 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4

จากรายละเอียดดังกล่าวโดยสรุปได้ว่าความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา และด้านความเข้าใจในการสื่อสาร ในช่วงหลังเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 ด้วยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น โดยด้านการออกเสียงในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ด้านไวยากรณ์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.60 ด้านคำศัพท์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านความคล่องแคล่วในการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และด้านความเข้าใจในการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.5

1. ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร

การศึกษการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ดำเนินการบันทึกความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้านของนักเรียนจากการสังเกตการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร ทั้งหมด 4 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารผลปรากฏดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน

กลวิธีสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่ 1 Asking about study	หน่วยที่ 2 Describing People	หน่วยที่ 3 Asking the ways	หน่วยที่ 4 Going Shopping	รวม	ลำดับ
การใช้วัจนภาษา	34	39	40.50	30	143.50	2
การขอความช่วยเหลือ	16	12.50	10	5	43.50	4
การพูดภาษาอังกฤษ ปนภาษาอื่น	17	18	8	5	48	3
การพูดเพิ่มพำเพื่อขอ เวลาในการคิด	66.50	58.50	58.50	54	237.50	1
รวม	133.50	128	117	94	472.50	

จากตารางที่ 28 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ในภาพรวมใช้ไปทั้งหมด 472.50 ครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเมื่อ

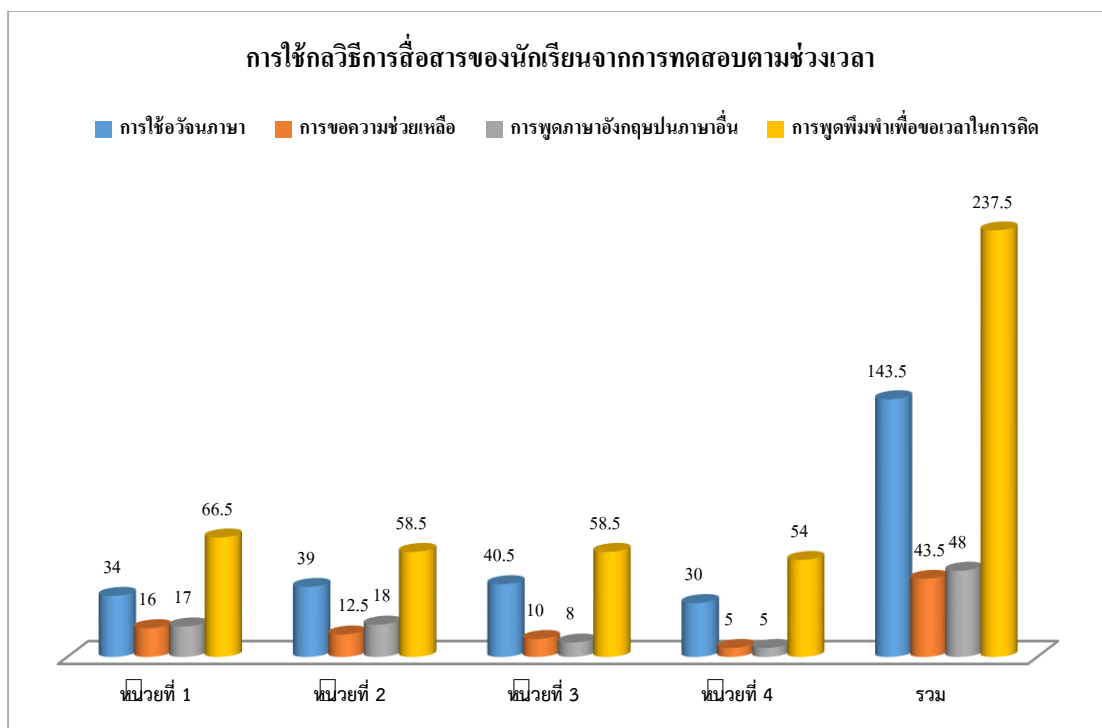
พิจารณารายด้านพบว่ากลวิธีการสื่อสารที่ถูกใช้มากที่สุด คือ การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด 237.50 ครั้ง รองลงมาคือ การใช้อวัจนภาษา 143.50 ครั้ง การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น 48 ครั้ง และการขอความช่วยเหลือ 43.50 ครั้ง

โดยกลวิธีการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาคิด เป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนเลือกใช้ใช้มากที่สุด จากการพูด er....., erm,I mean....., you know..... เพื่อขอเวลาในการคิดคำศัพท์ หรือบทสนทนาที่ต้องพูดตอบออกไป รองลงมาคือ การใช้อวัจนภาษา โดยนักเรียนเลือกใช้การทำท่าทาง เช่น ใช้การพยักหน้าหรือส่ายหน้าเป็นการการตอบรับหรือปฏิเสธ แทนคำว่า Yes หรือ No การใช้ นิ้วมือ แทนตัวเลข หรือการใช้ท่าทางในการบรรยายลักษณะบุคคล การ โบกมือ แทนคำว่า No และ Good bye เป็นต้น ลำดับถัดมาที่นักเรียนเลือกใช้ คือ กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น โดยนักเรียนจะใช้ภาษาไทยพูดไปกับประโยคภาษาอังกฤษ เมื่อนึกคำศัพท์นั้นไม่ออกหรือไม่รู้คำศัพท์นั้น พร้อมทำท่าทางประกอบ เช่น มีการใช้คำว่า ดนตรี แทน music ใช้ขนมไทย แทน Thai dessert ใช้คำว่า ใช้คำว่า หิว แทน hungry ใช้คำว่า ลูกชิ้น แทน meat ball เป็นต้นและกลวิธีที่นักเรียนเลือกใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีขอความช่วยเหลือ โดยนักเรียนจะพูดประโยค Slowly please เมื่อต้องการให้คู่สนทนาพูดให้ช้าลง ใช้ประโยค Again please เมื่อต้องการให้คู่สนทนาพูดซ้ำอีกครั้ง ใช้ประโยค Loudly please เมื่อต้องการให้คู่สนทนาพูดเสียงดังฟังชัดกว่านี้ และใช้ What's that again? เพื่อคู่สนทนาได้ทราบว่าคำศัพท์ที่เขาพูดถึงนั้นเราไม่ทราบหรือไม่เข้าใจ

จากรายละเอียดกล่าวสรุปได้ตั้งแผนภูมิที่ 16

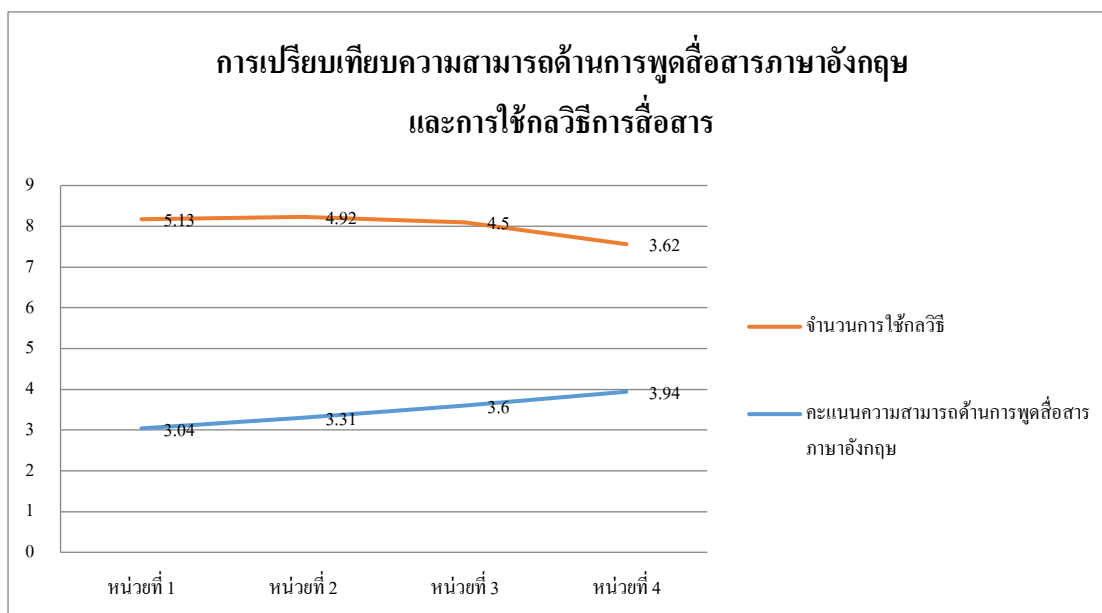

แผนภูมิที่ 16 จำนวนการใช้กลวิธีการสื่อสาร ได้แก่ การใช้วัจนภาษา การขอความช่วยเหลือ การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น และการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด ในช่วงระหว่างแสดงบทบาทสมมติ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4

จากรายละเอียดกล่าวโดยสรุปได้ว่าความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในช่วงระหว่างแสดงบทบาทสมมติในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจำนวนการใช้กลวิธีการสื่อสารลดลง แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 17

แผนภูมิที่ 17 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการสื่อสาร ได้แก่ การใช้อวัจนภาษา การขอความช่วยเหลือ การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น และ การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด ในช่วงระหว่างแสดงบทบาทสมมติในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.1 ผลการสอบถามความคิดเห็นในการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) หลังการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) หลังการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 โดยมีวัตถุประสงค์ 5 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อให้ทราบสิ่งที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บรักษาไว้หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น 2) เพื่อให้ทราบสิ่งที่ไม่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และดำเนินการปรับปรุง 3) เพื่อวิเคราะห์อุปสรรคข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 4) เพื่อวิเคราะห์สิ่งที่นักเรียน ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และ 5) เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป โดยเป็นการสอบถามความเห็นจากนักเรียน และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาใน 5 ประเด็น ดังนี้ 1) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สิ่งที่นักเรียนไม่

ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่นักเรียนพบในระหว่าง การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 4) สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สิ่ง ที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

จากประเด็นสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร ร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นหลังจากการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4 ในแต่ละประเด็นพบว่า

ประเด็นที่ 1 สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกชื่นชอบกิจกรรมในชั้นสอน ที่มีการใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น เกม คลิปวิดีโอ หุ่นมือ ตุ๊กตา กระดาษ เป็นต้นนอกจากนี้ นักเรียนสนุกที่ได้ได้แสดงบทบาทสมมติพูดภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อนๆ รวมถึงการออกนอกสถานที่และได้ดูคลิปวิดีโอผลงานของตัวเองเพื่อประเมินตนเอง

“...ชอบที่ได้แต่งตัวเป็นโจรกับตำรวจค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ชอบเกมตามล่าหาสมบัติมากเลยครู สนุกมาก”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ประเด็นที่ 2 สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการพูดที่เสียงเบาและตะกุกตะกักของตัวเองและเพื่อน อีกทั้งรู้สึกว่าจำคำศัพท์ไม่ค่อย ได้ ต้องใช้ท่าทาง หรือพูด อืม เอ้อ หลายครั้ง รวมถึงการพูดตะกุกตะกักและการออกเสียงคำศัพท์ผิด รู้สึกว่ายากและเงินอายุเวลาออกเสียงแบบเจ้าของภาษา

“...หนูพูด อืม เอ้อ บ่อยมากเลยครู”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...บางคำหนูออกเสียงไม่ได้ค่ะ มันยากค่ะครู”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ประเด็นที่ 3 อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่นักเรียนพบในระหว่าง การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คิดอุปสรรค คือจำคำศัพท์ไม่ได้ การพูดเสียงเบาของเพื่อน และเพื่อนในกลุ่มจับบทของไม่ได้ทำให้ต่อบทกันไม่ได้ อีกทั้งบางครั้งฟังครูชาวต่างชาติพูดไม่เข้าใจทำให้ต้องใช้เวลาในการสื่อสาร อีกทั้งในบางครั้งมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี คือ มีนักเรียนชมรมอื่นมาดูแลและส่งเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิ

“...คนอื่นมาดูแลเสียงดังค่ะครู ไม่มีสมาธิเลย”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เพื่อนบางคนจำบทไม่ได้ค่ะครู”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ประเด็นที่ 4 สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าได้รู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แก้ปัญหาเมื่อมีการพูดติดขัดในการสื่อสาร ได้พูดภาษาอังกฤษและได้คำศัพท์ต่างๆที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังฝึกความกล้าแสดงออกอีกด้วย

“...ได้พูดกับครูฝรั่งและเรียนคำศัพท์เรื่องชื่อของค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ใช้กลวิธีการสื่อสารเวลาพูดภาษาอังกฤษ ไม่ได้ค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ประเด็นที่ 5 สิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไปพบว่านักเรียนส่วนใหญ่บอกว่าจะพยายามในการฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ตั้งใจเรียนรู้คำศัพท์และฝึกการออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง

“...หนูจะตั้งใจท่องศัพท์ค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...หนูจะพยายามออกเสียงคำศัพท์ให้ดีขึ้นค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

3.2 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยทั้ง 2 ตอนให้นักเรียนเขียนบรรยาย และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

จากประเด็นสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหลังจากการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธี

สอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า

สำหรับรายด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา ในแต่ละชั่วโมงที่นักเรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่ามีความเหมาะสม เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและพบเจอในชีวิตประจำวันสามารถเอาไปใช้จริงๆ ได้

“...เหมาะสม เพราะว่าหนูจะเอาไปใช้จริงในชีวิตประจำวันค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

“...เหมาะสม เพราะสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของเราได้ค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

ด้านที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกดี มีความสนุกสนาน ในการได้แสดงบทบาทสมมติภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อนๆ ได้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ และได้กลวิธีการสื่อสารไปใช้แก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

“...รู้สึกดีค่ะ สนุกดี ได้คำศัพท์ไปใช้ และได้แสดงละครกับเพื่อน”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...สนุกค่ะ หนูได้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติด้วยและใช้กลวิธีการสื่อสารแก้ปัญหาด้วยค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ หลังจากนักเรียนได้ใช้สื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าเหมาะสม เพราะได้ใช้สื่อหลากหลาย ได้ดูคลิปวิดีโอต่างๆมีการให้แต่งตัวจริงๆ ได้ไปสถานที่จริงๆ เช่น วัด ตลาดน้ำดำเนินสะดวก และมีการจัดสถานที่เป็นตลาดและได้ขายของจริงๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้

“...เหมาะสมค่ะ ได้ขายของจริงๆด้วย เหมือนได้เป็นแม่ค้าจริงๆเลยค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เหมาะสมค่ะ หนูได้ไปคุยกับฝรั่ง ที่ตลาดน้ำ และได้ไปแสดงละครที่วัดด้วย สนุกมากค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

ด้านที่ 4 ด้านการวัดประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม เพราะมีการประเมินของครูและให้นักเรียนมีส่วนในการประเมินตนเอง ทำให้นักเรียนรู้ว่าการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองเป็นอย่างไร จะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาผลงานของตนเอง

“...เหมาะสมค่ะ เพราะเราจะรู้ผลงานของเราและให้คะแนนเราเองค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เหมาะสมค่ะ เพราะมีครูให้คะแนน และได้ดูวิดีโอตัวเองทำให้รู้ว่าเราเป็นอย่างไร”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ด้านที่ 5 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนักเรียนได้ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ได้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เช่นคำศัพท์ บทสนทนา และได้พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นจากการได้แสดงบทบาทสมมติ และได้ใช้กลวิธีการสื่อสารไว้แก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

“...ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ได้ใช้กลวิธีการสื่อสารเวลามีปัญหาการพูดด้วยค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้พูดภาษาอังกฤษค่ะ และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากการประเด็นสัมภาษณ์ในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า นักเรียนอยากประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของเพื่อน เพราะจะได้ผลัดกันให้คะแนน อยากให้มีครูต่างชาติมาแสดงละครร่วมด้วยอีก เนื่องจากได้คุยกับชาวต่างชาติจริงๆ และอยากจับกลุ่มด้วยตนเอง เพราะจะได้เป็นเพื่อนที่สนิทกัน ได้ซ้อมละครกันง่ายขึ้นและสนุกสนานยิ่งขึ้น

“...อยากประเมินเพื่อนด้วยค่ะครู ผลัดกันให้คะแนน”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

“...อยากให้ทีเชอร์รามาแสดงละครกับเราอีกค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

“...อยากจับกลุ่มกันเองค่ะ จะได้สนุก และนัดมาซ้อมง่ายค่ะ”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6)

ผลการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปใช้ พบว่า ยังมีประเด็นที่ควรปรับปรุง ดังนี้ 1) การใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากจำนวนชั่วโมงในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี 15 ชั่วโมง และส่วนใหญ่ในการจัดกิจกรรมชมรม มีเวลาค่อนข้างจำกัดในการจัดกิจกรรม ทำให้ตัวขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ ที่ส่งผลถึงการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น ไม่สามารถเกิดได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากหมดเวลาเสียก่อน และเนื่องจากเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมค่อนข้างจำกัด ทำให้บางขั้นตอนต้องกระชับเวลาเพื่อให้จบตามแผนที่วางไว้ และ 2) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่ควรมีความหลากหลายเหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กชั้นประถมศึกษา รวมถึงใบความรู้ที่ได้ปรับให้ง่ายขึ้น ตัวหนังสือให้มีขนาดใหญ่ขึ้น และมีรูปภาพที่สวยงาม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และ 3) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่อาจใช้ภาษาที่ยากเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจในคำถามสัมภาษณ์ ซึ่งได้ทำการปรับข้อความให้ง่ายขึ้น ใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น มีความกระชับ เหมาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อให้สามารถตอบแบบสัมภาษณ์ได้อย่างเข้าใจ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4) เพื่อประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 120 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1.1) แบบสอบถามความต้องการและความคิดเห็นของนักเรียนในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 1.2) แบบสัมภาษณ์การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 1.1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและหน่วยการเรียนรู้ 1.2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 1.3) แบบประเมินตนเองด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 1.4) แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร

1.5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการทบทวนหลังปฏิบัติการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ 1.6) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยดำเนินการเก็บข้อมูลทุกชั้นตอนด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1) การวิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) การพัฒนา (Development) : การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา(ฉบับร่าง) 3) การวิจัย (Research) :การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4) การพัฒนา (Development): การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทร่วมกับกลวิธีการสื่อสารสมมติ โดยใช้เป็นเนื้อหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนได้เลือกมา 4 เรื่อง ได้แก่ 1) Asking your study 2) Describing People 3) Asking the ways และ 4) Going Shopping เน้นการฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการแสดงบทบาทสมมติและใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสนทนานั้นราบรื่น ไม่ติดขัด บรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสาร ซึ่งมีทั้งหมด 4 กลวิธี คือ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธี

ที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดและการเรียนรู้ร่วมกัน ผ่านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการพาไปจัดการเรียนรู้นอกสถานที่ มีชาวต่างชาติและครูชาวต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวัดประเมินผลตามสภาพจริง จากครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง ในด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมียุทธศาสตร์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking your study หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขั้นจัดฉากการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง (ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8) ขั้นอภิปรายผล ซึ่งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับระยะเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน และสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่ควรมีความหลากหลายเหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กชั้นประถมศึกษา รวมถึงใบความรู้ที่ควรปรับให้ง่ายขึ้น ตัวหนังสือให้มีขนาดใหญ่ขึ้น และมีรูปภาพที่สวยงาม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่อาจใช้ภาษาที่ยากเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจในคำถามสัมภาษณ์ ซึ่งได้ทำการปรับข้อความให้ง่ายขึ้น โดยใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น มีความกระชับ เหมาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อให้สามารถตอบแบบสัมภาษณ์ได้อย่างเข้าใจ

3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา คือการได้แต่งตัวตามบทบาทที่ได้รับและการแสดงบทบาทสมมตินอกสถานที่ ได้แก่ วัด และตลาดน้ำดำเนินสะดวก เป็นการฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ เป็นฐานในการจัดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่มีการละนักเรียนที่มีความสามารถ

ต่างกันอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการทำงาน รวมถึงการบริหารจัดการในกลุ่มให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม ครูกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน สร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้นและทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน ครูกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น โยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน หรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนครั้งก่อนๆ เข้าสู่เรื่องที่จะศึกษา มีการใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น คลิปวิดีโอจาก YouTube เกม หุ่นมือ เป็นต้น รวมถึงการฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี

ขั้นที่ 3 ขั้นเลือกผู้แสดง ครูและนักเรียนร่วมกันเลือกผู้แสดงหรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

ขั้นที่ 4 ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดง เตรียมบทสนทนา ฝึกซ้อมให้เข้ากับสถานการณ์ที่ และฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารอีกครั้งเพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ขั้นที่ 5 ขั้นจัดการการแสดง และเลือกสถานที่ นักเรียนช่วยกันการจัดการแสดง หรือมีการใช้สถานที่จริง สถานที่สำคัญ เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

ขั้นที่ 6 ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงครูจะต้องเตรียมผู้ชมในสิ่งที่ควรสังเกตการณ์ เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ การใช้กลวิธีการสื่อสาร และการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีเช่น การไม่ส่งเสียงรบกวน การนั่งเป็นระเบียบ เป็นต้น

ขั้นที่ 7 ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) นักเรียนจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด มีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการสื่อสารแก้ไขปัญหาการพูดของตนเอง เพื่อให้การสื่อสารดำเนินได้โดยไม่ติดขัด

ขั้นที่ 8 ขั้นอภิปรายผล นักเรียนทั้งหมดแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยตนเอง และมีการทบทวนตนเอง หลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR)

4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า

4.1 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและการศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครูและเพื่อนครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.47$, S.D. = 0.54) และพบว่าพัฒนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนสูงสุด คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.60$, S.D. = 0.45) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.42) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$, S.D. = 0.39)

4.2 ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.51$, S.D. = 0.79) โดยความสามารถด้านความเข้าใจในการสื่อสารเป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.62) และความสามารถด้านการออกเสียง เป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนต่ำสุด อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=2.78$, S.D. = 0.41)

4.3 ผลการศึกษากการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 472.50 ครั้ง โดยกลวิธีการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด เป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุด 237.50 ครั้ง และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ เป็นกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด 43.50 ครั้ง

4.4 ผลการศึกษาคำคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

4.4.1 ผลการสอบถามความคิดเห็นในการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) ในระหว่างใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า สำหรับประเด็นที่ 1 สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยการเรียนรู้คือ การแต่งตัวในบทบาทต่างๆ การได้แสดงบทบาทสมมติร่วมกับเพื่อนๆและการชมคลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติของตนเอง นอกจากนี้ยังชื่นชอบกิจกรรมเกมต่างๆในชั้นดำเนินการสอน และการได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ สำหรับประเด็นที่ 2 สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

คือ การพูดตะกุกตะกักของตนเอง ปัญหาการออกเสียงคำศัพท์ และความไม่กล้าแสดงออก สำหรับ ประเด็นที่ 3 ที่เป็นอุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ใน หน่วยที่ 1-4 ของหน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนคือ การจำบทที่ไม่ได้ทำให้ไม่สามารถตอบทักกับเพื่อนใน กลุ่มได้ การจำคำศัพท์ไม่ได้ การพูดเสียงเบา และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการแสดง บทบาทสมมติ ได้แก่ เสียงรบกวนที่ดัง สถานที่คับแคบและคนนอกมาดูทำให้ผลการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติออกมาไม่ดีเท่าที่ควร สำหรับประเด็นที่ 4 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนคือ การได้รู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบต่างๆเพื่อแก้ปัญหาด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ การได้ฝึกฝนพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและเพิ่มความกล้าแสดงออก สำหรับประเด็นที่ 5 สิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป จากการปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ การเพิ่มความตั้งใจฝึกฝนการพูด สื่อสารและการออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนขึ้น ต้องการพูดให้เสียงดังขึ้น และเพิ่มความกล้า แสดงออกให้มากยิ่งขึ้น

4.4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดย ใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ พบว่า สำหรับรายด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา สำหรับในแต่ละชั่วโมงที่นักเรียนได้เรียนรู้ใน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่ามีความเหมาะสม เพราะเป็น เรื่องที่ใกล้ตัวและพบเจอในชีวิตประจำวันสามารถเอาไปใช้จริงๆได้สำหรับด้านที่ 2 ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดย ใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกดี มีความคิดเห็นว่ามี ความสนุกสนานในการได้แสดงบทบาท สมมติภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อนๆ ได้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติที่เป็นครูและนักท่องเที่ยวที่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก นอกจากนี้ ยังได้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ และได้กลวิธีการสื่อสารไปใช้ แก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ หลังจากนักเรียนได้ ใช้สื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า เหมาะสม เพราะได้ใช้สื่อหลากหลาย ได้ดูคลิปวิดีโอต่างๆ มีการให้แต่งตัวจริงๆ ได้ไปสถานที่ จริงๆ เช่น วัด ตลาดน้ำดำเนินสะดวก และมีการจัดสถานที่เป็นตลาดและได้ขายของจริงๆ ทำให้เกิด การเรียนรู้ สำหรับด้านที่ 4 ด้านการวัดประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดย

ใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในการวัดและประเมินผล นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม เพราะมีการประเมินของครูและให้นักเรียนมีส่วนในการประเมินตนเอง ทำให้นักเรียนรู้ว่าการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองเป็นอย่างไร จะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาผลงานของตนเอง และสำหรับด้านที่ 5 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนักเรียนได้ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ได้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ บทสนทนา และได้พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นจากการได้แสดงบทบาทสมมติ และได้ใช้กลวิธีการสื่อสาร ไว้แก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

โดยนักเรียนชอบรูปแบบการจัดกิจกรรม เพราะเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์จากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์จากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและเรียนรู้การใช้กลวิธีการสื่อสารสำหรับใช้แก้ปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้ราบรื่น ผ่านประสบการณ์ตรงจากปฏิบัติกิจกรรมวิธีสอนบทบาทสมมติ อย่างมีความสุขและสนุกสนาน ในการได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ได้ใช้กลวิธีการสื่อสาร มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันในกลุ่ม ทำให้สามารถทำตามเป้าหมายที่วางไว้ได้สำเร็จ และมีเจตคติที่ดี รวมถึงการวัดและประเมินผล ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและประเมินหลายครั้ง เพื่อดูพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียน จากครูผู้สอนและตัวเอง ทำให้นักเรียนเรียนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน มีรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และความสุขในการได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช่วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประเด็นที่นำมาเพื่ออภิปราย ดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องและนักเรียนต้องการให้พัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความคาดหวังให้นักเรียนสามารถพัฒนา

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเอง สามารถใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองได้ รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีความกล้าแสดงออก โดยนำเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียน ต้องพบเจอในชีวิตประจำวัน ตามที่นักเรียนสนใจ ต้องการที่จะศึกษา เรียนรู้ และฝึกฝน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ ต้องการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ในด้านวิชาการและวิชาชีพ ค้นพบความสนใจและความถนัดของตนเอง สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง เพื่อก้าวไปสู่การสร้างอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ยังค้นพบพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพและมีเจตคติที่ดีในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3-4) และเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านต่างๆ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจาก 8 กลุ่มสาระ สอดคล้อง Glathorn and Spencer (1989 : 98-100) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นการพัฒนาความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิก พัฒนาสติปัญญาและความสามารถหลายๆด้าน ทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ทางการเรียนที่ดีขึ้น โดยสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มีการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อสำหรับสถานศึกษา ได้นำไปใช้ในการกำหนดกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รวมถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตที่อยู่ในยุคศตวรรษที่ 21 และมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับภทราวดี ขวนชื่น (2556 : 185) และ ฮาสีดีะ ดินามอและคณะ (2553) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในยุคของโลกไร้พรมแดน หรือยุคข้อมูลข่าวสารที่พลเมืองโลกสามารถติดต่อกันได้อย่างรวดเร็ว และได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลใช้ในการสื่อสารทางด้านต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง เช่น ด้าน การศึกษาการเมือง การค้าการท่องเที่ยวนอกจากนี้ก็ยังใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ อาชีพความบันเทิง และอื่นๆ ดังนั้นการที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการใช้อย่างสม่ำเสมอ

2. จากการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับ สรเดช เลิศวัฒนาวิช (2560 : บทคัดย่อ) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 1 เรื่อง Asking your study หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 2 เรื่อง Describing People หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 3 เรื่อง Asking the ways หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ 4 เรื่อง Going Shopping และสรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินการสอน 3) ขั้นเลือกผู้แสดง 4) ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5) ขั้นจัดการแสดง 6) การเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7) ขั้นแสดง(ขั้นใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8) ขั้นอภิปรายผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามกระบวนการ ดังนี้ 1) นำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน คือ การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การสอบถามความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติม และการวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) วิเคราะห์เนื้อหาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะทักษะการพูดถือเป็นหัวใจสำคัญและเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในภาษาที่สอง ผู้เรียนจะต้องมีความรู้และมีการฝึกฝนการใช้ให้เกิดความชำนาญในทักษะการพูด และสามารถใช้ทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มาเป็นแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีการให้นักเรียนได้ฝึกฝนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การแนะนำให้รู้จักกลวิธีการสื่อสารที่ใช้การแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษให้ราบรื่น ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สื่อการเรียนรู้อันหลากหลาย เช่น คลิปวิดีโอ เกม และสื่อของจริง การได้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ รวมถึงการพาไปแสดงบทบาทสมมตินอกสถานที่ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจากการได้สังเกตและลงมือปฏิบัติกิจกรรม จนนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีการวัด การวัดและประเมินผล ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและการประเมินหลายครั้งเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียน จากครูผู้สอนและเพื่อนครู ซึ่งจะเห็นได้ว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง

สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะในการประกอบอาชีพ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 51-52) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2579) ที่กล่าวว่า จากการที่อาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาการทำงาน คนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะการทำงาน รวมทั้งภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบข้อตกลงต่างๆ และสามารถดำรงชีวิตในประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นคงและสันตินอกจากนี้กรณีกรู๊เพอร์ (2547 : 24) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกันว่า เพื่อสำรวจความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยมุ่งเน้นและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ บทสนทนาที่ใช้จากเรื่องในชีวิตประจำวันที่นักเรียนต้องการศึกษาเรียนรู้และการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษให้ราบรื่น ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น มีความสนใจและให้ความร่วมมือ มีความกระตือรือร้นและตั้งใจทำกิจกรรมมีความสุข และความสนุกสนาน ด้วยการจัดกระบวนการกลุ่ม เพราะเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นเนื้อหาที่มาจากความสนใจและความต้องการของนักเรียนที่จะศึกษา เรียนรู้ เพื่อนำมาฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงการได้ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีการเชิญครูชาวต่างชาติมาเป็นผู้ให้ความรู้ และร่วมแสดงบทบาทสมมติกับนักเรียนอีกด้วย โดยการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และนักเรียนต้องการที่จะศึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบและความพยายามในการทำกิจกรรมอย่างมีความสุขและความสนุกสนานซึ่งสอดคล้องกับอันธิกา วงศ์จำปา (2549 : 36) ในการตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ นอกจากที่หลักสูตรกำหนด และสอดคล้องกับ Good (1973 : 9) ในเพิ่มพูนความรู้ความสามารถตอบสนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและ

นอกเหนือจากในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน เพิ่มพูนความรู้ และเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 51) สอดคล้องกับนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 18) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากที่สุด

4. ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษากาใช้ กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น โดยในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.47) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำสุด อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$, S.D. = 0.39) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามลำดับ จากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ถึงหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 โดยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking about study เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำสุด อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.04$, S.D. = 0.39) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}=3.31$, S.D. = 0.42) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Asking the ways อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.60$, S.D. = 0.45) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Going Shopping เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.47) สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ เป็นการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ มีการสอนให้นักเรียนได้ใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้ราบรื่น และใช้วิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จากการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้สวมบทเป็นตัวละครต่างๆและได้รับบทบาทที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งจากการแสดงบทบาทสมมติ และเรียนรู้ด้วยตนเองในการฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษชีวิตประจำวัน และการใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังมีประสบการณ์ในการฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลายครั้ง ทำให้แต่ละครั้งมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องด้วยในหน่วยที่ 1 เป็นหน่วยแรกในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริม

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนยังมีความไม่เข้าใจในขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ การใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังมีความเขินอาย ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออกและยังไม่มีประสบการณ์การฝึกพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร จึงควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับชอเพอร์ พันซ์แสง (2555 : บทคัดย่อ) ที่ได้ให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อเป็นการฝึกพูดภาษาอังกฤษจากบทบาทที่ได้รับ โดยสามารถเชื่อมโยงไปสู่ความเป็นจริงภายนอกในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ กับ Ladousse (1988 : 3) ให้เหตุผลในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาสอนว่า นักเรียนจะได้รับกิจกรรมที่หลากหลายจากกิจกรรมการเรียน เช่น ได้เรียนรู้หน้าที่และโครงสร้างทางภาษา ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูด ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ปลอดภัย และในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น จะต้องเน้นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารรายด้านของนักเรียนอยู่ในระดับดี โดยด้านความเข้าใจในการสื่อสาร เป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.62) และด้านการออกเสียง เป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนต่ำสุด อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.41) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแสดงบทบาทสมมติในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการแสดงที่มีการเตรียมบทสนทนาไว้แล้ว และการใช้กลวิธีการสื่อสารเข้ามาช่วยในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนรู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้ราบรื่นไม่ติดขัด โดยนักเรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ถนัดหรือเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ สอดคล้องกับอิสริยะ อิมกระโทก (2558 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การใช้กลวิธีการสื่อสารช่วยให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการใช้กลวิธีการสื่อสารจะช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ คือ เกิดความเข้าใจในการสื่อสารของผู้พูดและคู่สนทนา สอดคล้องกับ Gasparro (1996 : 319) ในการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารที่สามารถชดเชยความรู้ทางภาษาที่ไม่เพียงพอของผู้พูด เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ในส่วนด้านการออกเสียงเป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารที่มีคะแนนต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในครั้งนี้ มีครูชาวต่างชาติมาสอนการออกเสียงเพียงแค่หน่วยการเรียนรู้เดียว ระยะเวลาในการฝึก

การออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนมีน้อย นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ไม่ได้ใช้เป็นประจำ ทำให้ไม่มีความคุ้นชินในการออกเสียง และเกิดความไม่มั่นใจในการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากการออกเสียงภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือ ภาษาไทยทุกพยางค์มีน้ำหนักเสียงเท่ากันหมด แต่ในภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียงเป็นบางพยางค์ สอดคล้องกับ Ur (1999 : 52-58) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนออกเสียงผิดเกิดจากการไม่มีเสียงนั้นๆ ในภาษาแม่ ผู้เรียนจึงใช้เสียงใกล้เคียงในภาษาแม่แทนและบางครั้งผู้เรียนออกเสียงถูก แต่ไม่ได้เรียนรู้เรื่องการลงเสียงหนัก (Stress) หรือบางครั้งผู้เรียนใช้ทำนองเสียง (Intonation) ของภาษาแม่มาใช้ในภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้เกิดการออกเสียงที่ผิดพลาดและสอดคล้องกับธีราภรณ์ พลายนเล็ก (2555 : 9) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะมีปัญหาด้านการออกเสียง เพราะผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ผลการศึกษาคำศัพท์ที่ใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียน โดยมีการใช้ไปทั้งหมด 472.50 ครั้ง โดยกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การใช้กลวิธีการพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาคิดมากที่สุด 237.50 ครั้ง และกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการขอความช่วยเหลือ 43.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนจำบทสนทนาไม่ได้ หรือนึกคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ต้องใช้เวลาในการคิด และการใช้กลวิธีการพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิดก็เพื่อบ่งบอกว่ายังพูดไม่จบและกำลังวางแผนการพูดต่อ ซึ่งสอดคล้องกับ Dornyei and Mary Lee Scott (1995 : 155-168 , 1997 : 178-179) ที่พบว่า ผู้พูดใช้กลวิธีการสื่อสารอาจเป็นเพราะผู้พูดต้องการเวลามากขึ้นในการคิดหาคำพูด ดังนั้น ผู้พูดจึงต้องใช้ความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาโดยการใช้กลวิธีขอเพิ่มเวลาเพื่อช่วยให้ผู้พูดได้มีเวลาในการคิดและทำให้การสื่อสารสามารถดำเนินต่อไปได้ ในส่วนของกลวิธีการขอความช่วยเหลือมีการใช้น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับน้อย พูดประโยคขอความช่วยเหลือไม่ได้ และไม่สามารถช่วยเหลือคู่สนทนาได้ สอดคล้องกับ Gasparro (1996: 319) กล่าวว่ากลวิธีการขอความช่วยเหลือ เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา อาจเป็นการพูดขอความช่วยเหลือโดยตรงหรือโดยอ้อมโดยคู่สนทนาสามารถช่วยเหลือให้การพูดประสบผลสำเร็จได้

เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร เป็นความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีคะแนนสูงสุด อยู่ในระดับดีทั้งนี้ เป็นเพราะนักเรียนได้ฝึกการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ โดยมีการฝึกฝนหลายครั้ง ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้ใช้กระบวนการกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติที่จำลองสถานการณ์จริง และได้ใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับอิสริยะ อัมกระโทก (2558 :

บทคัดย่อ) ที่พบว่า การใช้กลวิธีการสื่อสารช่วยให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการใช้กลวิธีการสื่อสารจะช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ คือ เกิดความเข้าใจในการสื่อสารของผู้พูดและคู่สนทนา สอดคล้องกับ Gasparro (1996 : 319) ในการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารที่สามารถชดเชยความรู้ทางภาษาที่ไม่เพียงพอของผู้พูด เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ เนื่องจากความเข้าใจในการสื่อสาร ถือเป็นสิ่งสำคัญในสื่อสารทุกวิธี รวมถึงการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนได้มีการเรียนรู้ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากการสังเกตในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาในเรื่องของความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในการทบทวนหลังปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR) หลังใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอย่างมาก สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 โดยนักเรียนรู้สึกชื่นชอบการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับเพื่อนๆ และการชมคลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติของตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะได้ทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนและเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ ญาดา พนิตพิณกุล (2539 : 266-267) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติ คือ ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียดและยังได้ร่วมกันพัฒนาความสามัคคี โดยการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังชื่นชอบกิจกรรมเกมต่างๆ ในชั้นดำเนินการสอน และการได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ในส่วนของสิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยการเรียนรู้ คือ การพูดตะกุกตะกักของตนเอง ปัญหาการออกเสียงคำศัพท์ และความไม่กล้าแสดงออก ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนไม่ได้ฝึกฝนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษบ่อยเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ ช่อเพชร พันธุ์แสง (2555 : บทคัดย่อ) ที่ได้ให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อเป็นการฝึกพูดภาษาอังกฤษจากบทบาทที่ได้รับ สำหรับสิ่งที่เป็นอุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างการปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยการเรียนรู้ คือ การจำบทไม่ได้ทำให้ไม่สามารถตอบทักกับเพื่อนในกลุ่มได้ การจำคำศัพท์ไม่ได้ นักเรียนจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสื่อสารในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษให้สำเร็จ นอกจากนี้ยังมีการพูดเสียงเบา และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการแสดงบทบาทสมมติ ได้แก่ เสียงรบกวนที่ดัง และสถานที่คับแคบ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ไม่กล้าที่จะพูด หรือออกเสียงซึ่งสอดคล้องกับ อิศริยะ อัมกระโทก (2558 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การใช้กลวิธีการ

สื่อสารช่วยให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยการใช้กลวิธีการสื่อสารจะช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ในส่วนของสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยการเรียนรู้คือ การได้รู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การได้ฝึกฝนพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และเพิ่มความกล้าแสดงออก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้และรู้จักการนำกลวิธีการสื่อสารไปใช้เพื่อแก้ปัญหการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ฐิติรัตน์ สมศิริ (2550 : บทคัดย่อ พบว่านักเรียนคิดว่าการจัดกิจกรรมการสอนด้วยกลวิธีการสื่อสารเป็นประโยชน์เหมาะสมและช่วยให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และญาดา พนิตพิณกุล (2539 : 266-267) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมติ คือ ผู้เรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในการปรับตัวและมีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด และสำหรับสิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1-4 ของหน่วยการเรียนรู้ คือ การเพิ่มความตั้งใจฝึกฝนการพูดสื่อสารและการออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนขึ้น ต้องการพูดให้เสียงดังขึ้น และเพิ่มความกล้าแสดงให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การที่นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร จากการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะทำให้ นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนชื่นชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ผ่านการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้พูดภาษาอังกฤษสื่อสาร ผ่านประสบการณ์ตรงจากการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนเรียนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนาน มีรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ มีความสุข สนุกสนานและมีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กิ่งกมล ปิยะมาดากุล (2557: 176), ชีรภรณ์ ชูชื่น (2557: 145), และสรเดช เลิศวัฒนวิษ (2560: 158) พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความสุข สนุกสนาน เพลินเพลิน และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม เนื่องจากรูปแบบกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาจนมีความชำนาญและเกิดเป็นทักษะการปฏิบัติ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้อะไรก็ได้ 4) ด้านการวัดประเมินผล 4) ด้านการวัดประเมินผล และ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับทั้งนี้เป็นเพราะมีเนื้อหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและพบเจอในชีวิตประจำวัน สามารถเอาไปใช้จริงๆ ได้ และนักเรียนได้เลือกมาจากความต้องการที่จะศึกษาความรู้ของตนเอง มีการจัดกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน ในการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อนๆ ได้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังได้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ไปใช้ และได้กลวิธีการสื่อสารไปใช้แก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สอดคล้อง กับกรณีศึกษา ปริญญาจารย์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่ากลวิธีการสื่อสารที่ ถูกนำมาฝึกนั้นเป็นประโยชน์และสามารถพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้มีการใช้สื่อที่หลากหลาย ได้ใช้สื่อของจริง และได้ไปเรียนรู้นอกสถานที่ รวมถึงการที่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลผลงานของตนเองร่วมกับครูผู้สอน และได้รับ ประโยชน์อีกมากมายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560: 18-19) ที่ให้จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรตามความจำเป็นและ ความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) กล่าวถึงวิสัยทัศน์การพัฒนาการศึกษาในอนาคตว่า ควรพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน คือ ต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 18) ดังนั้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารทำให้ผู้เรียนมี ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยลง เพราะกลวิธี การสื่อสารช่วยในการแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทำให้การสนทนาราวรื่น ไม่ติดขัด ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแล้วผู้เรียนก็เกิดปัญหาในการ สนทนาภาษาอังกฤษน้อยลง ทำให้ต้องใช้กลวิธีสื่อสารน้อยลงไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ สื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้

เพื่อให้สามารถนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ บางประการเกี่ยวกับการนำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการออกเสียงอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้มีครูชาวต่างชาติเข้ามาสอน หรือเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2. จากผลการวิจัยด้านการใช้กลวิธีการสื่อสาร พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือน้อยที่สุด ดังนั้น ควรมีการสอนนักเรียนเพิ่มเติมในการใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ และฝึกให้นักเรียนใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ที่เหมาะสม

3. จากผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน กระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจากการแสดงบทบาทสมมติ การใช้สื่อที่หลากหลาย การใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก รวมถึงการได้พูดคุยกับชาวต่างชาติ ดังนั้น โรงเรียนจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติฝึกการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้สื่อที่หลากหลาย ใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก และมีชาวต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น

4. ควรมีการเพิ่มกลวิธีการสื่อสารในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนจะได้รู้จักกลวิธีการสื่อสารที่หลากหลายกว่านี้ เช่น กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง, กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการอธิบายความ หรือพูดอ้อมค้อม และสามารถเลือกใช้ได้ตามความถนัดและเหมาะสม

5. ควรมีการเสริมเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในเรื่องอื่นๆ และเปลี่ยนจากครูกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติให้เป็นเด็กร่วมกันกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เช่น วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้สถานการณ์จำลอง

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ได้ฝึกการพูดออกเสียง เช่น การใช้สื่อ โฟนิคส์ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ

3. ควรมีการวิจัยและพัฒนา เพื่อส่งเสริมการใช้กลวิธีการสื่อสารให้กับนักเรียน เพื่อให้
นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างคล่องแคล่ว

4. ควรมีการวิจัยและพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษด้านการฟัง โดยการฟังจะสัมพันธ์กับทักษะการพูด เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนา
ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ดี

รายการอ้างอิง

- Aliweh A. Mahmound (1983). *The Short and Long Term Effect of Communication Strategy Instruction on the Speaking Proficiency of Egyptian Collage Students*. New York, State University of New York at Buffalo.
- Ann Raimes (1983). *Technique in Teaching Writing*. New York, Oxford University press.
- AtaollahMaleki (September 2010). "Techniques to Teach Communication Strategies." *Journal of Language Teaching and Research* 1(5): 640-646.
- Bongaerts Theo and Poulisse Nanda (March 1989). "Communication Strategies in L1 and L2 Same or Different?" *Applied Linguistic* 10: 252-268.
- Campbell, D. T., & Stanley, J.C, (1963). *Experimental and quasi-experimental design for research*. Hope-Well, NJ, Houghton Mifflin.
- Christina Bratt and Mary Newton BruderPaulston (1976). *Teaching English as a Second Language Techniques and Procedures*. Cambridge, Massachusetta, Winthrop Publisher.
- Clark J (1972). *Foreign Language Testing: Theory and Practice*. Philadelphia, Center for Curriculum Development.
- Claus and Kasper, G. K. F. (1984). *Plans and Strategies in Foreign Language Communication In Strategies in Interlingua Communication*. C. Faerch and G. Kasper, Gabriele, eds. England Longman.
- Claus and Kasper, G. K. F. (1984). *Strategies in Inter Language Communication*. London, Longman.
- Corder S (1988). *Error Analysis and Inter language*. New York, Oxford University Press.
- D.E., W., W. and Stephen G. J Hinkle, (1967). *TESOL Technique and Procedure*. Massachussts, Heinle and Heinle.
- Donn Byrne (1987). *Teaching Oral English*. New York, Longman.
- Dörnyei, Z. (2001). *Teaching and Researching Motivation*. London, Pearson Education Limited.
- DörnyeiZoltan (1995). "On the Teach ability of Communication Strategies." *TESOL Quarterly* 29: 55-58.
- DörnyeiZoltan and Scott Marry Lee (1995). *Communication Strategies: An Empirical Analysis with Retrospection.* In Selected Paper form the Proceedings of the 21st Annual

- Symposium of the Dissertation Language and Linguistics Society, J.S. Turley and K. Lusby. Provo, UT Brigham Young University.
- Dornyei Zoltan and Scott Marry Lee (1997). "Communication Strategies in a Second Language: Definition and Taxonomie." Language Learning **47**: 173-210.
- Edward M. Antony (1972). Approach, Method and Technique In Teaching English as a second Language. McGraw. New York, Hill, Inc.
- Ellen Bialystok (1990). Communication Strategies: A Psychological Analysis of Second Language Use. Oxford, Basil Blackwell.
- Ellis Rod (January 1982). "Information and Formal Approaches to Communicative Language Teaching." English Language Teaching Journal **36**(2): 73-81.
- Finocchiaro Mary and Christopher Brumfit (1983). The Functional-National Approach from Theory to Practice. New York, Oxford University Press.
- Finocchiaro Mary and Sydney Sako (1983). Foreign Language Testing: a Practical Approach. New York, Regent.
- Frederic, R. W. (1959). The third Curriculum Student Activities in America Education. New York, Appletion-Century-Crofts, Inc.
- Fucher G (2003). Testing Second Language. New York, Pearson.
- Glatthorn (1986). A. A. a. N. A. S. Middle School/ Junior High Principal's Handbook: A Participle Guide for Developing Metter School. New Jursey, Prentice-Hall, Inc.
- Good, C. V. (1973). Dictionary of Education (3rd ed.). New York, McGraw-Hill Book Company.
- Graddol (2006). English next. London: British Council, The English Company.
- Hargerty, R. E. (1971). An Investigation of Student Activity Program in Michigan Junior High School. Dissertation Abstracts International. **32**: 2401-A.
- Harris David (1988). Testing English Language Teaching. London, Longman.
- Hasstrup, K. a. P., Robert, (1983). Achievement Strategies in Learner/Native Speaker Interaction. Strategies in Interlanguage Communication, edited by Claus Faerch& Gabriele Kasper. London, Longman.
- John Oller W (1979). Language Test at School. London, Longman Inc.
- Kathleen B. Egan and 277. (March 1999). "Speaking: A Critical Skill." CALICO Journal **16**(3).
- Krish, P. (2001) A role play activity with distance learners in an English language classroom. The

Internet TESL Journal

- Ladousse, G. P. (1988). Role-play (3rd ed). Oxford, Oxford University press.
- Linder Cathy (1997). Oral Communication Testing. Illinois, National Textbook Company.
- Liskin-Gasparro, J. (1996). Circumlocution, communication strategies, and the ACTFL proficiency guidelines: An analysis of student discourse. Foreign Language Annals Washington, D.C, Georgetown University Press. **29**: 319.
- Littlewood William (1995). Communicative Language Teaching, Britain.
- Livingstone, C. Role play in English Learning. Handbooks for language teacher, Longman.
- McArthur (July 2004). Is it world or international or global English, and does it matter? English today **20**: 3-15.
- Michael Buckby (1987). What Should be the content of Communicative testing? Communicative Language Testing, Peter and Green. Strasbourg, Council of Europe: 36-33.
- Moorwood Helen (1978). Section from Modern English Teacher. London, Lowe and Brydone Ltd.
- Mountford Alan (December 1986). Teaching and Learning English in Thailand. Some Problems and Remedies. PASSA **16**.
- Oliver, P. F. (1992). Developing the Curriculum. 3rd ed. New York, Harper Collins Publisher.
- Oxford, R. L. (1990). Language learning strategies that every teacher should know. Boston, Heinle&Heinle Publishers.
- Paribakht Tahereh (October 2009). Strategies Competence and Language Proficiency. Applied linguistic **6**: 132-146.
- Paulston, C. B. (1978). Interaction Activities in the Foreign Classroom: or How to Grow the Tulip Rose. Developing Communication Skills, Boston Winthrop Publishers, Inc.
- Penny Ur (1996). A course in Language Teaching, Cambridge University Press.
- Poulisse N (1990). The Use of Compensatory Strategies by Dutch Learner of English. Dordrecht, Foris Publications.
- Poulisse N. and Schils E (January 1989). The Fluence of Task-and Proficiency-Related Factors on the Use of Compensatory Strategies: A Quantitative Analysis. Language Learning: 15-48.
- Ralph, T. W. (1950). Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago, University of Chicago Press.

- Renate A. and Water H. Bartz Schulz (1975). Free to Communicate. The ACTEL Review of Foreign Language Education Perspective A New Freedom. Illinois (Skokie), National Textbook Company: 18-22.
- Richard, F. R. (1996). "Role playing in the classroom." Retrieved April 25, 2018, from <http://cleo.murdoch.edu.au/cons/tfl2000/richards.html>.
- Roger Scott (1981). Speaking. Keith Johnson Keith Morrow, Communication in the classroom. Longman House, Burnt Mill, Harlow. Essay, Longman Group Ltd: 70.
- Saylor, J. G., and Alexander, W.M., (1972). Planning Curriculum for School ed. New York, Holt, Rinehart and Winston.
- Searle J.R. (1969). Speech Acts. Cambridge, Cambridge University Press.
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. IRAL. **10**: 209-230.
- SEMEO Riginal Language Centre (1995). A Distance Education TEFL Programme: Unit I Teaching Oral Communication. Singapore, SEMEO RELC.
- Shaftel, F. S. G. (1967). Role Playing for social values: Decision making in the Social studies. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall.
- Si-Qing Chen (June 1990). A Study of Communication Strategies in Interlingua Production By Chinese EFL Learner. Language Learning. **40**: 159-161.
- Si-Qing Chen (June 1990). A Study of Communication Strategies in Interlingua Production By Chinese EFL Learner. Language Learning. **40**: 155-187.
- Smith (1987). Discourse across culture. Hemel Hempstead, Prentice-Hall.
- Taba Hilda (1962). Curriculum Development Theory and Practice. New York, Harcourt, Brace and Word Inc. .
- Tarone E. (1980). Communication Strategies, Foreigner talk and repair in inter language. Language Learning. **30**.
- Tarone E. (1981). Some thoughts on the notion of Communication Strategies. TESOL Quarterly. **15**: 285-295.
- Tarone E., Y. G. (1987). Communication Strategies in east west interaction. L.
- VaradiTamas and . (1980). Strategies of Target Language Learner Communication: Message Adjustment. IRAL – International Review of Applied Linguistics. **18**: 59-71.
- Willems G. (1987). Communication Strategies and their significance in foreign language

teaching. System. **15**: 351-364.

Woodward T. (1976). Model and metaphors in language teaching Loop input and other strategies. Cambridge, Cambridge University Press.

Xiao Haozhang (1997). "Tape Recorders. Role Play and Turn Taking in Largo EFL Listening and Speaking Class." Retrieved April 25, 2018 from <http://exchanges.gov/forum/Vols/vol35/no3/p33.html>

Zoltan Dornyei (1995). On the Teachability of Communication Strategies. TESOL Quarterly. **29**: 55-84.

Zoltan Dornyei and Sarah Thurrel (1994). Teaching conversational skills intensively: course content and rationale. Oxford, Oxford University press.

กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554). การพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

กรมวิชาการ (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กรรณิการ์ ภูระหงษ์ (2547). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง รักษ์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

กรรณิการ์ ภูระหงษ์, ส. บ. and มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2547). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง รักษ์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

กรรรัตน์ ปรินญาจารย์ (2545). การสอนกลยุทธ์การสื่อสารให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สาขาภาษาอังกฤษศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

กระทรวงศึกษาธิการ (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กระทรวงศึกษาธิการ (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2560-2564. กรุงเทพฯ, สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กาญจนา ครุทมนิ (2558). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ. สาขาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- กาญจนา คุณารักษ์ (2540). หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม, โครงการส่งเสริมการผลิตตำรา และเอกสารการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2538). การบริหารกิจการนักเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
- กิ่งกมล ปิยะมาดากุล (2557). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง สร้างสรรค์นาฏยลีลาอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- กิริยา เทียมไธสง และคณะ (2556). การพัฒนาทักษะการพูดโดยการใช้เกม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ขวัญหทัย เชิดชู (2545). การศึกษากลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คมปกรณ์ การพิรมย์ (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยขอนแก่น. การศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- จารุวรรณ นิมตลุง (2548). การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ดินสอพอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ใจจริง บุญเรืองรอด (2534). กิจกรรมร่วมหลักสูตร. กรุงเทพฯ, แสงสุทธิการพิมพ์.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงศ์ (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ อลิ้นเพชร จำกัด.

- ช่อเพชร พันธุ์แสง (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ (2560). "นายกฯ มอบสธ. ปรับการเรียนภาษาอังกฤษ เน้นใช้ในชีวิตประจำวัน ให้สอนท่องจำได้." Retrieved 22, from https://www.matichon.co.th/education/news_592599.
- โชคอนันต์ อนันตสิทธิโชติ (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกลวิธีการจัดเรียงประโยคอย่างสับสนและบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ญาดา พณิตพิณกุล (2539). หลักการสอน. กรุงเทพฯ, วีระวิทยานิพนธ์.
- จิตติรัตน์ สมศิริ (2550). การใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดคล่องแคล่วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐธนีย์ ฤทธิรัตน์ (2557). ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
- ทวีศักดิ์ ชูมา (2559). พูดอังกฤษไม่สะดวก ด้วยกลยุทธ์ง่ายๆ. กรุงเทพฯ, บริษัท ธาระพัฒน์พรินติ้ง แอนด์พับลิเคชัน จำกัด.
- ทิสนา แยมมณี (2545). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แยมมณี (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญลักษณ์ อร์ดี (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสามแบบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สาขาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ธำรงค์ บัวศรี (2532). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธีราภรณ์ กิจจักษ์ (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ,

- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
ธีรภรณ์ ชูชื่น (2557). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่า
สัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- นางสมร พงษ์พานิช (พฤษภาคม 2551). "การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วย
วาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา " วารสาร
มนุษยศาสตร์ 18(1): 85-96.
- นัฐพล นาคคู่สุข (2555). "ชี้ครูไทยทำลายความกล้าของเด็ก ไม่ยอมรับความต่าง-ความคิดเห็น
ส่งผลการเรียน'ภาษาอังกฤษ'ห่วย." Retrieved 22 พฤศจิกายน 2560, from
<http://www.tcijthai.com/news/2012/11/scoop/1677>.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร (2555). "นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ลง
นามในประกาศนโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ "พ.ศ. ๒๕๕๕ ปีแห่งการพูด
ภาษาอังกฤษ" (English-Speaking Year 2012)". Retrieved 22 พฤศจิกายน 2560, from
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=26451&Key=news1>.
- บุญเลิศ วงศ์ธรรม (2559). "ภาษาอังกฤษเด็กไทยไม่ก้าวหน้าปัญหาอยู่ที่ใคร?". Retrieved 22
พฤศจิกายน 2560, from
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=45063&Key=hotnews>.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ปีต่อมา ชั้นอินทร์งาม (2553). ผลการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมร่วมกับกิจกรรมการสอนที่เน้น
การพูด ที่ส่งผลต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
- พงษ์ทวี กาวี (2556). ทศนคติของครูไทยต่อการพูดภาษาอังกฤษตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ
“พ.ศ.2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ. สาขาวิชาภาษาและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- พิชญ์ภวิศ ภูมิมณี (2554). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- พิศพิมล ชื่นชม (2553). ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.

พูนสุข อุคม, ศ. ศ. แ. ฮ. ค. (พฤษภาคม – สิงหาคม 2553). "การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวคิด
ของ คีท จอห์นสัน." *Princess of Naradhiwas University Journal 2* 2(2): 69-81.

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2546). การจัดนวัตกรรมการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ, สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

ภัคพล หัสสา (2553). การใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

ภัทราวดี ขวนชื่น (ตุลาคม 2555 – มีนาคม 2556). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด
ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ตามทฤษฎีธรรมชาติกับแนว
การสอนแบบเดิม." วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทร-วิโรฒ 7(2): 184-194.

มาเรียม นิลพันธุ์ (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. นครปฐม, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
มิตรา อังวัฒนกุล (2537). วิจัยการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

รัตนา ศิริลักษณ์ (2540). การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.

โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก (2561). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก
พุทธศักราช 2561. ราชบุรี, โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก.

ละออทิพย์ วีระรักษ์ (2546). กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียน
วิชาฟัง-พูด 1 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา, มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.

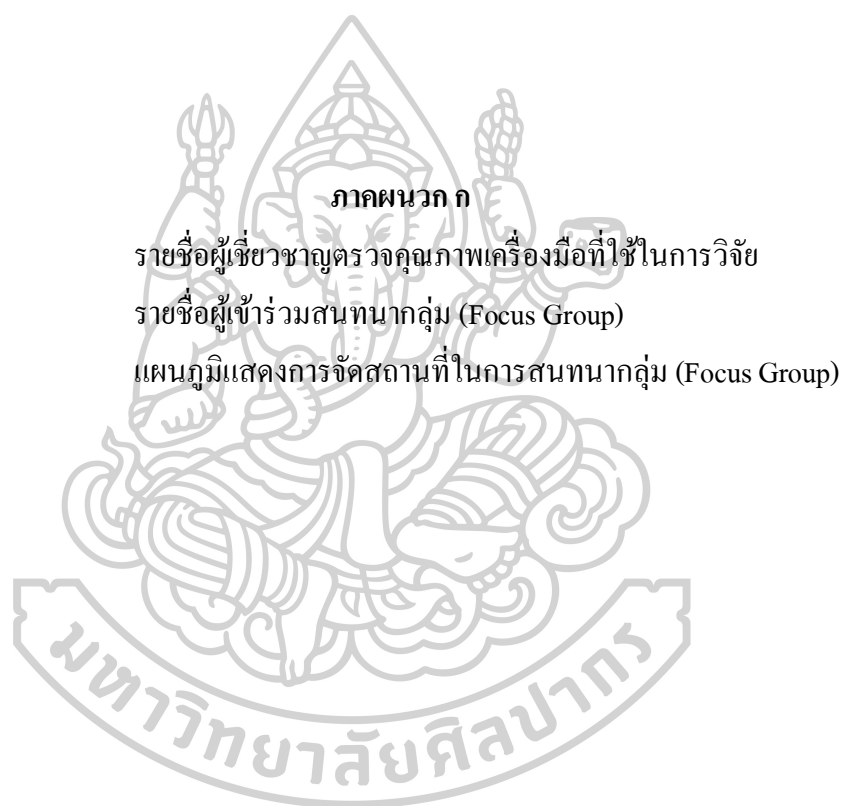
ละเอียด จุฑานันท์ (2553). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตร
ภาษาอังกฤษ 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553). กรุงเทพฯ, สถาบันพัฒนาคุณภาพ
วิชาการ.

- วรรณรัตน์ โสมประยูร (2534). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช.
- วรางคณา คำอิน (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- วันวิสาข์ เรียวเรืองแสงกุล (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ 4MAT ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
- วารี ธีระจิตร (2534). การพัฒนาการสอนตั้งคมระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (กรกฎาคม – ธันวาคม 2552). "การวิจัยพัฒนารูปแบบ." วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีที่ 1,2: 2-15.
- วิจารณ์ พานิช (2555). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ, บริษัท ดาตาพับลิเคชั่น จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533). การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2551). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551). นวัตกรรมตามแนวคิด Back ward Design. มหาสารคาม, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไลรัมย์ แสนอุดม (2550). กลวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย. เชียงราย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
- วิสาข์ จิตวัตร (สิงหาคม 2528). "การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร." มิตรครู 27(15): 43-45.
- ศิรินันท์ ฤกษ์จินดา (2555). "ชี้ครูไทยทำลายความกล้าของเด็ก ไม่ยอมรับความต่าง-ความคิดเห็น ส่งผลการเรียน'ภาษาอังกฤษ'ห่วย." Retrieved 22 พฤศจิกายน 2560, from <http://www.tcijthai.com/news/2012/11/scoop/1677>.

- ศุภชัย ไพศาลวัน (2548). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
- สังัด อุทรานันท์ (2532). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ, มิตรสยาม.
- สังัด อุทรานันท์ (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สรเดช เลิศวัฒนาวิช and . (2560). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
- สาธิตา สำเภาทอง (2553). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์อรรถผลการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2579). กรุงเทพฯ, พรินทิวกราฟิค จำกัด.
- สำลี รักสุทธี (2544). เทคนิคการเขียนหลักสูตร. กรุงเทพฯ, ม.ป.ท.
- สุชาติ ทังสศิริสมา (2555). การใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
- สุภัทรา จำปาเงิน (2549). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไทย-พม่า สัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
- สุมิตร คุณากร (2532). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชวนการพิมพ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537). วิจัยการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวรรณณี ภูดาษขาว (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531). การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรรพรรณ น้อยหอม (2554). การใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- อรุณี วิริยจิตรา (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ, อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร and . (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์คุรุสภา.
- อันธิกา วงษ์จำปา (2549). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
- อาทิตยา เวียงนิล (2559). "การศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ." วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 4(1): 72-83.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ, โอ เอ ฟรินติ้งเฮาส์.
- อิสริยะ อิ่มกระโทก (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
- ฮาสีดี๊ะ ดินามอและคณะ (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 29 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

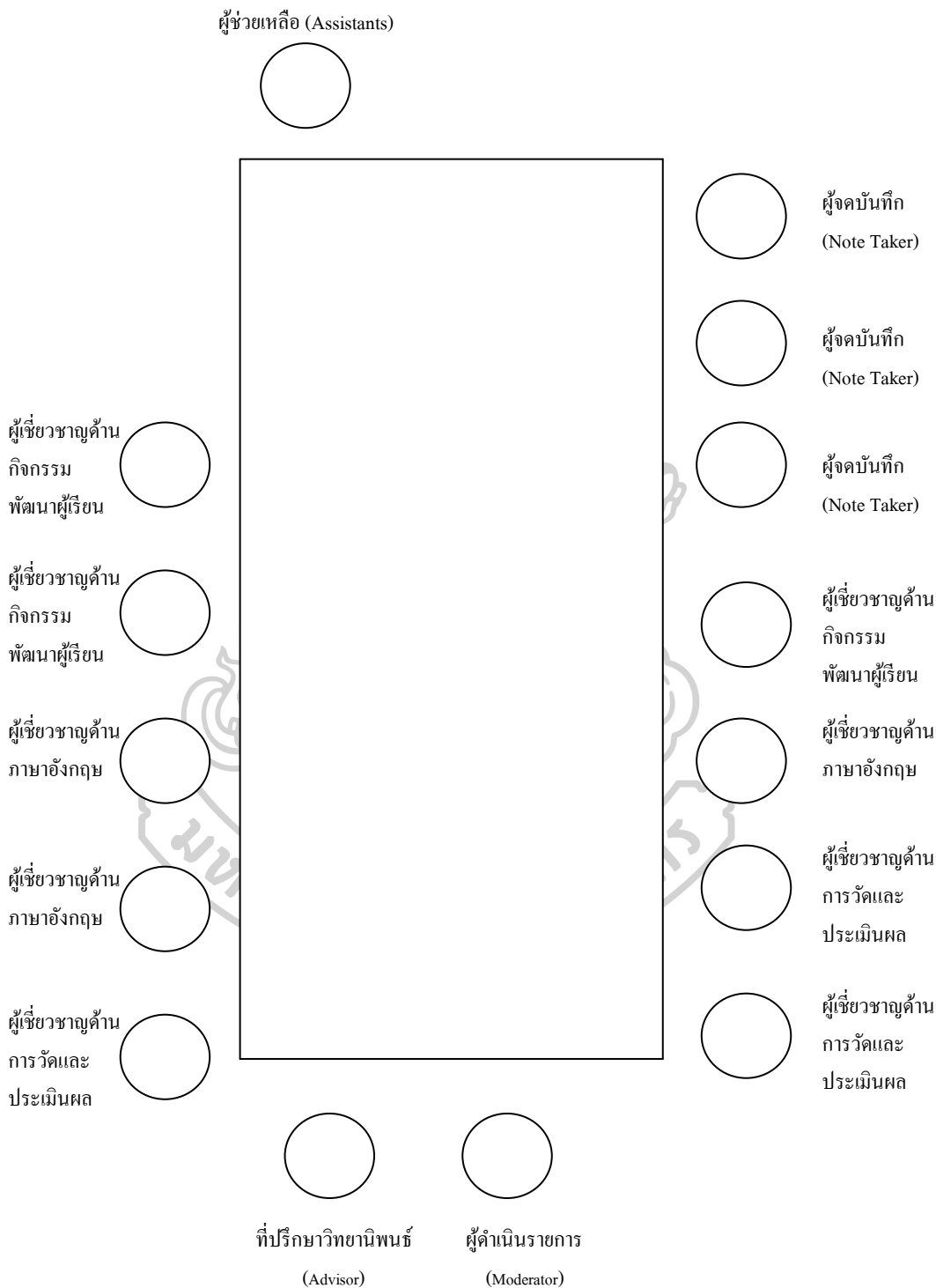
ที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้าน
1	ผศ.ดร.กิตติคม คาวีรัตน์	ประธานสาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2	ดร.อุษา มะหะหมัด	ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดบางหลวง	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3	อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอน ภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร	ภาษาอังกฤษ
4	ดร.พนอ สงวนแก้ว	ครูชำนาญการ โรงเรียนท่ามะขามวิทยา	ภาษาอังกฤษ
5	อาจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร	การวัดและประเมินผล

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ตารางที่ 30 รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญด้าน
1	อาจารย์ ดร.บุญรอด ชาติยานนท์	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปากร ฝ่ายบริหาร	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน
2	ดร.สาลินี อุดมผล	ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการ ศึกษาธิการจังหวัดกาญจนบุรี	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน
3	อาจารย์ ดร. จิตณรงค์ เอี่ยมล้ำวงศ์	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและ วิเทศสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนชยการราช ดำเนิน	กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน
4	ดร.ชวันพิศ ศิลาเดช	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์	ภาษาอังกฤษ
5	ดร. ชัยสิทธิ์ ตั้งธงทองกุล	ครู โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปากร	ภาษาอังกฤษ
6	นางสาวจิราภา อ่ำแจ้ง	ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดศาลานาราม	ภาษาอังกฤษ
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร	การวัดและ ประเมินผล
8	อาจารย์ ดร. รักชนก โสภากพิศ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ ท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพชรบุรี	การวัดและ ประเมินผล
9	ดร. สุธกทัย รุจิรัตน์	ครู โรงเรียนดำเนินวิทยา	การวัดและ ประเมินผล

แผนภูมิการจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

แผนภูมิที่ 17 การจัดสถานที่ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1.แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาท สมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับ ผู้อำนวยการ โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ

3. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับ ผู้อำนวยการ โรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาท
สมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

- เรื่อง** การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
- คำชี้แจง** แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยให้นักเรียนตอบ 3 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1	สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน 4 ข้อ
ตอนที่ 2	ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม การเรียนรู้และการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 3	ข้อเสนอแนะ	จำนวน 1 ข้อ

นางสาวเนตรชนก โฉมทอง
นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถาม
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่นักเรียนต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2. นักเรียนระดับชั้น

1) ป.4 2) ป.5 3) ป.6

3. นักเรียนรู้จักกลวิธีการสื่อสารหรือไม่

1) รู้จัก เช่น 2) ไม่รู้จัก

4. นักเรียนเคยแสดงบทบาทสมมติ (กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้คำพูดและท่าทาง) หรือไม่

1) เคย 2) ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับ ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนต้องการให้ลักษณะของกิจกรรมเป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) การทำใบงาน
- 2) การแสดงบทบาทสมมติ (กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้คำพูดและท่าทาง)
- 3) การบรรยาย
- 4) การทำโครงงาน
- 5) การศึกษานอกสถานที่
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. นักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเรื่องใดเพิ่มเติม ให้นักเรียนเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าช่องเรื่องที่สนใจ 4 เรื่อง

- 1) Greeting and introduction (การทักทายและแนะนำตัว)
- 2) Asking the way (การสอบถามเส้นทาง)
- 3) Buying tickets (การซื้อตั๋ว)
- 4) Describing things (การบรรยายสิ่งของ)
- 5) Going shopping (การไปซื้อของ)
- 6) Describing people (การบรรยายลักษณะบุคคล)
- 7) Making an appointment (การพุดนัดหมาย)
- 8) Dialogue in the restaurant (การพุดคุยในร้านอาหาร)
- 9) Talking about festivals (การพุดคุยเรื่องเทศกาล)
- 10) Talking about the weather (การพุดเรื่องสภาพอากาศ)
- 11) Asking about the family (การสอบถามเรื่องครอบครัว)
- 12) Asking about your study (การสอบถามเรื่องการเรียนรู้)

3. นักเรียนต้องการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในเวลาใด

- 1) ชั่วโมงเรียน
- 2) ชั่วโมงหลังเลิกเรียน
- 3) ชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ชมรม)
- 4) ชั่วโมงลดเวลาเรียน

4. นักเรียนต้องการให้มีการประเมินผลกิจกรรมอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) การทดสอบ
- 2) การสอบถาม
- 3) การสัมภาษณ์
- 4) การสังเกตพฤติกรรม การฝึกการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
- 5) การปฏิบัติ
- 6) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. นักเรียนต้องการให้ใครเป็นผู้ประเมิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) ประเมินตนเอง
- 2) ครูผู้สอน
- 3) เพื่อนประเมินเพื่อน
- 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับ
การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสอบถามและให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสอบถาม ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องคะแนน ของแบบประเมิน ในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม				
2.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามลักษณะ ของกิจกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นในกิจกรรม				
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการในเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม				
4.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามช่วงเวลา ที่ต้องการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม				
5.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการใน วิธีการวัดและประเมินผลกิจกรรม				
6.	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการในการ ให้ใครเป็นผู้ประเมิน				
7.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษ				

แบบสัมภาษณ์
(สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ
และผู้เชี่ยวชาญ)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ – สกุล.....

2. สถานที่ทำงาน.....

ตำแหน่ง

ตำแหน่งบริหาร

หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

ตำแหน่งทางวิชาการ

ครู

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์

อื่นๆ.....

วิทยฐานะ

ชำนาญการ

ชำนาญการพิเศษ

เชี่ยวชาญ

เชี่ยวชาญพิเศษ

ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

3. วุฒิการศึกษา.....สาขาวิชา.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญองค์ประกอบที่จำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรม
พัฒนาผู้เรียนและเนื้อหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1. ท่านคิดว่านักเรียนระดับประถมศึกษาควรได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษใด
เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรใช้วิธีการเรียนสอนแบบ
ใด

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่ากิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เหมาะสมควรมี
ลักษณะกิจกรรมเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะอย่างไรจึงเหมาะสม
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและวิธีการประเมินความสามารถด้านการพูด

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรจัดในช่วงเวลาใดจึงจะเหมาะสมเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

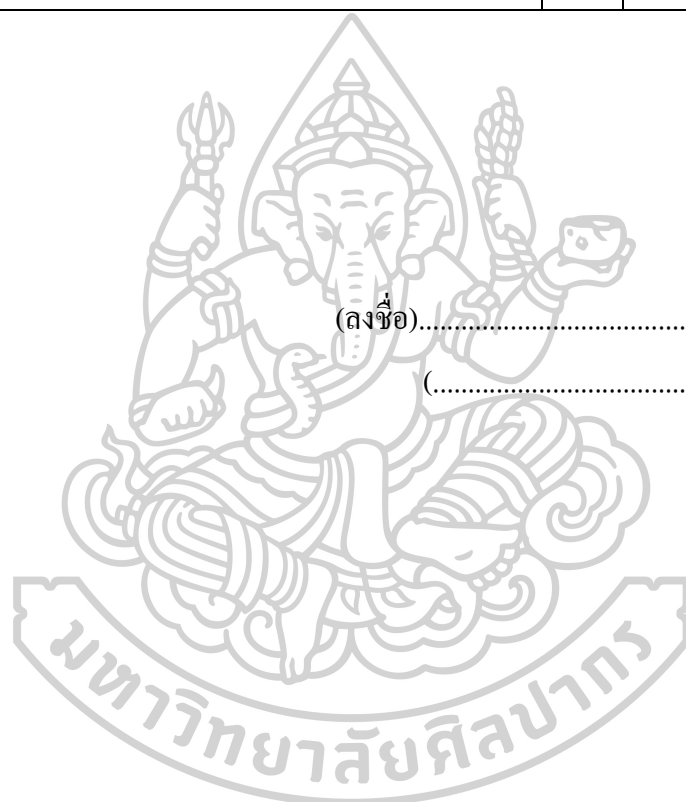

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับ
ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ
และผู้เชี่ยวชาญ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสัมภาษณ์และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็น
สัมภาษณ์ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอน
บทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละ
ข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์				
2.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น ที่มีต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ควรพัฒนาสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษา				
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น ที่มีต่อวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร				
4.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น ที่มีวิธีการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและ เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา				
5.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา				
6.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น ที่มีต่อการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา				

ข้อ	ประเด็น	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
7.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมพันธภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
8.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมพันธภาพเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาภาษาอังกฤษ				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ค
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร
5. ประเด็นการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review : AAR) ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
6. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ
สื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษ

ระดับชั้นประถมศึกษา
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

จัดทำโดย
นางสาวเนตรชนก ไฉมทอง

โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก
ตำบลดอนกรวย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมสำคัญที่หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก(วัดโคกบำรุงราษฎร์ รัตนลาโกประชาสรรค์) พุทธศักราช 2561ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551 กำหนดให้จัดทำขึ้นให้ผู้เรียนทุกคนทุกระดับชั้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาความสามารถของนักเรียนตามความถนัดความสนใจให้เต็มศักยภาพโดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคมและสามารถบริหารจัดการตนเอง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพเพิ่มเติมจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มการเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดความสนใจอย่างแท้จริงจะเสริมสร้างและพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านรวมถึงทักษะด้านการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2จึงสนใจในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช่วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารการจัดการเรียนรู้ และเลือกเนื้อหาที่มาจากความต้องการความสนใจของนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มเติมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สร้างความมั่นใจในการพูด และมีความกล้าแสดงออกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ได้เกิดขึ้นแล้วและรวมถึงการเชื่อมโยงสู่การเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในทักษะการสื่อสารอีกด้วย

สารบัญ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	หน้า
หลักการ	1
เป้าหมาย	1
แนวการจัดกิจกรรม	2
คุณสมบัติผู้เรียน	2
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3
คำอธิบายรายวิชา ชมรมภาษาอังกฤษ (การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร)	5
จุดประสงค์การเรียนรู้	5
โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	6
สื่อประกอบกิจกรรม	6
การวัดและประเมินผล	7
เกณฑ์การประเมินด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	7
คำชี้แจงการใช้หน่วยการเรียนรู้	8
โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้	9
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	14
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	33
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	51
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	66
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	82

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

หลักการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีหลักการสำคัญดังนี้

1. เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกลวิธีการสื่อสารเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. มีเป้าหมายการจัดกิจกรรมที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
3. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัดความต้องการเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
4. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประเพณีและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
5. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนพ่อแม่ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนปราชญ์ชาวบ้านองค์กรและหน่วยงานอื่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

เป้าหมาย

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มุ่งส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ได้รับจากการเรียนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชมรมภาษาอังกฤษ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน

แนวการจัดกิจกรรม

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีแนวการจัดกิจกรรมดังนี้

1. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลายโดยเน้นที่การปฏิบัติ ได้แก่ การใช้สถานการณ์จริง การสนทนากับเจ้าของภาษา การใช้สื่อของจริง ละมีการฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริงตลอดจนสะท้อนความรู้ทักษะและประสบการณ์ของผู้เรียน
3. ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมที่ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการแสดงบทบาทสมมติและใช้กลวิธีการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. จัดกิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบเน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างบทสนทนาและดำเนินกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
5. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย
6. มีการบันทึกวีดีโอในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
7. มีการประเมินผลจากครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

คุณสมบัติผู้เรียน

เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดหลักการและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจึงกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. เน้นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. มีความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ
3. มีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา
4. มีความพร้อมและความสนใจที่จะเรียนรู้การใช้กลวิธีสื่อสารและการแสดงบทบาทสมมติ

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติใช้วิธีการสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน และสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้น และทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี คือ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) ให้กับนักเรียน

2. ขั้นดำเนินการสอน ครูสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น โยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน หรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนครั้งก่อนๆ เข้าสู่เรื่องที่จะศึกษา โดยการสอบถามว่าเคยพบ เคยเจอ เคยเห็น หรือรู้จักหรือไม่ มีการใช้คลิปวิดีโอจาก YouTube ใช้เกม ใช้หุ่นมือ ในการสอน เป็นต้น รวมถึงการฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี

3. ขั้นเลือกผู้แสดง ครูและนักเรียนร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

4. ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง ครูให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดงและเตรียมบทสนทนา ฝึกซ้อมให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำหนดให้จากบัตรบทบาท (Role Cards) หรือครูอธิบายถึงบทบาทนั้นให้ฟังเพิ่มเติม ซึ่งช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อนักเรียนได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งการฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารอีกครั้งเพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. ขั้นจัดฉากการแสดงและเลือกสถานที่ นักเรียนช่วยกันการจัดฉากการแสดงอาจจะจัดแบบง่ายๆ คำนึงถึงความประหยัดทั้งเวลาและทรัพยากร เช่น อาจสมมติโดยการเลื่อนโต๊ะเพียงตัวเดียวเพราะการจัดฉากนี้เป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของการแสดง หรือมีการใช้สถานที่จริง สถานที่สำคัญ เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

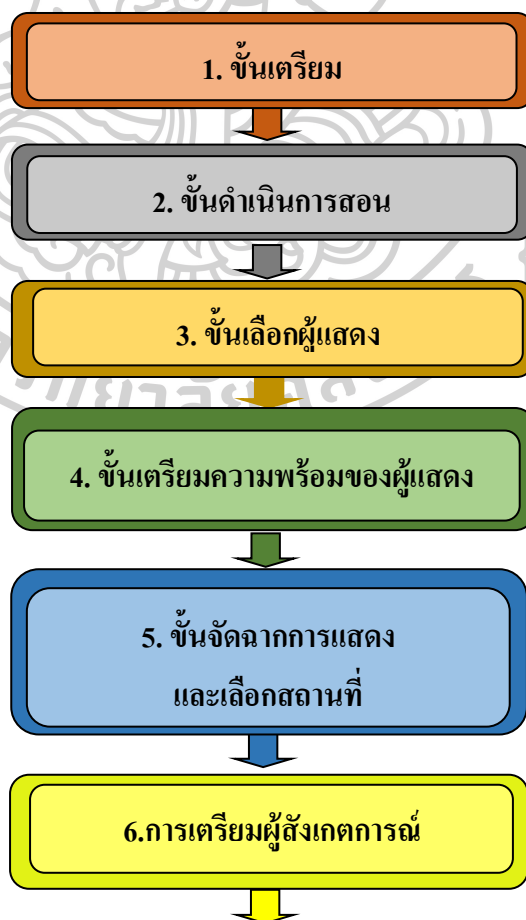
6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงครูจะต้องเตรียมผู้ชมว่า ควรสังเกตการณ์อะไร เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ การใช้กลวิธีการสื่อสาร เป็น

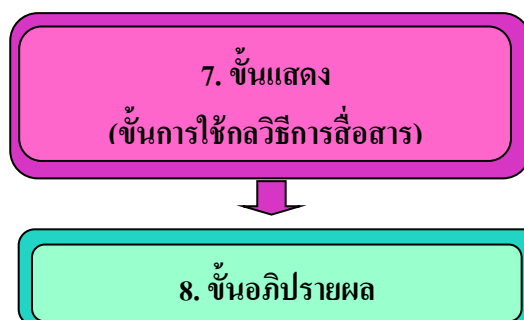
ต้น และต้องปฏิบัติตัวอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีเช่น การไม่ส่งเสียงรบกวน การนั่งเป็นระเบียบ เป็นต้น

7. ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) ผู้แสดงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด โดยการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีการใช้กลวิธีการสื่อสารแก้ไขปัญหาการพูดของตนเอง เพื่อให้การสื่อสารดำเนินได้โดยไม่ติดขัด

8. ขั้นอภิปรายผล ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ครูจะอธิบายหรือแก้ไขถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง และมีการแนะนำถึงการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสมของผู้แสดง เพื่อแก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในขณะแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยตนเอง และมีการทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR) ในแต่ละหน่วย

ขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติ สรุปได้ดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เวลา 15 ชั่วโมง

ศึกษาการขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ การใช้กลวิธีการสื่อสาร พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แสดงบทบาทสมมติ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในเรื่องสมมติ โดยใช้กระบวนการทางภาษา การใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ และกระบวนการกลุ่มให้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย ด้วยการถ่ายโอนความรู้เป็นประโยชน์ต่างๆ และข้อความสั้นๆ เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมตามวัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ 2 ด้าน ประกอบด้วย

1.ด้านทักษะ

- 1.1 นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนได้
- 1.2 นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีสื่อสารร่วมด้วยได้

2.ด้านเจตคติ

- 2.1 นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	ผ่าน/ไม่ผ่าน (ร้อยละ 50)	พฤติกรรมการเรียนรู้		
				ความรู้	ทักษะ	เจตคติ
1	Asking your study	4	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
2	Describing People	3	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
3	Asking the way	3	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
4	Going Shopping และสรุปผลการ จัดการเรียนรู้	5	25	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี
รวม		15	100	-	ผ่าน/ไม่ผ่าน	ดี

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย

1. สื่อการเรียนรู้

- 1.1 คลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติและการใช้กลวิธีการสื่อสาร
- 1.2 รูปภาพคำศัพท์
- 1.3 บัตรคำภาษาอังกฤษ
- 1.4 บัตรคำภาษาไทย
- 1.5 ใบความรู้เรื่อง Asking your study, Describing People, Asking the ways และ Going Shopping
- 1.6 Power point คำศัพท์
- 1.7 คอมพิวเตอร์
- 1.8 อินเทอร์เน็ต
- 1.9 ยูทูป
- 1.10 สื่อของจริง
- 1.11 ตุ๊กตาห่มมือ
- 1.12 ตุ๊กตากระดาษ
- 1.10 เครื่องแต่งกาย
- 1.11 อุปกรณ์ประกอบฉาก

2. แหล่งเรียนรู้

- 2.1 ตลาดน้ำดำเนินสะดวก
- 2.2 วัดโคกบ่อราษฎร์

3. บุคคล

- 3.1 ชาวต่างชาติที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก
- 3.2 ครูชาวต่างชาติ

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้โดยการวัดมีความครอบคลุมในด้านทักษะและด้านเจตคติดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านทักษะ (ร้อยละ100)

1.1 การปฏิบัติการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอน
บทบาทสมมติ (ร้อยละ 100)

เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ

ผ่าน	คะแนนร้อยละ80-100	ระดับคุณภาพ 3	ระดับดีเยี่ยม
	คะแนนร้อยละ60-79	ระดับคุณภาพ 2	ระดับดี
	คะแนนร้อยละ50-59	ระดับคุณภาพ 1	ระดับพอใช้
ไม่ผ่าน	คะแนนน้อยกว่าร้อยละ50	ระดับคุณภาพ0	ไม่ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์ผ่านจากการประเมินด้านทักษะ

อยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ50-59)

2. ด้านเจตคติ

2.1 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)

2.2 สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

เกณฑ์ประเมินด้านทักษะและเจตคติ

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ ปฏิบัติกิจกรรม

อยู่ในระดับพอใช้

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ ปฏิบัติกิจกรรม

อยู่ในระดับต่ำกว่าพอใช้

คำชี้แจงการใช้หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนา

หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวนักเรียน โดยใช้

กระบวนการกลุ่มเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้นเป็นหน่วยการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการของนักเรียนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหาการสื่อสารโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความกล้าแสดงออก มีหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วยรวม 15 ชั่วโมงดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Asking your study

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Describing People

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Going Shopping

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Asking the ways และสรุปผลการจัดการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการสอนเตรียมเอกสารสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเรียนนักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าและทดลองปฏิบัติสร้างผลงานให้เกิดผลสำเร็จและมีคุณภาพกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักการแก้ปัญหาการสนทนาภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารเกิดความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและมีความกล้าแสดงออก เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

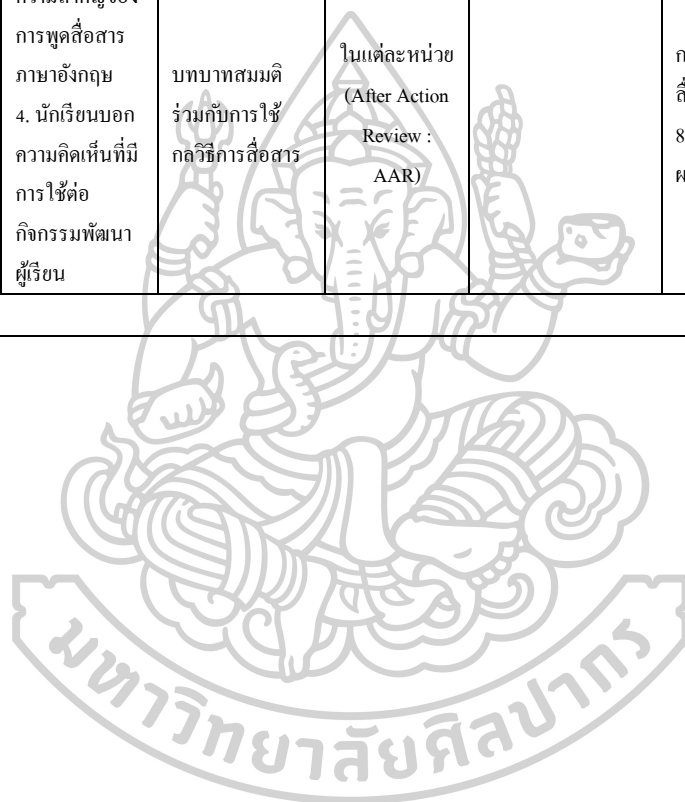
หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรมโดยใช้วิธี สอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการ สื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง)	หน้า หน้า คะแนน
1	Asking your study	1. นักเรียน สามารถ สนทนา เกี่ยวกับการ เรียนได้ 2. นักเรียน สามารถแสดง บทบาทสมมติ ตามขั้นตอน ร่วมกับการใช้ กลวิธีการ สื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็น คุณค่าและ ความสำคัญ ของการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ	1. การสนทนา เกี่ยวกับการเรียน 1.1 คำศัพท์ เกี่ยวกับการเรียน 1.2 ส่วนวน เกี่ยวกับการเรียน 1.3 บทสนทนา เกี่ยวกับการเรียน 2. การแสดง บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาท สมมติเรื่องการ เรียน 2. ตอบประเด็น คำถามความ คิดเห็นหลังการ ปฏิบัติกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนใน แต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	1. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมิน ตนเองด้านการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึก การใช้กลวิธีการ สื่อสาร 4. การทบทวน หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (After Review Action : AAR)	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการ สอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความ พร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการ แสดง 6. ขั้นเตรียมผู้ สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้น การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล	4	25
2	Describi ng people	1. นักเรียน สามารถ สนทนาถาม ตอบเกี่ยวกับ การการ บรรยาย ลักษณะบุคคล ได้ 2. นักเรียน สามารถ นักเรียน สามารถแสดง บทบาทสมมติ ตามขั้นตอน 3. นักเรียนเห็น คุณค่าและ	1. การสนทนา เกี่ยวกับการ บรรยายลักษณะ บุคคล 1.1 คำศัพท์ เกี่ยวกับการ บรรยายลักษณะ บุคคล 1.2 ส่วนวน เกี่ยวกับการ 1.3 บทสนทนา เกี่ยวกับการเรียน 2. การแสดง บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาท สมมติเรื่องการ บรรยายลักษณะ บุคคล 2. ตอบประเด็น คำถามความ คิดเห็นหลังการ ปฏิบัติ	1. แบบประเมิน ความสามารถ ด้านการพูด สื่อสาร ภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมิน ตนเองด้านการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึก การใช้กลวิธีการ 4. การทบทวน หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (After Review Action :	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการ สอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความ พร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการ แสดง 6. ขั้นเตรียมผู้ สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้น การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล	3	25

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรมโดยใช้ วิธีสอนบทบาท สมมติร่วมกับ กลวิธีการ สื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง โมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ						
3	Asking the ways	1. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามสอบถามเส้นทางได้ 2. นักเรียนสามารถนักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	1. การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามเส้นทาง 1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับการสอบถามเส้นทาง 1.2 ส่วนวนเกี่ยวกับการสอบถามเส้นทาง 1.3 บทสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามเส้นทาง 2. การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร	1. แสดงบทบาทสมมติเรื่องการสอบถามเส้นทาง 2. ตอบประเด็นคำถามความคิดเห็นหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 4. การทบทวนหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Review Action : AAR)	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการแสดง 6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) 8. ขั้นอภิปรายผล	3	25
4	Going Shopping และสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของได้ 2. นักเรียนสามารถนักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสารได้ 3. นักเรียนเห็น	1. การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของ 1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อของ 1.2 ส่วนวนเกี่ยวกับการซื้อของ 1.3 บทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของ 2. การแสดง	1. แสดงบทบาทสมมติเรื่องการซื้อของ 2. ตอบประเด็นคำถามความคิดเห็นหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	1. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ตารางบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร 4. การทบทวนหลังการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (After Review Action :	1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นดำเนินการสอน 3. ขั้นเลือกผู้แสดง 4. ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง 5. ขั้นจัดฉากการแสดง 6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ 7. ขั้นแสดง (ขั้น	5	25

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	ภาระงาน/ ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรมโดยใช้ วิธีสอนบทบาท สมมติร่วมกับ กลวิธีการ สื่อสาร	เวลา (ชั่วโมง โมง)	น้ำหนัก คะแนน
		คุณค่าและ ความสำคัญของ การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ 4. นักเรียนบอก ความคิดเห็นที่มี การใช้ต่อ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	บทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสาร	ในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	AAR)	การใช้กลวิธีการ สื่อสาร) 8. ชิ้นอภิปราย ผล	15	100

หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้สอนนางสาวเนตรชนก โฉมทอง

เรื่อง Asking your study

ชมรมภาษาอังกฤษ

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 4 ชั่วโมง

โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

ชั่วโมงที่ 1-4

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนชมรม ภาษาอังกฤษที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธีสอนบทบาท สมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการสนทนาเรื่องการเรียนรู้เป็นสิ่งที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในช่วงวัยเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการเรียนรู้ คำศัพท์สำนวนเกี่ยวกับการเรียนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวและพบ เจอทุกวัน เช่น วิชาที่เรียน วิชาที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้นส่งผลให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการ เรียนระดับสูงต่อไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเรียนได้
- 2.2 นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติตามขั้นตอนร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร ได้

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 3.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 4.1 ใฝ่เรียนรู้

4.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สารการเรียนรู้

5.1. การสนทนาเกี่ยวกับการเรียน

5.1.1 คำศัพท์เกี่ยวกับการเรียน

5.1.2 ส่วนงานเกี่ยวกับการเรียน

5.1.3 บทสนทนาเกี่ยวกับการเรียน

5.2 การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร

ชั่วโมงที่ 1

6. กระบวนการจัดกิจกรรม

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่า ในภาคเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนชมรมภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร โดยจะมี การทำงานเป็นกลุ่ม และครูจะจัดกลุ่มโดยการลดความสามารถ

ขั้นสอน

2. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในกิจกรรมครั้งนี้ มี 4 กลวิธีการสื่อสาร โดยการให้นักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

กลวิธีที่ 1 การใช้จันภาษา (Nonlinguistic Strategy)– ให้นักเรียนเล่นเกมทายคำ โดยครูมีคำศัพท์ให้ 10 คำ คือ เยี่ยม แย่ เก่ง ตกตง เข้าใจ ไม่เข้าใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ดีใจ เสียใจ จากนั้นครูสุ่มนักเรียนออกมาทีละคู่ โดยเป็นคนทำท่า 1 คน และเป็นคนทาย 1 คน และครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้จันภาษาเกี่ยวกับการเลือกใจ และสถานการณ์ที่น่าเอาไปใช้

กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Assistance Strategy) – ครูขออาสาสมัคร 2 คน เพื่อกมาแสดงบทบาทสมมติการใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือให้เพื่อนๆ จากนั้นครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ

กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) – นักเรียนศึกษาตัวอย่างการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น จากตัวอย่างคลิปวิดีโอใน YouTube จากนั้นครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น

กลยุทธ์ที่ 4 การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) – ครูแสดงบทบาทสมมติโดยเป็นการสนทนาของหุ่นมือในการการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด จากนั้นครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด

3. นักเรียนเล่นเกมเรียงขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ โดยครูแบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ต่อมาให้ช่วยกันเรียงขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติให้ถูกต้อง จากนั้นครูตรวจสอบความถูกต้อง และให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง ครูอธิบายขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติเพิ่มเติม

4. ครูแจกใบความรู้ใบความรู้ที่ 1 เรื่องกลยุทธ์การสื่อสารและอธิบายกลยุทธ์สื่อสาร 4 วิธี และใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ ให้นักเรียนนำกลับไปทบทวน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์สื่อสารและขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ
2. ครูแจกใบความรู้ที่ 1 กลยุทธ์การสื่อสารและใบความรู้ที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนทำนำกลับไปทบทวน

ชั่วโมงที่ 2

กระบวนการจัดกิจกรรม (วิธีสอนบทบาทสมมติ)

1. **ขั้นเตรียม** ครูแจ้งนักเรียนว่าเราจะแสดงบทบาทสมมติเรื่อง Asking about study เพื่อฝึกการพูดภาษาอังกฤษ โดยครูจะแบ่งกลุ่มละ 3 คน และกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติให้ และครูได้ทบทวนการใช้กลยุทธ์การสื่อสารทั้ง 4 กลยุทธ์ โดยการถาม-ตอบ

กำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติ

สถานการณ์ In the class room

โดยเป็นสถานการณ์ที่ Nic Patty Rose และ Kate สอบถามพูดคุยเรื่องการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่ชอบหรือไม่ชอบของแต่ละคนและสอบถามเกี่ยวกับตารางเรียน

2.1 ครูถามนักเรียนว่าชอบเรียนวิชาอะไร แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบเสนอความคิดเห็น

และให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์วิชาและครูอธิบายเรื่องกลวิธีการสื่อสาร 4 ประเภทพร้อมยกตัวอย่างสั้นๆเพื่อเป็นการทบทวน อีกทั้งให้นักเรียนฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี โดยครูสมมติสถานการณ์และบทสนทนาสั้นๆให้นักเรียน จากนั้นให้นักเรียนฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารให้ถูกต้อง เหมาะสม ร่วมกับเพื่อนๆ โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

2.2 นักเรียนศึกษาไปความรู้เรื่อง Asking about study ฝึกการออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้องตามหลัก Phonetics โดยฟังเสียงจาก Google dictionary และฝึกบทสนทนา

2.3 นักเรียนเล่นเกมจับคู่คำศัพท์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3-4 คน จากนั้นครูจะบัตรคำศัพท์และคำแปลให้ ภายในเวลาที่กำหนด 1 นาที กลุ่มไหนจับคู่ได้ถูกต้องและเร็วที่สุดเป็นผู้ชนะ

3. **ขั้นเลือกผู้แสดง** นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 3-4 คน โดยทดสอบความสามารถกัน จากนั้นแต่ละกลุ่มจัดเลือกผู้แสดงตามความถนัดและความเหมาะสม

4. **ขั้นเตรียมความพร้อมของผู้แสดง** นักเรียนมีการเตรียมตัว เตรียมบทกัก่อนการแสดง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำและตรวจสอบบทสนทนาให้ถูกต้อง จากนั้นก็ให้นักเรียนซักซ้อมกันบทละคร เพื่อจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อให้ผู้แสดงได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ รวมถึงทบทวนและฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี เพื่อให้ผู้พูดสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น

ชั่วโมงที่ 3

5. **ขั้นจัดฉากการแสดง** นักเรียนช่วยกันจัดฉาก โดยจัดให้มีพื้นที่เหมาะสมกับการแสดง และง่ายต่อการรับชมของผู้สังเกตการณ์

6. **ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์** ก่อนการแสดงครูจะต้องเตรียมผู้ชมว่า ควรสังเกตการณ์ออกเสียงคำศัพท์ การพูดบทสนทนา การใช้กลวิธีการสื่อสาร ความคล่องแคล่วและความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ควรมีมารยาทในการฟังและการชมการแสดง คือ ตั้งใจฟัง ไม่ส่งเสียงดังไม่หัวเราะหรือล้อเลียนเพื่อน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

7. **ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร)** เริ่มแสดงทีละกลุ่ม กลุ่มละ 2-5 นาที โดยระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ จะมีการบันทึกการแสดงไว้ทุกครั้ง โดยจะมีการเผยแพร่ทาง Application Facebook ที่เป็นกลุ่มปิดกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถย้อนดูการ

แสดงของตัวเองและแสดงความคิดเห็นได้ และนักเรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารตามที่ตนเองถนัดและถูกต้องเหมาะสมเมื่อเกิดปัญหาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ชั่วโมงที่ 4

8. ชิ้นอภิปรายผล นักเรียนร่วมกันดู Clip Video ที่นักเรียนแสดงและร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงพร้อมด้วยครูคอยให้คำแนะนำ จากนั้นนักเรียนทำแบบประเมินตนเองด้านความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีการทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR)

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 บัตรคำศัพท์
- 7.2 คลิปวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติที่มีการใช้กลวิธีการสื่อสาร
- 7.3 บัตรขั้นตอนการแสดงบทบาทสมมติ
- 7.4 ใบความรู้ที่ 1 เรื่องกลวิธีการสื่อสาร
- 7.5 ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการแสดงบทบาทสมมติ
- 7.6 แบบกำหนดสถานการณ์และบทบาทสมมติ
- 7.7 ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง Asking your study
- 7.8 อุปกรณ์จัดฉาก

8. ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 8.1 แสดงบทบาทสมมติ

9. การวัดประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถสนทนาเกี่ยวกับการเรียนได้	- นักเรียนประเมินตนเองด้าน ความสามารถการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ - ครูประเมิน ความสามารถ การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	- แบบประเมินตนเองด้าน ความสามารถการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ - แบบประเมินด้าน ความสามารถการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ	นักเรียนสามารถพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพอใช้ (2.61-3.40)

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
	- เพื่อนครูประเมิน ความสามารถ การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ		
2. นักเรียนสามารถแสดง บทบาทสมมติตาม ขั้นตอนร่วมกับการใช้ กลวิธีการสื่อสารได้	บันทึกการใช้กลวิธี การสื่อสาร	ตารางบันทึกการใช้กลวิธี การสื่อสาร	-
3. นักเรียนนักเรียนเห็น คุณค่าและความสำคัญ ของการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	นักเรียนตอบประเด็น คำถามความคิดเห็น ของนักเรียนหลังการ ปฏิบัติกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนในแต่ละหน่วย (After Action Review : AAR)	ประเด็นคำถามความ คิดเห็น หลังการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ ละ หน่วย (After Action Review : AAR)	-

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ผู้สอน

(นางสาวเนตรชนก โคมทอง)

ครู โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุดารัตน์ ทับสาย)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

...../...../.....

ใบความรู้ที่ 1 เรื่องกลวิธีการสื่อสาร

เป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ผู้พูดใช้หรือใช้แก้ปัญหาในการสนทนาเพื่อให้การสนทนานั้นลื่นไหล ไม่ติดขัด ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูด หรือเป็นความบกพร่องมาจากคำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างประโยคโดยที่ผู้พูดไม่รู้ตัวก็ได้ การใช้กลวิธีทางภาษาจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการสนทนาไม่ให้เกิดหยุดชะงัก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสื่อสารความหมาย โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างมีสติมีการแบ่งชนิดของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในภาษาพูดแตกต่างกันไปตามการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ

โดยในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้เลือกใช้ กลวิธีการสื่อสาร 4 กลวิธี ดังนี้

กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy : NLS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้ภาษาท่าทางหรือการเลียนเสียงแทนคำพูด เช่น ใช้การส่ายหน้า แทนคำพูดว่า “No” หรือใช้การพยักหน้า แทนคำพูดว่า “Yes”

กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Assistance Strategy : AAS) หมายถึงการที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือคู่สนทนาในระหว่างการสนทนา เช่น การฟังไม่ชัด ไม่เข้าใจคำศัพท์ หรือการขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เช่น “Speak slowly, please” (กรุณาพูดช้าๆ) หรือ “Can you say that again please” (กรุณาพูดอีกครั้ง)

กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy : LSS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้ภาษาไทยปนกับภาษาอังกฤษ หรือการใช้คำทับศัพท์มาพูดในขณะที่นึกคำศัพท์ไม่ออกหรือจำไม่ได้ เช่น การใช้คำว่า “Rum Thai” แทนคำว่า “Thai dancing” หรือ คำว่า “Som Tum” แทนคำว่า “Papaya salad”

กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy : SS) หมายถึงการที่ผู้พูดใช้เสียง หรือคำที่มีความหมาย หรือไม่มีความหมายเป็นช่วงๆ เพื่อบ่งบอกว่ายังพูดไม่จบและกำลังวางแผนการพูดต่อ เช่น Er..... I mean....., you know....., Erm....., Uh....., Ah....., Um....., Well....., Actually.....

ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการแสดงบทบาทสมมติ

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์การใช้ ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและเรียนรู้การเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติจะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการฟัง พูดและช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและมีบรรยากาศในการเรียนที่ดี โดยในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีขั้นตอนวิธีสอนบทบาทสมมติออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน และสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติที่จะช่วยสนองวัตถุประสงค์นั้น และทบทวนการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 วิธี คือ กลวิธีที่ 1 การใช้วัจนภาษา (Nonlinguistic Strategy) กลวิธีที่ 2 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for Help Strategy) กลวิธีที่ 3 การพูดภาษาอังกฤษปนภาษาอื่น (Languages Switch Strategy) กลวิธีที่ 4 การพูดเพิ่มพำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) ให้กับนักเรียน

2. ขั้นดำเนินการสอน ครูสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้หลายวิธี เช่น โยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน หรือประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนครั้งก่อนๆ เข้าสู่เรื่องที่จะศึกษา โดยการสอบถามว่าเคยพบ เคยเจอ เคยเห็น หรือรู้จักหรือไม่ มีการใช้คลิปวิดีโอจาก YouTube ใช้เกม ใช้หุ่นมือ ในการสอน เป็นต้น รวมถึงการฝึกซ้อมการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 4 กลวิธี

3. ขั้นเลือกผู้แสดง ครูและนักเรียนร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และการวินิจฉัยของผู้สอน

4. ขั้นเตรียมความพร้อมผู้แสดง ครูให้เวลาผู้แสดงบทบาทได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทที่ต้องแสดงและเตรียมบทสนทนา ฝึกซ้อมให้เข้ากับสถานการณ์ที่กำหนดให้จากบัตรบทบาท (Role Cards) หรือครูอธิบายถึงบทบาทนั้นให้ฟังเพิ่มเติม ซึ่งช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่า และความวิตกกังวลต่างๆ เพื่อนักเรียนได้แสดงอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งการฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารอีกครั้งเพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5. ขั้นจัดการการแสดงและเลือกสถานที่ นักเรียนช่วยกันการจัดการแสดงอาจจะจัดแบบง่ายๆ คำนึงถึงความประหยัดทั้งเวลาและทรัพยากร เช่น อาจสมมติโดยการเลื่อน โต๊ะเพียงตัว

เดียวเพราะการจัดฉากนี้เป็นเพียงส่วนประกอบย่อยของการแสดง หรือมีการใช้สถานที่จริง สถานที่ที่สำคัญ เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

6. ขั้นเตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงครูจะต้องเตรียมผู้ชมว่า ควรสังเกตการณ์อะไร เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ การใช้กลวิธีการสื่อสาร เป็นต้น และต้องปฏิบัติตัวอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เช่น การไม่ส่งเสียงรบกวน การนั่งเป็นระเบียบ เป็นต้น

7. ขั้นแสดง (ขั้นการใช้กลวิธีการสื่อสาร) ผู้แสดงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ได้รับให้ดีที่สุด โดยการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีการใช้กลวิธีการสื่อสารแก้ไขปัญหาการพูดของตนเอง เพื่อให้การสื่อสารดำเนินได้โดยไม่ติดขัด

8. ขั้นอภิปรายผล ผู้แสดงบทบาทและผู้ชมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดง มีการประเมินประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้แสดง ครูจะอธิบายหรือแก้ไขถ้อยคำสำนวนของผู้แสดง และมีการแนะนำถึงการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสมของผู้แสดง เพื่อแก้ปัญหการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในขณะที่แสดงบทบาทสมมติ รวมถึงมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยตนเอง และมีการทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน (After Action Review: AAR) ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง Asking about study

Vocabulary

1. súbject	วิชา
2. Énglish	ภาษาอังกฤษ
3. Thai	ภาษาไทย
4. Math	คณิต
5. Science	วิทยาศาสตร์
6. Physical Educátion (P.E.)	พลศึกษา
7. Social stúdiés	สังคมศึกษา
8. Músic	ดนตรี
9. like	ชอบ
10. don't like	ไม่ชอบ

การสนทนาเรื่องการเรียน

Asking about likes and dislikes

Do you like English?

Yes, I do. / No, I don't.

What subject do you like?

I like (Thai).

What subject do you like?

We like (English).

การสนทนาเรื่องการเรียนรู้

What subject don't you like?

I don't like (Math).

What subject don't you like?

We don't like (Music).

Asking and telling the time of a class

What time do you study Science?

I study (Science) at
(nine) a.m. / (two)
p.m.

ตัวอย่างบทสนทนา

- Patty :** What time do you study Math?
- Rose :** I study Math at nine a.m.
- Patty:** Really! I don't like Math.
- Nic :** Why do you don't like Math?
- Patty :** I think it's difficult.
- Kate :** I think so.
- Rose :** What subject don't you like?
- Nic :** I don't like Science. How about you?
- Rose:** I don't like Science too.
- Patty :** What subject do you like?
- Rose :** I like Music.
- Patty :** Kate! What subject do you like?
- Kate :** I like English, Thai and Social studies.
- Patty :** Again, please.
- Kate :** I like English, Thai and Social studies.
- Rose :** Kate likes many subject. How about you Nic?
- Nic :** I like Music. And you? Patty!
- Patty :** I like English.

*** การแสดงความเห็นด้วย ใช้ I think so.

การแสดงความไม่เห็นด้วย ใช้ I don't think so.

การถามความเห็นของอีกฝ่าย ใช้ How about you?

เกณฑ์การประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนทุกคำ	ผู้พูดออกเสียงได้ดี มีปัญหาการออกเสียงผิด 1-2 คำ	ผู้พูดออกเสียงผิด 3-4 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ผู้พูดออกเสียงผิด 5-6 คำ ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง	ผู้พูดออกเสียงผิด 7 คำขึ้นไป จนผู้ฟังต้องถามซ้ำ
ด้านไวยากรณ์	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 1-2 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิดผิด 3-4 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 5-6 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 7 คำขึ้นไป
ด้านคำศัพท์	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนาทั้งหมด	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 7 คำขึ้นไป	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 5-6 คำ	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 3-4 คำ	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 1-2 คำ
ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา	ผู้พูดได้คล่องแคล่วในการสนทนาต่อเนื่องทั้งหมด	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วโดยพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 1-2 คำ	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วการพูด โดยพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 3-4 คำ	ผู้พูดพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 5-6 คำ	ผู้พูดพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป
ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร	ผู้พูดพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ แต่มีการพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 1-2 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ แต่พูดซ้ำและพูดเป็นข้อความซ้ำ 3 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยพูดเป็นคำหรือวลี พูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 4 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยพูดเป็นคำพูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 5 ครั้งขึ้นไป

เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.21-5.00	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดีมาก
3.41-4.20	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี
2.61-3.40	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพอใช้
1.81-2.60	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับปรับปรุง

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ครั้งที่.....1..... เรื่องAsking about study.....

คำชี้แจงแบบประเมินนี้สร้างเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับคุณภาพ

ร.ด. ช.อ. - สก.ล	ประเด็น/ คะแนน	ระดับ ขั้น	ด้านการออกเสียง					ด้านไวยากรณ์					ด้านคำศัพท์					ด้านความคล่องแคล่ว					ด้านความเข้าใจ					รวมคะแนน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ						
			1	2	3	3	5	1	2	3	3	5	1	2	3	3	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5				25	5				
1																																				
2																																				
3																																				
4																																				
5																																				
6																																				

เกณฑ์การประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (พอใช้)	2 (น้อย)	1 (ปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนทุกคำ	ผู้พูดออกเสียงได้ดี มีปัญหาการออกเสียงผิด 1-2 คำ	ผู้พูดออกเสียงผิด 3-4 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ผู้พูดออกเสียงผิด 5-6 คำ ผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง	ผู้พูดออกเสียงผิด 7 คำขึ้นไปจนผู้ฟังต้องถามซ้ำ
ด้านไวยากรณ์	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำได้ถูกต้องทั้งหมด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 1-2 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์และเรียงลำดับคำผิดผิด 3-4 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 5-6 คำ	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำผิด 7 คำขึ้นไป
ด้านคำศัพท์	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนาทั้งหมด	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 7 คำขึ้นไป	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 5-6 คำ	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 3-4 คำ	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องเหมาะสมกับประโยคสนทนา 1-2 คำ
ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา	ผู้พูดได้คล่องแคล่วในการสนทนาต่อเนื่องทั้งหมด	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วโดยพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 1-2 คำ	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วการพูด โดยพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 3-4 คำ	ผู้พูดพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อ 5-6 คำ	ผู้พูดพูดติดขัดตะกุกตะกักไม่ปะติดปะต่อตั้งแต่ 7 คำขึ้นไป
ด้านความเข้าใจในการสื่อสาร	ผู้พูดพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้แต่มีการพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 1-2 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ แต่พูดซ้ำๆ และพูดเป็นข้อความซ้ำ 3 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้โดยพูดเป็นคำหรือวลีพูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 4 ครั้ง	ผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้โดยพูดเป็นคำพูดติดขัดและมักจะพูดซ้ำ 5 ครั้งขึ้นไป

เกณฑ์การแปลความหมายการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.21-5.00	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดีมาก
3.41-4.20	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดี
2.61-3.40	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพอใช้
1.81-2.60	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับปรับปรุง

การทบทวนหลังปฏิบัติการ (After Action Review : AAR) ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธี
สอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษชมรมภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก

วัตถุประสงค์ของการทำ AAR

1. เพื่อให้ทราบสิ่งที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บรักษาไว้หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ทราบสิ่งที่ไม่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และดำเนินการปรับปรุง
3. เพื่อวิเคราะห์อุปสรรคข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างการปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้
4. เพื่อวิเคราะห์สิ่งที่นักเรียนได้รับจากการปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้
5. เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ประเด็นคำถามให้นักเรียนทบทวนตนเองหลังการปฏิบัติการพัฒนาผู้เรียน (After Action Review: AAR) ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Asking about study ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
.....
.....
.....
2. สิ่งที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
.....
.....
.....
3. อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่างการปฏิบัติการกิจกรรมการเรียนรู้
.....
.....
.....

4. สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

5. สิ่งที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

.....
.....
.....

**แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ
ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับนักเรียน)**

เรื่อง ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอน บทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อเป็นการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์โปรดให้คำสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงโดย

แบบสัมภาษณ์แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1** สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
จำนวน 2 ข้อ
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
จำนวน 5 ข้อ
ต่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านประโยชน์ที่ได้รับ
- ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
จำนวน 1 ข้อ

นางสาวเนตรชนก โฉมทอง
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสัมภาษณ์
(สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1. ชื่อ.....

2. ระดับชั้น.....

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผลและ 5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงที่นักเรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรหลังจากที่ได้แสดงบทบาทสมมติและใช้กลวิธีการสื่อสารในชุมนุมภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่าสื่อการเรียนรู้ เช่น คลิปวิดีโอ อุปกรณ์ประกอบฉาก หรือแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนชมภาษาอังกฤษเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่าการวัดและประเมินผลในการแสดงบทบาทสมมติและการใช้กลวิธีการสื่อสารเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

5. นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการแสดงบทบาทสมมติและการใช้กลวิธีการสื่อสารในกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดย
ใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเด็นสัมภาษณ์และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์				
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาสาระในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
3	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ				
4	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
5	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวัดและประเมินผลในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ				

ข้อ	ประเด็น	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
6	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน				
7	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความ
ต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับนักเรียน

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นในกิจกรรม	+1	+1	0	0	+1	0.6	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการในเรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามช่วงเวลาที่ต้องการพัฒนาทักษะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการในวิธีการวัดและประเมินผลกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามความต้องการในการให้ใครเป็นผู้ประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความต้องการพัฒนาผู้เรียน สำหรับผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูวิชาการ ครูภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ควรพัฒนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีวิธีการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
7	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม
(Focus Group Discussion)

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วม สัมมนามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อส่วนนำของ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วย หลักการ เป้าหมาย แนวการจัดกิจกรรม และรูปแบบการ จัดกิจกรรมมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อคำอธิบายรายวิชา มี ความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือไม่อย่างไร	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อจุดประสงค์การ เรียนรู้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงสร้างการจัด กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสม สอดคล้องหรือไม่ อย่างไร	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประกอบ กิจกรรม การวัดและประเมินผล มีความ เหมาะสม สอดคล้องหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแผนหน่วยการ เรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสม สอดคล้องหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม
(Focus Group Discussion) (ต่อ)

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
8	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ แบบประเมิน ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือไม่อย่างไร	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
9	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ แบบประเมิน ความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน หรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง
10	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมมนา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อตารางบันทึกการใช้ กลวิธีการสื่อสารมีความสอดคล้องกับกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน หรือไม่อย่างไร	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องประเด็นสอบถามการทบทวนหลังปฏิบัติการ
พัฒนาผู้เรียน (After Action Review : AAR)

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นคำถามเกี่ยวกับสิ่ง ที่นักเรียนชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นคำถามเกี่ยวกับสิ่ง ที่นักเรียนไม่ชื่นชอบจากการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ อุปสรรค/ข้อจำกัด/ข้อขัดข้องที่พบในระหว่าง การปฏิบัติการเรียนรู้อัตนุประสงค์ ข้อที่ 3	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติการ การเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ข้อที่ 4	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับ ที่นักเรียนจะปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ครั้ง ต่อไปกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	สอดคล้อง

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์
 ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการ
 สื่อสาร สำหรับนักเรียน

ข้อ	ประเด็น	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความ หมาย
		1	2	3	4	5		
1	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาสาระในกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
3	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยวิธีการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับบทบาท สมมติ	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
4	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ในกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
5	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการวัดและประเมินผลใน กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้กลวิธีการ สื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
6	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการ ใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	+1	0	+1	0	+1	0.60	สอดคล้อง
7	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนา ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้นอกระบบที่ ณ วัดโลกบารุงราษฎร์
และตลาดน้ำดำเนินสะดวก

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้นอกระบบที่ ณ วัดโคกบึงราษฎร์
และตลาดน้ำดำเนินสะดวก

ภาพประมวลการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติ

ภาพประมวลการจัดการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน

ภาพประมวลการจัดการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	เนตรชนก
วัน เดือน ปี เกิด	18 กุมภาพันธ์ 2531
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2550 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช พ.ศ.2554 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ.2556 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี พ.ศ.2562 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร อ.เมืองนครปฐม จ.นครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	30/3 ซ.ดินเป็ด ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000

